hymy

1970
2:-
Skr 2:50 (inkl. moms.)
LEHTI 6

KRISTIINA KANKAANPÄÄ KOHUTUSSA KANSIKUVASSA

Kristiinasta enemmän sivulla 108

MILLAINEN ON NAINEN?

Veikko Ennalan erikoisartikkeli alkaa sivulta 120

Veikko-Aedän PIINAPENKKI

Varmin keino saada ihmiset ärtymään on kirjoittaa jotakin uskonasioista. Minulla ei saa olla mitään henkilökohtaista käsitystä ns. jumalasta, aina olen väärässä, muut sen sijaan oikeassa. Varmaan näin onkin. Joitakin aikoja sitten sain ankarat nuhteet **TUULA JAATISELTA** (17 v.), **RITVA JÄÄSKELÄISELTÄ** (14 v.), **MAIJA-LIISA JUVOSELTA** (13 v.) ja **TIMO JUVOSELTA** (10 v.) Sotkamosta. He kirjoittivat näin:

"Veikko Ennalalle!!! Saimme sattumalta käsiimme Hymylehden (n:o 8/69). Kauhistuimme luettuamme 'Isän elämän vaikein kuulustelu'. Mielestämme on kauheata että lapsille ja nuorisolle syötetään tällaisia törkeitä valheita ja hävyttömyyksiä! Tulette varmasti vastaamaan näistä törkeistä teoistanne viimeisellä tuomiolla! Ja tulette vielä katumaan puheitanne. Toivomme että lopettaisitte tällaisten kirjoitusten levittämisen nuorisolle ja lapsille! Uskovina nuorina rukoilemme teillekin pelastusta Jeesuksessa Kristuksessa. Valmistukaa, sillä Jeesus tulee pian."

Kiitos näille sotkamolaisille nuorille, jotka osoittivat todellista fiksuutta varustaen kirjeensä oikein nimin ja vieläpä mainitsemalla ikänsäkin. Lukaistuani nyt uudelleen juttuni, jossa keskustelin lasteni kanssa, mietiskelin mikähän siinä oli valhetta. Sekö käsitykseni, että meidän kissanpoikammekin pääsee kuoltuaan pienten kissojen taivaaseen? Saattaa olla, ettei pienten kissojen taivasta olekaan, mutta tuskin tämän erehdykseni vuoksi itse joudun vastaamaan viimeisellä tuomiolla. Tai oliko valhetta se, etten usko Jeesuksen heittävän kuumaa kiveä kenenkään päähän, kuten tottelemattomia lapsia on tapana pelotella.

Henkilökohtainen jeesukseni on kylläkin varsin epämääräinen olento, minulla ei ole hänen persoonastaan oikeastaan minkäänlaista mielikuvaa, mutta missään tapauksessa en tahdo opettaa omille lapsilleni Jeesuksen olevan ilkeä vaan sanomattoman hyvä.

Kun pojuni kysyi, asuuko Jumala pilven päällä, vastasin: kyllä. Tämäkö oli Teistä valhetta? Kuulkaahan nyt, panteismin mukaan, joka sekin eräs oppi jumaluudesta, Jumala on sama kuin maailma, kaikkialla oleva luonto. Silloinhan Jeesus on yhtä hyvin pilven päällä kuin minun työhuoneessanikin. Myös olisin voinut puhua jotakin transsendenssista, Jumalan leijumisesta maailman yläpuolella. Mutta mitä 5-vuotias vekara olisi tällaisista vastauksista tajunnut? Eikö lapselle ole puhuttava lapsen kieltä.

Terveisiä Sotkamoon ja kiitos siitäkin, että rukoilette puolestani vaikkakaan en koskaan ole oppinut ymmärtämään, miksi uskovaiset aina rukoilevat toisten eivätkä omasta puolestaan. Kaikenlaatuisten esirukousten asemesta meidän pitäisi olla toisillemme hyviä teoissa — mutta siihen me emme tahdo pystyä.

Nimimerkki **KOUVOLALAISET USKOVAISET** kirjoittaa:

KÄÄNNÄ

tule mukaan suureen lemon·lime seikkailuun ota TEEM

VEIKKO-SEDÄN PIINAPENKKI

”Olemme kyllästyneet Teidän Hymylehteenne syystä että sekaannutte Teille kuulumattomiin asioihin. Kuten Helluntai ja Maranata seurakunnan järjestämiin asioihin. Suomessa on uskonvapaus laki, joten hellittäkää otteenne Jumalanlasten asioista sillä joudutte edesvastuuseen kirjoituksista joita yhä uudelleen kirjoitatte sen kauhean seksilehtenne palstoilla. Olen tallettanut kaikki lehdet ja odotan vielä vähän aikaa mitä rikollisia kirjoituksia ilmenee lehdessänne. Kerään nimiä Teitä vastaan ja asetamme julkisen häpeän eteen Jumalan nimen ja sanan häpäisemisestä, Suomen uskonvapaus lain nojalla. Teille ei kuulu vähääkään uskovaisten asiat eikä heidän vapaaehtoiset uhrikeräykset sillä monet vievät Ravintolaan, Tanssiaisiin, Teatteriin ja elokuviin paljon enemmän kuin joku antaa hyvästä tahdostaan Jumalan valtakunnan työhön. Olen täysin vakuuttunut siitä, että olette vähemmän sivistynyt ihminen ja täyttä ymmärrystä vailla kun kehtaatte alentua uskovaisten asioihin. Alastomia naisia yms. ei uskovainen viitsi lukea eikä etes nähdä sitä saastaa mitä edustatte ja peritte kalliin maksun tällaisesta haureuden levittämisestä. Teidän käy huonosti maallisen lain edessä ja viimeisen tuomioistuimen edessä.”

Tämä nimetön kirjoittaja puhuu ensin monikossa, sitten yksikössä. Miksi näin? Eikähän tässä enempiä kommentteja muuta kuin se, että katsastellaan sitten siellä viimeisellä tuomiolla miten käy; saattaa olla että nimimerkki Kouvolalaiset uskovaiset kokee siellä sen riemun että minut viskataan helvettiin. Toivon Teille parempaa onnea.

LEILA HEINONEN, joka käyttää nimimerkkiä Synnin pettämä nuori tyttö, osoite Porvoonkatu Helsinki, kirjoittaa mm. seuraavaa:

”Vastaa, Ennala! Olet kirjoitellut asiat halki, niin halki, että saatoit minut, tyttörassukan suureen epätoivoon sen takia että seurasin neuvojasi, makasin miesten kanssa ja nyt on koko elämäni sekaisin. Teen nyt muutaman kysymyksen ja jos olet opetuksestasi vastaava **MIES**, niin vastaa! 1) Onko vapaa sukupuolisuhde raamatun mukaista opetusta ja jos on, niin mistä kohdasta raamattua saan tukea tälle opille? 2) Mitä sinä nyt tarjoat tämän menettämäni sielunrauhan tilalle sellaista, joka voisi palauttaa puhtauteni? 3) Onko raamatun oppi huoruuden synnistä vain jotakin porvarien piiskaa tyhmän kansan kurissapitämiseksi ja miksi, jos näin on, toiset nuoret, uskovat, ovat iloisia ja raikkaita ilman komplekseja? 4) Jos olisit poikamies niin ottaisitko vaimoksesi sellaisen naisen jonka tiedät maanneen monen miehen kanssa? 5) Uskotko sinä henkilökohtaisesti että se Jeesus, jonka juutalaiset tappoivat Golgatalla, tulee pian takaisin taivaan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella tuomitsemaan kaikkia niitä, jotka eivät ole uskoneet Häneen? 6) Tunnen itseni saastaiseksi. Huoraksi. Uskotko että saan tunnonrauhan jos jatkan opettamaasi vapaata suhdetta miesten kanssa?”

Vastaan kohta kohdalta seuraavasti:

1) En tunne raamattua niin tarkoin että osaisin sanoa puoltaako se vapaita suhteita vaiko ei. Sen olen muistavinani, että Jeesus antoi jollekin naiselle hänen vapaat suhteensa anteeksi.

2) Menettämänne sielunrauhan palautumiseksi voisitte koettaa olla edes rehellinen. Kerran Helsingissä käydessäni haeskelin turhaan Porvoonkadulta kirjeessänne mainitusta numerosta synnin pettämää nuorta tyttöä keskustellakseni hänen kanssaan henkilökohtaisesti. Heinosen oven avasi kaikkea muuta kuin nuori tyttö (kaikki kunnia silti korkealle iälle), joka, kuultuaan kuka olin ja miksi tulin, paiskasi oven kiinni niin että nenäni oli jäädä litistyksiin.

3) Porvarien piiskoista en tiedä tuon taivaallista, mutta mitä uskovaisten iloiseen raikkauteen ja estottomuuteen tulee, ainakin minulle heiltä tule-

KÄÄNNÄ

VEIKKO-SEDÄN PIINAPENKKI

va posti puhuu kokonaan muusta kuin iloisuudesta; heillä vasta komplekseja onkin. Tämä ei tietenkään koske kaikkia uskovaisia nuoria, arvatenkin vain häviävää murto-osaa heistä. Myös mielisairaalat ovat pullollaan kirkon helvettiopin sekoittamia nuoria ihmisiä.

4) Ottaisinko vaimokseni naisen joka on maannut toisten miesten kanssa? Juuri sellaisen olen ottanut ja aika mukavasti sujuu. Minulle ei kuulu lähemmin kenenkään menneisyys.

5) Ei minulla ole tietoa Jeesuksen tulemisesta; Hän voi hyvinkin tulla sillä ovathan erilaiset "profeetat" povanneet hänen tulemistaan vuosisatoja, päivämäärät vain eivät ole pitäneet kutiaan.

6) Jos ette saa tunnonrauhaa makaamalla miesten kanssa saatte sen lakkaamalla makaamasta heidän kanssaan. Ja siunatuksi lopuksi saanen sanoa, että en ole ketään yllyttänyt huoruuteen mutta sen sijaan olen kirjoittanut hyvin ymmärtäväni vapaita suhteita. Mieluummin rakkautta kuin vihaa.

Lohjalta lähettää **A. KANGAS** terveisiä ja kysyy ohessa näin:

"...onko tarkoituksesi korostaa toimittajapersoonaasi käyttäessäsi sanontoja 'invaasio', 'epileptikot', 'skitsofrenia', 'suggestio' ym?"

Hyvä neiti Kangas, ei minun tarkoitukseni ole tiedoillani koppailla eikä niissä totisesti koppailemista olekaan. Ehkä tosiaan olen joskus käyttänyt joitakin ns. sivistyssanoja liiaksikin, mutta olen arvellut niiden olevan siksi yleisiä, että jokainen ne nykyaikana tuntee. Sitä paitsi sivistyssanoja käytän vain välttääkseni tautologiaa, so. saman sanan toistumista kiusallisen tiheään. Yksi esimerkki ärsyttävästä tautologiasta on vaikkapa tällainen: Yleisin **MIELITAUTI** jota **MIELI**sairaaloissamme hoidetaan on jako**MIELITAUTI.** Minusta kuulostaa paremmalta: Yleisin psykoosi, joka mielisairaaloissamme hoidetaan, on skitsofrenia. Lupaan parannusta ja pyrin vastedes rakentelemaan lauseeni kokonaan ilman vierasperäisiä ilmaisuja.

KAUKO KOIVULA Hämeenlinnasta, joka mainitsee olevansa kansantanssien ystävä ja monivuotinen säestäjä, kirjoittaa näin:

"Erikoistoimittaja Veikko Ennala. Teille esitettiin kerran kysymys: mitä vihaatte eniten maailmassa? Vastauksenne oli: kansantanhuja. Miksi? Saisinko kuulla perustelunne."

Noh, että nyt nimenomaan vihaisin kansantanhuja, se on ollut tahallista liioitteluani mutta en tosiaankaan voi sanoa niistä juuri pitävänikään. En ymmärrä oikeastaan minkä vuoksi. Luultavasti minua kiusaavat nuo miesten merkilliset kuteet kuten punaiset polviin ulottuvat sukat, kukkopoikamainen hypähtely kädet lanteilla, sipsuttelu yms. Tainnee kuitenkin olla niin, että vika ei ole kansantanhuissa vaan minun maussani. Terveisiä Kauko Koivulalle ja muillekin hämeenlinnalaisille.

Pistetäänpä sitten jälleen vähän uskonasiaakin, Kouvolasta tullutta sekin. Henkilö, joka ei oman ilmoituksensa mukaan ole Hymylehden tilaaja eikä lukija, ennustaa minulle syntieni vuoksi pikaista kuolemaa. Kirjeen mukana seurasi leike jostakin uskonnollisesta lehdestä, jossa oli vallan karmaiseva kertomus, lyhyesti kuvattuna seuraava: Muuan rakennustyömies lausui turhaan Jumalan nimen, toisin sanoen kiroili, koska hän ei ollut saanut mielestään tarpeeksi pitkää kesälomaa. Mitä tapahtuikaan? Hänen päähänsä putosi lankku ja hän kuoli siihen paikkaan, kuten hänelle oikein olikin. Jumala oli kostanut.

Kyllä minusta on hiukan rumaa ilkkua jonkun tapaturmaisella kuolemalla. Ja mistä kirjoittaja siksi toiseksi tietää, mikä kuolema on Jumalan kosto ja mikä ei, kaikkihan me kerran täältä lähdemme. Ja useimmat meistä ovat joskus ärräpäitä päästelleet. Käytännössä siis papin pitäisi likimain joka toisen haudalla siunauspuheen asemesta sanoa: siitäs sait.

Kouvolalainen arvostelee HYMYn kirjoituksia ankarasti vaikka ei ole sen tilaaja eikä lukija. Miten maailmassa hän sitten on selvillä lehtemme sisällöstä? Tämä on niitä kysymyksiä joita järkeni ei tajua eikä älyni ymmärrä.

Tamperelainen nimimerkki Mimmi on hieman tuskaantunut siitä, että tässä leh-

KÄÄNNÄ

Kumma Juoma!

Vie janon vaikka bikineissä!
ja
Juodaan samppanjan rinnalla!

Kevyenraikas
POMMAC®
muodissa aina
ja kaikessa!

Merkillinen juoma.
Sopii yhtä hyvin juhlajanoon kuin janon juhlaan, sinne missä jano alkaa. Tapaatte sen juhlassa samppanjan rinnalla. Tai vaikka bikineissä kuumalla sannalla. Yksin tai seurassa. Mekossa tai dongareissa. Suomessa taikka Japanissa. Lasista tai pullonsuusta. Aina yhtä hyvää. Kumman hyvää! Piristävä. Aito. Raikas. Luonnontuote. Pommac. Muodissa aina ja kaikessa. Siksi kumma juoma. Hyvin kumma!

Jakaa jopa vapaalippuja Stadionille!

Tällä kulmalla syyskuussa Ruotsi-Suomi maaotteluun. Repäise irti ja lähetä meille. 100 lippua arvotaan, 50 kpl molemmille maaottelupäiville. Osoite: Pommac, Helsinki 18. Arvonta 15. 8. -70

Veikko-Aedän PIINAPENKKI

dessä on joskus kirjoitettu bordelleista. Niitä tarvitsisivat myös naiset eivätkä vain miehet, sanoo Mimmi. Tässä otteita hänen huumorin sävyttämästä kirjeestään:

”Kuinka nyt alkasitte puhua niin alaleuattomia siinä bordellijutussa! Mitä varten miesten välttämättä täytyisi saada maksaa sellaisesta hyvästä, jota voivat saada ihan ilmatteeksikin ja parhaassa tapauksessa voivat saada hintaa jopa itse, jos haluavat. Ennen tilasin Me Ämmät -lehteä, mutta kun se kävi mielestäni liian ämmämäiseksi niin siirryin tähän Hymyyn, enkä käsitä, mitä nyt olisi tehtävä, kun tämäkin näkyy mun asiani pettävän ja kääntyy, onneton, vain miesten pornolehdeksi. Minne me naiset menisimme, kun halut alkavat hyrrätä? Oi kallis Hymytoimittaja, jos tiedät paikan, jossa miehiä olisi tarjolla vaikka maksua vastaan, niin kerro se kiireesti. Olen etsinyt ja etsinyt miestä, mutta en ole löytänyt. Kaiken aikaa ovat kaikki pyydykseni laskettuina, mutta miehiä vain ei niihin osu. Sain uutta toivoa, kun luin kerran sen jutun Jyväskylän poliiseista, jotka ajeluttaa naisia. Asetuin tässä yhtenä lauantaina Hämeen sillalla ihan samalla tavalla pylly sievästi pystyssä kuin siinä Hymylehden kuvassa ja panin pitkästi paksua reittä näkyviin ja ajattelin: kyllä poliisi minut tästä kohta kidnappaa ja vähän ajeluttaa. Kolme kertaa kulki poliisiauto sinä aikana ohitse, mutta mitään ratkaisevaa ei tapahtunut. Oi kallis Hymytoimittaja, miksi Tampereen poliisi on niin leuhka eikä auta pulassa olevaa naista? Täytyykö tästä Jyväskylään matkustaa, kun Tampereelta ei saa. Sitten menin tyttökaverini kanssa ravintolaan iskostamaan ja vaikka mulla oli tukka tupeerattu ja uutta silmämeikkiäkin, niin kaverille vain tuurit pukkasivat mutta mulle ei kukaan puhunut mitään. Ja mun täytyi kärsiä se häpiä, että olin kolmas pyörä vaunussa, kun kaveria lähdettiin kyytimään. Sitten minut kotiportilla ja ilman omaa toivomustani päästettiin autosta ja he jatkoivat matkaansa vaikka minä porasin perään. En ole mikään käsityöihminen enkä ole koskaan ymmärtänyt teese-itse- tai monin käsin -metodeista. Porkkanat ja banaanit kelpaavat mulle vain ravinnoksi mutta henkilökohtaiseen hierontaan tarvitsisin ihan elävän miehen enkä mitään patterikäyttöistä. Paljonko maksaisi tuokio esim. Hymytoimittajan seurassa ja olisiko erikoistoimittaja Ennala vielä paljon kalliimpi kuin kaikki muut? Jaa, että ei käy? No, siinä näitte, miten aina jään yksin, kun ei edes Hymytoimittaja huoli, vaikka sentään kaivojakin teettävät ja luulevat ihmisiä ymmärtävänsä. Aina te vai miehiä koetatte auttaa vaan keksikääpäs meille naisillekin sellainen paikka, jossa pistäytyä. Jos jonkun neuvon keksitte, niin kertokaa se viipymättä, sillä puute alkaa olla kova. SOS. Lähetän jo etumaksuna markan, että näkisitte, etten ole mikään turha Mimmi, vaan pystyn hyvästä työstä maksamaankin.”

Voi Mimmi kulta, kirjeenne saatuani juoksin jäsen jäykkänä pitkin seiniä vaan minkäs tein kun kirjeessänne ei ollut osoitetta. Tulkaa nyt hakemaan markkanne pois niin keskustellaan henkeviä ja lauletaan lomaan. Hei hei.

Muuan metsäteknikko Nummelasta kirjoitti minulle huhtikuun lopulla vihastuneena, että ellen viikon sisällä maksaisi takaisin häneltä maaliskuun alussa tänä vuonna Lohjalla hotelli Anttilan ravintolassa lainaamaani 50:ttä markkaa, hän ryhtyisi ”toimenpiteisiin”. Hänellä on allekirjoittamani velkakirjakin.

Nyt on niin hullusti, että en ole käynyt Lohjalla 4—5 vuoteen. Kuka lienee huijari taas kerran esiintynyt nimissäni. Metsäteknikon kannalta kovin valitettavaa, onhan hän tietysti toiminut hyvässä uskossa ja halunnut auttaa pulaan joutunutta ”toimittajaa”. Mutta hänen erehdyksensä oli, ettei hän vaatinut ko. mieheltä nähdäkseen mitään paperia, jolla tämä olisi todistanut olevansa Veikko Ennala. Juuri tämän tapaisista väärillä nimillä esiintyvistä lurjuksista sattui Antero Laine kirjoittamaan HYMYLEHDEN viime numeron pääkirjoituksenkin.

Kyllä asia on siten, etteivät HYMYn eivätkä Lehtimiehet Oy:n muidenkaan lehtien toimittajat istuksi rahattomina kapakoissa vippailemassa pennosia ventovierailta ihmisiltä. Omasta puolestani olen tehnyt asiasta ilmoituksen Lohjan poliisille vaikka vähänpä lienee toivoa, että ko. rikollinen saadaan kiinni paitsi hyvällä onnella.

Annapa olla, neljä päivää metsäteknikon karhumakirjeen jälkeen luokseni saapui ylikonst. Junnonen Tampereen rikospoliisin petosryhmästä mukanaan uutta jobinpostia.

Uimaharjun motellissa Enon pitäjässä oli asustellut muuan miekkonen, joka sitten oli nostanut kytkintä vähin äänin ja häipynyt jättäen laskunsa maksamatta. Minun nimelläni hän ei kylläkään ollut esiintynyt, mutta motellin henkilökunta oli saanut käsityksen, että asianomainen oli ollut Veikko Ennala. Voihan itku. Jos en ole pistäytynyt Lohjalla 5 vuoteen, Uimaharjulla en ole käynyt ikinä. Miksi motellin henkilökunta arveli petollista vierastaan juuri minuksi? Miehellä oli ollut kuulemma leuassaan harsu parta. Ja kaiketi hän oli ollut muutenkin luihun näköinen. Ylikonst. Junnonen, oikea herrasmiespoliisi muuten, teki tutkintapöytäkirjat joiden mukaan en siis ole Uimaharjulla motelloinut ja olkoon asia minun puolestani sillä sipuli.

Jos matkani osuu Enoon päin, saatanhan käydä varmemmaksi vakuudeksi vielä henkilökohtaisesti esittäytymässäkin mukanani papintodistus, verokirja, presse-, ulkomaan- ja sotilaspassi, ote kantakortista. Eläketurvakeskuksen työeläkekortti, 5 vuoden takainen kuitti maksetusta sakosta, Helsingin maistraatin antama vihkimätodistus, sairasvakuutuskortti, radio- ja televisiolupa, puhelinosuuskirja, Alkon vastakirja, pankkikirja, shekkivihko, lasteni kastetodistukset, käyntikortti, kirjastokortti, 150 kuittia suoritetuista lääkärinpalkkioista sekä 4 000 kpl. Veikko Ennalalle osoitettua haukkumakirjettä. Toivottavasti niiden avulla kykenen osoittamaan olevani minä enkä mikään velaksi asunut roikale.

Huh-huh, tämä piinapenkissä olo on sittenkin hikisempää hommaa kuin alun perin uskoinkaan.

On monta syytä käydä SOK osuuskaupassa

SOK
OSUUSKAUPAT
SOKOS

..yksi niistä on todella hyvä kahvi

MOKKA-KATRIINA

Mokka-Katriina on yksi monipuolisen
SOK-kahvivalikoiman hyvistä kahveista: pehmeä, voimakasarominen
ja riittoisa. Kokeilkaa Tekin!

On vain yksi tilanne, jolloin Teidän on pakko avata Saabin ikkuna. Aurinko paistaa ja haluatte ruskettua.

Saabissa ette palele, ette hikoile. Ette tarvitse hattua. Käsineet heitätte hansikaslokeroon. Saab tuulettuu automaattisesti, vedottomasti. Saab on ilmastoitu auto. Nautitte raittiista ilmasta. Pidätte ikkunat kiinni. Paitsi jos on kesä tai keväinen auringonkilo – ja haluatte ruskettua.

Saabissa on yksilöllinen lämmönjakauma. Eteen ja taakse tulee ilmaa erillisten puhaltimien kautta. Pakkasella lämmintä, helteellä viileätä. Ja yksilöt takaistuimellakin säätävät lämmön mieleisekseen omilla säätimillään.

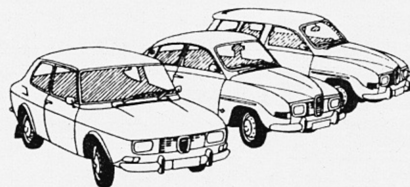
Aina huurteettomat ikkunat. Jäänpoistosuuttimet kojetaulun yläpuolella pitävät tuulilasin aina huurteettomana. Erilliset suuttimet huolehtivat ovien laseista. Lämminilmakanavat johtavat puhalluksen takalasiin. Kaikki ikkunat pysyvät kirkkaina säällä kuin säällä. Ajomukavuuden ja -turvallisuuden kannalta se ei ole vähäinen tekijä.

Saabissa on tehokas ilmanvaihto, läpituuletus edestä taakse. Raitis ilma virtaa matkustajatilaan aukosta, joka sijaitsee tuulilasin edessä. Maantieajossa ilmanvastus huolehtii tuuletuksesta. Alhaisemmissa nopeuksissa voidaan käyttää ilmapuhallinta. Puhallin on kaksinopeuksinen.

Saabin tuuletus- ja lämmitysjärjestelmää on väitetty parhaaksi. Emme väitä vastaan. Me tiedämme, että Saabilla on monia muita "parhaita" ominaisuuksia. Etupyöräveto. Hyvä suuntavakavuus. Itsekantava teräspalkein vahvistettu kori. Vyörenkaat. Levyjarrut. Ristikkäin jaetut kaksipiirijarrut. Moottoria ja polttoainetta säästävä vapaakytkin. Ja monia muita hienoja yksityiskohtia, joihin Teidän on parasta tutustua henkilökohtaisesti. Tervetuloa.

Saab 95 paketti 9 950 mk, Saab 95 farmari 18 800 mk, Saab 96 14 850 mk, Saab 99 19 750 mk. Saabit myy

SCAN-AUTO

SAAB 99

SAAB

Helsinki kesäkuussa

Arvostuksesta

Nyt on kysymys arvostuksesta.

Sinä arvostaisit minua paljon enemmän, jos olisin Nobel-palkinnon saanut fyysikko ja nostan hattua arvostelukyvyllesi.

Mutta Sinä arvostat myös sairaanhoitajaa enemmän kuin mielisairaanhoitajaa ja poliisia enemmän kuin vanginvartijaa. Miksi?

Koska poliisin kanssa joutuu tekemisiin, vaikka olet tietenkin viaton ja kunniallinen ihminen.

Mutta vanginvartijan kanssa — voi kauhistus — ei milloinkaan.

Ja sairaalaan Sinä joudut joskus. Sehän on inhimillistä. Umpisuoli. Tai sydäntauti. Tai synnytys. Tai kolari.

Entä mielisairaalaan? Ei toki hullujenhuoneeseen. Sinähän olet järkevä ihminen.

*

Yhteiskunta on kerännyt muurien ja kaltereiden taakse noin 5 500 vankia.

Heitä vartioi noin 1 500 vartijaa.

Mutta vankien koulutusta ja vapaa-ajantoimintaa ohjaa vain 40 opettajaa ja hengelliseen huoltoon on palkattu 20 henkeä.

Vartijakurssi kestää 2,5—3 kuukautta ja jo sitä ennen pääsee väliaikaiseksi vartijaksi. Pohjakouluksi riittää kansakoulu.

Kolme kuukautta on naurettavan pieni koulutusaika, kun ottaa huomioon, että vanginvartijan pitäisi olla paljon muuta kuin avaimien haltija ja lukon sulkija. Ennen kaikkea sosiaalityöntekijä, työnohjaaja ja kouluttaja.

Asiantuntijat sanovat, että vartijoiden peruskoulutukseen vaadittaisiin vähintäin 2 lukukautta eli vuosi ja sen lisäksi vielä laajoja jatko- ja erikoiskursseja.

Tarvittaisiin myös kauan hankkeilla ollut vankeinhoito-opisto, jota ei kai saada aikaan siksi, että herrat eivät usko joutuvansa tarvitsemaan opistossa koulutettavien palveluksia.

*

Sairaanhoitajia koulutetaan 5 lukukautta eli 2,5 vuotta. Pohjaksi vaaditaan teoriassa keskikoulu, käytännössä ylioppilastutkinto.

Mielisairaanhoitajaksi päästään keskikoulupohjalta tai vastaavilla tiedoilla. Koulutus kestää 3 lukukautta eli 1,5 vuotta. Siis hieman kauemmin kuin sairaaloiden apuhoitajien koulutus.

Kuitenkin mielisairaanhoitajan työ on henkisesti paljon raskaampaa ja vaativampaa kuin sairaanhoitajan työ.

Se näkyy jo siitäkin, että kunnollisesta mielisairaanhoitaja-aineksesta on pulaa, mutta valkoiseksi sisareksi haaveilee ja hakee joka toinen typykkä.

*

Tämän lehden toukokuun numerossa kerrottiin epäoikeudenmukaisuuksista eräässä mielisairaalassa ja sen virittämänä saimme paljon puhelinsoittoja, joissa kerrottiin samantapaisista asioista.

Samassa lehdessä oikeusministeriön vankeinhoito-osaston ylijohtaja K. J. Lång kiinnitti huomiota vartijakoulutuksen heikkoon tasoon. Ja kaikkien lehtien toimituksissa tunnetaan vankien kirjeet vartijoiden painostuksesta ja jopa väkivaltaisuuksista, joista kuitenkin todistusten puutteessa enimmäkseen vaietaan.

Poliisin kovista otteista on puhuttu paljon ja jälleen pamput ovat jättäneet jäljet erään miehen poskeen ja selkään ja sitä tietä tähän Hymylehteen.

On kysymys ammattiryhmistä, joilla on poikkeukselliset valtuudet yksilön vapauden rajoittamiseen.

Samalla kun emme arvosta mielisairaanhoitajien ja vanginvartijoiden vaativaa työtä ja laiminlyömme heidän koulutuksensa tai kyllin hyvin valitse, kouluta ja palkkaa poliiseja, emme anna heidän käsiinsä uskotuille täyttä ihmisarvoa.

Ja häpeälliset jutut suljettujen ovien takaa jatkuvat.

JUHA NUMMINEN

TARKASTETTU LEVIKKI 432 248

hymy LEHTI

puhuu asiat halki

päätoimittajat
URPO LAHTINEN
JORMA K. VIRTANEN

toimituspäällikkö
HANNU RAHKONEN

erikoistoimittaja
VEIKKO ENNALA

art director
OLLI TASANEN

erikoistoimittaja Helsingissä
JUHA NUMMINEN
Eerikinkatu 50 B 37, Helsinki 18
vaihde 647 301

toimittajat
ERKKI "YRJÖ" KANERVA
ERKKI PETMAN
TIMO SUOSTE
IRIS TUUNAINEN

toimituksen sihteeri
MAIJA HONKASUO

taiteilijat
JYRKI PAAVOLA
HEIKKI SLADEY

valokuvaajat
REINO KAIVOLA
JUKKA KUUSISTO

ilmoitukset
myyntipäällikkö
ANTTI ARO

ilmoitussihteeri
MARJATTA UUTELA

mainospäällikkö
RAUNO MÄNNISTÖ

lehtitilausten vastaanotto
ja osoitteenmuutokset
PUUTARHAKATU 16, Tampere
vaihde 33333

osoitteenmuutokset
kolme viikkoa ennen seuraavan numeron ilmestymistä

julkaisujohtaja
JORMA K. VIRTANEN

levikkijohtaja
ANTTI HONKASUO

kaupallinen johtaja
MATTI LAHTINEN

toimitusjohtaja
URPO LAHTINEN

kustantaja

LEHTIMIEHET OY

Puutarhakatu 16, Tampere
vaihde 33333

SALMISET ALAMÄESSÄ

Teksti: LIISA PELTO
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN ja
OLAVI KASKISUO

**— Antaa mennä kun on alamäki taas . . .
Laulaa Kai Hyttinen listalla. Sopisi laulaa monen muunkin, esimerkiksi Simo Salmisen. Tai Ville-Veikko Salmisen. Tai Laila Salmisen eli Laila Kinnusen.
Nämä Salmiset ovat todellakin jollakin tavalla alamäessä.
Syynä ovat pääasiassa raha-asiat.
Ei pääse mihinkään vanhasta totuudesta:
Mikä laulaen tulee, se viheltäen menee . . .**

Kansa kertoo Ville-Veikko Salmisesta:

Mies elää vaimonsa Lailan, omaa sukua Kinnunen, siivellä. Vieroksuu työtä. Ei pysty huolehtimaan raha-asioistaan. Vouhottaa ympäriinsä, mutta valmista ei juuri tule. Istuu mielellään kapakassa ja ottaa tukevat paukut.

Ville-Veikko Salminen istuu kuitenkin näennäisen tyynenä hänen ja Lailan yhteisen kodin mustassa keinutuolissa. Yllä oleva paita edustaa samaa kuin silmänalukset: mustaa.

— Minusta on niin helvetin oikein, että niin sanotuista julkkiksista on alettu kirjoittaa lehtiin rehellisiä juttuja. Minustakin on julkaistu Avussa kuva, jossa olin niin kännisen näköinen kuin vain voi olla. Mutta se oli helvetin hyvä kuva. Voi olla, etten ollut niin kännissä kuin kuvasta saattoi päätellä, mutta se on aivan toisarvoinen juttu, pam. On vain hyvä, että niistä muutaman vuoden takaisista silotelluista tarinoista päästään irti.

Pöydällä on savukkeita ja pöydän läheisyydessä hyvännäköisiä sikaareja. Takassa ei pala tuli tällä hetkellä, mutta isäntä voisi hyvinkin sen sytyttää, sillä takan edessä on ainakin kaksi käyttämätöntä klapia.

— Mutta missä on korkkiruuvi?, Ville-Veikko ihmettelee.

— Täällä käy tiistaisin siivooja laittelemassa paikkoja kuntoon. Missähän on korkkiruuvin paikka?

Ruuvimurheista päästyä Ville-Veikko Salminen avaa ranskalaisen viinipullon ja kaataa sen sisältöä vihreään

KÄÄNNÄ

SALMISET ALAMÄESSÄ

lasiin. Talossa on varsin tunnelmallista siitä huolimatta, että herrasväki Salmista oli häätö uhkaamassa ainakin tuolla hetkellä vuokraviivytysten ja osittain maksamattomien takia.

— Se on totta, että meidän vuokran maksaminen on ollut epäsäännöllistä. Joskus se on hoidettu kymmenes päivä, joskus vielä myöhemmin, pam. Mutta siinä häätöskandaalissa oli vielä käynyt sellainen fibaus, että olin maksanut vahingossa maaliskuun vuokran, vaikka edellinen oli maksamatta. Niin niitä rästejä ei kyllä ollut niin paljoa. Meillä on Lailan kanssa sellainen systeemi, että vuokra maksetaan vuorotellen. Tuskinpa tästä häätöä tulee, kunhan me maksamme vain puolen vuokran ennakkoon. Rahallahan näistä asioista selviää. Monista muista suoriutuminen voi olla paljon vaikeampaa.

Jotkut julkkikset ovat tehneet konkurssin, kävisikö se päinsä?

— Se nyt on kaikkein raukkamaisin teko, mitä ihminen voi tehdä. Siinä joutuvat hyväsydämiset ihmiset kärsimään. Kyllä minä ainakin olen päättänyt näistä rahavaikeuksista selvitä muulla tavalla. Tietysti minä tykkään rahasta enkä osaa suhtautua siihen niin vakavasti yhtä vähän kuin Lailakaan, mutta voin elää mainiosti ilman rahaakin.

Eteisen ja oleskeluhuoneen tummanpunaisten samettiverhojen raosta pilkottaa mustavalkoinen naisen turkki silmiini. Laila asuu siis täällä?

— Kyllä, me asumme yhdessä, emmekä ole eronneet.

Missä Laila on tällä hetkellä?

— Jaa, mikäs päivä nyt onkaan, tiistai. Tänä iltana hän taitaa esiintyä Helsingissä Kulosaaren Kasinolla Tapio Heinosen vieraana.

Ennen seurusteluaan ja sitä seurannutta avioliittoaan Ville-Veikko Salminen tunnettiin lähinnä näyttelijänä ja ohjaajana, ehkä osaltaan myös teatteripäällikkö Ville Salmisen poikana. Tällä hetkellä Ville-Veikko nimittää itseään sekarotuiseksi piskiksi.

— Mutta näyttelijäksi ja nimenomaan televisionäyttelijäksi minä itseni tunnen. Olen puhunut isä-Villen kanssa usein, kuinka hosun vähän liikaa, liian monella alueella. Samoin muuten teki isä-Villekin aikanaan. Hän lavasteli, ohjasi, näytteli, kirjoitti.

— Isän kanssa meillä ajatykset synkkaa hyvin. Silloin kun olin vakinaisesti kiinnitettynä Mainostelevision teatteriin, oli ehkä joskus pientä arvovaltakiistaa, pam, mutta nyt siitä on päästy. Tässä yksi ilta istuin juuri isän ja Kokkosen Eren kanssa kapakassa. Isä-Ville tajuaa elämää. Kai niitä oli aikanaan hänelläkin kökkähommia, mutta on hänkin niistä selvinnyt. Minä suhtaudun omaan elämääni oikeastaan aika valoisasti myös.

Entä Laila?

— Laila on hyvin herkkä ja hän ottaa asiat yleensä vakavasti. Kyllä kai hän tämän häätöuhkajulkisuudenkin raskaasti otti, mutta nyt se on mennyt ohi. Toisaalta hän on jo vähän parkkiintunyt. Kyllä hän on minun matkassani saanut tottua kaikenlaiseen.

Entä Armando, vieläkö hänestä kuuluu mitä?

— Minä juuri kuulin, että hän olisi Ruotsissa. Kyllä hän tietysti masentui silloin, kun Laila hänet jätti, mutta kaipa hänelläkin jo menee paremmin.

Ville-Veikolle ja Lailalle on kansan keskuudessa ehditty myöntää ja tuomita monta avioeroa, mutta Ville-Veikko väittää, ettei se ole ajankohtainen. On myös puhuttu, että Laila olisi raskaana.

— Ei ainakaan minun tietääkseni. Pari kertaa on kyllä jo ventattu, mutta sitten on mennyt huonosti. Sen kyllä tiedän, että Laila haluaisi lapsen.

Entä Lailan lasten päiväkoti?

— No juu, niin hän puhuu, että sellainen pitäisi laittaa. Mutta se on niin, että tässä maassa ei laulaja tule toimeen ellei hän laula koko ajan. Näin on myös Lailan kohdalla ja häntä parempaa artistia tässä maassa ei ole.

Salmisen perheen viimeaikaisiin vaikeuksiin on kuulunut myös sairaus. Laila menetti äänensä.

— Mutta nyt se on kunnossa, nyt ei ole enää hätää. Mutta oli se vain niin järkky juttu näitten raha-asioitten lisäksi, että se veti Lailan maseeksi. Näistä kai johtui, että hän vähän pyöristyikin.

Ville-Veikko kertoo, että Lailalla on keikkoja tiedossa jatkuvasti. Heinä—elokuun vaihteessa pitäisi olla kolme Ville-Veikon ohjaamaa Laila-showta. Sen jälkeen mahdollisesti matka Espanjaan, jossa Ville-Veikon pitäisi ohjata televisiolle Chorellin "Nokkoset".

— Minä en vain osaa espanjankieltä riittävästi. Okei, ohjaaja voi näyttää edellä, mutta eivät näyttelijät siitä tykkää. Kyllä pitäisi keskustellen pystyä kommunikoimaan. Kai tässä on vain yritettävä opiskella kieltä. Laila muuten osaa Espanjaa kohtalaisesti.

Ville-Veikon mukaan Lailaa odotetaan esiintymään Espanjaan ja mahdollisesti Portugaliin myös. Siellähän Lailalla piti olla show vuonna 1968, mutta silloinkin ääni petti.

— Nyt tässä keväällä minäkin yritän pitää parin viikon loman ja olla rauhassa. Tänä aikana valmistelen sellaista Hitleriä käsittelevää dokumenttihommaa. Minulla on ollut tämä idea jo kauan, mutta en saanut aikasiksi. Yritän keskittyä aivan niihin viimevaiheisiin, bunkkerissa.

Onko siinä seksiä luvassa?

— No tottahan Eva Braun kuului siihen kuvaan.

Kesäkuussa Ville-Veikko alkaa filmata Speden tuottamassa ja Ere Kokkosen ohjaamassa filmissä.

— Pojat ovat juuri sitä tekemässä Lapissa Speden kämpällä.

Sinnekö nyt sitten lomalle?

— Sitä minä en kerro, missä aion pari viikkoa levätä. Olen tosiaankin levon ja rauhan tarpeessa.

KÄÄNNÄ

Simo: RYSÄÄN JÄI VAIN LASKUT

Simo Salminen särpii Lahden sinistä kahvilan aamuautiudessa ja näyttää leppoisalta. Vaikea kuvitella, että tämä vaatimattoman tuntuinen, hieman ohimoiltaan harmaantunut herrasmies on pettynyt liikemies. Lappeenrantalainen ravintola Simon rysä ei ole enää Simon nimissä eikä rysäkään. Tällä hetkellä paikalla on aivan muiden miesten omistama ja johtama Viikinkihovi.

— Ei kai se murehtimisella parane, Simo sanoo ja maistaa kaljaansa Suomen arkisimmasta kaljalasista. Tässä yhteydessä ei kannata yrittää tehdä johtopäätöksiä, että välikalja olisi aiheuttanut Simolle kirouksen. On nimittäin niin, että Simo Salmisen nyrkissä pieni kahvikuppi olisi jollakin tavalla hullunkurinen ilmestys.

Tällä hetkellä Simo Salmisen elämä on yhtä laskun maksamista, sillä Simon rysästä ei ole tosiaankaan mitään jäljellä.

— Jäihän niitä laskuja aika tukku minun syliin, mutta kaipa niistä tässä selvitään, Simo uskoo.

Vaikka Simon liikekumppanit olivatkin osoittautuneet huononpuoleisiksi, Simo ei heitä käy parjailemaan. Sanoopahan vain:

— Ei rysän touhut siitä menneet huonosti, etteikö ravintola olisi menestynyt. Kyllä se meni hyvin kaikella tavalla, mutta minulla oli sillä tavalla etevät yhtiökumppanit, että ne kerkisivät levittää tulosta liian nopeasti maailmalle.

Ja ettei Simon syliä enää painettaisi paljoakaan nykyistä suuremmalla laskulastilla, Raikulimaa-yhtiötä puretaan parasta aikaa.

— Saa sitä Raikulimaankin hyväksi vielä monella keikalla käydä.

Simo Salminen, viisi vuotta sitten suomalaiseen jäyhään viihde-elämään ilmaantunut vähäsanainen leipurihauskuttaja on tällä hetkellä puhtaasti vapaa taiteilija. Hänen ja Speden yhteistyö jatkuu eli Spedevisio ja muita telkkariohjelmia on tiedossa, samoin Simo esiintyy Speden uusimmassa elokuvassa. Mitään sopimusta ei kuitenkaan ole.

— Paitsi tavallaan kirjoittamaton sopimus. Mehän on niin kuin yhdessä vedetty tätä tiettyä ohjelmatyyppiä. Me ollaan sillä tavalla niin kuin naimisissa.

Pääasiallisesti Simo yrittää saada elatuksen perheelleen (vaimo ja kolmevuotias tytär) keikoilla. Hän matkustaa autolla ja lentokoneella eri puolille Suomea erilaisiin tilaisuuksiin esiintymään.

— Kertomaan hauskaa tarinaa, sitähän ne kuulijat odottavat. Olenkin yrittänyt jättää nuo lauluhommat vähemmälle ja koota ohjelmani suurelta osalta tempuista. Temppulinjallahan minä aikanaan aloitin ja se on myös minulle ominta.

— Minähän en ole mikään huuliveikko.

Vaikka Simo Salmisen mukaan "voisi tällä hetkellä paremminkin mennä", hän on kuitenkin päättänyt, että elokuussa hän temppuilee lähinnä oman perheensä keskuudessa.

— Viime vuosina ei ole ollut minkäänlaista lomaa. Nyt on vaimon kanssa puhuttu, että jospa elokuussa lomailtaisiin.

Toista kaljaa juodessaan ja tämän hetken tunnelmistaan kertoillessaan Simo sanoo, että hän nauttii yhä vapaudestaan. — Muutamia vuosia takaperin jättäessäni ne Colombian leipurin hommat, joskus hikosin ajatellessani, että mitä huomenna. Mutta nyt olen jo niin tottunut tähän, ettei se minua mitenkään sureta. Ei edes nyt, vaikka onkin kertynyt tuota maksamista rästiin. Ehkäpä sekin antaa varmuutta, että onhan minulla ammatti, mihin palaan sinä päivänä kun nämä hupihommat loppuvat. □

varman päälle

Niin aina. Kumpikin. Onhan Asa Cordes tuntenut Omon syntymästään asti. Ja Omo on erikoistunut pesukoneisiin. Kehittynyt niiden ja ajan mukana. Perehtynyt niiden luonteeseen ja pesutapoihin. Omo tuntee Asa Cordesin ja Asa Cordes Omon. Sehän on edellytys yhteistyölle. Omo sallii pesukoneen työskennellä siten kuin se on parasta: vapaasti, keskittyen. Omon koostumus on turvallinen sekä pyykille että koneelle. Lika irtoaa ja puhdasta tulee. Puhdasta ja valkoista. Hyvällä yhteistyöllä. Siksi

ASA Cordes

suosittelee Omoa

Asa Cordes

Asa Cordes on 4 kg:n täysautomaattinen pesukone, joka ulkomittojensa puolesta sopii ahtaisiinkin tiloihin. Koneessa on vapaavalintaiset pesuohjelmat sekä lisäksi 7 kiinteää ohjelmaa. Termostaattiohjattu lämpötilan säätö 0–90° C. Käyntiääni on hiljainen myös lingotessa. Pesurumpu, allas ja kansi ovat ruostumatonta terästä. Tarvittaessa on rumpu irroitettavissa ilman ammattimiehen apua.
Mitat 64 x 55 x 43 cm. Ohjehinta 1.280,—. Työtehoseuran tutkimustulos saatavissa. Asa Cordes on valmistettu Länsi-Saksassa Suomea varten. Maahantuoja Asa Radio Oy.

Lisätietoja Omosta

Omo on valkopesuun tarkoitettu pesujauhe, joka perustuu saippuan ja synteettisten pesuaineiden yhdistelmään. Omon pesuteho on huomattavan korkea ja vaimennetun vaahtoavaisuutensa ansiosta se sopii käytettäväksi vaahtoherkissäkin pesukoneissa. Omoa voidaan käyttää myös käsin suoritettavaan pesuun, mutta on huomattava, että se vaahtoaa vähemmän kuin esimerkiksi hienopesujauheet.
Omo sisältää stabiloitua natriumperboraattia valkaisuaineena sekä puuvillaan ja nailoniin kiinnittyviä kirkasteita. Veden pehmentäjänä ja puhdistusvaikutusta tehostavana aineena se sisältää tripolyfosfaattia. Omon pH-arvo on 10,3. Lisäksi Omossa on silikaattia alumiinista ja kevytmetallista valmistettujen pesukoneosien suojelemiseksi. Omon pakkauksissa on virallinen tavaraseloste.

Omo pesee valkoisemmaksi – ja sen huomaa

Parikkalan kirkko on valmistunut vuonna 1813 ja sitä pidetään varsin arvokkaana. Kirkko on kuitenkin pahasti rappeutunut ja korjaus nielisi niin paljon rahaa, että kirkollisveroäyriä pitäisi nostaa.

Parikkalan kirkon korjauksesta kuuma riita

SEURAKUNTALAISET UHKAAVAT EROTA

Parikkalan kirkon korjaus on kuin kuuma peruna, jota pyöritellään poskesta toiseen. Kirkonisännät luottavat arkkitehtiin kuin Jumalaan ikään, mutta kansan mielestä arkkitehti ei ole erehtymätön. Seurakuntalaiset ovat kimpaantuneita, kun kirkon korjauksen kustannusarvio paisuu pullataikinan tavoin. Nyt uhataan erota kirkosta, jos rappeutuneeseen puukirkkoon heitetään yhteisiä varoja.

Teksti: V. S. KALEVA Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Syksyllä pitäisi ryhtyä rakentamaan, mutta korjaussuunnitelmat ovat vielä hämärän peitossa. Arkkitehti on salannut kustannusarviota kuin sotasalaisuutta. Kun pyysimme häneltä tietoja, saimme vastaukseksi, että Parikkalan kirkon suunnittelu on täysin hänen yksityisasiansa. Hän ei pidä myöskään suotavana, että siihen kajotaan.

Parikkalassa arkkitehti Heikki Elomaa on tuonut julki, että kirkon korjaus tulisi maksamaan noin puoli miljoonaa markkaa. Hymylehdelle hän kertoi, että kirkkoon uppoavaa rahamäärää on mahdoton edes suurin piirtein arvioida, koska vanha rakennus tuo mukanaan aina yllätyksiä.

Kirkonrakentaja huippupalkoilla

Kirkkojen korjaukset ovat olleet arkkitehdeille aina hyviä tulonlähteitä. Kirkkojen rakennuskustannuksia ei ole tähän saakka valvottu paljonkaan ja yleensä kustannusarviot on ylitetty reippaasti. Kirkoissa arkkitehdit ovat saaneet toteuttaa itseään täy-

sin vapaasti, mutta veronmaksajien varoilla.

Voidaan sanoa, että arkkitehti Elomaa on erikoistunut kirkkojen korjaukseen. Hänen kättensä töitä on näkyvissä Anjalan, Kiteen ja kohta myös Kangasniemen ja Parikkalan kirkoissa.

Elomaa ei ole ainoa suomalainen arkkitehti, joka on löytänyt kirkoista itselleen tuottavan bisneksen. Rahaa yrittää haalia seurakunnilta kymmenkunta arkkitehtia.

Tri Ahti Auranen kirkkohallituksesta valittaa sitä, että arkkitehdit ovat saaneet mellastaa kirkoissamme kuin pellossa. Rahaa on tuhlattu ja se on arkkitehtien syytä. Auranen lupaa tiukempaa valvontaa niin, että arkkitehtien kulta-ajat alkavat olla kohta ohi kirkonrakennuksen ennen niin tuotteliaalla tiellä.

Mitä kalliimpi korjaus, sen enemmän arkkitehti ansaitsee

Arkkitehti tienaa sitä enemmän, mitä runsaammin hän paisuttaa kustannusarviota.

Parikkalassa yritettiin päästä vähemmällä rahalla tekemällä vain välttämättömät korjaukset, mutta arkkitehti ei siihen suostunut. Nyt on periaatteessa valittu kalliimpi suunnitelma, mutta miten paljon se tulee maksamaan, sitä ei kukaan tiedä. Varmaa kuitenkin on, että arkkitehti ottaa palkakseen 7,5 prosenttia kustannusarvion loppusummasta.

Kirkkovaltuustossa on käytetty tulikivenkatkuisia puheenvuoroja, sillä monet epäilevät, että kirkon korjaaminen vie seurakunnan taloudellisesti polvilleen. Kysytään, miten käy seurakunnan, joka elää kädestä suuhun ja jonka taloudellinen asema ei ole nytkään kehuttava.

Paikkakunnan liikkeet lypsävät säälimättä sairasta kirkkolehmää, sillä kirkon rakentaminen on firmojen etsikkoaikaa, jota on käytettävä hyväksi. Ja kirkonisät eivät tuijottele hintoihin. Näin ajatellaan myös Parikkalassa, sillä paikallinen sähköliike on ensimmäisten lypsäjien joukossa. Parikkalan Valo Oy haluaa asentaa kirkkoon sellaiset lämmityslaitteet, joista on yhtiölle tulevaisuudessakin hyötyä. Periaatteena on se, että kirkon täytyy kuluttaa paljon sähköä.

— Ei tule mitään, sanoo tri Auranen kirkkohallituksesta. — Jos me annamme rahaa kirkkoon, täytyy kirkonrakentajien hyväksyä alhaisin sähkötarjous. Vapaa kilpailu ratkaiskoon.

Kirkko lahoaa — seurakunta hupenee

Parikkalan kirkonisännät suunnittelevat veroruuvin kiristämistä, jotta kirkon korjaus saataisiin kunnialla läpi. Kymmenen vuoden aikana on seurakuntalaisilta kerätty ylimääräistä kirkonrakennusveroa, mutta se ei vielä tunnu riittävän. Rakennustoimikunnan puheenjohtaja agr. Matti Saloheimon mielestä verojen korotus on ainoa ratkaisu.

— Puolella pennillä pitäisi veroäyriä nostaa.

Parikkalan kirkollisäyri taitaa olla jo nyt huippukorkea?

— Sanokaamme mieluummin, että se on suhteellisen korkea. Se kuulostaa mukavammalta.

Osa seurakuntalaisista on uhannut erota kirkosta, jos kirkko korjataan liian kalliisti. Kumman te valitsette, kirkon vai seurakuntalaiset?

— Kyllä kirkko täytyy rakentaa, kohta sitä ei voida enää pelastaa kun se lahoaa.

Halvempiakin ratkaisuja on esitetty kirkon korjaamiseksi ja mm. kirkon taloudenhoitaja ja suntio ovat olleet vastaan kalliita korjauksia. Hajoavatko mielipiteet myös kirkon johtoportaassa?

— Se on suntion ja taloudenhoitajan linja — kysykää sitä heiltä itseltään.

Miksi taloudenhoitaja ei puhu?

Me yritimme kysyä taloudenhoitaja Suihkarilta, suostuisiko hän toistamaan meille varoituksensa, joita hän oli esittänyt Parikkalan kirkon johtohenkilöille. Hän ei halunnut kuitenkaan antaa seurakunnan ulkopuolelle sellaista kuvaa, että kirkon johto riitelee kirkon rakentamisesta.

— Minun linjani on sama kuin kirkkovaltuuston linja. Jos se päättää, että kirkko rakennetaan uudelleen, niin hyväksyn sen täysin.

Onko teillä eriäviä mielipiteitä? Aikaisemmin olette sanonut, että kirkon korjaus on aivan liian kallis ja seurakunnan talous ei sitä kestäisi.

— Minulla ei ole eriävää linjaa ja jos kerran päätetään, että kirkko korjataan, niin kyllä talous sen kestää. En minä tästä yhtään enempää halua jutella. Menkää kysymän joltakin rakennustoimikunnan jäseneltä.

Ja pyynnöstä minä nyt kirjoitan tämän haastattelun loppukaneetiksi sen, että Parikkalan seurakunnassa ollaan yksimielisiä kirkon korjaamisesta. Soraääniä ei siis löydy.

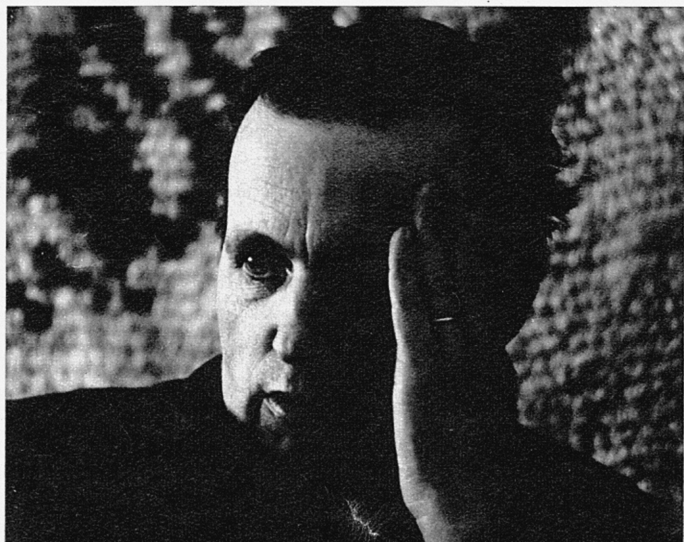
Mutta mihin unohtuivat henkilöt, jotka uhkaavat erota kirkosta ja kadun ihmiset, jotka maksavat tiettävästi myös kirkollisveronsa.

— Kyllä, hylkyläinen, puoli miljoonaa on ihan liikaa. Eihän siinä riitä kävijöitäkään tuossa kirkossa. Pitäisikö sitä nyt joillekin harvoille korjata. Kohtuus pitäis olla kaikessa, arvelee mies, joka ei halua sanoa nimeään.

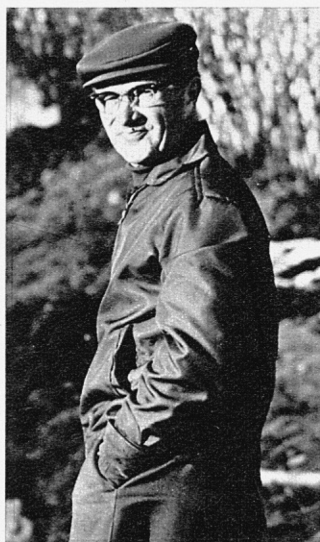
Puolen miljoonan reikä

Mitä sitten 500 000 markalla saataisiin Parikkalan kirkkoon? Arkkitehdin mielestä aivan liian vähän. Ei sillä tehdä täydellistä entisöintiä.

Lyhyesti sanottuna vanhasta ja hatarasta kirkosta tehtäisiin lämmin. Lattiat ja seinät korjattaisiin ja kahdeksasta tukipilarista jätettäisiin jäljelle vain neljä. Avattaisiin myös kirkon katossa oleva kupoli, jotta auringonvalo pääsisi kirkkoon. □

◀ Agronomi Matti Saloheimo on kirkonkorjaustoimikunnan puheenjohtaja. Hänen mielestään veroäyriä voitaisi nostaa. Kirkosta eroavien joukko ei pelota.

▶ — Voi hylkyläinen, kyllä puoli miljoonaa on liikaa tuon kirkon korjauksesta. Vähemmälläkin selvittäisiin. Eikähän siellä riitä kävijöitäkään.

KUKA ON

VUODEN POLIISI

Kilpailumme KUKA ON VUODEN POLIISI jatkuu. Julkaisemme kilpailun säännöt uudelleen ja toivomme, että lukijamme herkeämättä seuraisivat poliisien toimia ja äänestäisivät omaa suosikkiaan. Nimetkää poliisi, joka mielestänne perustellusti ansaitsee HYMYLEHDEN kunniaplaketin ja 4 000 markan virkistys- ja opintostipendin.

TE VALITSETTE

Vuoden poliisin valitsijamiehinä toimitte Te, lehtemme lukijat. Tällä sivulla on kuponki, jolla voitte ehdottaa vuoden poliisia. Kirjoittakaa kuponkiin hänen nimensä ja kotipaikkakuntansa sekä perustelut. Myös oma nimenne, sillä kaikki vastaajat osallistuvat palkintokilpailuun.

Saapuneet vastaukset käsittelee arvostelulautakunta, jonka puheenjohtajana on toimitusjohtaja Urpo Lahtinen ja jäseninä kaksi muuta lehtemme edustajaa.

MILLAINEN ON HYVÄ POLIISI?

Hän voi olla arvoltaan vaikkapa poliisikoulun oppilas tai sitten kaikkein korkeimpia poliisiupseereita. Hän voi olla lentävä, tavallinen passimies, maalaispoliisi, huoltopoliisi, rikospoliisi tai vaikkapa huumausaineryhmän erikoismies. Hänet voidaan nimetä, mikäli hän saa ylivoimaisesti eniten ääniä. Tai hän voi saavuttaa arvonimensä yhden ainoan ehdotuksen perusteella mikäli teko on sen arvoinen. Kaikki riippuu Teistä.

TEETTE NÄIN

Kirjoittakaa oheiseen kuponkiin suosikkipoliisinne nimi. Selostakaa lyhyesti perusteluille varatussa kohdassa, miksi juuri hänet on mielestänne valittava. Mikäli haluatte, voitte erillisellä liitteellä selostaa kantaanne pitemmältikin. Sen jälkeen oma nimenne sille varattuun kohtaan ja kuponki postiin. Osoite on: Hymylehti, Puutarhakatu 16, Tampere. Kuoreen tunnus: POLIISI.

Teillä on runsaasti aikaa, sillä vastausten on oltava toimituksessa kuluvan vuoden lokakuun loppuun mennessä. Tuloksen julkaisemme joulukuun numerossamme. Pitäkää siis silmänne auki ja löytäkää VUODEN POLIISI!

PALKINNOT

Kaikkien kilpailuun osallistuneiden kesken arvotaan 2 viikon matka Tunisiaan Afrikkaan, 2 Eva-automatic ompelukonetta sekä 100 kappaletta lehtipareja, joihin kuuluu voittajan valinnan mukaan kahden kustantamamme aikakauslehden vuosikerta. □

ÄÄNESTYSKUPONKI

Suosikkipoliisini on

(nimi)

(kotipaikkakunta)

Nimeni:

Osoitteeni:

Perustelut (käyttäkää tarvittaessa erillistä liitettä):

Lähettäkää vastaukset suljetussa kirjekuoressa osoitteella Hymylehti, Puutarhakatu 16, Tampere. Kuoreen tunnus "POLIISI". Vastausten on oltava toimituksessa 31. 10. 1970 mennessä.

AAMIAINEN KAATOPAIKALLA

■ Nosturinkuljettaja Sven Askolin sytytti kahvitulensa vaalimainoksella. Kehotus äänestää "suomalaisen elämänmuodon säilyttämiseksi" rypistyi Svenin likaisissa kourissa paperimytyksi, joka imi hanakasti itseensä tulen kuhmuisen sumppipannun alla.

■ Aamiainen Tiffanylla tapahtuu jossain kaukana elintasomaailmassa.

■ Aamiainen ruohikolla tapahtuu kaukana elintasosuomessa.

■ Svenin, Anna-Marian, Leifin, Kikan, Lilin ja Nallen aamiainen sisälsi eilisiin kahvinporoihin kiehautetun sumpin maustettuna tarkasti annostellulla Sirkku-sokeripalalla. Aamiaista varten elintasomaailma ja elintasosuomi olivat antaneet Kauklahden kaatopaikan Espoon kauppalassa.

Teksti: HANNU KARPO Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Elintasosuomi ajoi ohi sähköistetyssä junavaunussa ja paheksui radan varteen sijoitettua kaatopaikkaa ja jätekasojen keskellä aterioivaa perhettä.

Elintasomaailma istui Lohjan, Kirkkonummen ja Espoon sosiaali- ja kiinteistötoimistoissa klo 8—16 sanoakseen Svenille, Anna-Marialle, Leifille, Kikalle, Lilille ja Nallelle, että asuntoa ei tipu.

Elintasovirkailija kävi kellokortin mukaisesti kahvilla klo 10.15 ja 14.15. Tuhosi porsaankyljyksen klo 12 ja röyhtäisi.

Sven Askolin perheineen ei tarvinnut kellokorttia: syötävä oli loppunut kaksi päivää sitten. Bensiinitankissa oli vain hikeä pohjalla. Viimeinen 50-penninen oli vaadittu EI-vastauksen kuulemiseen Espoon sosiaaliviranomaisilta puhelimessa.

Sven ei viitsinyt edes kirota, koska se on hänen mielestään sopimatonta. Sitäpaitsi se ei täytä lasten nälkäistä vatsaa ollenkaan.

Sven on suomalainen ammattimies, nosturinkuljettaja. Ei hampuusi eikä juoppo. Laillisesti avioliitossa Anna-Mariansa kanssa. Sven on vielä vahva, vasta 30 täyttänyt. Sven on sitä kansaa, joka sikisi sisusta, syntyi saunassa ja kasvatti tämän Askolinin, kuten Nurmen ja Sibeliuksenkin.

Svenillä on onnea. Hän saa olla maailman 13. vauraimman maan kansalainen. Saa äänestää. Saa ottaa maantienojasta vettä pannuunsa. Saa omistaa puhkiruostuneen Opelinsa. Saa kerätä kaatopaikalta laatikkolautoja ja pahvia nuotioonsa (vain kerääminen poisviemisen tarkoituksessa on edesvastuun uhalla kielletty).

Svenillä on onnea. Esikoinen, 7-vuotias Leif jatkaa sukua. Askolinin nimi ei kuole. Näkee tosin hirvittävää nälkää ja vilua, mutta ei kuole.

Sven, Anna-Mariansa, kahden lapsensa ja kahden koiransa kanssa pysyy piruuttaankin hengissä suomalaisen elämänmuodon säilyttämiseksi.

Teltta olisi linnamme

Suomen Punainen Risti lähettää tuhansittain huopia ja telttoja maanjäristysalueiden kodittomille.

KÄÄNNÄ

AAMIAINEN KAATOPAIKALLA

— Teltta, sanoo Sven Askolin, on meidän haaveemme.
— Teltta, jossa voisi asua ainakin kesän.

— Opelissa nukkuminen on samaa kuin nukkuminen taivasalla. Auton lämmityslaite ei toimi ja vaikka toimisikin, ei moottorin käyttämiseen riitä polttoainetta. Tiukkaan sulloutuneet neljä ihmistä ja kaksi koiraa lämmittävät toisiaan toki hieman läheisyydellään.

— Huhtikuu oli pahin. Yritimme ajaa automme johonkin sivutielle, hiekkakuoppaan tai kaatopaikalle pois ihmisten silmistä. Yöt olivat kylmiä.

— Talo, jossa asuimme Lohjalla vuokralla, paloi huhtikuun ensimmäisellä viikolla. Yläkerran vuokralaisten viinapirskeet päättyivät tulen irtipääsyyn. Me olimme jo nukkumassa, mutta ehdimme pelastautua.

Askolinit ovat päättäneet, että enää he eivät mene nöyryytettäväksi sosiaali- ja kiinteistöviranomaisten eteen. Kerran perhe on saanut 13 markkaa ja toisen kerran 30 markkaa ruokarahaa. Nyt ei tule enää edes lämmintä kättä: kuka sitä kehtaisi kaatopaikalta tulleen mustaan kouraan tarttua.

— Työtä kyllä olisi, sanoo Sven. — Mutta miten sitä käyt kaatopaikalta käsin työssä. Kuka hoivaa silloin perhettä, kun minä olen poissa?

— Vanhasta, väsyneestä Opelista saisi satasen, pari. Mutta missä sitten nukut? Pitäähän se edes sateen, joskaan ei kosteutta ja kylmää.

Kaatopaikan kohdalla, radan toisella puolella Kauklahdessa on vanhan kansakoulun perustukset. Kun koulu jäi tyhjilleen, kunnan viranomaiset panivat miehet asialle hakkaamaan ruudut ja ikkunanpuitteet säpäleiksi, ettei sosiaalilautakunta pystynyt sinne enää ketään majoittamaan.

— Siinä se oli ikkunat hajallaan ainakin vuoden päivät, kertoo paikkaseudun asukas.

— Samoin kävi kaatopaikan takana asuneelle 6-henkiselle perheelle. Tuli häätö talvipakkaseen valtion omistamasta talosta, koska talossa ei ollut asianmukaista käymälää. Siinä se talo vieläkin on ikkunat palasina, kertoo työkyvytön kansaneläkeläinen Pentti Keskinen.

— Se on sillä lailla, että kun tästä Espoosta tehtiin kauppala, täällä on asuttava kauppalan arvovallan edellyttämällä tavalla. Pitää olla vessa ja vesiposti. Jos ei ole, niin perhe vaan pirtistä pihalle. Kun sitten asuvat täällä kaatopaikalla, kuten Askolinitkin, eivät ne ole missään kirjoilla. Ei siis tarvitse huolehtia.

Sven Askolinilla on onnea. Hän saa olla maailman 13. vauraimman maan kansalainen. Hän saa äänestää. Hän saa ottaa maantieojasta vettä pannuunsa ja omistaa puhkiruostuneen Opelinsa. Hän saa myös kerätä kaatopaikalta lautoja ja pahvia nuotioonsa. Hän saa nauttia suomalaisen elämänmuodon suomista eduista . . .

Sven Askolin ei toivo paljon. Hän toivoi, että saisi edes teltan, jossa perheineen voisi tulevan kesän asua. Telttakin olisi parempi koti kuin autonrämä. Hymylehti lahjoitti perheelle teltan ja rahasumman suurimpaan hätään. Että kuumeesta kärsineet lapset saisivat edes muutaman kerran syödä kunnolla.

Miksi Askolinilla ei ole virka-asuntoa?

Suomalaiseen elämänmuotoon kuuluu periaate: mitä suurempi palkka, sitä paremmat edut. Sama periaate kuuluu myös venäläiseen, amerikkalaiseen ja ranskalaiseen elämänmuotoon.

Kun julkishallinnollisen esim. valtion omistaman laitoksen (Alko, Kansaneläkelaitos, Neste) virkamiehen palkka ylittää 4 000 mk kuukaudessa, hän voi olla varma virka-auton käyttömahdollisuudesta, virka-asunnosta, josta maksetaan vain nimellinen vuokra asuntoedun kiertämiseksi verotuksessa. Hän syö, makaa ja matkustaa firman laskuun. Usein koko hänen perheensä tekee niin.

Kun nosturinkuljettaja Sven Askolin sytyttää laatikkolaudoista ja pahvista kahvitulet, ei hänen ajatuksensa jaksa ulottua Kuusisaareen, Lehtisaareen tai Tapiolaan saakka. Hänen todellisuutensa rajoittuu tähän hetkeen, jossa on kylmä, nälkä ja kaatopaikan löyhkä.

Miksi Sven Askolinilla, nosturinkuljettajalla ei ole virka-asuntoa. Hän on ammattimies, kuten vakuutustarkastaja tai vuorineuvos tai johtaja tai kunnanlääkäri.

Maalisvaaleissa eduskuntaan pyrkineet kansanedustajaehdokkaat käyttivät vaalimainontaansa summan, jolla 10 000 perhettä Askolinien lisäksi olisi huollettu vuoden ajan. Kaksisataa parasta lupaajaa valittiin säilyttämään suomalaista elämänmuotoa. Ja lupaus täyttyy, sillä Sven Askolin saa kaikkialta kylmäänsä ja nälkäänsä saman vastauksen: EI. □

MITÄ SINÄ HARMITTELET TÄNÄÄN?

RULLATUOLI EI MERKITSE AILI MOILASELLE EPÄTOIVOA:

AINA VOISI OLLA HUONOMMINKIN..

■ Aili Moilanen (28) oli onnellinen ja minusta se oli käsittämätöntä.
■ Aili oli onnellinen, vaikka istui rullatuolissa. Vaikka hänen kätensä ja jalkansa olivat reumatismin kutistamat ja käpristämät ja hänen toinen silmänsä sokea. Vaikka hänellä ei ollut rahaa silmälaseihin, radiosta puhumattakaan.
■ Vein Ailille Hymylehden lahjana kirjoituskoneen. Minusta se oli mitätön pisara iloa Ailin murheiden mereen.
■ Mutta Aili oli toista mieltä. Hän lohdutti minua opettamalla, että aina voisi olla huonomminkin. Ei hänellä ole mitään hätää.

Teksti: JUHA NUMMINEN
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN

KÄÄNNÄ

AINA VOISI OLLA HUONOMMINKIN

Kun matkustin Puolangalle, minua otti kaikki päähän.

Motkotin sateisesta säästä, ainaisesta autossa istumisesta ja reissuamisesta.

Kiroilin erästä pieleen mennyttä juttua ja sadattelin valehtelevia lähimmäisiäni.

Murehdin erääntynyttä osamaksuerää ja tilin kaukaisuutta ja lähestyvää vekselin lankeamispäivää.

Olin vähällä kuolla vähäiseen nuhaan.

Puolangalla tapasin Aili Moilasen ja hän antoi aiheen miettiä, mitkä olisivat todellisia syitä tyytymättömyyteen.

Siinä ei ole paljon, Ailin maisemassa.

Mäntyjä, muutama puhelintolppa, sähkölinja. Kaukana siintää Leipivaara, oikealla näkyy kaistale Oulu—Kajaani-tietä. Pihalla on kirjavaa pyykkiä kuivumassa.

Punamekkoinen Aili istuu rullatuolissa pienen ullakkohuoneensa ikkunan vieressä. Lähellä on vanha televisio ja ikkunalaudalla huonoääninen, veljeltä lainaksi saatu matkaradio.

Rullatuolin käsinojien päällä olevalle levylle on nostettu pieni, harmaa kirjoituskone.

Sormet, joita varten se on tuotu, ovat käpristyneet yhteen kuin linnunpojan kynnet. Ranteet ovat surkastuneet kolmen sentin vahvuisiksi riu'uiksi.

Mutta kädet liikkuvat hieman ja Aili on iloinen, kun pystyy viemään lusikan suuhunsa auttamatta ja kirjoittamaan kirjeitä.

Päähänpistosta hän oli kirjoittanut Hymylehdelle ja pyytänyt kirjoituskonetta pitkien, valoisten kesäpäiviensä lyhentäjäksi.

Se oli kaunis kirje, eikä millään uskoisi, että noilla käsillä syntyy niin sievää käsialaa.

Parin viikon kuluttua Aili oli saanut sähkösanoman, joka oli ilmoittanut, että kirjoituskone tulee toukokuun loppuun mennessä.

Aili oli alkanut odottaa, tuskin malttanut nukkua.

Nyt hänen edessään oli kirjoituskone.

Pienet kädet hapuilevat näppäimiä.

— En minä elämän ikinä uskonut, että sillä kirjeellä vaikutusta olisi . . . On tässä vähän läkähdyksissä . . . Heikottamaan vähän pakkaa . . .

— On ollut mulla kauan aikaa toiveena kirjoituskone. Vaan miten saisin sellaisen?

— Nyt kun sormet sujuvat, kyllä se into alkaa. Ei jouda kohtaloaan murehtimaan . . . Onhan tämä vähän uutuuden jäykkä, mutta kyllä se siitä . . .

*

— Rippikoulun minä ehdin käydä. Aasialainen influenssa oli kulussa, kevätkesällä -57 se kai oli. Minä olin aivan terve siihen asti. Kesät olin piikana sisarella ja vähän vieraissakin.

— Polviin iski ensin. Rupesivat turpoamaan. Kipenivät ettei pystynyt kävelemään. Sitten iski ranteisiin. Ei pystynyt nostamaan raskaita. Sormiin sitten.

— Heinolan parantolaan menin syksyllä. Olin joulun yli siellä. Kun pääsin pois sieltä, kykenin kävelemään ja menin apulaiseksi. Sitten tulin taas kipeämmäksi ja jouduin Heinolaan. Kun pääsin sieltä, pystyin kävelemään taas.

— Sanoivat siellä parantolassa, että pitäisi kuntoa pitää, liikkua paljon. Mutta täällä oli pelottelijoita, jotka sanoivat: Älä liiku liikaa . . . Ja minä heitin vähemmälle . . . Ja se kävikin yhä hankalammaksi . . . Ei ollut rohkeutta tarpeeksi. Nyt olen kuusi vuotta istunut rullatuolissa. En pysty liikuttamaan tätä itse kuin vähän nytkyttämällä, jos on myötäistä . . .

— Nyt menee kuitenkin hyvästi, kun on tottunut tähän tilaan. Kun vain aika kuluisi. Mutta kyllä se nyt kuluu, kun tämän sain. Kirjoituskoneen.

*

— Minun Olavi-veljeni on seitsemäntoista ja hirmuisen vahva. Hän kantaa minut aina portaat alas . . .

— En minä moneen vuoteen ole käynyt lääkärissä. Ei ne kuitenkaan mitään voi. Tuskin ottaisivatkaan Heinolaan enää. Kun ne koittavat ottaa sellaisia, joilla on toivoa . . .

— Piti syödä lääkkeitä ennen kuin tottui tähän. Aivan mahdottomalta tuntui aluksi. Nyt ei tarvitse kuin joskus pervetiiniä. Ei ole suurempia särkyjä paitsi toisessa jalassa, joka jäi kieroon. Sitä särkee säiden muuttuessa. Vaikeinta on kummankin puolen joulua . . .

*

— Ihmiset eivät ole halukkaita auttamaan täällä päin. Sanovat että on liiallisuutta, joku kirjoituskone esimerkiksi. Ei sitä semmoisia tarvita.

— Oli vaikeuksia ensimmäisen television kanssa. Eläkkeellä piti ruveta maksamaan, yli 50 markkaa kuukaudessa. Ja siitä televisiosta otti kauppias vielä ylihintaa, niin olen kuullut.

— Eivät nämä sormet sievän näköiset ole. Mutta vaan jos niillä oppisi kirjoittamaan. Ja oppii sitä. Onhan tässä aikaa.

*

— Minun päiväohjelmani on istumista ja ulos katsomista. Itsehän minä olen hampaat pessyt. Ja syönytkin. Iltaisin katson televisiota ja päivisin kuuntelen radiota. Veli antoi radionsa lainaksi, kun omastani ei kuulu mitään.

— Vanhempi sisko sanoi kun olin kerran levoton: Ajattele, että aina voisi olla huonomminkin . . . Kyllä olisi kurjaa, jos olisi petipotilas . . .

— Jos vain olisi rohkeutta. Ja jos olisi puhekavereita.

*

— Lukemisesta ei taho tul-

la mittään. Toinen silmä, vasen, on niin, ettei näe mitään. Todettiin Heinolassa. Olihan minulla lasit, mutta ne ovat olleet jo vuosia niin vanhat, ettei niitä voi pitää. Eikä uusiin ole rahaa...

— En minä ole pitkiin aikoihin yrittänyt kuntoutua. Kun on väsynyt, ei huvita. Pitäisi olla usuttajia.

— Ei terveyssisar ole käynyt kymmeneen vuoteen. Vaikka tietää se. Sisko on sille puhunutkin ja onhan se luvannut käydä, vaan ei ole näkynyt. Olisi sille puhumista... Eikä ole käynyt diakonissakaan. Kyllä saisi käydä. Mutta eivät ne välitä...

*

— Kansaneläkkeellä minä elän. Ja äiti hoitaa. Kun hän ei enää jaksa, joudun kunnalliskotiin, tuonne järven taakse. Isä on kuollut, ja isäpuolikin on kuollut. Tämä on veljen talo...

— En minä enää mihinkään sairaalaan halua. Mieluummin tällä tavalla. Ei minulla ole mitään valittamista. Alussa oli vaikeata, mutta nyt pystyn jopa toisia lohduttamaan joissakin tapauksissa.

— Minä olen iloinen luonteeltani. Sitä täytyy olla ihmisen vähästä kiitollinen.

Näyttää siltä, että sekä kunta että seurakunta ovat jättäneet Aili Moilasen henkisesti heitteille, vaikka hän asuu aivan kirkonkylän tuntumassa.

Hänen kuntouttamisekseen ei ole tehty vuosiin mitään.

Kukaan ei ole välittänyt edes siitä, että hänellä olisi käyttökelpoiset silmälasit.

Ehkä tämän lehden lukijat haluavat auttaa, että Aili Moilanen saisi oman, kunnollisen radion ja silmälasit ja muutamia kirjoja.

Hymylehti on avannut hänen nimellään tilin Puolangan Säästöpankissa. Ailin postiosoite on Puolanka kk, Kangasharju. □

▲ — Kyllä minä Ailia hoidan niin kauan kuin elää saan, lupaa 9 lasta synnyttänyt äiti Riitta Moilanen (60). — Mutta miten käy tytön, kun minusta aika jättää? Ailin ainoana seurana pitkinä päivinä on usein 3-vuotias veljenpoika Mika.

▲ Veljeltä lainaksi saatu huono matkaradio soittaa hiljaa ja Aili yrittää kuluttaa aikaansa. Olisiko jollakin lukijalla aikaa kirjoittaa hänelle kirje?

PUUTA HEINÄÄ

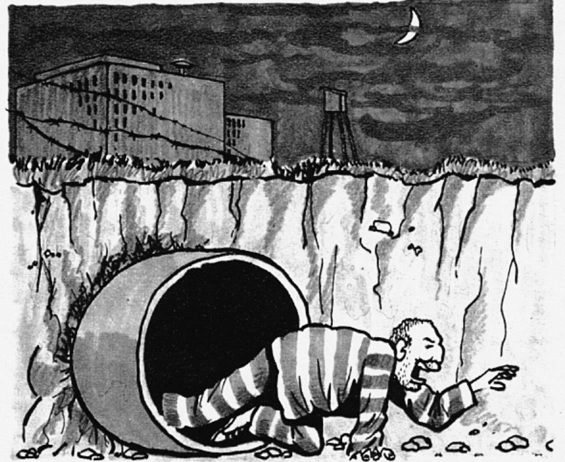

AUTON VARAOSIIN JA TARVIKKEISIIN ON TAAS TULLUT MONIA MUUTOKSIA JA UUTUUKSIA. ESITTELEMME TÄSSÄ MUUTAMIA (TOIVOTTAVASTI ETTE NÄRKÄSTY, VAIKKA JUTTU PAIKOITELLEN ON AIKA RASVAINEN.)

TUULILASI ON PIENEN KOKONSA VUOKSI KÄTEVÄ. SE AUTTAA HUOMATTAVASTI AUTON ILMASTOINTIPULMISSA.

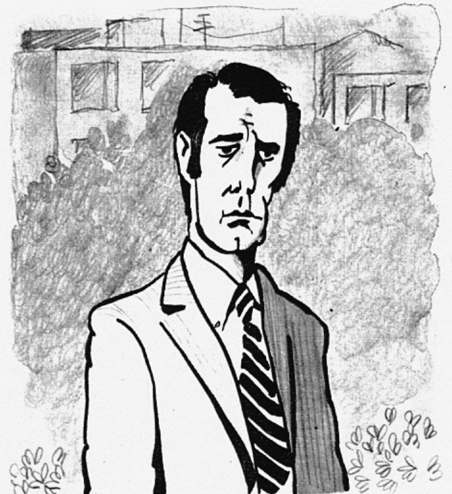
PAKOPUTKI ON TÄRKEÄ KESÄN UUTUUS. TOISTAISEKSI VIELÄ ASENNUSKUSTANNUKSET VAIKUTTAVAT LIIAN SUURILTA.

PISSAPOIKA ON TOSI KÄTEVÄ. SILLÄ VOI TÄYDENTÄÄ SYNTYNYTTÄ NESTEVAJAUSTA. HELPPO KÄYTTÄÄ.

LEVYJARRU SAATTAA JOSKUS KORVATA JOPA ÄÄNENVAIMENTAJANKIN.

AKSELI ON SOPIVAA PAINOLASTIA TAKAPENKILLENNE. KÄYTTÖKELPOINEN VARSINKIN SILLOIN, JOS AUTONNE PERÄ ON LIIAN KEVYT.

TUULETTAJANHIHNAN KÄYTTÖ ON MELKO MONIPUOLISTA. SEN AVULLA VOI TUULETTAA YHTÄHYVIN VUODEVAATTEITA KUIN MATTOJA.

TUULILASINPYYHKIJÄN SULAT TUOVAT VÄRIKKYYTTÄ HARMAASEEN ARKISEEN AHERRUKSEEN.

Esso luo uutta

Vaativalle sukupolvelle

Esso-testausasemat tutkivat autonne yksityiskohtia myöten, suorittavat tarvittavat säädöt ja kertovat Teille autonne todellisen kunnon.

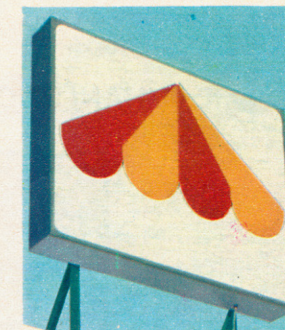
Erilaiset autot vaativat erioktaanista bensiiniä. Esso tarjoaa mieleistä bensiiniä kaikille autoille: 92-oktaanista talouslaatua, 96-oktaanista välilaatua tai 100-oktaanista Extraa.

Niitä varten, jotka haluavat tankata autonsa itse, nopeasti, huokeammalla, on Essolla itsepalvelumittareita miltei missä tahansa Suomessa.

Viritetty moottoriöljy, Uniflo, antaa tehokkaan voitelun kaikissa ajo-olosuhteissa. Sitä voidaan myös sekoittaa mihin tahansa moottoriöljyyn.

Tällä merkillä varustetulla Esso-asemalla voitte nauttia paitsi virkistävän kahvikupillisen, myös pikkulämmintä. Tulette tapaamaan tunnuksen yhä useammilla Esso-asemilla.

Jos pidätte Essoa vain tankkauspaikkana ette ajattele lainkaan itseänne

Tarvitsette matkallanne bensiiniä, öljyä, pesun tai voitelun. Ajatte Essoon. Autonne saa ensiluokkaisen huollon. Entä Te itse? Ettekö ajattele lainkaan itseänne? Käykää peremmälle Esso-asemalla, viihtyisään kahvioomme. Nauttikaa kuppi kuumaa, virvokkeita tai ruokailkaa. Emmehän ole vain autoanne varten.

Esso luo huoltoasemiensa yhteyteen uusia ja viihtyisiä kahvioita, jotta Te voisitte virkistyä samalla kun autoanne huolletaan. Yhä monipuolisemmat kahviomme ja automaattiset keittiömme tarjoavat kaikkea sitä, mitä vaativa sukupolvi meiltä odottaa.

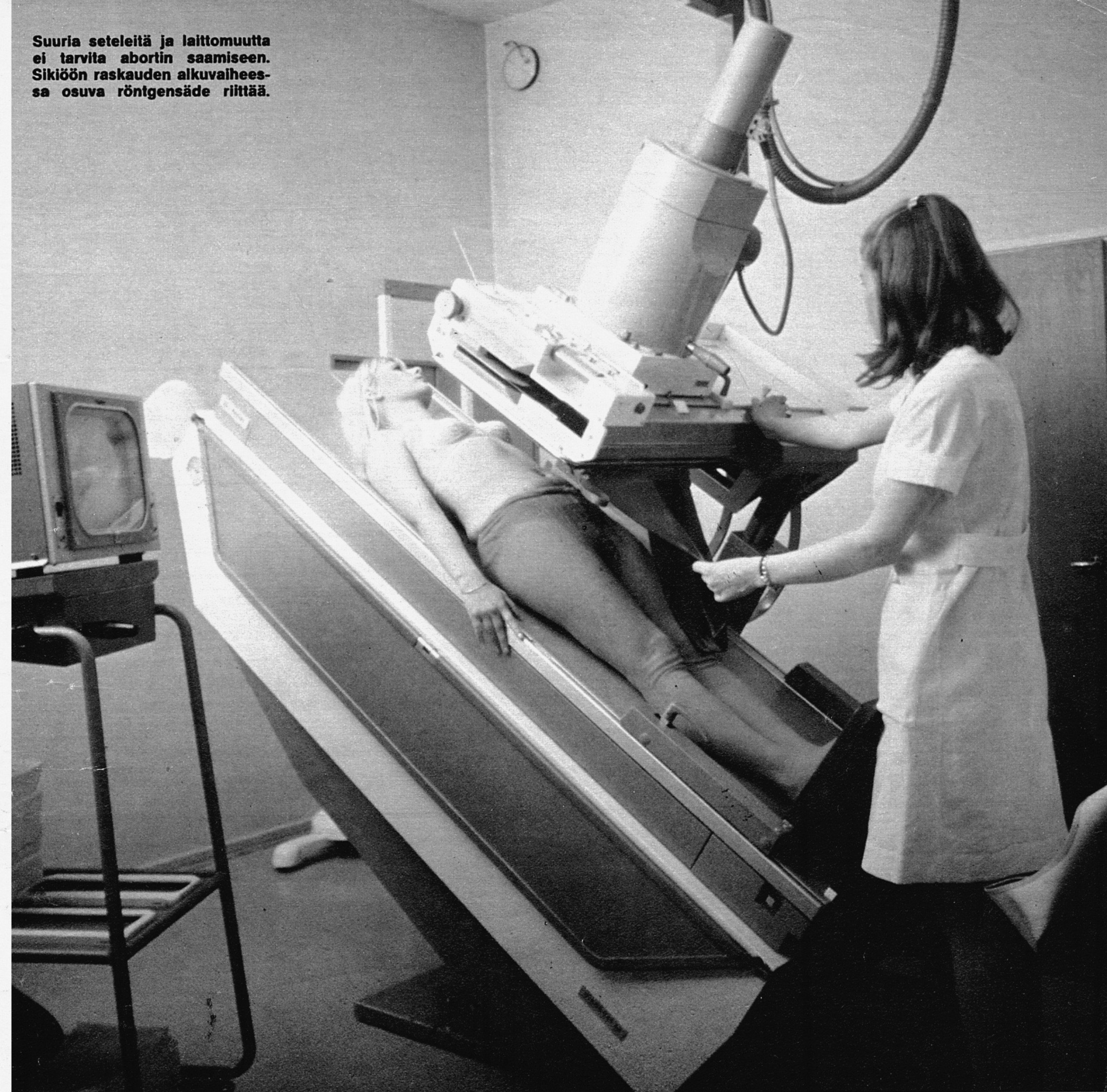
haluamme Teidän ja autonne viihtyvän

LAILLINEN ABORTTI RÖNTGENSÄTEEN AVULLA

Teksti: JUHANI ENO Kuvat: OLAVI KASKISUO

Suuria seteleitä ja laittomuutta ei tarvita abortin saamiseen. Sikiöön raskauden alkuvaiheessa osuva röntgensäde riittää.

Suomi on vapaan abortin maa — vaikka ei sitä moni tiedä.

Suuren kohun jälkeen hyväksyttiin eduskunnassa uusi aborttilaki, jota tosin monet pitävät jo syntyessään vanhentuneena. Mutta on toinenkin aborttilaki, kirjoittamaton ja onnistuneesti salassa pidetty. Käytännössä kuka tahansa on voinut saada ja voi saada sikiönlähdetyksen. Ei tarvita suuria seteleitä eikä laittomuutta, ei ulkomaanmatkoja vapaisiin aborttimaihin — kun vain tietää keinon.

Avuksi tulee röntgenkuva, sikiöön raskauden alkuvaiheessa osuva säde.

Tuskin kaikki lääkäritkään ovat tietoisia siitä, että raskauden alkuvaiheessa naisen vatsanseutuun ja lantioon kohdistuva röntgentutkimus on riittävä syy raskauden keskeytykseen. Eihän röntgentutkimusta tehdä, mikäli tiedetään naisen olevan raskaana.

Mutta entä jos nainen on ”kaukaa viisas”? Tietäessään olevansa raskaana nainen voi keksiä valekipuja vatsassa ja lantionseudussa ja teeskennellä olevansa tietämätön raskaudentilastaan. Mikäli vaivojen vakuutetaan olleen pitkäaikaisia, on röntgentutkimus tarpeen. Raskaus voi tietenkin ”paljastua” röntgentutkimuksen jälkeen.

Röntgensäteistä ei puhuttu mitään myöskään taisteltaessa uudesta aborttilaista eduskunnassa. Uusi aborttilaki hyväksyttiin eduskunnassa maaliskuun 3. päivänä tänä vuonna. Tällöin kaatui lakiesityksen tieltä viimeinenkin este — eikä niitä ollut vähän — eli ehdotus lain jättämisestä lepäämään yli vaalien.

Alle 17-vuotiaat ja yli 40-vuotiaat naiset saavat uuden lain mukaan aina halutessaan abortin. Niin ikään myönnetään lupa raskauden keskeytykseen silloin, kun raskauden jatkuminen tai lapsen synnyttäminen naisen sairauden, ruumiinvian tai heikkouden vuoksi vaarantaisi hänen henkensä tai terveytensä.

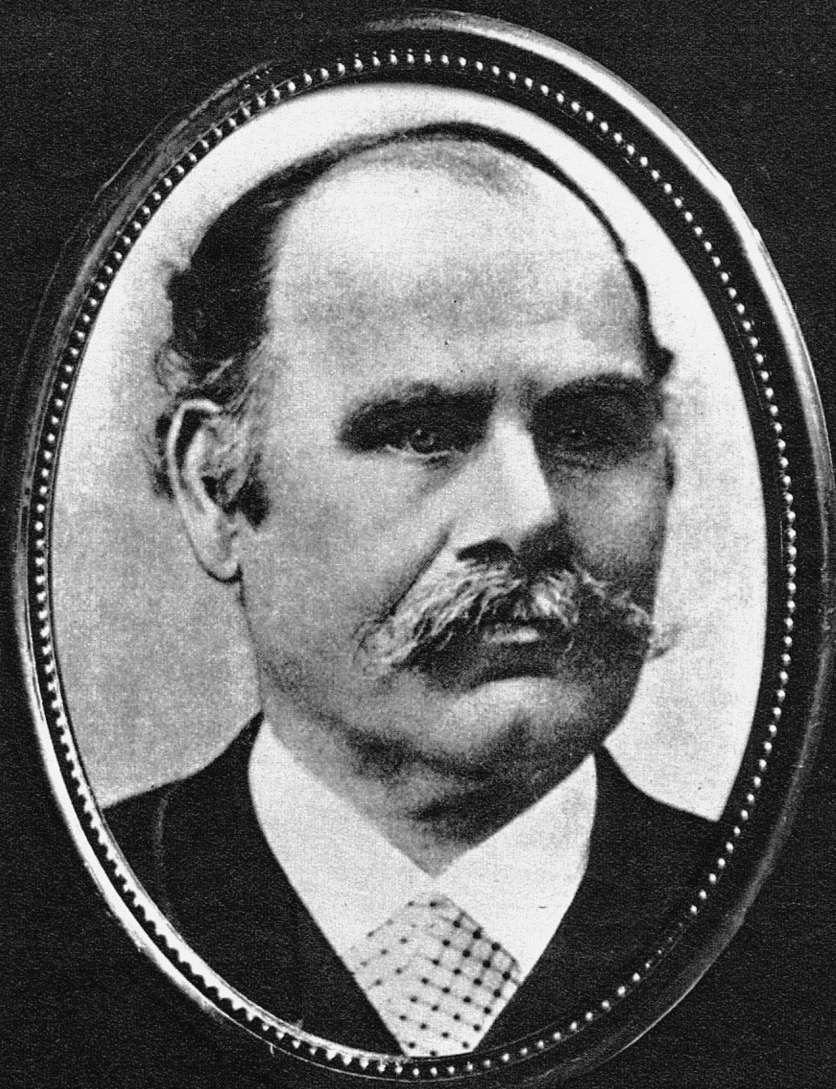
Laki ei puhu mitään vaarallisesta röntgensäteestä. Ei puhu eikä ole puhunut. Eivät siitä ole paljon puhuneet lääkäritkään. Kuitenkin röntgensäde on todettu sikiölle vaaralliseksi. Ja niin säde on ollut ja on näppärin keino kenelle hyvänsä laillisen raskauden keskeytyksen saamiseen.

Röntgensäde saattaa vahingoittaa kehityksensä alkuvaiheessa olevaa sikiötä. Säde saattaa aiheuttaa epämuodostumia ja vaarantaa siten lapsen syntymisen terveenä ja toivottuna. Thalidomidista on pidetty suurta ääntä, mutta joissain tapauksissa yhtä vaarallisesta röntgensäteestä ei julkisuudessa ole puhuttu juuri ollenkaan.

Raskauden loppuvaiheessakin röntgenkuvaukseen turvaudutaan vain, mikäli kuvaus katsotaan odotettavissa olevaa synnytystä varten ehdottoman tarpeelliseksi. Näin esimerkiksi tapauksissa, joissa on varauduttava kaksosten syntymiseen. Samoin esimerkiksi tapauksissa, joissa raskaus on kestänyt tuntuvasti yli lasketun odotusajan, tai on syytä pelätä jotain sikiötä tai äitiä synnytyksessä vaarantavaa elimellistä vikaa.

Rahalla saa abortin, se tiedetään. On pidetty selvänä, että raha on seurapiirirouvien ja -neitien keino keskeyttää ei-toivottu raskaus. Mutta röntgensäteestä on tullut suosittu, koska siihen ei tarvita suuria seteleitä. Ja kuten tunnettua se, jolla rahaa on, pitää siitä tiukimmin kiinni.

JATKUU SIVULLA 37

Miten eräs yksityinen yritys on syntynyt?

Antti Ahlström oli viime vuosisadan alkupuolella yritteliäs nuori mies, joka ryhtyi sahauttamaan puita.

Hänen vaimonsa jatkoi työtä vastuullaan 2 000 ihmisen leipä.

Toisen polven aloittaessa työntekijöitä oli 3 000.

Ja kolmannen aloittaessa 8 000.

Sillä välin vuosisata oli vaihtunut, maa itsenäistynyt ja kokenut kaksi sotaa.

Nyt tekevät kolmas ja neljäs polvi työtä. Yhdessä enemmän kuin 10 000 ihmisen kanssa.

Antin sahasta on tullut yksi maan suurimmista yrityksistä.

Se on liikeyritys. Sen tulee tuottaa voittoa, jotta toiminnan jatkuvuus olisi taattu.

Työntekijä haluaa siltä turvatun toimeentulon.

Yhteiskunta odottaa sen rakentavan uusia työpaikkoja.

Jokainen meistä haluaa työtä ja paremman elintason.

AHLSTRÖM

Näissä kuvissa on jotakin ylivoimaista. Colorit.

esimerkiksi väri ei lähde itkemälläkään

HYVON

Ban-Lon®
COLORI

Uudet Ban-Lon Colorit voitte pestä miten tahansa. Vaikka valkopyykin kanssa. Väri ei lähde hiukkaakaan.
Pesette Ban-Lon Colorit muutenkin lähestulkoon huljuttamalla. Kuivuvat yhdessä yössä.
Uudet Ban-Lon Colorit tunnette saumaan neulotusta VÄRINKESTOTAKUU-merkistä. Se merkitsee, että värit ovat langassa jo itse lankakuidun syntyessä.
Katsokaa kuvia. Näette mikä nyt on muotia miehen alla. Miten miehen alusasu istuu ja tukee. Tuntisittepa vielä, miten sileän, viileän ja pehmeän tuntuiset ne ovat.
Ylivoimaiset Colorit.

HYVON YLLÄ HYVON OLLA

HYVON-Kudeneule Oy on Joseph Bancroft & Sons Co:n myöntämän Ban-Lon-lisenssin haltija.

LAILLINEN ABORTTI...

JATKOA SIVULTA 33

Esimerkiksi:

Neiti X pelkää olevansa raskaana — itse asiassa hän on siitä jokseenkin varma. Hän menee joko yleisen sairaalan poliklinikalle tai tuntemansa yksityislääkärin vastaanotolle ja valittaa kärsineensä jo pitemmän aikaa vaikeita kipuja lantion seudussa tai vatsassa.

Lääkäri saattaa määrätä hänelle kipuja lieventäviä lääkkeitä, mutta niidenhän ei tarvitse auttaa. Neiti X uudistaa käyntinsä lääkärin luona. Koska lääkkeet eivät tehonneet, määrää lääkäri neiti X:n röntgentutkimukseen. Tutkimus maksaa kunnallisessa tai yliopistollisessa sairaalassa kuuden markan perusmaksun lisäksi kolme markkaa, yhteensä yhdeksän markkaa.

Röntgentutkimuksissa ei tietenkään löydy mitään vikaa. Mutta muutaman päivän kuluttua neiti X käväisee joko äitiysneuvolassa tai gynekologinsa luona. Lääkäri toteaa raskaudentilan. Neiti X saa tarvittavan todistuksen raskaudestaan ja "muistaa" samalla käyneensä muutama päivä tai viikko aikaisemmin röntgentutkimuksessa.

Neiti X esittää pelkonsa epämuodostuneesta lapsesta lääkärilleen, joka ryhtyy toimenpiteisiin raskauden keskeyttämiseksi mikäli neiti X sitä haluaa. Ja totta kai hän haluaa. Sitä vartenhan koko näytelmä on lavastettu.

Raskauden keskeyttämiseen laillista tietä tarvitaan kahden lääkärin myönteinen lausunto. Röntgentutkimuksen vuoksi neiti X saa puoltavat lausunnot ja abortti suoritetaan. Näin vuonna 1970 Suomessa uudenkin aborttilain aikana.

Vatsan ja lantionseudun röntgenkuvaus on laillinen syy abortin saamiseen, mikäli raskauden keskeytystä halutaan. Sitä vain ei tunneta. Lääkintöhallitus vahvistaa, että röntgenkuvauksen perusteella voidaan myöntää abortti, mutta korostaa samalla, että tapaukset ovat harvinaisia. Salaisuus siis.

Lääkintöhallituksessa on valmistunut lopullinen tilasto laillisista raskauden keskeytyksistä vuonna 1968. Tilasto jakautuu syyryhmiin, joita on kaikkiaan peräti 26.

Suurimman ryhmän muodostavat lääketieteelliset ja lääketieteellis-sosiaaliset syyt, yhteensä 6 153 raskauden keskeytystä. Koko vuoden 1968 aikana keskeytettiin maassa 6 288 raskautta.

Lääketieteelliseen syyryhmään kuuluvista tapauksista psykoneuroosit aiheuttivat 4 285 raskauden keskeytystä. Verenkiertoelinten tautien vuoksi keskeytettiin raskaus 298 kertaa. 227 tapauksessa abortti tehtiin raskauden, synnytyksen tai lapsivuodeajan lisätautien vuoksi. Tapaturmat, myrkytykset ja pahoinpitelyt aiheuttivat raskauden keskeyttämisen 264 tapauksessa ja muut psykoosit kuin jakomielitauti 107 tapauksessa.

Muissa lääketieteellisissä syyryhmissä keskeytystapauksia oli alle sata. Eettisistä syistä — esimerkiksi väkisinmakaamistapausten vuoksi — tehtiin abortti vuoden aikana 134 kertaa. Lisäksi vuoden 1968 aikana sattui yksi hätätapaus: abortti tehtiin vain yhden lääkärin lausunnon perusteella.

Kun lääkintöhallituksesta tiedusteltiin röntgensäteitten aiheuttaman vaaran perusteella tehtyjen raskaudenkeskeytysten lukumäärää, todettiin sieltä vain, että näiden tapausten täytyy sisältyä johonkin 26 ryhmästä. Mutta "kun näissä valitettavasti käytetään vain lääketieteellisiä nimikkeitä . . . ".

Lääkintöhallituksesta kerrottiin edelleen, että tällaiset tapaukset ovat harvinaisia, "jos niitä nyt yleensä on ollenkaan . . . ".

Kuinka harvinaisia, kun lääketieteellisestä terminologiasta ei olla selvillä edes lääkintöhallituksessa? □

VALOTORNI
LAHDEN-A EXPORT
...parhaina hetkinä
LAHDEN
ERIKOIS
EXPORT OLUT
LAHDEN
ERIKOIS
EXPORT OLUT
OY MALLASJUOMA, LAHTI

HANNU MIKKOLA — MÄKISEN KRUUNUNPERIJÄ?

▲ Timo Mäkinen ja Hannu Mikkola, kuin kuningas ja kruununprinssi, arvellaan rallipiireissä tätä kirjoitettaessa. Joka tapauksessa Mikkola, tuo kuin salaa maineeseen noussut mies, on vahvoilla niin yleisön kuin kilpailijoidensakin silmissä.

Teksti: MAURI SALO

Timo Mäkinen on ralliteiden kruunaamaton kuningas, mies jonka maine on lähes ylittänyt hänen tekonsa. Mutta Timolla on parhaat päivät takana, ainakin autourheilurintamalla, ja kruununperijän paikka on avoinna. Vahvimpana ehdokkaana sen täyttäjäksi on Mäkisen tallitoveri ja vauhtikumppani Hannu Mikkola, joka tätä kirjoitettaessa on hyvää vauhtia matkalla Lontoo–Meksiko rallimaratonin voittoon.

Tätä kirjoitettaessa Hannu Mikkola johtaa maailman pisintä ja vaativinta rallikilpailua Lontoosta Meksikoon yli tunnin erolla seuraavaan. Mutta miksi Mikkola? Miksei Mäkinen tai Aaltonen? Mikä on tämä Hannu Mikkola, joka on noussut vauhtiläshettiläittemme eturiviin?

Juuri 28 vuotta täyttänyt ja vuosi sitten teknillisen opiston autopuolelta valmistunut insinööri Hannu Mikkola, eräs valtakunnan tavoitelluimpia ja pinttyneimpiä poikamiehiä, nousi maailmanmaineeseen kuin salaa — aivan kuin Leksa Kinnunenkin omalla sarallaan rata-ajoissa.

Hannu ajeli Suomen ralleja aluksi Volvolla omaan laskuunsa, sittemmin maahantuo-

JATKUU SIVULLA 68

▲ Läksiäisrymistyksissään Irwin Goodman (Antti Hammarberg) sai todistajain läsnäollessa edes jotain, mitä ei voida ulosmitata. Kulkuri Tapio Rautavaara antoi nimittäin hänelle lahjaksi Veikko Huovisen kirjan "Mikäpä tässä".

▶ Johtaja Pauli Lehtinen muisti rouva Hammarbergiä kukkasin. Antti Hammarbergin äitinä oleminen ei muuten ole aivan helppoa. Nyt on mukana eräänlaista lopun tuntua: Ryysyrannassa ei asuttane enää kauan.

▼ Ryysyrannan olohuone oli varsin niukasti kalustettu: vain muutamia vaahtomuovityynyjä. Irtaimisto on mennyttä kalua. Etualalla mm. Kai Hyttinen.

Teksti: VEIKKO ENNALA
Kuvat: REINO KAIVOLA ja JUKKA KUUSISTO

IRWIN GOODMANIN LÄHTÖLASKENTA

Maanantaina helmikuun 17. päivänä viime vuonna oli HYMYlehti seuraamassa Irwin Goodmanin tupaantuliaisia hänen upouudessa talossaan, joka samassa yhteydessä kastettiin Ryysyrannaksi. Torstaina toukokuun 14. päivänä tänä vuonna oli ikävä osamme olla seuraamassa Irwin Goodmanin tuvastaläksiäisiä. Ryysyranta on joutumassa vasaran alle omistajansa valtavien verorästien vuoksi.

Irwin Goodmanin tupaantuliaisia hänen Ryysyrannassaan kuvatessani kirjoitin HYMYn numerossa 3 viime vuonna osapuilleen näin:

Rakennus on punatiilistä tehty ja lattiapinta-alaa on lähes 300 m². Talon kustannukset ilman irtainta noussevat 300 000 markkaan. Huoneita on talossa niin paljon, että vieras on vaarassa eksyä. On äidin huone, on olohuone, on erikokoisia ja -näköisiä salonkeja, on makuuhuone, on baari, on sauna, on suihkuhuone, on kaksi salonkia, on työhuone. Taloa valaisevat sisältä kristallikruunut, ulkoa päin eri puolille pihaa sijoitetut valonheittimet. Avotakkoja on kaksi, kolmas ulkona kivijalassa. Keittiö on automatisoitu viimeistä piirtoa myöten, huippuerikoisuutena jätemylly, joka jauhaa poroksi kaiken hylkytavaran luista peltitölkkeihin. Olohuoneen mahtavaan kalustoon kuuluu mm. minkinnahoilla päällystetty lais-

Lähtölaskentaa kunnioitti läsnäolollaan M. A. Numminenkin tyttöystävänsä kanssa. Taiteilija Numminen oli tehnyt tilaisuutta varten levynkin, jossa sana NIMISMIES toistui useita kertoja. KÄÄNNÄ

IRWIN GOODMANIN...

kanlinna. Irwinin vuode on luku sinänsä. Se on pyöreä, jalkopäädyssä pienoistelevisio, pääpuolessa puhelin ja valaisimet. Sanomattakin on selvää, että lähes kaikkia lattiapintoja peittävät upottavat matot. Mitä tapetteihin tulee, on ne soinnutettu huonekalujen väriin.

Tänään, vuosi ja kolme kuukautta tupaantuliaisista, surullisena torstaipäivänä toukokuun 14:nä vietetään Irwin Goodmanin tuvastaläksiäisiä. Rakennus on edelleenkin punatiilistä tehty ja sen lattiapinta-ala yhä lähes 300 m². Myöskin huoneita on vieläkin vieraiden eksyä.

Mutta nyt ovat poissa katossa silloin kerran sädehtineet kristallikruunut, poissa Irwinin jättiläisvuode, poissa baarikaappi, poissa lattioita peittäneet upottavat matot. Enää eivät tapetit soinnu huonekalujen väriin, sillä huonekaluja ei enää ole. Irtaimiston pakkohuutokauppa on pidetty jo parisen viikkoa sitten ja tänään valmistelevat Irwin Goodman ja hänen äitinsä omaa poistumistaan. He eivät asu enää kauan Ryysyrannassa ja lienee vain lyhyehkön ajan kysymys, milloin uudet omistajat, keitä sitten lienevätkin, saapuvat entisen isäntäväen tilalle.

Sic transit gloria mundi. □

Poissa on baarikaappi, poissa upottava matto, poissa minkinnahalla päällystetty sohva. Pian lienee poissa koko Ryysyranta, toisella omistajalla.

OLINHAN SIE

. . . ja muutamia muita.

Näin ensimuistamalla vaan ei tahdo tulla mieleen, keitä ne muut olivat. Ja heistä nimenomaan pitäisi kertoa.

Kutsuttuna oli pitkä lista kaikenlaisia poppareita, mutta koska monet heistä tekivät työtä (!) he loistivat poissaolollaan.

Irwinin heila oli tietenkin paikalla. Sirkka Rivioli, kaunis leski Tampereelta. Sirkka oli pukeutunut kaikkea muuta kuin kutsukortissa mainittuun vanhaan lumppuun. Hänen kiiltosamettiset kireänkireät housunsa olivat samaa viininpunaista väriltään kuin valkoisen avomielisen puseron hapsukoristeet.

— Kato kun mä en saa pistää päälleni mitään muuta kuin pieniä ja kireitä vaatteita. Miehet ovat semmoisia, antavat käskyjä ja niitä on toteltava. Eikä nää niin hienoja vaatteita ole, ihan tavalliset samettifarmarit vaan . . .

No, Sirkka on edustava emäntä, hiljainen ja rauhallinen, ei paljoa juo eikä rähise. Onnittelut vain valinnastasi, Irwin. — Hyvä on muu-

Viihdemies naapurista, Jorma Roininen, kulutti aikaansa heittämällä markkaa. Irwinin takana rouva Roininen ja vieressä selin vakituinen tyttöystävä Sirkka Rivioli.

LLÄ MINÄKIN

Teksti: IRIS TUUNAINEN

ten Matti Heinivahonkin parempi puolisko, Tuula Heinivaho. Harva tietänee, miten monipuolinen tämä nykyään kotirouvan tittelillä kulkeva tyttö on. Hän opettaa slalomia (on muuten oikein hyvä siinä lajissa) toimii virkaatekevänä voimistelunopettajana tarpeen vaatiessa, käy ratsastamassa, laulaa, tanssii ja esiintyy mannekiinina.

Taisto Tammi oli väsynyt, samoin nuorikkonsa Airi. He tulivat Tappi Suojasen ja muutamien muiden kanssa Leningradista, mistä tuomisina ja samalla läksiäislahjana ojennettiin Irwinille komea balalaikka.

Tappi Suojanen ja Pauli Lehtinen ovat ottaneet Irwinin Viihdeohjelman siipien suojaan, joten heidän läsnäolonsa tunnelmaltaan epävakaisessa juhlassa oli paikallaan. Näkyivät miehet juttelevan liikeasioistakin aina kun vaimojen silmät välttivät.

Muuten — Heinivahon Matin kunto ei ole loistava. Saunan jälkeen järjestetyssä uintikilpailussa hän oli kuolla sydämentykytykseen — ei nyt kirjaimellisesti, mutta hengen päälle otti kovasti. Pahemmin otti "henkeen" Irwinin serkulla Martilla. Hän sukelsi Ryysyrannan uima-altaaseen väärästä päästä, satutti päänsä altaan pohjaan ja joutui käymään sairaalassa. Paikkauksia tarvittiin illan mittaan muuallakin, paljasjalkaiset olivat vaarassa! Tapio Rautavaaran tytär sai lasinsirun jalkapohjaansa, samoin Göteborgissa suomalaisille tansseja järjestävän Jorma Roinisen viisivuotias tytär, todellinen ikiliikkuja, väsymätön lapsi. Tullut varmasti energiseen isäänsä?

M. A. Nummisella oli mukanaan vaaleahiuksinen tyttölapsi, joka kaikesta päätellen on vakituinen, koskapa olen hänet ennenkin nähnyt MA:n kainalossa. Kuoppamäen Jukalla oli oma vakinaisensa, neljän lapsen äiti Sirpa. Mikko Kuoppamäki sen sijaan ei tuonut omia tullessaan, mutta onnistui alta sekunnin löytämään polvelle sopivan tyttölapsen. Eikä ystävämme Jyrki Hämäläinen ole pekkaa pahempi — hänellä kun riittää noita ihailijattaria joka paikassa.

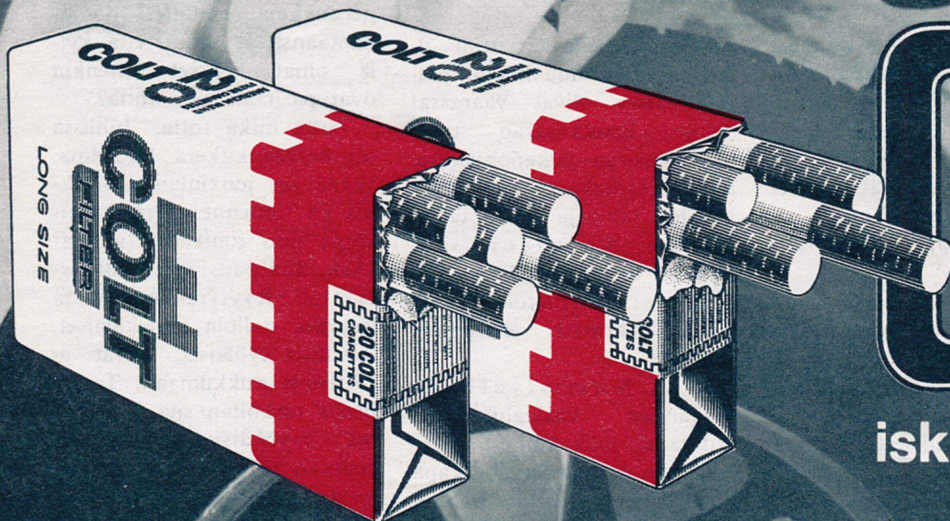
Tapio Rautavaara on huumorimies. Hän toi Irwinille kirjan, jonka omistuskirjoituksessa hän mainitsee, ettei kirjaa voida ulosmitata, koska hän on lainannut sen Irwinille koko tämän elinajaksi. Tapsalla oli mukanaan vaimo ja tytär, jotka pitivät laulajasta hyvää huolta.

Veksi Salmelta loppui aina välillä huumorimieli ja hän vaikutti kiukkuiselta. Mutta onhan se ymmärrettävää — parhaan kaverin koti joutuu huutokaupattavaksi. Yhteistyötä pojat ovat luvanneet tehdä, joten perästä kai kuuluu. Tappi Suojasen tuoma balalaikka aiotaan kuulema sijoittaa jollakin konstilla mukaan seuraavaan LP:hen, joka on enää muutamaa kipaletta vailla.

Ihan omilla hiuksillaan koreili Ann-Christine, joka nähtävästi on aina erilainen kuin muut. Niihin aikoihin kun kenelläkään ei vielä ollut peruukkeja, hän hämmästytti kansaa ihmeellisen kokoisilla ja -värisillä hiuspehkoilla. Nyt hän katseli toisten vaatimattomia pesuperuukkeja, heilutteli poninhäntäänsä ja sanoi, että kyllä omat hiukset sittenkin ovat parhaat, eikö totta?

Totta mikä totta. Juhlissa oli haikeankitkerä tunnelma, väkeä jos jonkinlaista. Kaikkia en tuntenut — mutta eivätpä nuo tunteneet minuakaan. Sitä paitsi osa juhlijoista tuli Ryysyrantaan vasta aamulla jolloin meikäläiset, tavalliset työläiset, olivat jo lähteneet nukkumaan. Tavallisella tarkoitan sitä, että nämä myöhäisjuhlijat tulivat suoraan töistä, kuka Helsingistä, kuka mistäkin suunnasta. Toivottavasti heillä oli hauskaa. Meillä oli, vaikka juhlan aihe ei mikään hauska ollutkaan. □

KÄÄNNÄ

COLT
FILTER
LONG SIZE
20 COLT

Lähtölaskentaa seurasi ÄÄNETÖN AAMU

KESTÄÄKÖ IRWININ KANTTI?

**Ryysyrannan lähtölaskennan jälkeinen päivä valkeni kirkkaana, aurinkoisena ja äänettömänä.
Ei ollut kohtalolle riittänyt, että Irwin oli menettänyt poikuutensa ja omaisuutensa.
Viime yönä oli ollut vuorossa ääni.
Mutta oliko tunnelma tuonpuoleinen?**

Teksti: JUHA NUMMINEN

Kissan viikset, ei ollut. Irwin Goodman, 26, istui muutamien ystäviensä ympäröimänä Ryysyrantansa aurinkotasanteella ja kahden Lahdenmiehen voimalla kantautui A-kalja torpan jalopuuovista sisään jälkilöylyiksi.

— PikKUHILJaa palauTUU NÄÄS, Irwin kähisi. — TäÄÄ ÄÄni. MÄÄ oLIN palJAIN jaLOIN yöLLÄ. Ja oLI vieLÄ aiKA KYLmä.

Ääni oli mennyt niin perusteellisesti, että muuan harjannostajaisesiintyminen oli ollut pakko peruuttaa. Mutta jo seuraavan päivän lavakeikalle Pohjois-Suomeen oli vakaa aikomus lähteä.

Irwinillä oli yllään vain uimahousut.

Kirsti-äiti toi villatakkia ja kääri sen kullanmurunsa hartioille.

— HeRRAN JUmala, meEE ny SIItä, Irwin polki jalkaa.

— Sä et saa muuten ääntä, äiti huolehti.

Irwin Goodman lauloi ensimmäisellä LP-levyllään Tyydyn kohtaloon:

"Tuo raha rikkautta ja
loistoo kunniaa
mutta eihän sentään kaikkea
rahallakaan saa
vaan samaan paikkaan
kerran vie tiemme
multaan maan
siksi en mä itke vaan tyydyn
kohtaloon."

Pystyykö hän pitämään naamansa, kun veroherrat ovat vieneet lähes kaiken ja loppujakin viemässä?

Miten käy tälle "meidän korttelin kauhukakaralle" joka teki köyhistä ja rumista rahaa ja rakensi pröystäilevän hinnakkaan talon itselleen?

Tämän välinpitämättömän, karkean mammankullan, joka kelliskeli minkkituolissaan ja uima-altaassaan saatuaan fyrkkaa protestilauluilla?

Päätelkää itse.

Nyt Irwin laulaa alkukesällä ilmestyvällä LP:ään tämäntapaista:

"Meni rahahommat pieleen
meni saakeli rahahommat
pieleen
peppu aukesi komeasti
näin . . .
Tulee äiti nyt väkisinkin
mieleen
pankkitilit pyörii
väärinpäin . . ."

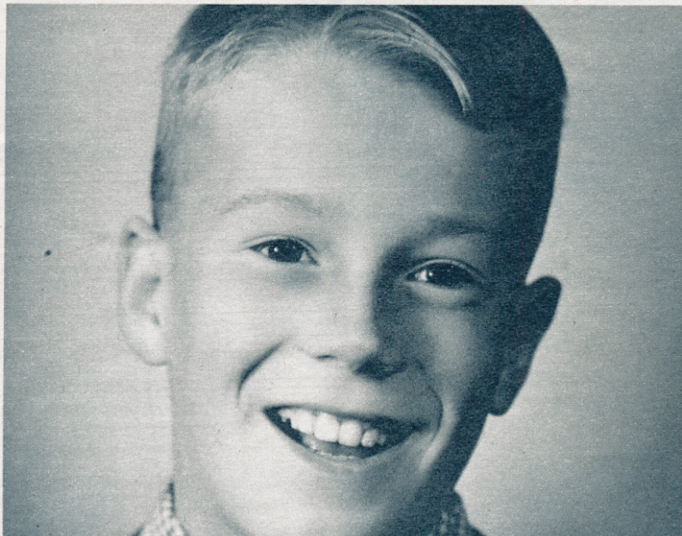
Ja hän puhui lähtölaskentajuhlia seuranneena päivänä kutakuinkin näin:

— SatTU löyTYYn josTAKI, tost perSTASkusta joKU rypPYNEN. JoOO, ruMANVärinen rypPYNEN . . .

— EhKÄ MÄÄ olen väHÄ HERmostunu . . . Mutta miTä siiTÄ herMOILEE. MAALlistaHAN tää on. SuLLA on senTÄÄN vieLÄ keNGÄT. Kato ny, mitKÄ MULLA on.

— TyhJÄTASku. MiKÄS TÄSsä, kanSANTAIteilija. MuuTAMA kympPI täyTYY olla, että ruoKAA saa.

— Tää taLO oli suuNNIteltu pitKÄLLÄ tähTÄImellä. LasTENhuoneet ja kaikKI. MutTA ei tää oo aiNOO talo. TuLEEhan NÄItä.

Irwin Goodman ennen konkurssia.

Irwin Goodman konkurssin jälkeen.

— HarKINtavero ylLÄTTI . . . No, kylLÄ ne palJOO raakKUU . . . 140 000 markKAA. No, onHAN ne saaNEET aiKA taVALLA heTI alKUUn.

— Kuis luuLET? OoNKO MÄ sEN NÄkönen, että MÄÄ oLEN ilONEN? En MÄÄ TIEdä, miTEN mun myytTINI käy. LP tuLEE ULos. SiiNÄ on SAmanLAISTA taVARAA kuin enNENkin. JoiTAkin uuSIA ideOITA. KeHItetty SOUndia. VeXI on teHNY saNOJA.

— MÄ hyVÄKsyisin jOS MÄÄ oLISin jätTÄNy veROni maKSAmatta. MutTA siiTÄ ei oo kySYmys. Vaan toSTA harKINTAmieLIVALlasta.

— MÄÄ jatKAN saMALla taVALla. MÄÄ oon veLKAA vieLÄ kun koiRANputket kaSVaa vaTSAn päälLÄ.

— KylLä MÄÄ joHONkin asuMAAn pääSEn. MÄÄ Olen soPEUtuva iHMInen. MiHINkä vain. Ei TUOta vaiKEUKsia. EMMÄ herMOIle. EläMÄÄ TÄÄ vain on. PÄIvä kerRALlaan. □

SAARIKOSKEN POSTIKORTTI PRESIDENTTI KEKKOSELLE:

RAKAS ISÄ, PÄÄSTÄ MEIDÄT PAHASTA

Teksti: TIMO SUOSTE
Kuvat: REINO KAIVOLA

Kirjailija, kääntäjä, kielinero, patajuoppo. Kaikkia näitä mainesanoja on käytetty – ja käytetään edelleen – Pentti Ilmari Saarikoskesta (32) jonka poliittinen kanta Kuka kukin on -teoksen mukaan on puolueeton kommunisti ja harrastuksina tosiasiat.

Pentti Saarikoski on kirjoittanut 12 vuodessa kaikkiaan viitisentoista kirjaa, joista hän ei omien sanojensa mukaan kadu ainoatakaan, koska "mikään niistä ei ole ollut hätäpaska". Käännöksiä hänellä on ruotsista, italiasta, englannista ja vanhasta kreikasta suunnilleen kolmekymmentä kappaletta. Saksasta hän ei ole kääntänyt yhtään teosta, koska ei pidä kielestä, vaikka sitä osaakin.

Ylioppilaaksi Pentti Saarikoski tuli 16 vuotta sitten, minkä jälkeen hän opiskeli pari vuotta "yliopiston kuppilaa". Se oli kuitenkin hänen mielestään huono investointi, koska hän vain luki kreikkaa, ei opiskellut. On naimisissa toimittaja Tuula Saarikosken kanssa.

Haastateltavamme oli toukokuun puolessa välissä viikon lomamatkalla Unkarissa — "kumma reissu, kun ei tapahtunut mitään skandaaleja" — mutta suostui matkaväsymyksestään huolimatta tenttiimme heti paluunsa jälkeisenä päivänä.

* * *

JUHA NUMMINEN: Miten kirjailija tulee tässä maassa taloudellisesti toimeen?

PENTTI SAARIKOSKI: Kyllä mä ainakin tulen, kun mä sain sen viiden vuoden valtion apurahan. Sillä mä maksan noita vuokria ja lastenelatusmaksuja, ne on ainakin turvattu. Sitten mulla on tossa kääntämisessä vakituinen työ.

VEIKKO ENNALA: Onko sulla elämässä vaikeuksia?

KÄÄNNÄ

PÄÄSTÄ MEIDÄT PAHASTA

PS: Ei se yhtään vaikeeta ole, mutta ikävää. Elämässä ei ole paljon iloja.

TIMO SUOSTE: Ei tuo ryyppääminenkään taida sulle mikään ilo olla?

PS: Voi olla, että mä oon siihen niin tottunut. Mä olin tässä kerran jo puolisen vuotta juomatta, mutta vaimo sano, että me perkele nyt jo hakeen alkoholia, mä oon suhun niin kyllästynyt.

TS: Minkälainen sä olet raittiina?

PS: Mä en puhu mitään. Ei ole mitään sanottavaa, olen ihan tylsä seuralainen.

VE: Montako lasta sinä olet siittänyt?

PS: Viisi kai.

VE: Kai?

PS: Viisi on Saarikosken nimissä ja ei kai niitä muita olekaan. Mä olen kyllä siittänyt monta, mutta ne on otettu pois.

VE: Sinä olet niitä harvoja kirjailijoita, jotka saavat eräänlaisen muistopatsaan jo eläessään. Oletko sinä koppava?

PS: Saahan se muistopatsas itserakkaaksi. Sitähän tää touhu on osittain ollut. Kirjoittaminen on voimakkaasti alemmuudentuntoisen ihmisen intohimo tai pakko.

JN: Sä kerroit lähettäneesi tältä Unkarin matkaltasi Kekkoselle postikortin?

PS: Niin mä yleensä teen ulkomailla aina kännipäissäni. Sillä on niitä iso tukku.

JN: Säilyttääkö se ne?

PS: En mä tiedä, mutta varmaan säilyttää.

JN: Muistatko sä sen tekstin, mitä sä kirjoitit?

PS: Joo, muistan mä: "Rakas isä, päästä meidät pahasta."

VE: Mikä on se paha?

PS: Niin, sitä se nyt funtsaa.

VE: Sinä siis järjestit probleeman hänelle? Tuo on kyllä oikea veijarin oivallus.

PS: Sitten mä pidin yhden puheen siellä Unkarissa, siellä oli semmoinen kirjailijakokous. Mä aloitin sen ranskaksi, kunnes mä muistin, ettenhän mä osaakaan ranskaa. Mä muutin englanniks, ja kaikki sanoi, että se oli hyvä puhe, kun siihen ei sisältynyt kuin pari lausetta. Muut piti sellaisia tuntikausien palopuheita.

VE: Olenko oikeassa, kun sanon, että ajattelet elämän olevan yhtä paskaa?

PS: En mä tiedä, kannattaako elämää arvostella. Siis onko se paskaa vai ei. Mä voin elää ilman tommosia arvosteluja. Monet ihmiset viihtyy elämässä, mutta en mä mitenkään viihdy. Mä olen jossain sanonutkin, että tää elämä on joko hullun touhua tai lasten leikkiä. Enimmäkseen se on vain olemista. Eniten mä tykkään noista lapsista.

JN: Mistä sä niissä pidät?

PS: Lapset on vielä jotenkin kokonaisia olentoja, niiden kanssa on kiva seurustella. Johonkin kouluikään saakka ne on mukavia, mutta sitten niitä aletaan koulussa heti pilata järjestelmällisesti. Niistä tulee asenteellisia.

TS: Onko tämä nyt sun kolmas avioliittosi?

PS: Kolmas, joo, virallinen. Neljä niitä on, mutta yhden kanssa mä en mennyt naimisiin noin virallisesti.

TS: Oletko sä pettynyt vaimojesi suhteen?

PS: Epäonnistuneet suhteet.

JN: Sä olet ainakin yhdessä kirjassasi kertonut elämästäsi heidän kanssaan hyvin yksityiskohtaisesti. Oletko sä ajatellut, että se mahdollisesti on vaikeuttanut heidän elämäänsä tai aiheuttanut heille sielullisia kriisejä?

PS: En mä usko. "Kirje vaimolleni" ei esimerkiksi pyrkinyt mitään paljastuksia tekeen. Mä yritin vain selvittää omaa tilannettani siinä. Kun sen lukee toiseen kertaan, niin huomaa, ettei siinä ole yhtään loukkausta naisia kohtaan. Eihän siinä oikeastaan mitään intiimiä sanottu muuta kuin se, minkä kaikki tietää. Kyllähän kaikki tietää, että avioliitossa on ainakin tarkoitus nussia.

Alkoholi ja sukupuolielämä

VE: Onko tuo viina vaikuttanut sinun potenssiisi, tarkoitan seksuaalisesti?

PS: Ei vaikuta. Päinvastoin.

TS: Toisin sanoen se siis vaikuttaa?

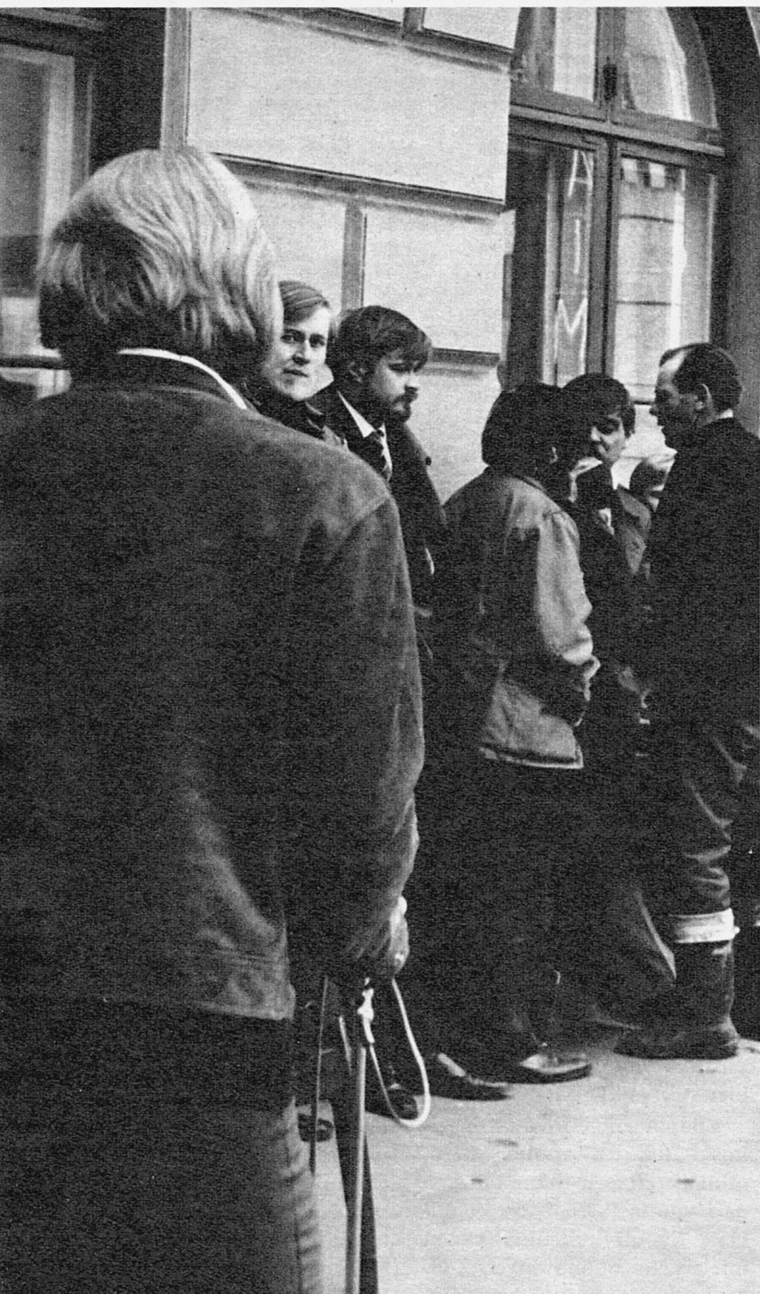
PS: Niin, sillä tavalla se vaikuttaa positiivisesti, että aivan selvin päin ollessa mua ei oikein huvita. Krapulassa taas usein huvittaa perkeleesti, mutta silloin on niin kipeä, ettei siitä tule oikein mitään. Ei jaksa ponnistella sen takia.

VE: Sanot mitä sanot, mutta rehellinen sinä ainakin olet.

TS: Jatkaakseni vielä tuota Veikon toteamusta, niin sinä olet mun mielestä ensimmäinen sellainen julkkis, joka on paljastanut itsestään kaikki niin sanotut huonot puolet. Oletko sä tehnyt sen tietoisesti?

PS: Kyllä siinä tietoistakin on. Mä olen halunnut tehdä tällaiset asiat yhteisiksi, ettei niissä ole mitään häpeämistä. Mutta siinä mä tein tietysti pienen karhunpalveluksen, kun mä julkistin alkoholinkäyttöni. Nyt mä en sitä ilmeisesti enää tekis, koska on niin vaikea päästä eroon siitä maineesta. Joka ainoassa tilanteessa vilahtaa pullo esiin, vaikka mä itse asiassa olen jo kolme vuotta käyttänyt alkoholia hyvin kohtuullisesti.

KÄÄNNÄ

Merkittävä nuoren ja keski-ikääntyvän polven kirjailija Pentti Saarikoski omiensa joukossa Vanhan ylioppilastalon portailla (pullo suussa).

Voitte kutsua meitä kulkureiksi

— mutta Ruotsiin pääsettekin melkein milloin vain.

Meillä on kiire. Liikumme yötä päivää. Purjehdimme Ruotsiin Helsingistä, Turusta ja Paraisilta. Monta kertaa vuorokaudessa yhdellätoista laivallamme. Vanavetemme ehtii tuskin kadota Ahvenanmereltä kun jo teemme uutta. Olemme kulkureita tarjotaksemme Teille valinnanvaraa lähtöaikojen suhteen. Antaaksemme Teidän päättää, matkustatteko mieluummin mukavassa matkustajalaivassa vai nopeassa autolautassa. Kiireemme jatkuu myös ruokasalissa. Baarissa. Lastenhuoneessa. Yökerhossa. Saunassa. Kampaamossa. Yhdestä ainoasta syystä: ettei Teillä olisi lainkaan kiirettä. Ei edes laivaan — niitähän lähtee melkein milloin vain.

SILJA LINE

BORE
SHO
SVEA
SILJA

BORE • BORE III • ILMATAR • SVEA JARL • BIRGER JARL • FENNIA • FLORIA • BOTNIA • NORDIA • SKANDIA • HOLMIA

PÄÄSTÄ MEIDÄT PAHASTA

Säännöllisesti kyllä, mutta olen hyvin tarkasti, melkeinpä tieteellisesti hoitanut tätä fysiikkaani. Avioliittokin menee hyvin eikä mulla ole mitään tarvetta panna elämää ranttaliksi.

VE: Minkä takia sinä petät itseäsi?

PS: Missä asiassa? Viinankäyttäjä pettää tietysti itseään aina pikkasen, koska sen täytyy mielenrauhansa takia olla aina tarkkana, miettiä maksaansa. Mutta jos polttaa niin kuin minä, kolmatta askia Norttia päivässä, saa melkoisella varmuudella keuhkosyövän parissa-, kolmessakymmenessä vuodessa. Jos taas juo pullon Koskista päivässä, josta mä en tule humalaan ollenkaan, niin totta kai se rasittaa maksaa, siinä on pikkasen liikaa. Mutta kysymys on vain siitä, kumpi tulee ensiksi: keuhkosyöpä vai maksakirroosi. On sekin ainakin mulle jonkinlaista vapautta, jos saa itse valita kuolemansyynsä.

JN: Onko alkoholi sulle työssäsi jonkinlainen käyteaine?

PS: Kyllä mä ainakin ennen työskentelin sillä tavoin, että mä rällästelin niin kauan, että jumalaton moraalinen krapula pakotti töihin. En mä tällaisessa fyysisessä krapulassa mitään pysty tekeen, mutta henkisessä. Esimerkiksi viime kesänä mä tein työtä aikaisesta aamusta niin myöhään illalla, kun näki tehdä ilman valoja. Mun on silmät niin huonot, etten mä oikein voi sähkövalolla tehdä. Kuusisataa sivua mä käänsin viime kesänä. Se on helvetin paljon, se on oikeastaan moraalittoman paljon. Jälkeenpäin voi tulla nuhteita.

TS: Toisten kääntäjienkö taholta?

PS: Ei, vaan lukijoiden taholta. Kyllä käännettäviä kirjoja niin paljon löytyy, etten mä kenenkään leipää siinä syönyt.

TS: Onko kääntäminen sulle helppoa?

PS: On se sitten, kun vauhtiin pääsee. Eläytymiskykyhän siinä on tärkeintä, ettei tarvitse funtsata, vaan että se menee itsestään.

JN: Pidät sä itseäsi enemmän kirjailijana vai kääntäjänä?

PS: No, en mä tiedä. Kirjailijana kai, mutta se johtuu siitä, että kirjailijan ammatti on niin paljon arvostetumpi kuin kääntäjän.

JN: Onko kääntäjän ammatti aliarvostettu?

PS: On. Se on vaikeeta hommaa. Ei siihen monikaan pysty. Onhan niitä tietysti sellaisia, jotka tekee niin sanottuja lehtorinkäännöksiä. Ne osaa vierasta kieltä, mutta niillä ei ole mitään muuta lahjakkuutta.

JN: Miten sä käsität henkilöjuttujen teon aikakauslehdistössä?

PS: Yhteen aikaan, kun mä annoin itsestäni lehtijuttuja, niin mua vitutti niin perkeleesti, kun mä kävelin kaupungilla krapulassa ja joka lehtikioskissa luki: "Pentti Saarikoski ja seksi" tai jotain muuta vastaavaa. En mä uskaltanut ostaa niitä lehtiä, kun mä mietin, mitä perkelettä mä oon taas kännipäissäni horissut.

JN: Entäs kiertohaastattelut?

PS: En mä pidä siitäkään, että jonkun mielipiteet ovat arvostetumpia kuin toisten vain sen takia, että se on tunnettu henkilö. Sitten lehtien aiheet on mennyt niin samanlaisiksi tai ne on aivan tuulesta temmattuja. Pitäs kaivaa esiin suurempia paljastuksia tai epäkohtia, vaikken mä mitään Spiegeliä tarkoita, ei sellainen Suomessa menestyisi.

JN: Pidät sä itseäsi kaupallisena kirjailijana?

PS: Kyllä mä kernaasti olisin, mutta enhän mä ole.

JN: Osaisitko sä olla kaupallinen kirjailija?

PS: Mä luulen, että en. Se on loppujen lopuksi vaikeempi kirjoittaa niin kuin S a r i o l a esimerkiksi, siis tyhmästi. Ei Sariola nimittäin kirjoita sillä lailla niin kuin se antaa ymmärtää, että se ansaitsis rahaa. Se kirjoittaa vakavissaan.

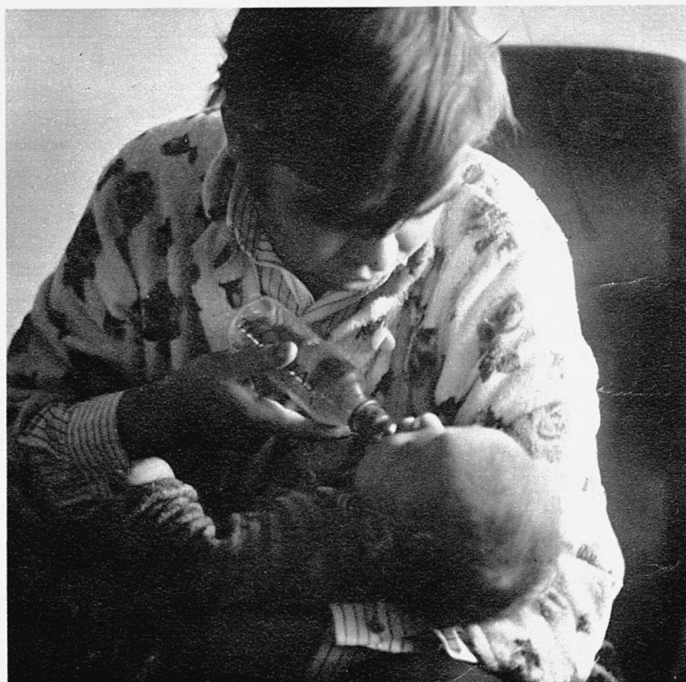
Pukeutuisin mielelläni naiseksi

VE: Minkälaisia seksuaalisia kieroutumia sinulla on, jos nyt yleensä kieroutumisista tällä alueella voidaan puhua?

PS: Mä olen kaikenlaista kokeillut ja mä olen huomannut, että ihmisillä on näihin ns. perversiteetteihin — ainakin mulla on — useimpiin taipumuksia. Mä esimerkiksi pukeutuisin erittäin mielelläni naiseks ja oon pukeutunutkin, mutta en ole kyllä kadulle mennyt. Ja olen mä kyllä homoseksualisminkin kokeillut, vaikka mä en siitä mitään nautintoa saanut, koska mä pinttymä.

JN: Entä kumpi ymmärtää paremmin toistaan: sinä puoluetta vai puolue sinua?

PS: Mä olen kyllä kommunistipuolueen jäsen enkä mä siitä aio erotakaan, mutta mä oon passiivinen jäsen. Mä oon kyllästynyt siihen poliittiseen keskusteluun, mitä Suomessa käydään. Se on liian matalalla tasolla. Ei mulla ole mitään sanottavaa niihin keskusteluihin, mitä ne käyvät ideologiasta. Ne puhuu vähän puuta heinää mun kannaltani. Niin kun nyt nuo hallitusneuvottelutkin. Ne oli yhtä junkkaamista ja jankkaamista, vaikka se olis oikeastaan tietokonekysymys.

— Lapset ovat vielä jotenkin kokonaisia olentoja. Niiden kanssa on kiva seurustella. Johonkin kouluikään ne ovat mukavia.

kuitenkin oon kaikkein lähinnä tavallista heteroseksuaalia. Kaikki tää kokeilu auttaa mua ymmärtämään niitä ihmisiä.

JN: Minkälaiset sun suhteet on vanhempiisi?

PS: Hyvät nykyisin. Välillä oli kyllä kolme vuotta niin, ettei me edes tavattu.

VE: Ymmärrätkö sinä nyt vanhempiasi vai he sinua?

PS: Minä vanhempiani. Mä tajuan, ettei mulla ole mitään syytä yrittää vanhojen ihmisten päätä kääntää. Mun äiti esimerkiks, joka on tommonen kansanviisas ihminen, sano tässä vaalien alla, että kyllä se olis kiva äänestää omaa poikaa, mutta kun on se

TS: Minkälaisen hallituksen sä tekisit?

PS: Jos mä olisin hallitusneuvottelija, niin mä tekisin hallituksen vanhalla pohjalla tai sitten siinä olis V e n n a m o mukana. En mä nyt Vennamosta sano sitä taikka tätä, koska kaikki tietää mikä se on, mutta Vennamon puolue edustaa sellaista kansanosaa, että se on otettava huomioon. Vaikka kyllä mä luulen, että eduskunta hajotetaan parin vuoden sisään. Vielä ne ei viitsi sitä tehdä, koska Vennamo voittaisi uusissa vaaleissa vain lisää paikkoja.

JN: Mitä sä kommunistina pitäisit siirtymisestä kommu-

nistiseen järjestelmään?

PS: Koska mä en ole nyt aktiivinen, en mä esitä myöskään mitään mielipiteitä politiikasta. Mutta sen verran mä tunnen noita kansandemokratioita, että semmoista systeemiä tänne ei tarvittais.

TS: Sä olet siis passiivinen kommunisti. Tarkoittaako se sitä, että sä siunaat hiljaa mielessäsi kaiken, mitä muut kommunistit tekee?

PS: Mun täytyy pyrkiä vaikuttamaan lähinnä omalla kirjailijan työlläni asioihin.

JN: Sulla on Maon kuva tuolla eteisessä?

PS: Mä sanon, että Kiinaa on tyhmä pilkata. Kari teki lua koko Maon ihailu. Sehän olisi laajemmaksi levitessään Neuvostoliiton vastainen liike ja sikäli suorastaan vaaraksi meille.

VE: Onko sinulla sitä niin sanottua luomisen tuskaa kääntäessäsi tai kirjoittaessasi?

PS: En mä nyt luomisen tuskaa tiedä mikä se on. Mulle se on lähinnä sitä, että mulla on niin kerta kaikkiaan tyhjää, että mun täytyy ruveta luomaan jotain maailmaa itselleni, jossa mä sitten vähän aikaa asun. Sitten kun se maailma taas käy mulle tyhjäks, mä alan kirjoittaa uutta kirjaa.

VE: Rouva Saarikoski, onko Pentti mustasukkainen?

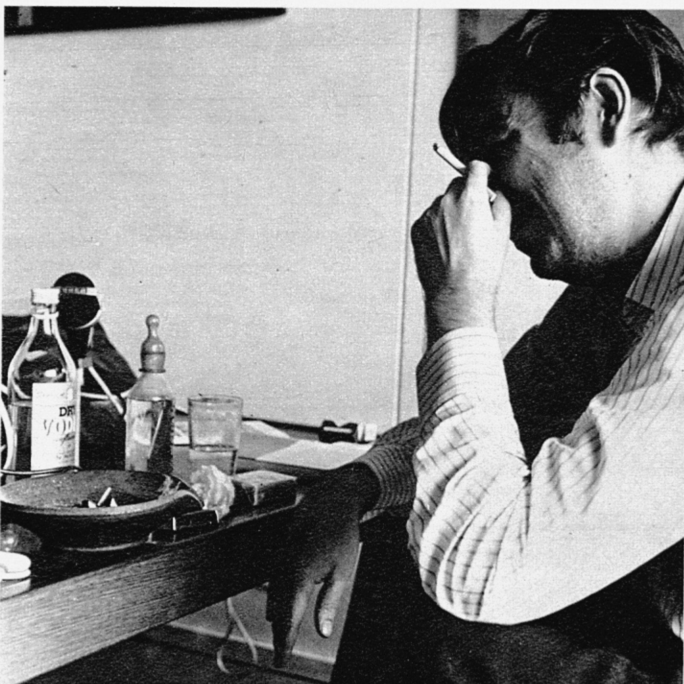
PS: Ai minäkö? Oon mä kerran ollut, kun tuo Tuula meni Repoa haastattelemaan ja se vain viipy ja viipy ja kello tuli ykstoista. Kyllä mä totta puhuakseni oon mustasukkainen, vaikka silloin ei ollut syytä.

VE: Se nyt on kai lähinnä itserakkautta?

PS: Itserakkaus on tietysti yks puoli siinä — että joku on parempi kuin minä — ja sitten se, että menettää turvallisuuden, että mulla on oma vakituinen ja kaikki tommonen. Siinä on monta osastoa. Se on kaikkein inhottavimpia ole. Esimerkiksi samapalkkaisuus niin kauan kuin on olemassa asenne, että miehet ovat perheen elättäjiä.

TUULA S: Paras työntekijä on yksinäinen nainen, eronnut tai naimaton. Se on tehokas, kun sen ei tarvitse hajottaa itseään.

PS: Kai se on niinkin, että asiat täytyy esittää liian radikaalisti, että päästään siihen, mihin todellisuudessa pyritään. Mutta ei esimerkiksi eduskunnassa kannata ruveta vaatimaan kaikkea yhtäkkiä. Se täytyy mennä askel askeleelta. Ei naisia voi lailla tehdä tasa-arvoisiksi, jos ei ne itse tunne itseään tasa-arvoi-

— Joka tilanteessa vilahtaa pullo esiin, vaikka mä itse asiassa olen jo kolme vuotta käyttänyt alkoholia kohtuullisesti.

— Meillä esimerkiksi Tuula hoitaa kaikki raha-asiat, ja arvaa miks? Siks että se osaa hoitaa ne. Mutta en mä sen vuoksi tunne alemmuutta.

hyvän piirustuksen siitä tekokuusta. Sen missä Setä Samulilla oli lakki vinossa. Eihän sille mitään mahda, että Kiina tulee nousemaan luultavasti maailman johtavaksi maaksi. Se on kai itsestään selvää.

JN: Ihailetko sä sen vuoksi Kiinaa tai Maoa tai maolaista kommunismia?

PS: Kai se on jossakin mielessä kammottavaa, mutta toisaalta musta on kivaa, että siellä on kaikki ihmiset samanlaisissa vaatteissa. Siinä Maon ihailussa on kyllä tiettyä epärealistisuutta, samanlaista kuin jossakin Akateemisessa Karjala-Seurassa tai Neuvostoliiton uhmailussa. Se on semmoista kakaran uhitte-

Kärsin olla julkkis

TS: Sä mainitsit tässä aikaisemmin, että sä olit jo koulupoikana sellainen analysoiva tiedemiestyyppi. Kuinka se sopii tähän kuvaan, mikä susta julkisuudessa on?

PS: Joo, mä oon siis täysin sen tyypin vastakohta, joka istuu tuolla ravintoloissa ja jonka pöytään kaikki tulee nojailemaan. Mulle on oikeastaan täysin vierasta olla julkkis. Mä kärsin siitä loppujen lopuksi. Mulle tuottaa se kyllä valtavaa nautintoa, mutta sitten mua kumminkin vituttaa aina kun mä tulen sellaisilta retkiltä, joilla mä oon ollut julkkis.

tunteita, mitä mä tiedän.

TS: Ovatko miehet sun mielestä mustasukkaisempia kuin naiset?

PS: Se johtuu siitä roolijattelusta, että se nyt ei ole mitään, jos mies joskus käykin vieraissa, mutta mies suuttuu heti, jos hänen naisensa käy.

TUULA SAARIKOSKI: Kyllä minä olen meidän perheessä mustasukkaisempi, koska mulla on enemmän aihetta.

TS: Oletko sä Pentti sitä mieltä, että naiset ovat menneet pieleen pyrkiessään tähän tasa-arvoisuuteen?

PS: Se on vain liian kiirehdittyä, ei siinä muuta vikaa siksi. Meillä esimerkiksi Tuula hoitaa kaikki raha-asiat, ja arvaa miks? Siks että se osaa hoitaa ne. Mutta en mä sen vuoksi tunne mitään alemmuutta.

JN: Kärsitkö sä Tuula tuon alkoholinkäytöstä? Useimmat Suomen naisethan kärsivät miehistä, jotka käyttävät runsaasti alkoholia.

TUULA S: En mä kärsi, koska meidän perheessä ei juoda yli varojen. Ainoa mikä mua huolestuttaa on sen terveys.

TS: Oletko sä Pentti pessimisti vai optimisti?

PS: Mä olen alakuloinen ihminen, en sen enempää pessimisti kuin optimistikaan. ☐

Hauskaa
avioliittoa
t. Eki ja Lissu

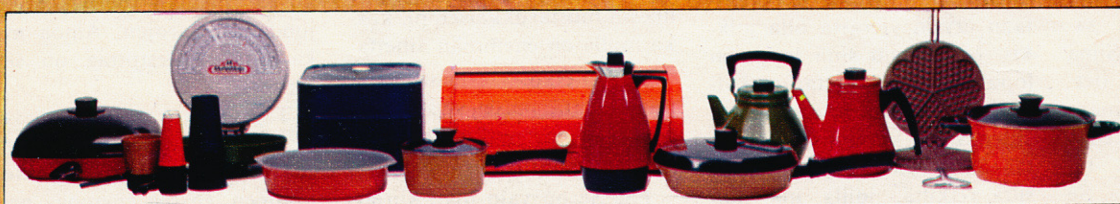

YHDEN VUODEN ALU TAKUU JA HUOLTO
1

Häälahjaksi kattila johon ruoka ei tartu

Tietenkin on arkista antaa häälahjaksi kattila, johon ruoka ei tartu. Silti se on erittäin hyvä häälahja. Sillä tekipä ruoan kumpi tahansa ja tiskasipa sitten matti tai maija, keittoastioiden hankala puhdistus on jo taaksejäänyttä elämää. Koska on kulutusta kestävällä TEFLON pinnoitteella käsiteltyjä keittoastioita. Niinkuin ALUn Matti&Maija. Sen puhdistaa kädenkäänteessä. Vaivatta. Lisäksi Matti&Maija on emaloitu iskunkestävällä emalilla ja se on tehty alumiinista. Matti&Maija on kaunis ja kätevä. Hyvä esine uuteen kotiin. Alusta.

Matti&Maija on kodin nykyaikaa. Sarjaan kuuluu uunivuoka, kasari, paistinpannu, kahvipannu ja -kannu ja vohvelirauta. Kaikki TEFLON pinnoitettuja ja emaloituja. Matti&Maija on myös piparikko, leipälaatikko, keittiövaaka, termoskannu, pöytä- ja vihannesmylly. Viisi iloista väriä. Moderniin kotiin.

JÖRN DONNER

Poliittinen aapinen

Monet tavalliset äänestäjät kysyvät varmaan itseltään kuinka hekin saisivat nauttia siitä puoli-ilmaisesta alkoholista jota myydään Valtioneuvoston jäsenille. Onko maan kansalaisilla yhtäläinen oikeus päästä hallitukseen? Vai olisiko niin että järjestelmä jossa elämme suosii määrättyjä henkilöitä jotka jo ennestään kuuluvat ns. systeemiin?

Parin vuoden aikana suorittamieni tutkimusten perusteella väittäisin että tavallisen kansalaisen mahdollisuudet päästä hallitukseen ovat melko olemattomat. Politiikan peliin olisi tietysti ensin antauduttava täysin voimin, mutta ei sekään vielä takaa menestystä. Politiikassa hierotaan lehmänkauppoja jotka eivät sinänsä ole epärehellisiä, mutta eivät myöskään aina sovi yhteen tavallisen talonpoikaisjärjen kanssa. Äänioikeudesta ja demokratiasta huolimatta on muistettava että politiikan huippupeliä Suomessa saavat harrastaa vain hyvin harvat ja valitut, jotka tarkkaan varjelevat omaa koskemattomuuttaan ja perin harvoin antavat tietoja ulkopuolisille.

Maassamme on verraten vähän sellaisia valta-asemia, jotka täytetään katsomatta poliittiseen vakaumukseen tai puolueväriin. Yksityisen teollisuutemme valta on jatkuvasti heikentynyt. Meillä on teollisuuspiirejä jotka omaavat kyvyn yhdistää taloudellinen valtansa poliittiseen valtaan, mutta tällä hetkellä on esimerkiksi parempi periä poliittisesti tunnettu sukunimi (Tuomioja, Kekkonen) kuin rahakas sellainen. Kapitalistit maassamme ovat siksi järkeviä että he useimmiten katsovat pätevyyteen kun valitsevat yritystensä johtajia, kun taas poliittisessa kentässä typeräkin voidaan potkaista ylöspäin jos hän muuten on poliittisesti sovelias ja väriltään oikea.

Hyvin suppea ryhmä muodostaa maamme poliittisen hermokeskuksen. Tähän ryhmään kuuluvat muutamat johtavat puoluepoliitikot kuten Virolainen, Rihtniemi, Paasio ja Alenius. Siihen kuuluvat myöskin suurten valtiojohtoisten yritysten pääjohtajat (Korhonen, Mattila, Raade, Halle) sekä tärkeimpien valtionvirastojen pääjohtajat. Työmarkkinajärjestöillä on enemmän valtaa kuin koskaan aikaisemmin, ja olemme siirtymässä lähemmäksi Ruotsin mallia, jolloin työmarkkinajärjestöjen keskeiset neuvottelut ovat tärkeämpiä kuin hallitusratkaisut.

Mutta jos totean että maatamme hallitsee 30—100 henkilöä, tämä ei vielä sano mitään kadunmiehelle häntä kiinnostavasta asiasta, kuinka päästä mukaan tähän kerhoon. Helppoja ratkaisuja on useita. Kutsu Presidentin hiihtoretkelle on yksi sellainen. Mutta kaikkia ei kutsuta hiihtämään. Toinen keino on hankkia Itäisen naapurimme luottamus. Se voi olla hyvin vaivalloista. Jos viette hissejä tai laivoja Neuvostoliittoon on äsia jo puoleksi järjestetty. Jos kuulutte poliittiseen ryhmään joka sanoo taistelevansa sosialismin puolesta se ei sinänsä auta teitä, jollette samalla hyväksy Tshekkoslovakian miehitystä ja tuomitsette Kiinan salakavalat vehkeilyt.

Viimeiset valiit vaikeuttivat tilannetta huomattavasti. Nythän ei mikään kiipeilijä pysty sanomaan minkä puolueen jäseneksi hänen olisi päästävä. Vuonna 1966 asia oli selvä: sosiaalidemokraatit. Porvarilliset puolueet voittivat viime vaaleissa, mutta toisaalta ei ole aivan varmaa pääseekö Kokoomus edes seuraavaan hallitukseen. Minä ehdottaisin että joko valitsette "maltillisen porvarillisen kannan" liittymättä mihinkään puolueeseen, tai että kaikesta huolimatta liitytte sosiaalidemokraatteihin. On muistettava että hallituspaikkojen alapuolella on tuhansia virkoja jotka täytetään poliittisin perustein, ja kukapa tietää mikä niistä muodostaa ponnahduslaudan yhä merkittävämpiin saavutuksiin. Jostakin on aloitettava.

Minkälaisen luonteen omaava henkilö on epäsovelias hallitukseen? En katsoisi asianomaiselle hyödyksi jos hän aina ilmaisee ajatuksensa vilpittömästi ja terävästi. Yksityisseurassa tämä käy päinsä, mutta julkisen esiintymisen on oltava verratan maltillista, turvallista ja luottamusta herättävää. Muiden arvosteleminen viittaa itsekeskeiseen henkeen, ja nousevan poliitikon on kuvattava itseään muiden palvelijana.

Yläkuvatut vaatimukset täyttäviä henkilöitä on kuitenkin niin paljon etteivät he kaikki mahdu hallitukseen. Siksi on syytä viljellä ystävyyssuhteita yhteiskuntamme sisärenkaaseen. Jollet ole maaherra, merkittävä kaupunginjohtaja tai pääjohtaja maaseudulla suosittelisin muuttoa Helsinkiin. Diplomaattikutsuilla, saunaseuroissa, komiteoissa ja merkittävien kansanjuhlien aikana tarjoutuu tilaisuus veljeilyyn sisärenkaan kanssa tavalla joka takuulla myöhemmin kasvaa korkoa. On myöskin syytä antaa lausuntoja ja pitää puheita yhteiskuntamme peruskysymyksistä, vaikka ei niistä kaikista tietäisikään mitään. Suosittelen puheita mm. demokratiastamme ja laajojen kansankerrosten elinehdoista. Tärkeätä on välttyä joutumasta kenenkään vihan tai kaunan alaiseksi, sillä emme koskaan tiedä kuka on antamassa neuvoja tärkeätä paikkaa täytettäessä. Tapasihan Virolainen Vilkunan kadulla ja Revosta tuli Yleisradion pääjohtaja.

Tavalliselle kansanmiehelle, joka on tuntematon (vaikka kuuluisikin eduskuntaan) antaisin sen hyvän neuvon että hallitukseen ei kannata yrittääkään. On helpompi saada päävoitto arpajaisissa tai täysosuma veikkauksessa. Sen lisäksi pitkäaikainen uurastus poliittisten kompromissien merkeissä usein heikentää ihmisen elinvoimaa eikä millään tavalla takaa onnea. Hallituksessa istuminen ei koskaan ole ollut kovin pitkäaikaista, jolleivät muut hommat ole kunnolla hoidettu, joutuu entinen ministeri heitteille.

Lohduksi sanoisin kuitenkin että meillä ei ole työttömiä entisiä ministereitä. Määrätyllä tasolla yhteiskuntaa ei näytä olevan puutetta viroista.

JÖRN DONNER

VERIKOSTO UHKAA ROMAANIMUUSIKKOA

Teksti:
RAUNO ARTEMA
Kuva:
PEKKA KUPARINEN

Romaanirakkaus ei saa ruostua eikä romaaniavioliitto kariutua. Verikosto uhkaa romaanimuusikko Kalevi Usmaa, joka on rohjennut erota vaimostaan Tuula Nymanista, iskelmätähti hänkin aikoinaan. Ruotsista tuotetun tappajan piti nitistää Usma, mutta tappajasta tulikin tapettu: Usma surmasi itsepuolustukseksi 18-vuotiaan Harri Nymanin. Viimeksi teräase heilui Kouvolan kihlakunnanoikeuden odotushuoneessa. Tuula Nymanin sisar yritti iskeä Usmaa tikarilla, jonka hän oli salakuljettanut oikeuteen käsilaukussaan. Poliisit ehtivät silloin väliin. Mutta nyt ei Kalevi Usman henki ole minkään arvoinen.

Muusikko Kalevi Usma (toinen vasemmalta) vapautettiin Kouvolan kihlakunnanoikeudessa kuolemantuottamussyytteestä. Usman puukosta surmansa saaneen romaanin omaiset eivät kuitenkaan ole vapauttaneet Usmaa — puukkoja hänen päänsä menoksi teroitetaan yhä.

Verikostosta puhuttiin Kouvolassa jo ennen Harri Nymanin kuolemaan päättynyttä puukkojupakkaa. Nyt pidetään jo varmana, että Nymanien puukko ennemmin tai myöhemmin tavoittaa Kalevi Usman, oikealta nimeltään Henni Lumbergin.

Harri Nyman kuoli kouvolalaisessa radio- ja polkupyöräliikkeessä. Hän oli ensin ahdistellut puukolla Usmaa rautatieasemalla ja sen jälkeen linja-autoasemalla. Usma oli kummallakin kerralla onnistunut pakenemaan.

Usma oli jatkanut pakoaan radio- ja polkupyöräliikkeeseen, jossa eräs hänen rumpalistävänsä on työssä. Nyman oli seurannut Usmaa. Usma oli paennut myyntipöydän toiselle puolelle ja joutunut tilanteeseen, jossa hänen oli hengissä säilyäkseen temmattava myyntipöydällä ollut puukko ja iskettävä Nymania kylkeen. Nyman eli tämän jälkeen vain pari minuuttia.

Usman teko oli itsepuolustusta

Verikostohuhuista oli ennen 28. 4. pidetyn Kouvolan kihlakunnanoikeuden istuntoa tietoinen myös poliisi. Oikeuden istuntosaliin ja eteiseen oli sijoitettu useita sekä virka- että siviilipukuisia poliisimiehiä estämään odotetut yhteenotot.

Oikeussalin eteisessä tarkastettiin romaanimiehet, jotta luvattomia puukkoja ei olisi paikalla, mikäli tunteet kuumenisivat. Naisia ei tarkastettu.

Syyttäjä, Kymen läänin poliisitarkastaja Olavi Asteljoki syytti Usmaa törkeästä pahoinpitelystä ja kuolemantuottamuksesta.

Syyte hylättiin kokonaisuudessaan. Oikeus katsoi, että Usma oli joutunut ahdistetuksi ja sellaiseen pakkotilaan, että hän oli toiminut itsepuolustukseksi.

Syytettä eivät sen sijaan Nymanit hylänneet. Tuula Nymanin sisar oli salakuljettanut käsilaukussa oikeuspaikalle tikarin. Tällä romaanityttö yritti iskeä eteisessä Usmaa, mutta poliisit ja oikeudenpalvelija ehtivät hätään. Tyttö pääsi puremaan oikeudenpalvelijaa peukaloon — välikohtauksen ainoa ruumiillinen vamma.

Verikostohenki elää. Oikeudessa Tuula Nyman uhkasi kaivaa entiseltä mieheltään puukolla silmät pois päästä. Hurjana on myös surmatun Harri Nymanin isä, joka hänkin uhkaa kostolla.

Puukkohippaa kaiken aikaa

Ja tässä tausta kostomielialalle:

"Tangon tumma valttiässä" Kalevi Usma oli aikoinaan avioitunut Tuula Nymanin kanssa. Avioliitosta on myös perillinen.

Tuula oli myös laulaja, mutta hänen uransa katkesi väitteiden mukaan siihen, että hän oli erehtynyt pistämään jotakuta puukolla joissakin pirskeissä.

Kalevi Usma otti ja erosi Tuulastaan. Jos avioliiton aikana olikin ollut monen lajin puukkohippaa, niin nyt vasta teräaseita ryhdyttiinkin väläyttelemään. Onhan avioero karmea loukkaus romaanipiireissä.

Kerrotaan, että Harri Nyman olisi ollut Ruotsista kotimaahan tuotettu tappaja, jonka tehtävänä olisi ollut kostaa suvulle aiheutettu häpeä. Tässä tapauksessa kuitenkin tappajasta tuli tapettu.

Usman oikeudenkäynnistä piti tulla käytyä vilkkaampi, mikäli Nymanien kaikki suunnitelmat olisivat toteutuneet. Tuula Nymanin armeijassa olevan veljen piti tulla antamaan väriä näytökselle, mutta jostain syystä häntä ei päästetty yksiköstään.

Nymanit tunnetaan Kouvolassa kovina ja häikäilemättöminä poikina. Niinpä oikeuteen oli vaikea saada todistajia. Kalevi Usmalla on oma tanssiorkesteri, mutta nyt "pojat" eivät uskalla lähteä hänen kanssaan keikoille kostoa peläten. Onhan joka tanssipaikalla aina mukana romaaneja.

Itse Kalevi Usma on kadonnut maan alle. Ilmeisesti hän on Lappeenrannassa, jossa asuu paljon Lumbergeja. Omiensa parissa Usma on turvassa, sillä Nymanit ja Lumbergit eivät muutoinkaan koskaan ole olleet hyvissä väleissä keskenään. □

KESÄKUUN KUVA-ARVOITUS:

MISSÄ MIES TULEE TÄMÄN NÄKÖISEKSI?

Arvatkaa, missä ja milloin miehen selkä ja kasvot menevät tämän näköisiksi?

– – –

Väärin.
Ei hän jäänyt kauhakuormaajan alle.

– – –

Väärin.
Ei Suomen jääkiekkomaajoukkue luullut häntä kiekoksi.

– – –

Väärin.
Ei hän ajanut ravikuningasta ja pudonnut rattailta jäljessä tulevien kavioihin.

– – –

Oikea vastaus löytyy seuraavalta sivulta.

Entä missä miehen vaatteet — tässä tapauksessa Veikko Savolaisen — tulevat tämän näköisiksi. Siihenkin löytyy vastaus seuraavalta aukeamalta.

Teksti: JUHA NUMMINEN
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Voitto Le Mansin ajoissa ei tietenkään ole yksinomaan sytytystulpan ansiota.

Vuosien 1966, 1967, 1968 ja 1969 Le Mansin ajojen voittoautoissa on ollut Autolite-sytytystulpat. Kaikissa voitoissa. Pelkkä sattumako? Vai osoitus Autolite-sytytystulppien ylivoimasta?

Autolite-sytytystulpat lisäävät kaikkien autojen suorituskykyä. Siksi mm. Fordeissa on Autolite-sytytystulpat.

KESÄKUUN KUVA-ARVOITUS

Vastaus edellisen aukeaman kysymykseen:

VAPPUYÖNÄ TIKKURILAN POLIISIASEMALLA, MISSÄ HUISKUJEN SIJASTA HEILUIVAT PAMPUT.

Tarina, jonka vt. asemamies Veikko Sulo Matias Savolainen (21) kertoo, on valitettavan lyhyt ja puutteellinen.

Olisi näet mielenkiintoista tietää, millainen tapahtumasarja Tikkurilan poliisiasemalla on pakottanut virkavallan iskemään häntä ilmeisesti pampulla — lääkärin laskujen mukaan — 2—3 kertaa kasvoihin ja 10—15 kertaa selkään.

Riehuiko Veikko Savolainen ja jos riehui, tarvittiinko hänen rauhoittamisekseen todella tuollainen selkäsauna, joka aiheutti ainakin yli kahden viikon sairasloman ja lääkärintutkimukset mahdollisesta aivoverenvuodosta?

*

Syy siihen, että Veikko Savolainen ei muista tarkoin tapahtumia, on se, että hän oli aikamoisessa humalassa vappuna.

Tietenkin voi olla mahdollista, että muistinmenetys johtuu osittain lujista, päähän osuneista iskuista.

Hän oli juhlimassa vappua veljensä kotona Kallioimarteentien varrella Hiekkaharjussa.

Siellä syntyi veljesten kesken riitaa, koska oli nautittu aika tavalla votkaa ja carilloa.

Vaikka riidassa käytettiin enemmän ääntä kuin ruumiinvoimia, tilanne näytti niin uhkaavalta, että kutsujen emäntä, Veikko Savolaisen veljen vaimo, kutsui paikalle poliisit hieman puolenyön jälkeen.

Kun poliisien tulo näytti viivästyvän, Tikkurilan poliisiasemalle soitti myös naapurissa asuva varatuomari, joka sai päivystäjältä nenäkkään vastauksen: "Oletteko te sellainen, joka juoksee 100 metriä alle 11 sekunnin?"

Vihdoin tuli kaksi poliisia autolla paikalle ja Veikko Savolainen lähti, todistajien kertoman mukaan, kovin paljon vastaanpanematta heidän mukaansa. Tällöin hänellä ei ollut havaittavissa vammoja.

*

— Automatkasta poliisiasemalle en muista mitään, Savolainen kertoo.

— Heräsin putkassa kello 4 vappuaamuna. Heräämistä edeltävästä ajasta muistan vain pyytäneeni, ettei minua lyötäisi. Ei mitään muuta.

— Kivut olivat tietenkin kamalat ja pyysin, että poliisit soittaisivat lääkärille. Niin ei kuitenkaan tehty ja pääsin kotiin kello 6.

— Poliisi, joka päästi minut vapaaksi, sanoi vain lyhyesti: "Teitä jouduttiin lyömään..."

Illalla Veikko Savolainen lähti veljensä kehotuksesta Töölön sairaalaan, jossa lääkäri laski pampuniskuja olleen kaikkiaan 12—18 kappaletta. Hänelle myönnettiin kymmeneksi päiväksi sairaslomaa, mitä jouduttiin vielä myöhemmin jatkamaan. Lehtemme mennessä painoon lääkärit tutkivat, oliko Savolainen saanut mahdollisesti aivotärähdyksen tai aivoverenvuodon.

*

— Asiasta on tehty kirjallinen rikosilmoitus lauantaina 9. päivänä toukokuuta, kertoi Hymylehdelle Helsingin maalaiskunnan nimismies Pentti Viitanen.

— Lähetin sen heti poliisitarkastajalle ja lääninsyyttäjälle ja pyysin keskusrikospoliisin tutkimuksia asiasta. Sitä on ryhtynyt tutkimaan eräs krp:n komisario.

Nimismies Viitanen totesi, että hänen kantansa mukaan tällaista ei saisi tapahtua poliisilaitoksella. Nimismies ei kuitenkaan halunnut antaa perusteellisempaa lausuntoa, koska tutkimukset ovat kesken.

*

Vapun jälkeen oli lehdissä uutinen, jossa kerrottiin, että Helsingin maalaiskunnan nimismiespiiri on pulassa poliisien vähälukuisuuden ja kasvavan työtaakan alla.

Siinä lieneekin eräs syy poliisien vähemmän hellään käsittelytapaan.

Veikko Savolainen on tosin sitä mieltä, että "pamputtaisivat vähemmän, niin ehtisivät enemmän". □

Maanantaina toukokuun 4. pnä 1970

Tikkurilan poliisi ei ehdi hoitaa kaikkia hälytyksiä

Pahaa poliisipulaa poteva Helsingin nimismiespiiri Helsingin maalaiskunnassa on joutunut entistä suurempiin vaikeuksiin alkaneen lomakauden ja työvuorojen järjestelyjen myötä. Kiireisimpinä iltoina hälytykset on hoidettava tärkeysjärjestyksessä, eikä kaikkia tapauksia ehditä hoitaa lainkaan.

Varsinkin viikonloppuisin ja juhlapyhien aikaan "vähemmän merkitykselliset" asiat, on jouduttu siirtämään myöhemmin hoidettaviksi tai jättämään kokonaan hoitamatta. Hälytyksen saapumisesta on saattanut kulua jopa kaksi tuntia siihen hetkeen, kun asiaa on päästy tutkimaan. Tilannetta on vähän helpottanut liikkuvasta poliisista saatu apu, mutta vaikeuksia on siitä huolimatta, kerrotaan Tikkurilan poliisista.

Viimeksi vapun aikana tilanne koettiin poliisiasemalla kestämättömänä. Ennen puolta yötä vapunpäivänä tehdyt hälytykset ruuhkautuivat, jolloin vain tärkeimmät hälytykset voitiin hoitaa. Muutamien tehtävien hoitamiseen ja tutkimiseen oli pyydettävä liikkuvan poliisin apua.

"Varsinkaan järjestyspoliisiaseman päivystyshenkilökunnan asema ei ole kehuttava sen pyrkiessä selittämään tilanteen kestämättömyyttä apua pyytävälle henkilölle", Tikkurilan poliisista kerrotaan.

Liikenneonnettomuudet ovat tänä vuonna lisääntyneet aikaisempaan verrattuna Helsingin nimismiespiirin alueella. Kuluvan vuoden aikana liikenneonnettomuuksia on sattunut noin 60 enemmän kuin vastaavana aikana vuonna 1969. Kuolemaan johtaneet tapaukset ovat lisääntyneet. Rattijuoppojen osuus liikenteessä on kasvanut myös huomattavasti, kerrotaan poliisiasemalta.

▲ Helsingin Sanomat julkaisi 4. 5. uutisen, jonka mukaan Tikkurilan poliisi on suurissa vaikeuksissa. Veikko Savolaisella olisi yksi ehdotus vaikeuksien lievittämiseksi: — Pamputtakaa vähemmän — ehditte enemmän.

► Lääkärintodistuksen mukaan vammat ovat todennäköisesti syntyneet pamputtamisesta. Kasvoista löytyi 2—3 ja selästä 10—15 tylpän esineen aiheuttamaa ruhjevammaa.

HELSINGIN YLIOPISTOLLINEN KESKUSSAIRAALA
TÖÖLÖN SAIRAALA
TOPELIUKSENKATU 5, HELSINKI 26, VAIHDE 440491

HELSINKI, 4./5. 1970

D.n:o

Viite:

Asia: Lääkärintodistus oikeudenkäyntiä varten

Pyynnöstä todistan että Veikko Sulo Matias Savolainen, s. 2.8. 1948, on ollut Töölön sairaalan tapaturma-asemalla tutkittavana 1.5.70 edellisenä yönä saamiensa pahoinpitelyvammojen takia. Potilaalla todettiin pitkiä verestäviä turvonneita kohoumia oikealla kasvoissa ja oikealla selässä lapaluun kohdalla. Kasvoissa on ollut 2-3 ja selässä 10-15 pitkän tylpän esineen aiheuttamaa ruhjevammaa.

Tapahtumatietojen mukaan potilas ollut edellisenä yönä humalassa putkassa ja tutkittavan kertoman mukaan häntä on siellä lyöty pampulla useita kertoja joskin hän kertoo että ei muista tapahtunuttta.tarkasti yksityiskohdiltaan. Ruhjevammat kasvoissa ja oikealla selässä (Contusio faciei et dorsi dx.)olivat tuoreita ja tuntui todennäköiseltä, että potilas oli saanut ne kerrottuna aikana ja kerrotulla tavalla. Ruhjeet eivät olleet hengenvaarallisia ja pysyviä jälkiseurauksia niistä ei tule jäämään. Vammat ovat aiheuttaneet potilaalle kipua ja särkyä.vuorokaudeksi ja kipu intesiteetiltään on luokiteltava lähinnä lieväksi. Vammat aiheuttavat potilaalle työkyvyttömyyden 1.5.-10.5.70 väliseksi ajaksi osittain kivun ja osittain kosmeettisen haitan takia. Vammojen hoito Töölön sairaalan kirurgisella poliklinikalla on loppu.

Edellä olevan vakuutan oikeaksi kunnian ja omantunnon kautta.

L. Petäjä
Kir.apul.lääk.

Lunastus 18:-

VEIKKO ENNALA

JUHANNUS-KIRJEITÄ HENKILÖILLE

Joko suvi on vaikuttanut kirjoittajaamme lamauttavasti tai hän alkaa potea vanhuuden tylsistymistä. Hänen tämänkertaiset kirjeensä ovat yhtä poikkeusta lukuun ottamatta nimittäin ylen leppoisia, kärkevyydestä ei jälkeäkään. Ne hän lähettää ent. kansanedustaja Margit Borg-Sundmanille, rouva Kirsti Rautiaiselle ja TV:n uutispäällikölle Aarne Tanniselle.

MARGIT BORG-SUNDMAN

Mikäs nyt on kirkon pimittäny kun olette ollu viime ajat hiljaa kun pisi sukkabögissa? Ette ollu edes ehdolla tähän uuteen eduskuntaan? Ei se mulle kuulu sen puolesta muuta kun hyvä vaan, että tuli Teidänkin tilalle valituksi niinkun siloposkisempaa nuorta gimulia. Niil on luullakseni vähä nykyaikaisempia käsityksiä maaliman menosta kun Teillä, Tehän edustitte sitä vanhaa pappila-mentaliteettia ja elitte sen lumoissa: ruustinna kuto pitsiä ja provasti itte heijas kiikkastoolissa ja otti pikkasia välillä.

Tää preivi minkä pistän tässä tuleen, se tulee hiukkasen post festum. Kai Te kässäätte, että mä meinaan sitä Teidän Salama-sotaanne. Tuli vaan sekin kärhämä täs mieleeni kun on mittumaari tulossa ja kun bluggasin lehdestä että se jumalanpilkka-lain muutos siirty taas kerran. On siinä mulla kaks tosin uskon-soldaattia ja Seepaotin esitaistelijaa, meinaan Te ja sitte tää arkkihiippa Martti Sumajoki vai mikä se ny on. Ensin ruvetaan haukkuun ja syytteleen

jotain köyhää kirjaltajaa jumalanpilkasta ja sitte kun tää joutuu rosikseen tuomiolle niin sitte pestään omat kännyt kun Pilaatus ikään.

Tekin sprokasitte jälkeen päin ettei Teille sunkasten Salamaa vastaan henkilökohtasesti mitään ollu herrajessus kumminkin vaan saastaa vastaan. Onks tää reilua skulaamista, mitä? Näinkö se isävanha siä pappilassa opetti ettei ihmisen tartte huutoonsa vastata?

Jos Teillä on jotain hampaankolossa saastaa vastaan ihan noin rehellisesti niin menkää ny tsiikaan joitain lavajortsuja kun se juhannus on taas ovella. Siä te kuulette ketkä sitä Jumalaa pilkkaa: känniset ne on eikä sunkaan se joka siintä kirjottaa. Ottakaa pari rekkaa mukaan ja viekää putkuun kaikki jurriset ja teette siä sitte nimismiehelle ilmiannon: täs on mulla messissä kakssataa kundia jokka pilkkas Jumalaa.

Mä paan tähän toisen esimerkin jotta paremmin bonjaatte. Jos mä tekisin reportaasin äijästä, jonka nimi on sanotaan ny vaikka Karl Vilpert Mulkku ja tää Mulkku

JATKUU SIVULLA 127

VALHEELLA ON LYHYET JÄLJET ANN-CHRISTINE NYSTRÖM

Pusipusi. Ann-Christine Nyström ei ole muuttunut entisestään, miehet hänen kannoillaan vain vaihtuvat. Nykyisin on seuralaisena Leif Nyblin, jonka kanssa Ann-Christine ehti saman illan aikana olla kihloissa ja naimisissa ja vain hyvä ystävä.

Teksti: IRIS TUUNAINEN
Kuvat: JUKKA KUUSISTO

Saman lyhyen illan aikana ehditte olla kihloissa ... vain ystäviä ... avioliitossa ... Erilaisia selityksiä uusimman seuralaisen persoonasta tuli nopeassa tahdissa sievästi maalatusta suppusuusta. Sitten peruutuksia. Ei kihlausta suuren timantin kera. Ei avioliittoa. Vain frendejä, ystäviä, tiedättehän.

Sisääntulo Irwinin läksiäisissä oli tyypillinen Ann-Christinelle: kovaääninen, iloinen, mukaansatempaava. Sujuvaa ruotsin, saksan ja englanninkieltä, hiukan epävarmaa suomalaista ääntämystä. Kaikki tuttavat tulivat huomatuksi — ja hän tuli nähdyksi.

Huomiota kiinnitti tietysti Ann-Christinen uusin. Ei hän

ole enää muotitaiteilija Mauri Koponen, jonka kesähuvilalla Anckin kerrottiin viettäneen aikaansa. Tai oikeastaan, molemmat kulkivat vuorotellen toistensa kesähuviloiden väliä. Kaunista kukoistavaa ystävyyttä niin kauan kuin sitä kesti.

Mutta sehän on jo mennyttä.

Viimeisin on vaaleahko, pitkähkö, mukavahko nuori mies. Hyvä puku, hyvä hiusten leikkaus, varallisuuden mukanaan tuomaa varmuutta ja persoonallisuutta, joka ei tällä kertaa jäänyt Anckin elinvoimaisuuden varjoon.

Tietysti kaikkia kiinnosti kuka hän on — ja se oli tarkoituskin.

Kyllä Ann-Christine esitteli hänet nimeltäkin (Leif Nyblin), mutta perin epäselvästi. Kun ensimmäiset tosihuhut siitä, että he olivat kihloissa, alkoivat liikkua, muistelivat useimmat, mikä se nimi olikaan. Mutta kaveri ei enää kertonut. Hän oli Lefa vaan. Hyvin vaikeata hänen oli kertoa myöskään sitä, oliko hän ammattimainen valokuvaaja vaiko harrastelija — perhealbumia varten otetut kuvat otettiin niin kovin ammattimaisin välinein.

Se oli PUSIPUSI-touhua siitä hetkestä lähtien, kun asian huomattiin kiinnostavan. Salaperäisyyttä, vihjailua suureen, kaksi päivää sitten ostettuun timanttiin. Joku tiesi kertoa, että olitte maininneet menneenne jo avioonkin. Karkeata tarinanheittoa välittämättä mistään muusta kuin julkisuudesta.

Mitä muuta se olisi ollut?

Sinulta, Ann-Christine, samoin sinulta Leif Nyblin, kysyttiin asiaa suoraan. Kumpikin antoi yhtä välttelevän ja salailevan, mutta kuitenkin vihjailevan vastauksen. Yhteistyönne oli kiitettävää. Jopa Leifin nimen esillesaamiseksi oli käytettävä kaikkia tuttavia. Varovaisuus ja salaperäisyys johtaa palstoille, eikö totta?

Olitte tavanneet toisenne kaksi kuukautta sitten Keimolan ajoissa. Seisoneet vierekkäin, yhtäkkiä huomanneet toisenne — ja siinä sitä taas oltiin suuren rakkauden ja "vain ystäviä" -tarinan kimpussa.

On liian kovaa kertoa yhden lyhyen illan aikana tarinaa kihlauksesta, rakkaudesta ensisilmäyksellä, avioliitosta ja kaikesta kauniista — ja peruuttaa se saman tien kun tosipaikka eteen tulee! Ettekä peruuttaneet sitä edes reilusti, vaan vihjaillen, antaen käsittää, ettei savua ilman tulta.

PUSIPUSI.

Niin, tuo herkkä ja hellä, niin Anckimainen sanonta vilahteli silloin tällöin. Miksi ei olisi vilahtanut, sehän kuuluu jo lähtemättömästi persoonaan.

Koska illan mittaan — tai yötä se jo oli — nähtiin suureen valokuvaajasukuun kuuluvan miellyttävän Leif Nyblinin nojailevan lemmekkäästi seinustaan suurin piirtein makuuasennossa erään toisen nuoren neitosen kanssa hellässä yhteenotossa, on todettava, ettei romanssi taida olla sitä ikuista laatua. Itse Ancki oli jo hävinnyt jonnekin salaperäisiin takahuoneisiin, joihin kaikilla ei ollut asiaa.

PUSIPUSI siis sivullisille, katsojille ja lehdistölle. Sumua silmiin.

Pyysimme kertomaan kerrankin totuuden.

Tiesit itsekin, että erään aviomiehen kyllästynyt vaimo oli jo aikoja sitten soittanut toimitukseemme luvaten valokuviakin takuuksi siitä, että olet vietellyt mukaasi hänen miehensä; aina silloin tällöin kun muita ei ollut maisemissa. Tiesit, että mahdollisen vireillä olevan avioeron takia emme halunneet sekaantua juttuun.

Olisit ollut edes niin reilu, että olisit malttanut olla maalailematta ruusuisen romanttista tarinaa.

Tarinat romansseistasi taitavat olla samaa luokkaa kuin tarinat isästäsi, joka sinun kertomasi mukaan on suuri liikemies Mallorcalla. Hänhän myy vihanneksia Helsingin kauppatorilla?

Kertoisit kerrankin totuuden.

PUSIPUSI.

SADAN ÄIDIN LÄHTÖTUNNELMIA

MITTEE SITÄ VALAMISTA MAAILMAA PELEKÄÄMÄÄN!

Uskoisin, että kaikki, jotka seurasivat 100 äidin lähtöä HYMYLEHDEN ja KEIHÄSMATKOJEN järjestämälle RIEMULOMALLE, toivoivat sydämestään heille hauskaa lomaa. Sitä toivoivat matkalaisetkin, joista muutamat tunnustivat potevansa kovaa matka-kuumetta. Monet tulivat elämänsä ensimmäisen kerran Helsinkiin, kukaan ei ollut aikaisemmin lentänyt suurilla koneilla, kukaan ei ollut käynyt ulkomailla, ja useimpien lomat ovat olleet vain laitoksella käyntejä. Jokaista jännitti vähän, mutta mielialan laukaisi erään äidin tokaisu: MITTEE SITÄ VALAMISTA MAAILMAA PELEKÄÄMÄÄN!

Teksti: IRIS TUUNAINEN Kuvat: REINO KAIVOLA ja JUKKA KUUSISTO

SADAN ÄIDIN LÄHTÖTUNNELMIA

▼ — Että piti tämmösen onnen sattua, että pitikin. Äitejä Seutulassa saatellut Lehtimiehet Oy:n toimitusjohtaja Urpo Lahtinen sai kuulla kiitoksia ja kuulumisia. Käsiä puristettiin lämpimästi.

Matkaan lähdettiin suu kahvin makuisena. Finnairin edustaja Nils Kjeldsen oli saattajien joukossa ja selvitteli lomailijoille oman yhtiönsä toimintaa.

Niin koitti se päivä jolloin matkasta vihdoinkin tuli totta. Sata äitiä tuli Helsinkiin eri puolilta Suomea, kuka saattajien kanssa, kuka yksin ja hiukan peläten Helsingin vilinää. Mieliala oli vastaanottavainen ja hilpeän jännittynyt. Heidän valintansa lomalle lähtijöiksi ei ollut helppo, niin kuin jo aikaisemminkin on tullut sanotuksi. Kirjeitä tuli noin neljätuhatta, ja olisimme mielellämme lähettäneet heidät kaikki lomalle, kaikki he olisivat sen ansainneet. Valitettavasti oli tuotettava pettymyksiä niin useille. Heidän kunniakseen on sanottava, että monet kirjoittivat uudelleen ja kertoivat ymmärtävänsä, että oli varmasti paljon muitakin, jotka olivat heitä paremmin lomansa ansainneet. Kiitos Teille kaikille ymmärryksestä.

Lentokentälle saapui tasmälleen 100 äitiä. Sattuman oikusta listoillamme oli ollut 101 matkalaista, ja koska kenenkään lähtöä ei raskinut peruuttaa, aioimme viedä kaikki. Yksi äiti peruutti matkansa viime hetkellä — hän ei yksinkertaisesti voinut lähteä — ja näin ollen luku pyöristyi kauniiseen sataan.

Ennen lähtöä sanoivat emänniksi lähtevät Pirjo Lindström ja Maria Schulgin, että kaikilla äideillä pitää olla hauskaa vaikka heiltä itseltään (Pirjolta ja Marialta) henki menisi! Tämä samainen mieliala on ollut kaikkialla vastassa, jokainen on kantanut kortensa kekoon! Eräs Joutsenosta linja-autolla tullut rouva kertoi päässeensä bussissa ilmaiseksi Helsinkiin saakka, sillä hänellä oli ollut rinnassaan Hymyloman merkki. Linja-auton henkilökunta halusi auttaa alusta asti lomatunnelmaan. Samaa aulista auttamisen mieltä oli kokoontumispaikassamme Hotelli Hospizissa, samoin lentokentällä — kaikkialla!

Matkalle viihdyttäjäksi, laulattajaksi ja auttajaksi lähtenyt Matti Heinivaho sanoi äitijoukkoa katsellessaan, että onpa mukava porukka! Hilpeitä ja mukavia, kaikki yhtä innostuneita näkemään kaikkea mahdollista uutta, jota viikon matka tulisi heille tarjoamaan. Harvoin on taitanut Finnairin insinööri Nils Kjeldsenillä olla niin asiasta kiinnostunutta joukkoa, kun tämä äitiseurue, joka tarkasti kuunteli kaiken, mitä kapteeni kertoi lentämisestä ja komeasta ajokista, DC-8:sta. Hyvän suosion sai varmasti matkalla se viehättävä lentoemäntä, joka esitteli äideille aivan uuden Amerikan-linjalle käyttöön tulevan emännänpuvun.

Lentämistäkään ei kovin paljon pelätty, sillä eräs äideistä oli matkalla Helsinkiin suorittanut ensimmäisen lentonsa paikallisen Leijona-Klubin kustantamana. Hän tiesi kertoa kaikille muille, kuinka ihanaa lentäminen oikeastaan oli!

Joukko ystävystyi nopeasti, syntyi pieniä ja suuria ryhmiä. Naurettiin kommelluksille. Helsingistä joku laukaisi jo aamutuimaan, että "kyllähän kaupunki vähän outo on, mutta päästäisiinpä metsään, niin jo pärjätään".

Matkallekin löytyi puuhaa. Helsingin Villakehräämö Oy lahjoitti lähtijöille puoli kiloa villalankaa ja Perl-Inox -tehtaan puikot, joten askarte-

luakin oli varattu. Eikä lankakaan ollut ihan tavallista. Hospizissa paketit jaellut IWS-konsulentti L e e n a J o h a n s s o n kertoi, että kysymyksessä oli Kisa-Ciesta -uutuus. Muut saavat sitä kaupasta vasta syksyllä, mutta äidit voivat kokeilla jo nyt.

Monilla äideistä oli yhtä ja toista uutta yllään tai muuten mukanaan, sillä kukin oli saanut 100 markan lahjakortin SOK:lta. Keihäsmatkojen osuus oli paitsi matkan järjesteleminen myös muun viihtyisyyden lisääminen. Finnair junaili kiertoajelut Helsingissä ja lahjoitti jokaiselle kätevän matkakassin.

— Kyllä kai ystävällisyydellä pärjää kaikkialla! sanoi eräs äiti, jolta joku toinen oli kysäissyt, miten siellä vieraissa toimeen tultaisiin. Hän on oikeassa, ystävällisyydellä pärjää varmasti!

— Mie tahtosin nähä mahollisimman paljon! tuumi eräs rouvista.

Sitä ajatellen Mallorcalle olikin heitä varten järjestetty erilaisia kiertoajeluita, käyntejä vanhoissa linnoissa, kirkoissa, kaupoissa, tippukiviluolilla, viinikellareissa ja mm. suurissa porsasjuhlissa. Espanjan Valtion Matkailutoimisto puolestaan järjesti komean vastaanoton — ei toki ensimmäisenä iltana, sillä silloin kaikki menivät suoraan nukkumaan — vaan seuraavana iltana, jolloin kaikki jo olivat juhlatunnelmissa.

Hotelleiksi oli valittu neljä rauhallista ja nykyaikaista hotellia; kolme pientä ja viihtyisää aivan vierivieressä uima-altaiden partaalla, ja neljäs suurempi hotelli meren tuntumasta. Uintimahdollisuudet ovat kaikilla, ja kaikki sitä lupasivat hyväkseen käyttää.

— Suolaveessä uiminen onkin vielä kokematta!

Ilman pieniä huolia ei sentään matkalle lähdetty. Perhe oli monen mielessä vielä lentokentälläkin, mutta tiedossa oli se, että sosiaaliviranomaiset hoitivat kotona kaikki parhain päin. Monet kyselivät, millaisia pieniä tavaroita siellä voisi ostaa tuliaisiksi lapsille, ja missä sitä rahaa voisi vaihtaa semmoisiksi pesetoiksi? Joku suunnitteli tuliaista sosiaalisihteerillekin, tämä kun oli niin kovin hyvin auttanut matkallelähtijää.

Lentolippu on, tarkistuskortti on, puuttuukohan vielä jotakin. Tovi ennen lähtöä pengottiin käsilaukut nurin lentoaseman penkeillä ja käytävillä, etsittiin ja huokaistiin helpotuksesta kun kaikki tarvittava oli kuin olikin käsillä. Matkalaukuista oli jo tässä vaiheessa saatu ero, mutta matkakasseissa ja käsilaukuissa oli huolehtimista vielä yllin kyllin.

Matkamuistot löytyivät varmasti viikon aikana — eikä rahanvaihdosta ollut huolta, sillä Pirjo Lindströmin laukussa oli Lehtimiehet Oy:n yllätyslahjana jokaista äitiä varten 1 000 pesetaa; ihan omaan käyttöön, sillä täysihoito ja kaikki kiertoajelut ovat ilmaisia.

Viimeiset kättelyt ja vilkutukset saattajilta ja äidit katosivat koneen uumeniin. Kaksi oli hetken aikaa kateissa — heitä etsittiin kaikkialta kunnes todettiin, että he olivat jo koneessa.

— Oli heillä kaikilla pikkuisen rystyset valkeina kun he puristivat istuimien käsinojia! totesi myyntipäällikkö Sivula, joka pistäytyi koneessa laskemassa joukkoa. — Yksi rouvista sanoi minulle kun kysyin, jännittääkö, että mitäs sitä valmista maailmaa jännittämään. Vastaan pitää ottaa kaikki mitä eteen tulee!

Kone nousi tyylikkäästi ilmaan juuri oikealla ajallaan. Neljän tunnin lennon jälkeen he olivat perillä Mallorcalla. Mielialasta siellä, tapahtumista ja sattumista kertovat matkalta palattuaan seuraavassa Hymylehdessä Pirjo Lindström ja Maria Schulgin. ☐

HANNU MIKKOLA

JATKOA SIVULTA 39

jan ja tehtaankin tukemana. Paria laskukautta lukuunottamatta Mikkola oli aina voittajasuosikkien eturivissä. Olemuksensa ansiosta hänestä tuli eräs yleisön ja kilpatovereiden ehdottomista suosikeista.

Onni potkaisi Hannua varsinaisesti puolisentoista vuotta sitten, jolloin Englannin Fordin tallipäälliköksi tullut entinen Mini-kenraali Stuart Turner värväsi miehen omaan porukkaansa. Hannu kiitti kunniasta voittamalla uudelle tallilleen heti alkuun Itävallan Alppirallin ja Jyväskylän Suurajot, joista viimemainitun kotimaisen ralliklassikkomme Mikkola edellisenä vuonnakin oli korjannut kotiin saman tallin autolla eräänlaisena kisällinäytteenä.

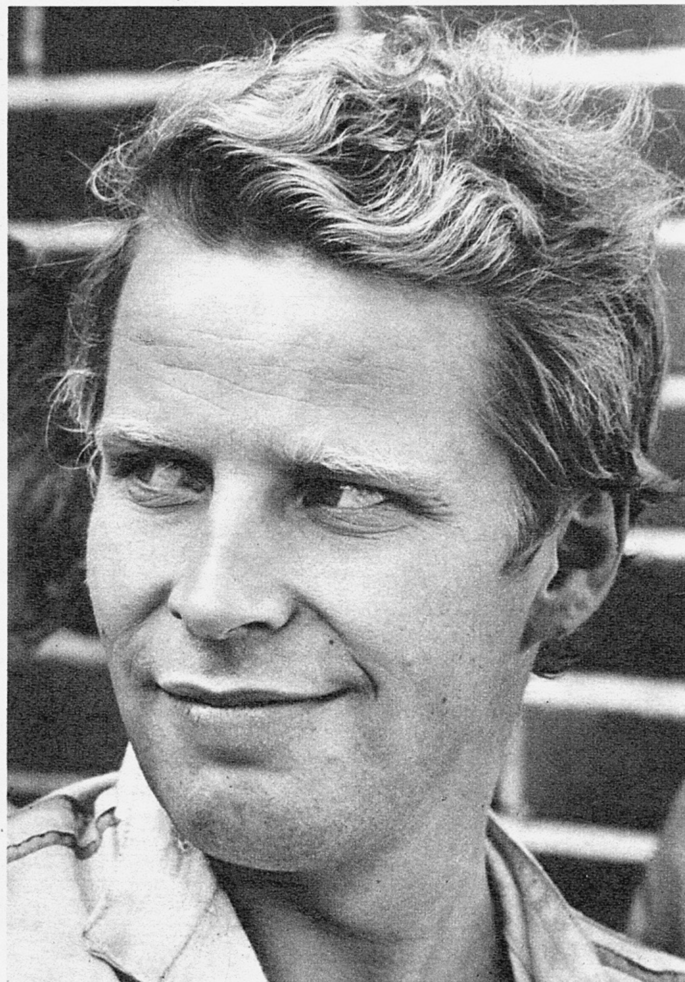
Tällä hetkellä Mikkola on voittajaehdokas missä tahansa kilpailussa. Siitäkin huolimatta, että Fordin talliin on kiinnitetty myös kaikkien aikojen suurin rallitähti Timo Mäkinen.

Miksi Mikkola on niin vahvoilla? Eikö Rauno Aaltonen kymmenine Euroopan mestaruusrallien voittoineen olisi vahvemmilla, eikö räjähtävätempoinen Timo Mäkinen tulisi sittenkin ennen, eikö kolminkertainen Suomen rallimestari Simo Lampinen ansaitsisi kruununperillisen titteliä paremmin? Entä Pali "Tiikeri" Toivonen?

Stuart Turner pitää kuitenkin Hannua tallinsa varmimpana ajajana. — Hannu on tasaisempi kuin muut kuskini, mutta pystyy tarvittaessa myös räjähtävään menoon. Timo on kokemuksineen korvaamaton, mutta pitkäaikainen epäonni tuntuu painavan häntä. Roger Clark on omissa suosikkiralleissaan erittäin kova, mutta Hannu tuntuu viihtyvän missä tahansa.

Samaa sanoo Timo Mäkinenkin: — Hannu on pirun kova juuri nyt, tarpeeksi nuori, tarpeeksi laskelmoiva ja voitontahtoinen. Kyllä me vieläkin tasapäisesti menemme useimmissa paikoissa, mutta pitemmän päälle on Hannu kyllä nopeampi.

Mikkolalla ja Mäkisellä on kilpakumppaneiksi hämmästyttävän hyvä ja läheinen suhde — ei keskinäistä kateutta, ei selän takana haukkumista, ei edes pikkuvilppiä kilpailun kestäessä. Mutta jos "tuplavahingoksi" ristitty suomalaispari joskus sattuu olemaan rallissa tasapisteissä vähää ennen maalia, on turha odottaa että ratkaisu tapahtuisi sopupelillä. Jos sellainen tilanne joskus syntyy, voitte olla varmoja, että molemmat ajavat varmasti viimeisen päälle ja yrittävät voittoa juuri ja nimenomaan itselleen. Niinkuin pitääkin.

Hannu Mikkola — Englannin Ford-tallin päällikön Stuart Turnerin toivo.

Stuart Turnerille on sanottu, että hän on tehnyt virheen ottaessaan talliinsa sekä Mikkolan että Mäkisen. Väitetään että 'tuplavahinko' keskinäisessä kilpailussaan rikkoo autojaan enemmän kuin pitäisi, että todennäköistä on molempien keskeytys tai että pojat keskittyvät toistensa tarkkailuun niin tiukkaan, että joku toisen tallin ajaja pääsee tekemään temput.

Turner nauraa näille väitteille: 'Minulla on kolme hyvää ajajaa, Mikkola, Mäkinen ja Clark. Kuka tahansa heistä on voittajaehdokas melkeinpä missä tahansa. Minulle riittää kun yksi heistä tulee maaliin yhdessä kisassa, sillä se tietää useimmiten voittoa. Ralleissa ei toisia sijoja lasketa . . ."

Meksikoon

Vuosia sitten ajettiin jättiläismäinen rallimaratoni Lontoosta Sideny'n Australiaan. Päärahoittajana yrityksessä oli lontoolainen lehti Daily Telegraph. Yritys onnistui yli odotusten, ja selvääkin selvempää oli, etteivät muut lehdet jättäisi asiaa silleen. Niinpä jättiläislevikkinen Daily Mirror keksikin ajattaa vielä pitemmän kilpailun Lontoosta Meksikoon, kaikkiaan 26 500 km ajoa 24 maan halki. Kilpailu sijoittui juuri Meksikossa pelattavan jalkapalloilun MM-sarjan alle ja lähtöpaikaksi sopi hyvin edellinen MM-näyttämö, Lontoon Wembley-stadion.

Mukaan kilpailuun lähti kolme suomalaisajajaa: Mikkola, Mäkinen ja Aaltonen, kaikki samanlaisilla Ford Escorteilla. He muodostivat samalla Suomen maajoukkueen. Vahvempaa joukkuetta tuskin mikään maa olisi pystynyt saamaan matkaan. Ja tulokset tähän mennessä näyttävät hyviltä. Mikkola johtaa, Aaltonen on toisena ja Mäkinenkin vielä hyvin kuvassa mukana oltuaan välillä jopa johdossa. Lopputulos lienee selvillä tätä lukiessanne, mutta tosiasiaksi jää, että Suomen rallimaine on ehtinyt jo nyt loistaa kirkkaana kolmisen viikkoa miljoonien ihmisten lukiessa ralliselostuksia päivälehdistään kaikissa maanosissa.

Entä millä mielellä Hannu Mikkola kilpaan lähti? — En oikeastaan pidä lainkaan tällaisista maratoneista. Ne ovat pelkästään auton ja miehistön väsytyskilpailuja, joissa varsinaisella nopeatempoisella ralliajolla on vähän merkitystä. Yksikin rengasrikko saattaa pudottaa nopeimmankin ajajan aivan hännille ja joku junnaaja voi viedä koko potin. Olisin paljon mieluimmin jäänyt Eurooppaan ajamaan Itävallan Alppirallia ja Akropolisrallia, mutta talli sanelee meikäläisten matkat.

— Autokin on täysi kysymysmerkki, sillä se koottiin lopulliseen asuunsa vasta kilpailun alla. Kori on Escortista, moottori on hieman suurennettu Cortina GT:n kone ja joka kohta on vahvistettu kuin panssariautossa. Eikä syyttä, sillä tiet varsinkin Etelä-Amerikassa ovat kymmenen kertaa surkeampia kuin pahimmat suomalaiset kelirikkotiet. Mutta täysillä on pakko mennä — aikataulut ovat tiukkoja.

Täysillä, niin. Se on ollut Hannu Mikkolan elämänohjeena hänen ensimmäisistä autourheilumetreistään lähtien. Täysillä on tuonut palkintokaapin täyteen pinaaleja yhden Suomen Mestaruuden, kymmeniä rallivoittoja ja lähes Mäkisen veroisena kalskahtavan nimen maailman kilpatalleissa ja rallipoluilla.

Vielä toistaiseksi Timo Mäkinen on "tuplavahingosta" nimekkäämpi, mutta Hannu tulee täysillä perässä. Kovin kaukana ei ole hetki, jolloin Timo saa luvan ainakin kuvaannollisesti luovuttaa päästään kruunun nuorelle perintöprinssilleen. Ja sen hän voi tehdä luottavaisin mielin, sillä vauhti tuskin muuta kuin paranee. □

70-luvun silitysrauta on tullut! Hyvästi silitysrievut ja kostutuspullot.

Tämä on uusi Philips höyry- ja spray-silitysrauta.
Silitysrievun korvaa nyt höyry. Philipsillä voitte silittää hienointa villaa ilman silitysriepua. Uskallatteko tehdä sen nykyisellä raudallanne? Ja Philipsin ainutlaatuinen höyrystämisjärjestelmä takaa, että vesi tulee höyrynä ulos alhaisissakin lämpötiloissa (silityslämpötilan voitte säätää silitettävän kangaslaadun mukaan).
Myös kostutuspullo on Philips höyry- ja spray-silitysraudassa. Silittäessänne voitte kostuttaa kankaan vain nappia painamalla. Aina kun tarvitsette enemmän kosteutta kuin höyry antaa, kuten esimerkiksi pellavaa silittäessä usein käy.
Voitte käyttää rautaa myös kuin tavallista säätösilitysrautaa. Philips höyry- ja spray-silitysrauta on kaksi rautaa yhdessä. Oikeastaan enemmänkin.

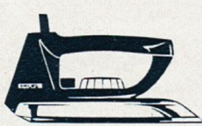
Lähimmältä Philips-myyjältä, Philips HD 1203 höyry- ja spray-silitysrauta ovh. 99:—

Philips HD 1122 säätösilitysrauta de Luxe, ovh. 59:—

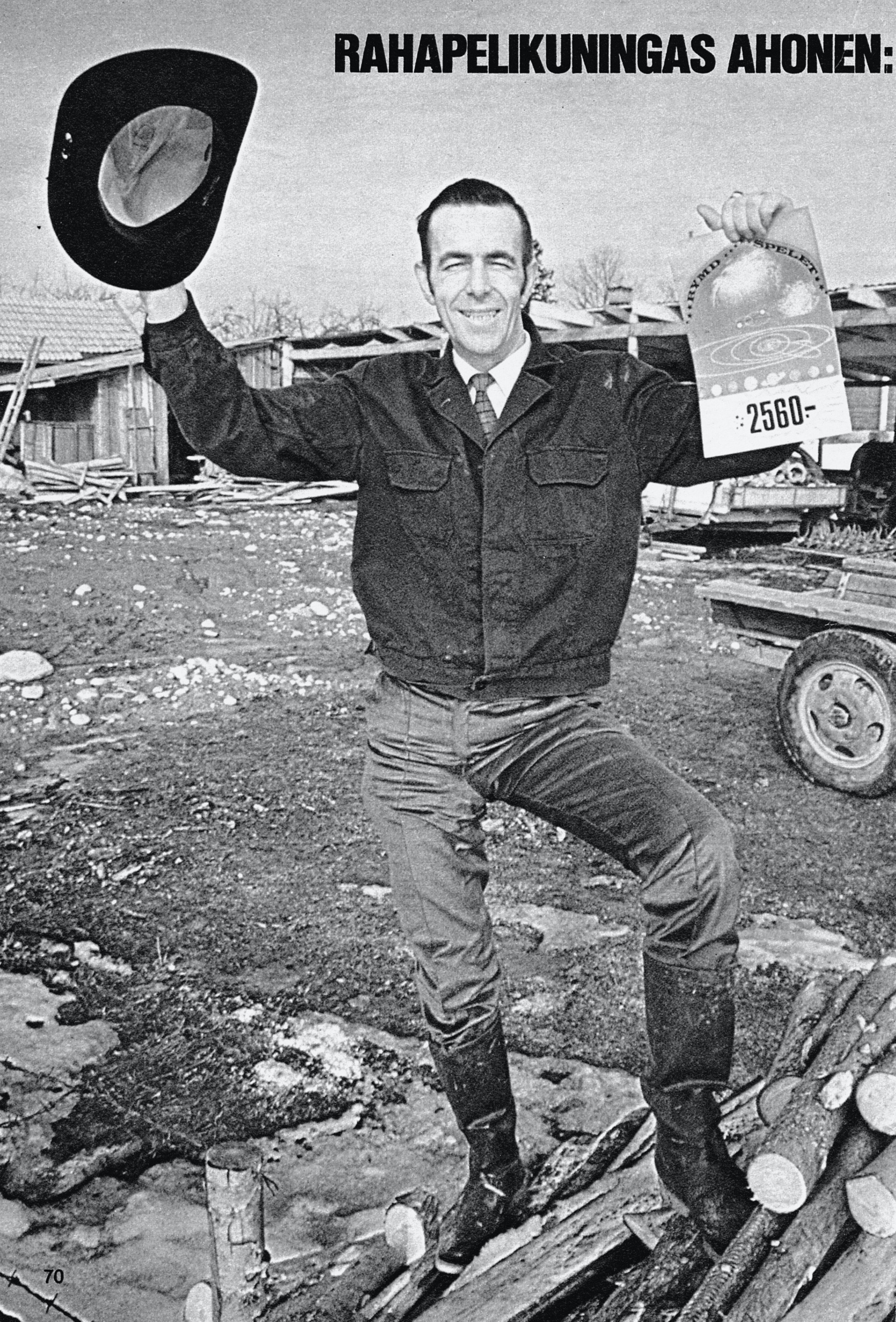

Philips HD 1121 säätösilitysrauta, ovh. 49:50

Philips HD 1120 säätösilitysrauta, ovh. 49:50

PHILIPS – sen valitsevat useimmat

RAHAPELIKUNINGAS AHONEN: VIELÄ ON MATKAA MILJONÄÄRI-LUOKKAAN

Tauti lähti liikkeelle kuin influenssaepidemia. Se lensi Pohjanlahden yli Vaasan ja Seinäjoen tienoille, levisi sieltä pisaratartunnan muodossa kaikkiin ilmansuuntiin ja riehui sen jälkeen kasvavalla voimalla ympäri maata.

Poliisi epäonnistui perusteellisesti suojarokotteen kehittämisessä. Se oli sikäli ymmärrettävää, että oma väki vapisi itsekin vahvasti taudin kourissa. Mitään lääkettä ei ollut näköpiirissä.

Taustalla – lahden takana – levisivät 36-vuotiaan basillin liikkeellelaskijan ja Pohjolan rahapelikuninkaan R a i m o A h o s e n kasvot yhä herkempään ja tarttuvampaan hymyyn.

Teksti: TIMO SUOSTE
Kuvat: REINO KAIVOLA

Tältähän se näytti ainakin toukokuun 9. päivään asti, jolloin keskusrikospoliisin päällikkö P e n t t i Y l ö s j o k i yllättäen pidätti Ahosen Helsingissä yhteisen tv-esiintymisen päätteeksi. Kolmen päivän kuluttua hänet julistettiin vangituksi ja kolmea päivää myöhemmin juttua käsiteltiin ensimmäisen kerran Helsingin raastuvanoikeudessa. Syyttäjä vaati tällöin Ahoselle rangaistusta rahankeräysasetuksen ja eräänlaisen rahankeräyksen kieltämisestä annetun lain rikkomisesta sekä laittoman hyödyn — 2,7 miljoonan markan — julistamista valtiolle menetetyksi.

Ahosen oikeudenkäyntiavustaja kiisti syytteen ja vaati päämiehensä laskemista vapaalle jalalle, mihin ratkaisuun myös oikeus äänestyksen jälkeen päätyi. Ahonen velvoitettiin kuitenkin 1 000 markan sakon uhalla olemaan läsnä, kun asiaa seuraavan kerran puidaan raastuvassa, mikä tapahtuu kesäkuun 18. päivänä. Tässä pisteessä ovat asiat siis nyt.

Joulun alla räjähti

Ensimmäiset pelikupongit ilmestyivät Suomeen viime kesänä, jolloin varsinkin pohjanmaalaiset lähtivät mukaan Ruotsissa jo vuoden verran pyörineeseen takuupeliin. Alku oli kuitenkin verraten hiljaista aina joulun edelle, jolloin pelaajien lukumäärässä tapahtui räjähdysmäinen kasvu, kun markkinoille ilmestyivät ensimmäiset avaruuspelit. Peli levisi kulovalkean tavoin ympäri maata ja siihen alettiin myös poliisin taholta kiinnittää huomiota. Ahonen ei tästä suinkaan säikähtänyt, vaan toi maaliskuun puolessa välissä maahan vielä kolmannenkin pelin. Pankkimiehen Apolloksi mainittu Express-peli pääsi sekin melko suuresta 150 markan sijoituksesta huolimatta suosioon nopean vaihtonsa ansiosta.

Lehtitietojen mukaan on Suomessa osallistunut peleihin ainakin 180 000 ihmistä. Ahosen oman arvion mukaan luku on kuitenkin yli 300 000, mihin mahtuu pelaajia kaikista yhteiskuntaluokista ja ammateista.

— Siitä tulee kansankapina, jos peli katkaistaan, väittää Ahonen.

— Kaikki pelissä mukana olevat lakimiehet ovat sanoneet, että peliä ei voida katkaista, ellei nykyistä lakia muuteta. Lain muutokseen taas tarvitaan eduskunta, ja luojan kiitos uuteen eduskuntaan tuli mukaan monia kansanedustajia, jotka ovat innokkaita pelimiehiä. On se sitä paitsi kumma, ettei Suomessa tajuta, mikä tulolähde tämä pelitoiminta jo yksistään postimaksujen muodossa on valtiolle.

Takuupeliä pelataan Ruotsin ja Suomen lisäksi tällä hetkellä myös Sveitsissä ja Saksassa. Avaruus- ja Express-pelit Ahonen lupaa kuitenkin suomalaisten yksinoikeudeksi niin pitkäksi aikaa kuin täällä pelataan täydellä teholla eikä synny jälkikorttiruuhkaa. Näillä korteilla on aikanaan tarkoitus sytyttää muiden maiden pelaajat.

— Juuri tänään minä palautin kaksi ruotsalaisilta saapunutta pelikuponkia takaisin ja sanoin, että vielä ei

KÄÄNNÄ

Puhtaista makusyistä Gold Dollar

Filter

Suomen suurin vientisavuke

Gold Dllar 1 84

20 kpl normaalikokoista american blend filtersavuketta

SUOMEN TUPAKKA O.Y.

RAHAPELIKUNINGAS AHONEN:

käy. Vasta sitten, kun minä annan luvan. Näin menetellen saan pysähtyneiden pelien häntäkortit syötettyä tänne Ruotsiin ja suomalaiset saavat joka tapauksessa täältä rahansa.

Maailmanrannan-kiertäjä

Kuka ja mikä on sitten tämä Raimo Johannes Ahonen, joka hitaissa suomalaisissa on sytyttänyt tällaisen pelihimon? Hän on syntynyt Soanlahdella Pohjois-Karjalassa, käynyt kansakoulun ja työskennellyt mm. kanavamiehenä, autonkuljettajana, poliisina, merimiehenä ja myyntitarkastajana. Avioliiton hän solmi 1955 lumijokelaisen Eevi Irenen kanssa ja on tänään seitsemän lapsen isä.

Liikemiehen uransa Ahonen aloitti Kalajoella, missä hänellä oli pyörä- ja koneliike, kahvila, pari kioskia ja minkkifarmi. Laskut ja verot muodostuivat kuitenkin niin ylivoimaisiksi, ettei perheellä ollut Kalajoelta lähtiessään 1962 kuin matkalipun hinta Ruotsiin. Nipin napin selvittiin ensimmäiseen tiliin saakka, jonka Ahonen sai erään tehtaan kettinkikoneen hoitajana. Ruotsia mies ei osannut lähtiessään sanaakaan, mutta sitä enemmän hänellä oli tarmoa ja halua päästä eteenpäin elämässä. Hiojana ja sorvarina työskennellessään Ahonen opiskeli samanaikaisesti Halstahammarin teknillisessä iltakoulussa kolme lukukautta ja täydensi sen jälkeen opintojaan kirjekursseilla. Teknikon loppututkinto jäi kuitenkin saavuttamatta.

Ahonen on jo useita vuosia ollut kiinnostunut ketjukirjeistä, ”koska minä olen sellainen problemaattinen luonne, että jos jokin asia ei tunnu menevän läpi, niin minun on pakko saada tietää miksi”. Lopullisesti hän innostui asiaa tutkimaan nähtyään Ruotsin televisiossa erään haastattelun, josta kävi ilmi, että ketjukirjeet ovat Ruotsissa täysin laillisia. Kolmen vuoden ajan hän käytti kaikki vapaa-aikansa uudenlaisen pelijärjestelmän luomiseen.

— Käsitin heti puuhaan ryhtyessäni, että on luotava täysin uusi runko ja alusta tälle pelille. Saatuani ne kutakuinkin hahmoteltua nousi esiin kysymys pelin hoitojärjestelmistä, jotka eivät olleet lainkaan niin yksinkertaisia kuin miltä ne alussa vaikuttivat. Probleema toisensa jälkeen tuli vastaan, mutta jokainen laukesi hiljalleen, ja tuloksena kolmen vuoden taistelusta oli takuupeli ja sen täydellinen hoitojärjestelmä.

Syksyllä 1968 peli pyörähti Ruotsissa käyntiin. Yhdessä liikekumppaninsa Nikolai Tjurinin kanssa Ahonen kehitteli peliä edelleen, mutta liike oli saatava myös rekisteröidyksi eikä kumpikaan miehistä ollut Ruotsin kansalainen. Tämän vuoksi heidän oli pakko ottaa muuan ruotsalainen kolmanneksi yhtiökumppaniksi. Toveruus ei kuitenkaan kestänyt kauan, sillä suomalaiset joutuivat potkimaan uuden kumppaninsa eräiden väärinkäytösten takia pois liikkeestä.

Ahoseen suhtauduttiin kuitenkin suopeasti paikallisessa lääninhallituksessa, joka järjesti hänelle maan kansalaisuuden vajaassa viikossa. Nyt firma voitiin rekisteröidä hänen nimiinsä. Myöhemmin se muutettiin osakeyhtiöksi, jonka osakkeista Ahonen omistaa puolet. Liikkeen kirjanpitäjä, joka vastaa muille yhtiön osakkaille samoin kuin Ruotsin valtiolle liikkeen tileistä, omistaa yhden osakkeen.

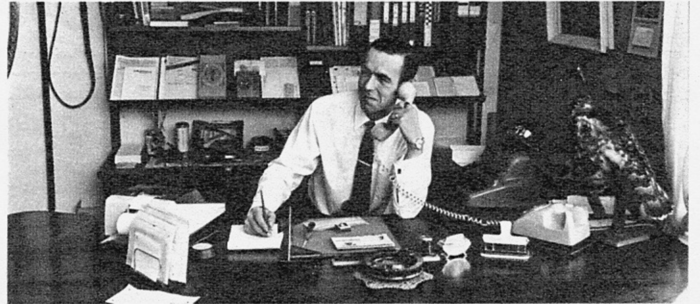
Peli lähti heti alussa hyvin käyntiin ja Ahonen perusti Västeråsiin toimiston, missä oli erääseen aikaan nelisenkymmentä työntekijää. Ostettuaan maatilan läheltä Eskilstunaa hän kuitenkin katsoi parhaimmaksi keskittää toiminnan Eskilstunan kaupunkiin, missä hänellä on tällä hetkellä kolme toimistoa.

— Olen aina ollut idearikas ja minulla on nytkin useita ideoita patentinhakuvaiheessa. Ne tulevat olemaan kansantaloudellisesti erittäin merkittäviä sille maalle, joka rupeaa näitä esineitä valmistamaan, mutta kaikki ovat kyllä teknillisiä laadultaan.

▲ Raimo Ahonen asuu perheineen Rostockissa lähellä Eskilstunaa. Hän omistaa siellä 44 hehtaarin suuruisen maatilan. — Minulla on seitsemän lasta ja heitä ajattelin, kun tämän tilan ostin. Täällä he oppivat tekemään työtä.

▼ Ahosen liikeyritys on menestynyt hyvin. Tällä hetkellä hän omistaa yhtiön osakkeista 50 prosenttia. Ahosella on Eskilstunassa kolme toimistoa.

Rakastava perheenisä

Raimo Ahonen asuu tänään perheineen Rostock-nimisellä paikkakunnalla 17 km Eskilstunasta Katrineholmiin päin, missä hän omistaa 44 hehtaarin suuruisen tilan.

— Tärkein syy tämän tilan ostoon oli se, että minulla on 7 lasta. Minun on ajateltava lapsiani, sillä kaupungeissa heitä on jo aivan tarpeeksi tyhjäntoimittajina. Täällä maalla lapset oppivat tekemään työtä ja antamaan arvon sille työlle, mitä he tekevät. Tilan osto ei missään tapauksessa ollut mikään sijoitus, vaan puhtaasti kasvatusopillinen ongelma. Myös minun itseni on iltaisin saatava hivenen rentoutua oltuani päivät tuolla liikemaailman pyörteissä ja mikä on sen parempaa rentoutumista kuin se, että kiskoo kumisaappaat jalkaansa ja lähtee tuonne pelloille kävelemään. Tai ottaa haulikon selkäänsä ja painuu metsään. Viime kesänäkin tein kaikki maataloustyöt itse pojan ja perheen kanssa. Karjassa riittää myös hoitamista, kun navetassa on yksi lypsävä ja 24 teuraseläintä. Tietysti tilalla on kaikki ne koneet, mitä sen hoitoon suinkin tarvitaan: kolme traktoria, aurat, äkeet, leikkuupuimurit, apulannanlevittäjät, kylvökoneet ja kuljetuskalusto.

— Hevosia meillä ei toistaiseksi ole, mutta tarkoitus on piakkoin hankkia. Jokainen jälkipolveen kuuluva säästää nimittäin omaa ponia varten. Meillä eivät lapset saa mitään viikkorahaa, vaan palkan kaikista palveluksista, joita he tekevät. Palkat vaihtelevat 25 äyristä pariin kruunuun.

Ouluun Ahonen aikoo perustaa lähitulevaisuudessa katugrillin ja Keski-Pohjanmaalle työvaateneulomon, joka työllistäisi alkuvaiheissaan 15—20 naista. Lisää samansuuntaisia ajatuksia löytyy siinä tapauksessa, että Suomen valtio suhtautuu hänen toimiinsa myönteisesti.

— Kaikki sanovat nykyään, että minä rikastun aivan hirveästi. Tottahan on, että minä kyllä vaurastun, mutta rikastuminen on vielä kokonaan toisten asia. On myös otettava huomioon se seikka, että menopuoli tällaisten pelien hoitamisessa on sitä luokkaa, että vain pieni prosentti tuloista lankeaa minulle puhtaana. Aivan huoleti voi ihmisille kertoa, että ensimmäinen miljoonani on vielä hyvin kaukana täyttymisestä. Se on niin kaukana, että on epävarmaa, pääsenkö koskaan siihen luokkaan, joka voi kutsua itseään miljonääriksi. □

Teksti: ERKKI PETMAN
Kuvat: VEIKKO LINTINEN

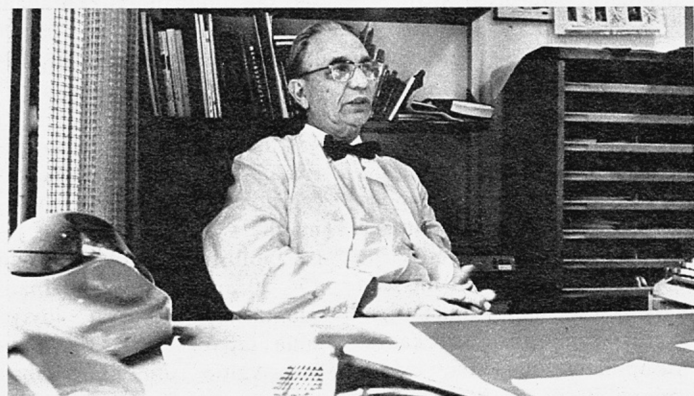

Kaupan oleva yskösnäyte pakataan yleensä tulitikkulaatikkoon.

VÄÄRÄ YSKÖSNÄYTE-PÄÄSYLIPPU PARANTOLAAN

▲ Leevi Hyppönen asuu Sallaajärvellä yhtenä monista. Hän on tehnyt monta parantolareissua, mutta ei yhtään "sillä tavalla". — Vaan kyllä tiijän, että niin tekevät.

▼ — En voi sanoa, että olisin täysin varmasti saanut jonkun kiinni väärien yskösnäytteitten antamisesta, mutta uskon ja tiedän, että kauppaa käydään, sanoo Kinkomaan parantolan ylilääkäri Tauno Laes.

Jyväskylässä yskösnäytekaupat tehdään siellä missä muutkin hämärät kaupat, torilla ja linja-autoasemalla. Nyt on yköskauppa lamassa, mutta syksyllä jälleen vilkastuu . . .

Tiedättekö että rappioalkoholisti voi järjestää itsensä talveksi keuhkotautiparantolaan vaikka olisikin terveen kirjoissa? Hän pääsee sinne – hänet jopa pakotetaan – sen jälkeen kun hän on ostanut tuberkuloosia sairastavalta kaveriltaan basilleja sisältävän ysköksen ja kiikuttanut sen omissa nimissään laboratorioon!

Näin on ja näin tehdään. Tehdään esimerkiksi Jyväskylässä jotta päästäisiin Kinkomaalle, Lappeenrannassa jotta päästäisiin Tiuruniemeen.

Kesäksi kaupanteko on laantunut, mutta se voimistuu jälleen syksyllä ilmojen kylmetessä. Jyväskylässä räkäkaupat tehdään siellä missä kaikki muutkin hämärät kaupat, linja-autoasemalla ja torilla. Parantolan pääsylippu — tikkurasiaan sylkäisty yskös — maksaa ehkä liekkipullon, ehkä muutaman markan tai kympin. Turvatusta talvesta maksetuksi se on rappioalkoholistille joka tapauksessa vähän.

Erityisen helppoa tällainen menettely on rappioalkoholistille, joka ennen on sairastanut tuberkuloosia. Vanhat merkit näkyvät röntgenkuvissa, ja kun lisäksi on esitettävänä basilleja sisältävä näyte, järjestyy parantolapaikka mutkitta. Entä sitten parantolassa? Siellä kaikki on vaikeampaa. Joka tapauksessa jotkut kroonikot yrittävät vaihtaa näytteitä pysyäkseen parantolassa mahdollisimman pitkään.

Yritysten joukossa on luonnollisesti surkean yksinkertaisia, epäonnistumaan tuomittuja. Keski-Suomen parantolan ylilääkäri T a u n o L a e s tietää mainita esimerkin, jossa yskös on yritetty saada näyttämään veriysköseltä sekoittamalla siihen puolukkamehua. Tähän vipuun ei sairaalassa sentään mennä. Ei sen puoleen, etteikö parantolaan pyrkivä rappioalkoholisti pystyisi tekemään aidonnäköistä veriyskösnäytettä. Hän voi vahingoittaa suunsa limakalvoa sen verran että sylkeen sekoittuu verta. Sitten näyte laboratorioon ja: "Verta ysköksessä", sanoo tutkija, "parantolaan ja äkkiä."

Rappioalkoholistien ja kroonikoiden näytekaupan olemassaolo tiedetään. Se ei ole laaja, mutta sillä on vaikutuksensa. Epäsosiaalinen potilas haittaa järjestettyä toimintaa. Epäsäännöllisyyttä, juopottelua, tappeluita, sellaista mistä tavallinen potilas kärsii. Ei ihme, että tuberkuloosilääkäreiden tavoite on ollut jo pitkään se, että rappioalkoholistit voitaisiin sijoittaa omiin hoitolaitoksiinsa.

Parantoloissa sattuu kaikenlaista, koska lain mukaan parantolaan on otettava potilas kuin potilas. Kaikki hankaluudet eivät aiheudu yksinomaan pahanilkisyydestä tai potilaan epäsosiaalisuudesta. Esimerkiksi lääkkeiden ottamatta jättäminen ei merkitse aina sitä, että potilas haluaa jatkaa sairaalassa oloaan. — Yleisin syy on yksinkertaisuus tai arkuus, sanoo Laes. — Joidenkin potilaiden on vaikea ottaa lääkkeitä, he voivat saada niistä vatsakipuja. Tätä ei kehdata sanoa lääkärille ja kun ei kehdata, ei lääkkeitä oteta. Olen löytänyt lääkkeitä kaappeihin ja yöpöytien laatikoihin piilotettuina. Nyt ei meillä enää tällaista juuri pääse tapahtumaan, koska tapausten estämiseksi lääkkeet annetaan "kädestä suuhun".

Vaikea tilanne. Tuberkuloosi on vaikeimmin hävitettävissä heikoimmista sosiaalisista oloista peräisin olevista

JATKUU SIVULLA 81

MIKKO REPO –

SUOMEN TEHOKKAIN NAITTAJA

Teksti: V. S. KALEVA Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Urakoitsija Mikko Repo on ristitty Suomen suurimmaksi naittajaksi. Syy: Revon urakoimalla Tallinnan hotellityömaalla työssä olevat suomalaiset miehet ovat innokkaita saamaan virolaisen vaimon. Häitä pidetään tämän tästä. Ystävät kutsuvat Mikko Repoa "Mikko Repolaiseksi". Repolaisen pesäpaikka on Savonlinna, keskeinen paikka, josta ainakin Leningradiin ja Moskovaan on lyhyt matka. Kirjoittaja tapasi Repolaisen ja kävi myös Revon pesässä.

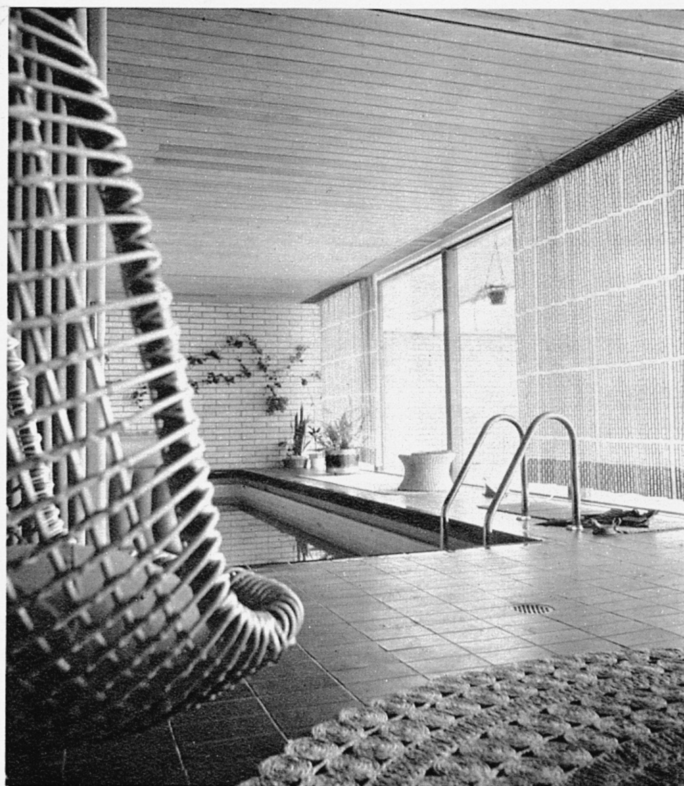
KÄÄNNÄ

SUOMEN TEHOKKAIN NAITTAJA

Kilpailijat valittavat, että repolainen on kova kestämään viinaa ja viekas kuin kettu neuvotteluissa vielä senkin jälkeen kun viidestoista viskigrogi on otettu. Toimitusjohtaja Repo johtaa firmaansa kuin yksinvaltias valtakuntaansa. Insinöörejä ja arkkitehteja pyörii hänen ympärillään, mutta hän päättää asioista itse ja pyrkii pitämään kaikki langat käsissään.

Pienessä sievässä Mikko Repo keskeyttää alaistensa puheen tokaisemalla "hiljaa kun minä puhun".

Repo on noussut kuin raketti rakentajien päällimmäiseen kermaan, mutta vaikuttaa leppoisalta mieheltä, gryndereiden kovassa seurassa.

Mikko Revon pesä ei ole mikä tahansa pesä. On saunaa ja uima-allasta. Talon hintaa ei isäntä itse edes muista.

Esikunnassa hauskoja miehiä

Repo on kova nimi ravintolapiireissä. Se merkitsee samaa kuin "sesam — aukene" Aladinille tuhannen ja yhden yön taruissa. Savonlinnan Kauppaseuralla on aina yksi huone varattuna Mikko Revolle ja hänen kumppaneilleen. Ja pääjohtaja voi mennä ravintolaan vaikka solmio olisi unohtunut kotiin ja paita olisi ryppyinen edellisen yön valvomisesta.

Repo on koonnut ympärilleen esikunnan savonlinnalaisista ystävistään. Tuskin monikaan ymmärtää rakentamisesta tuon taivaallista, mutta riittää, kun he ovat mukavia juttumiehiä. Monet heistä pyörivät Mikko Revon ympärillä ilmaisen viinan ja ruoan vuoksi. Toiset taas ovat ystäviä viimeiseen veripisaraan saakka. Esikuntaan kuuluu erilaisia miehiä: pankinjohtajia ja muita johtajia aina piirin korkeimpaan sotilasviranomaiseen saakka.

Sihteeri — ammattimainen toruja

Toimitusjohtaja Repoa on tavallisen lehtimiehen vaikea päästä tapaamaan. Hänen sihteerinsä on erikoistunut haastattelujen torjuntaan. Jostakin kummallisesta syystä sihteeri ei tiennyt missä johtaja Repo oli.

Helsingissä vai Savonlinnassa - kysymykseen saimme vastaukseksi vain arvoituksellista hymyä.

Pitkällisen sanasodan jälkeen sihteeri suostui nostamaan kauniin, nappeja täynnä olevan puhelimensa kuulokkeen ja pyörittämään numerolevyltä johtaja Revon kotipuhelimen numeron. Eikä loppu sitten niin vaikea ollutkaan kun ensimmäisestä rintamalinjasta päästiin ohi. Audienssi järjestyi.

Repolaisen pesässä

Repolaisen pesä on näkemisen arvoinen. Se ei ole taatusti minkään köyhän miehen asunto. Omakotitalolle on etsitty kaupungin paras tontti Saimaan rannalta. Talon hintaa johtaja ei edes muista. Sisällä on saunoja ja uima-allas ja seinistä paistaa jalopuu.

Vaimon ostoskassiksi on hankittu pyhimysvolvo. Johtaja itse istuu Mercedes Benz 300 SEL:n takaistuimella kun kuljettaja ohjailee loistoautoa, jollaisia Suomesta löytyy vain pari kappaletta.

Kiireinen mies tarvitsee myös lentokoneen. Savonlinnassa ei ole vielä lentokenttää. Siispä täytyi rakentaa oma lentokenttä, jolle Cessna 172 voi laskeutua. Savonlinnasta ei löytynyt ammattitaitoista lentäjää, mutta sellainen koulutettiin A:sta alkaen.

Kymmenen vuotta Repo on johtanut omaa rakennusliikettä ja viisi vuotta elämä on pyyhkinyt jo tähän malliin. Raha näyttää kasaantuvan hänen ympärilleen väkisin.

— Ryyppään venäjäksi

Repo toivottaa meidät tervetulleeksi ja luotsaa työhuoneeseensa, jonka seinällä riippuu talon isäntää esittävä maalaus. Johtaja Repo esiintyy siinä kovat kaulassa ja silmälasit nenällä ja on perin erilaisen näköinen kuin tuo Mikko Repo farmareissa ja huolettomassa paidassa.

Repo sanoo, että Tallinnassa pyyhkii hyvin. Tallinnalaiset pitävät suomalaisia kuin sukulaisinaan ja neuvostoviranomaiset ovat kuin sulaa vahaa.

— Tallinnan viranomaiset voi herättää vaikka keskellä yötä ja muutenkin he ovat hengessä mukana.

Revon firma on erikoistunut viemään suomalaista rakennustaitoa Neuvostoliittoon. Osaako johtaja itse venäjää?

— En mie vielä paljon osaa venättä. No, ainakin yksi sana on tuttu Pohjanmaan kautta, mutta jääköön se sanomatta. Voi vaikka tulla ääntämisvirheitä.

Se iski vodkalasin ääressä

Tallinnan suurhotellin työ toi Revon nimen esiin iskunomaisesti julkisuudessa. Johtaja Repo paljastaa, että suuri ajatus syttyi venäläisessä ravintolassa vodkalasin ääressä.

Repo pyytää lähettämään erityiset kiitokset Arean ja Helsingin Työväen Säästöpankin johtajille.

— Tavattiin hotelli Russiassa baaritiskin ääressä ja ne rupes inttämään, että Tallinnan suurhotellin rakentamista olin tullut kyttäämään, vaikka olin tavallisena turistina Moskovassa.

Tallinnan suurhotellin seuraavat vaiheet ovat myös enemmänkin sattuman kauppaa kuin järjestelmällistä suunnittelua.

— Inturistin tulkkityttö oli mukana, kun kävin kyselemässä, voisko sen hotellin rakentamisen saada kun minullakin oli jonkinlainen rakennusliike Suomessa. Herrat olivat hyvin ystävällisiä ja antoivat tietoja Suomeen vietäväksi.

Rehellisyys maan perii

Miksi venäläiset rakennuttavat suomalaisilla?

— Niillä on valtaisa työvoimapula Itä-Karjalan ja Leningradin alueella ja tallinnalaiset esim. suorastaan pelkäävät sitä, että hotellin rakentamiseen ei saada tarpeeksi varoja. Vois olla niin, että hotelli valmistuisi vasta useiden vuosien kuluttua.

JATKUU SIVULLA 140

mv

Muodin orja on tänä kesänä kaunis.

Niinkuin näette, uimapuvun "se jokin" on FINNCREPE 'HELANCA'. Se on lanka, joka suolavedenmärkänä ja auringonkuivana pitää ryhtinsä ja muotoilee ääriviivanne yhtä kauniisti. Sen hehkuvat värit säilyvät ja se kuivuu nopeasti. Pitäkää varanne, että se vähä, mikä on Teidän ja auringon välissä, on FINNCREPE 'HELANCA'a. Siksi, että se on niin kaunista.

Pukujen valmistaja: Kutomo ja Neulomo Oy

Vaatikaa tämä laadun tunnus

Näihin tuotteisiin käytetty lanka on kiharrettu Nylsuisse-peruslangasta. R = rekisteröity tavaramerkki, Heberlein & Co. AG, Wattwil, Sveitsi, myöntää 'Helanca'-tavaramerkin käyttöoikeuden ainoastaan antamiensa valmistusohjeiden mukaan tehdylle kreppilangalle ja tuotteille, jotka täyttävät jatkuvan laaduntarkkailun vaatimukset.

Moni pystyy rakentamaan 40 hv:n perämoottorin, mutta vain Johnson yhtä suorituskykyisen kaksikymppisen.

Säästäjä

Ensimmäinen 20 hevosvoimainen, joka todella vetää vaivatta vesihiihtäjää. Kiskoo hänet hetkessä pintaan. Siihen pystyvät vain tehokkaat Johnson-hevosvoimat.

Johnsonin 20-hevosvoimaisen suunnitteli nuori mies. Siksi se muistuttaa rajua urheiluautoa. Jokainen sen osa on lisäksi mestarillista tekniikkaa. Esimerkiksi liukukytkin. Se estää moottoria vahingoittumasta potkurin osuttua vedenalaiseen esteeseen.

Perämoottorikauppaa kannattaa harkita. Muuten huomaatte ehkä varustautuneenne vesihiihtoon täysin sopimattomalla moottorilla. Siksi kannattaa maksaa hivenen enemmän 20 hevosvoimaisesta Johnsonista – se antaa Teille luokkansa suorituskyvyn huipun. Muistakaa myös, että Suomessa täytyy rekisteröidä yli 20 hevosvoiman perämoottoriveneet.

Luotettava huolto ja 2 vuoden takuu.

Maahantuoja: **oy Nikolajeff ab**

johtaa luotettavuudessa

VÄÄRÄ YSKÖSNÄYTE...

JATKOA SIVULTA 75

potilaista. — Rappioalkoholisti ei elä kellon mukaan, ja kuitenkin tuberkuloosin tehokkaan hoidon edellytys on ehdoton säännöllisyys. Alkoholistit ovat parantoloille ongelma. Toisaalta he haluavat parantolaan, mutta eivät tahdo pysyä hoidossa vaan poistuvat omin luvin. Loman saatuaan he saattavat jäädä juopottelemaan ja heitä on haettava virkavallan avulla. Alkoholi vie arvostelukyvyn, sanoo Laes.

— Jo vuoden 1949 tuberkuloosilaki sisältää käsitteen "hoitolaitos niskuroivia potilaita varten". — Me tutkimme mahdollisuuksia viime vuonna, kävimme mm. Pietarsaaren lähistöllä tutustumassa vapautuvaan parantolaan, mutta tulimme tulokseen, että näitä kavereita on kovin vaikea kuljettaa sinne eri puolilta suurta Suomea. Tilanne on muuttunut myös sikäli, että nyt on saatavissa ollut parin vuoden ajan tehokkaita lääkkeitä, jotka tepsivät kroonikkoihin. Nyt on päädytty siihen, että kukin tuberkuloosipiiri ratkaisee ongelman omalta osaltaan. Riittäisi kun rappioalkoholistit hoidettaisiin varsinaisissa parantoloissa sellaiseen kuntoon, että heidät voitaisiin siirtää omiin, varta vasten heille hankittuihin lämpimiin suojiin, asuntoloihin joissa lääkkeiden käyttöä valvottaisiin. He voisivat käydä näistä suojista esimerkiksi tuberkuloositoimistoissa lääkehoidossa vaikka lääkkeitä ei itse suojissa annettaisikaan. Tällaisten tilojen ei tarvitsisi olla kovin perusteellisesti varustettuja, ei lainkaan parantoloiden tasoisia.

Viime vuonna maassamme oli 100—200 tällaista tuberkuloosia sairastavaa laitapuolen kulkijaa, joiden paikka olisi ollut erityishoitolaitoksessa. Ongelman hoitaminen ei tohtori Laeksen mielestä olisi ollut vaikeaa. — Asia on ilmeisesti vain niin epämiellyttävä, ettei siihen kukaan tohtisi tarttua. Se on samanlainen kuin mustalaiskysymys. Se tiedetään ja tunnetaan, mutta sen hyväksi monikaan ei halua tehdä mitään. Minulle on sanottu, että erityishoitolaitokseen olisi vaikea saada hoitohenkilökuntaa, mutta kuitenkin olen saanut käsityksen, ettei henkilökunnan palkkaaminen tuottaisi minkäänlaisia vaikeuksia.

Mitä sanoo moninkertainen parantolassakävijä, alkoholisti? Monien joukossa elää Sallaajärven rengaskodissa — muutaman kilometrin päässä Jyväskylän keskustasta — Leevi Hyppönen, nyt jo yli 60-vuotias mies. — Niin, kyllä hän ne niitä vaihtelee, mutten minä ole semmosta tehny, tiijän vaan että on tehty, sanoo Leevi.

Leevi kuuluu siihen porukkaan, joka on aiheuttanut murhetta Kinkomaan parantolalle. — Kyllä se on mukava mies se Laes, mutta on me tapeltukin, sitä kun hermostuu. Tästä on toistakymmentä vuotta kun minä revin siltä takin, sen valkosen lääkärintakin. Nyt me ollaan välilöissä. Otti se minut sinne viime talvenakin sormiani parantelemaan vaikkei minussa tupia ollutkaan.

Vastakkaisasetelma on ilmeinen. Lääkäri, joka haluaa varmasti parasta potilailleen, ja joukko potilaita, jotka eivät säännöllisyydestä piittaa. — Alkoholi vie arvostelukyvyn, sanoo tohtori Laes. — Eikä kenenkään ole niin helppoa saada viinaa kuin parantolapotilaan . . .

Vankiloissa jo pitkään tunnettu

Eivät vain rappioalkoholistit tee näin. Ongelma tunnetaan vankilasairaaloissakin. Syyn näytteiden vaihtokauppoihin niissä arvaatte; sairaalassa oleminen on huomattavasti miellyttävämpää kuin tavallinen vangin elämä. Vankiloissa mennään vaihdossa pitemmälle — jopa suusta suuhun-menetelmään. Vaikka valvonta on tiukkaa, on sen kiertämiseen keinot. Näytteen voi säilöä joksikin aikaa esimerkiksi pieneen muovipussiin, kuljettaa sitä mukana tutkimuksiin mentäessä sekä juuri ennen näytteen ottamista siirtää sairaan luovuttama yskös omaan suuhun. Lopputulos on selvä. □

Agfa-Gevaertilta:

Euroopan makein kassi

mukana uusi terävä silmä fotojen ottamiseen

Irtoaa 55 markalla. On muuten sen arvoinen. Euroopan makein kassi. Ehdoton juttu. Ehdoton sisältö. Ehdoton käyttö. Ja sopii farkkuihin kuin valettu. Ota se. Ota pian. Muutaman viikon kuluttua niitä ei enää ole. Makee kassi – nyt huippu juttu. Kassi käteen, kainaloon. Niin tekee koko Eurooppa. St. Tropez-kassi – Euroopan makein kassi.

Euroopan makein kassi sisältää nämä ehdottomat jutut:

teräväsilmäisen AGFAMATIC-kameran
2 Agfacolor-filmiä (à 12 kuvaa)
1 mustavalkofilmin (12 kuvaa)
3 Philips-nelisalamaa
2 paristoa

Ja kaikki tämä 55 markalla (ovh)
(Huomaa: Tämä minihinta ei ole voimassa ikuisesti. Tarkemmin sanottuna: vain muutaman viikon!)

Tartu ihmeessä nopeasti tilaisuuteen – makeet kassit eivät kauan vanhene myymälässä.

Palkintoina 1 Philips Stereonauhuri ja 10 Philips-kasettinauhuria.

Osallistut arvontaan, jos tiedät oikeat vastaukset näihin kysymyksiin. Vastauskupongin on oltava perillä viimeistään kesäkuun 30 päivään 1970 mennessä.

1. Kuinka moneen kuvaan yhteensä riittää kolme filmirullaa? 36
   Kuinka moneen kuvaan riittää kolme nelisalamaa? 12
2. Kuinka monessa Euroopan maassa voit ostaa tämän kassin? ______
   (Jos et tiedä sitä, niin katso pikapikaa jonkin valokuvausliikkeen ikkunasta.)

Nimi: ______

Osoite: ______

______ Ikä: ______

Täyttäminen: Leikkaa kuponki irti ja vie se nopeasti lähimpään valokuvausliikkeeseen.

Palkinnot arvotaan oikein vastanneiden kesken viranomaisten läsnäollessa. Voittajille ilmoitetaan kirjeitse.

AGFA-GEVAERT

KORPIKIRJAILIJA JA HÄNEN MUUSANSA

1.osa

Tässä on harvinainen ja arvokas kuva vuodelta 1949. Ja kaunis kuva – ainakin meidän mielestämme. Se on kuva 75-vuotiaasta miehestä ja hänen 21-vuotiaasta ystävättärestään saunan löylyssä.

Päähenkilöä ei ole vaikea tuntea. Hän on tänä keväänä manalle mennyt kirjailijamestari Ilmari Kianto. Toinen henkilö on Anja – yksi Iki-Kiannon lukemattomista naisista.

Kuvan on ottanut kirjailijan hyvä ystävä, valokuvaaja Matti Poutvaara Turjanlinnassa Suomussalmella. Poutvaara oli Kiannon uskottu ja hän kertoo tässä ja seuraavassa Hymylehdessä välähdyksiä kirjailijan myrskyisästä ja värikkäästä yksityiselämästä.

Julkaisemme myös huikean raivostuneen kirjeen vuodelta 1933. Sen on kirjoittanut Iki-Kiannon sisar Aino Calamnius eräälle veljensä rakastajattarelle Poriin. Suorasukainen kirje on joutunut Kiannolle, joka on tehnyt sen reunaan julmistuneita välihuomautuksiaan.

Teksti ja kuvat: MATTI POUTVAARA

KÄÄNNÄ

KORPIKIRJAILIJA

Ilmari Iki-Kiannon maallinen maja siunattiin Alppilan kirkossa Helsingissä helatorstaina, toukokuun seitsemäntenä — samana päivänä, jona hän olisi täyttänyt 96 vuotta, jos Luoja olisi suonut.

Iki-Kiannon yleiset elämänvaiheet ovat tunnettuja, mutta näinkin julkisen henkilön elonpäiviin sisältyy paljon sellaista, jota eivät tunne kuin läheisimmät.

Jos kysymyksessä olisi tavallinen kansalainen, ei olisi mitään syytä lähteä penkomaan edesmenneen yksityiselämää, mutta kun ihminen on tavallaan kansallisomaisuutta, on jokaisen häntä läheltä seuranneen velvollisuus valottaa tekojen ja tapahtumien motiiveja kaihtamatta niiden yksityisluonnetta.

Kiannolla ei ollut koskaan mitään sitä vastaan, että hänen kaikki asiansa julkistettiin — päin vastoin, hän oli tunnettu kirjallisista itsetilityksistään ja kirjoitti kerran tuskastaan minullekin:

"Kunpa sen kerran jaksaisi kertoa muullekin maailmalle."

Pojalleen Uoleville kirjailija lupasi: "saat kertoa kaiken" ja siten Uolevi Kianto ristikin isästään kertovan kirjan.

Mutta ne puolet Iki-Kiannosta, joihin minä tutustuin ollessani hänen uskottunaan, "varaventtiilinään" ja valokuvaajanaan, poika-Kianto sivuuttaa kirjassaan vajaalla luseella.

Tuskat ovat kuitenkin ihmisen sisin ja ne jos mitkään paljastavat ihmisen todellisen olemuksen.

"Hääyönä karkasin Raakelin kanssa"

Tutustuin Kiantoon 1945 ja lähes kättelyssä jouduin mitä läheisimmin seuraamaan ja jopa ottamaan osaa jo silloin 70 vuotta ylittäneen kirjailijan ja hänen Inkeri-sihteerinsä suureen rakkausdraamaan, jota jatkui aina vuoteen 1948. Inkeristä kerron enemmän heinäkuun Hymylehdessä.

Ilmari Kianto puhui paljon naisista ja suhteistaan heihin: "Olin jo aikamies enkä ollut koskaan suudellut tyttöjä ja punastelin heidän seurassaan, mitä seikkaa toiset pilkkasivat."

"Olin mammanpoika kun Suomussalmelle — sen vanhan postineidin sijaiseksi — tuli nuori ja hehkeä neitonen. Jouduin kerran hänen kanssaan poronpulkkaan ja siitä se syttyi. Hänestä tuli ensimmäinen vaimoni Hildur Maria ja elimme onnellisina 12 vuotta. Mutta sitten se alkoi. Hullaannuin lastemme kotiopettajattareen ja karkasin hänen kanssaan. Vaimoni otti avioeron, mikä olikin ainoa avioero elämässäni."

"Sitten niitä naisia oli montakin. Kerran makasin Raakelin kanssa sängyssä ja kysyin, että kumman kanssa menisin naimisiin, Olan vaiko Elsan, joka oli palvelijani. Kohtalo pisti sormensa peliin: Olin eksyksissä talvisessa korvessa. Lensi tähti ja tuli mieleeni, että onkohan Elsa kuollut. Lupasin Jumalalle, että jos selviän hengissä, menen naimisiin Elsan kanssa. Ensimmäinen vaimoni kirjoitti kauniin kirjeen, että älä mene naimisiin Elsan kanssa. Mutta kun oli jo kutsuttu sata vierasta, niin ei voinut peruuttaakaan. Hääyönä karkasin Raakelin kanssa, enkä Elsan kanssa ole ollut aviosuhteessa koko naimisissaoloaikana, 17 vuoteen."

"Niin, lapsia? Onkohan niitä kuudesta eri äidistä?"

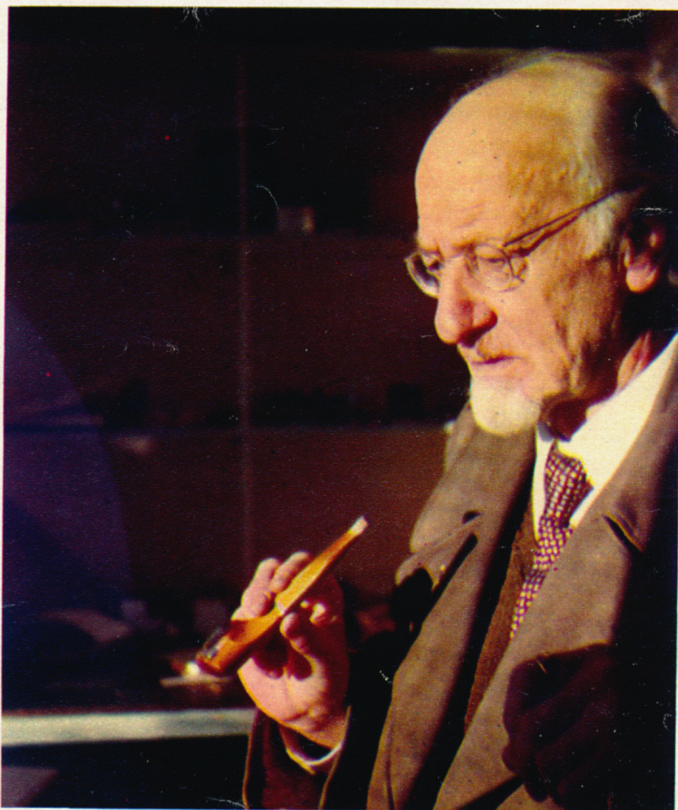
Ei Iki-Kianto puhunut näistä asioistaan kerskuen, vaan pikemminkin toteavasti, mutta kadehtimisen aihetta siinä tietenkin oli monellekin ja monessa mielessä.

Kovaonninen Turjanlinna

Turjanlinnan nimi liittyy kiinteästi Kiantoon. Se oli hänen Suomussalmen kotinsa, joka nousi kaksi kertaa. Vanhan Turjanlinnan Kianto raken-

▲ Ilmari Kianto vuonna 1949.

▶ Saunan jälkeen Anja meni laiturilta uimaan ja Iki-Kianto vilvoitteli pyyhe lantioilla verannalla.

◀ Matti Poutvaara oli vuoden 1945 jälkeen kirjailijan hovikuvaaja ja muutamissa elämänvaiheissa myös jonkinlainen varaventtiili.

nutti vuosina 1910—12. Sen tuhosivat eräät "isänmaan palvelijat" sen vuoksi, että Kianto oli lähtiessään sotaa pakoon kyhännyt lapsellisen lapun. Siinä hän toivoi, että köyhän korpikirjailijan koti jätettäisiin rauhaan — lähellä olisi tyhjiä huviloita.

Tämän vuoksi virkamiehet, joilla oli päässään enemmän kusta ja virkaintoa kuin harkintakykyä, toimittivat kirjailijan "isänmaan petturina" linnaan. Ja vandaalit polttivat Turjanlinnan kaikkine aarteineen.

Sodan jälkeen nousi uusi Turjanlinna kovan tuskan ja puuhan jälkeen pääasiassa Otavan kustannuksella. Huvittavana tarinana kerrottakoon eräästä huonekaluliikkeestä, joka ei saanut kirjailijalta maksua toimittamistaan huonekaluista, vaikka miten karhusi.

Vihdoin kirjailijalle lähetettiin laskun sijasta lahjakortti, jolla huonekalut lahjoitettiin hänelle.

Nyt Kianto vastasi. Kohteliaassa kirjeessään hän kirjoitti: "Tulen vastakin käytämään teidän liikettänne."

Uuden Turjanlinnan töitä valvoi aluksi täysin hunsvotti rakennusmestari ja vaikka hän sai aikanaan lopputilin, tuli talosta sellainen, että tuskin vuoden kuluttua valmistumisesta se leimahti tuleen uunin perustuksessa olevan halkeaman vuoksi.

Silloin Kianto häipyi korpeen moneksi päiväksi. Talo oli vakuuttamaton.

Kolmatta kertaa Turjanlinna ei enää kunnolla noussut, vaan se rakennettiin jonkinlaisesta aitan tapaisesta, jossa Kianto kuitenkin vietti kesänsä niin kauan kuin jaksoi.

Saunassa Anjan kanssa

Sodasta lähtien Kianto puhui minulle, että täytyisi käydä kuvaamassa Turjanlinnan rauniot. Mutta ennen kuin ehdin sinne, syntyivät jo uudet rauniot.

Anja-nimiseen sihteeriin tutustuin kesällä 1948. Kianto oli pannut lehteen ilmoituksen "Sihteeri se sittenkin olla pitää" ja saanut hakemukset 23 nuorelta naiselta.

Heistä hän oli valinnut Anjan. Näin Anjan sattumalta, kun hän lähti ensimmäistä kertaa Kiannon kanssa Turjanlinnaan Helsingin rautatieasemalta. Silloin Anja näytti lapselliselta pikkutytöltä, jota oli vaikea naiseksi kutsua. Ihmettelin vilpittömästi nuoren tytön elämännäkemystä: Mitä hän mahtoi odottaa?

Kesällä 1949 vasta pääsin ensimmäisen kerran Turjanlinnaan ja se oli Anjan toinen sihteerikesä.

Hänestä oli kehittynyt nainen.

Olin utelias näkemään, kuinka laillinen vaimo Elsa Maria ja Anja olivat sopeutuneet toisiinsa, kun muistin, miten huonot olivat olleet Elsan ja edellisen sihteerin, Inkerin välit.

"Hyvin tämän tytön kanssa on toimeen tullut", Elsa kertoi. "Kun Ikillä pitää joka tapauksessa sihteeri olla, niin on sanottava, että Anja tähänastisista kiltein on ollut . . ."

Yhdessä naiset lähtivät soutaen Ämmänsaareen ostoksille ja kulkivat kuin parhaat ystävät. Toisena päivänä Elsa Maria lämmitti saunan ja sanoi, että herrasväen sopisi lähteä kylvylle.

Iki-Kianto lähti sihteerinsä kanssa saunomaan ja minut määrättiin ikuistamaan kameralla tilanne.

"Nuoren parin" kylpiessä Elsa Maria tiskasi astiat pihamaalla.

75-vuotiaan miehen ja 21-vuotiaan neitosen suhde näytti muutenkin yhtä hellältä kuin näkemäni edellisen "ikuisen rakkauden" aikana.

Kun lähdin pois Turjanlinnasta yhdessä taidemaalari Paavo Pyykösen kanssa, Kianto ja Anja lähtivät saattamaan meitä Ämmänsaareen.

Piti mennä kahdella veneellä ja koska meitä vieraita oli kaksi raavasta miestä, ehdotin, että me soutaisimme ja toisen veneen perässä istuisi Anja, toisen kirjailija.

Mutta ainakin viidesti Kianto ilmoitti härkäpäisesti, että "mennään vain niin kuin

JATKUU SIVULLA 94

▲ Kiannon nuorin tytär Raija-Liisa oli kirjailijan lemmikki — eikä se ihme olekaan.

◄ Yli 50 vuoden ikäero ei estänyt Iki-Kiannon ja hänen sihteerinsä välistä ystävyyttä.

► Vanha Turjanlinna, jollaista Kianto ei enää milloinkaan pystynyt rakennuttamaan toista kertaa.

WC:N ALTA WC:N ALLE

ESA RAHKOSEN NOIDANKEHÄ

RAUTAINEN ÄITI TEKI MINUSTA TIRKISTELIJÄN

Yksi Esa Rahkosen päiväkirjan sadoista sivuista. Se kertoo yksinäisestä miehestä, jolla ei ole ollut luonnollista ihmissuhdetta yli kahteenkymmeneen vuoteen. Nyt hän yrittää vielä kerran ja aloittaa samalla uuden päiväkirjan. — Siitä ei tule edellisten kaltainen, mies lupaa (kuva oikealla).

Teksti: SIMO NIEMI
Kuvat: ERKKI SALO

Esa Mikael Rahkosen (45) kohtalo osoittaa, mihin saattaa johtaa äärimmilleen kehittynyt äiti-poika-suhde.

Älykkäästä, herkästä ja taiteellisesta nahjus-Esasta kehittyi rautaisen ja karskin äidin vierellä onneton tirkistelijä — ulkohuoneiden alustoissa taskulamppu kourassa kyykkivä hiippailija, jonka kokema henkinen paine ajoi jopa itsemurhayritykseen.

Nyt Esassa on kuitenkin noussut uusi toivo — keski-iässä. Tuikea äiti, jota poika hoiti vuosikaudet vuoteeseen, kuoli kevättalvella 93-vuotiaana.

Esa Rahkonen yrittää palata normaaliin elämään ja karistaa mielestään äitinsä henkisen testamentin: "Muista poikani, että olet minun paskani."

KÄÄNNÄ

ESA RAHKOSEN NOIDANKEHÄ

Haapajärveläinen työmies Esa Rahkonen on pitänyt päiväkirjaa yli kahden vuosikymmenen ajan ja kirjoittanut sillä tavoin omalaatuisen sairaskertomuksensa.

Nuo kuusi täyteen tekstattua, pienillä lehtileikkeillä koristeltua vihkoa ovat järkyttävä todiste kaikissa ihmisissä piilevän tirkistelyvietin äärimmäisyystapauksesta.

Esa Rahkonen antoi päiväkirjansa meille ja toivoi, että kertoisimme hänestä.

Hän sanoi, että tämä on ehkä hänen ainoa tapansa päästä irti kiduttavasta ympyrästään ja samalla hän haluaa rohkaista tarinallaan kohtalotovereitaan hakeutumaan ajoissa henkiseen hoitoon.

Esa Rahkonen ei ole mielisairas, vaan pahasti kieroutunut.

Mutta hänellä on selvästi vielä mahdollisuuksia irroittautua taipumuksestaan ja suunnata viettinsä normaaliin uomaan, koska hänellä on rohkeutta yrittää.

Nyt kun äiti on poissa.

Halveksittu ja rohkea

Esa Rahkonen on ikänsä ollut poljettu, naurettu, halveksittu.

Hänet on nähty elinympäristössään avuttomana hiirenä, hiippailijana, perverssinä, tirkistelijänä. Salaperäisenä, mutta vaarattomana höpsynä.

Mutta itseään säälimättömämpää, suorapuheisempaa ja monessa mielessä rohkeampaa miestä on vaikea löytää.

Useimmat hänen naurajistaan ja halveksijoistaan eivät pysty edes murto-osaan hänen rehellisyydestään.

Hän kokee vuosikymmeniä kestäneen harrastuksensa alkeellisena, sekä itseään että lähimmäisiään alentavana, vastenmielisenä, kuvottavana, eläimellisenä ...

Hän ei suojaa itseään, vaan pieksää ja ivaa.

Hän on kaukana tyhmästä. Hänen päiväkirjansa todistavat kaikessa yksipuolisuudessaankin herkkyyttä, huumorintajua, voimakasta kykyä eläytyä, vilkasta mielikuvitusta. Jopa eräänlaista kirjallista lahjakkuutta.

Kiihottavinta on salaperäisyys

Esa Rahkosen isä oli kauppias ja äiti hoiti matkustajakotia.

Esasta kehittyi ylilihava poika ja tämän vuoksi hän joutui kansakoulussa hillittömän pilkan kohteeksi. Hän ei pystynyt puolustamaan itseään, arka ja herkkä kun oli.

Sotaväessä Esa Rahkonen joutui rintamalla karskiintuneiden aliupseereiden pelleksi ja kärsi jopa sadismista.

Mutta rintamalla 1942—45 hänen kilonsa katosivat ja paino muuttui normaaliksi. Suurin arkuus ja pelokkuus häipyivät.

Sodan jälkeen Esa Rahkonen pystyi jonkin aikaa tavanomaisiin sukupuolisuhteisiin, mutta ei tarvittu kuin yksi epäonnistuminen ja ennen sotaa alkuun päässyt kieroontuminen jatkui.

— En pyrkinyt enää normaaleihin sukupuolisuhteisiin, koska en uskonut pystyväni niihin, hän kertoo.

— Ei minussa päälle päin mitään vikaa näkynyt. Olin tavallisen pulska ja komea nuorimies.

Esa Rahkonen hiippaili ulkohuoneiden ympärillä ja niiden alustoissa.

Hän mönki kaikki lähiseutujen julkiset puuseet. Hän kolusi tanssitilaisuudet, uskonnolliset kokoukset, markkinat, näyttelyt, ripillepääsyt.

Hän matkusti tuntitolkulla junissa ja linja-autoissa tai ajoi kilometrikaupalla polkupyörällä syyssateessa päästäkseen jonkin tilaisuuden ajaksi naisten WC:n alle taskulamppu kourassa.

Hän värjötteli talvipakkasilla ja hikosi heinähelteillä noissa haisevissa ja likaisissa suojissa.

Monesti hän sai kasvoilleen ja vaatteilleen ulosteita, mutta se ei häirinnyt häntä. Yhtä vähän kuin haju.

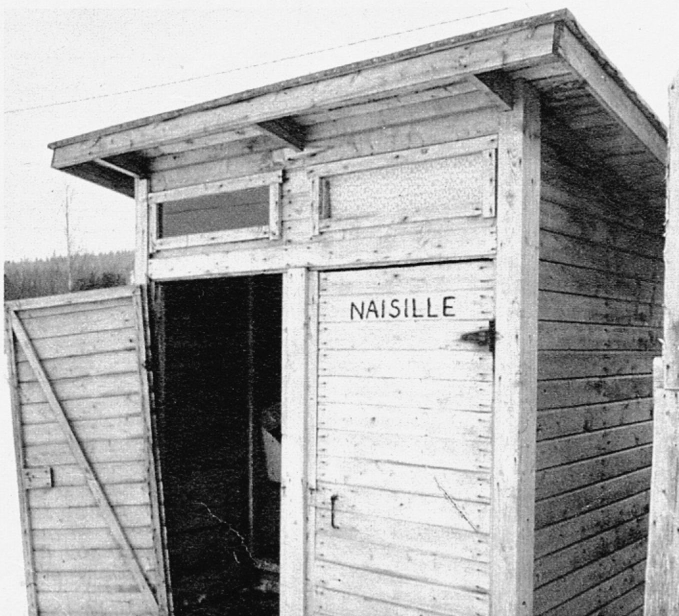
— Vaikka pyrkimykseni oli tietenkin nähdä naisten sukupuolielimiä, niin kiihottavinta oli kuitenkin puuhieni salaperäisyys, Esa Rahkonen kertoo.

— Uhrini eivät tienneet, että heitä katsottiin. Sain kurkistella heidän yksityiselämäänsä, intiimimpiin toimiinsa.

— Tajusin tämän halpamaisuuden, naurettavuuden ja raukkamaisuuden. Mutta kun vietit saivat minut hallintaansa, ei järjellä ollut mitään tekemistä.

— Milloinkaan ei mieleeni ole tullut yrittää jonkinlaista väkivaltaa naisia kohtaan. Päinvastoin, minua arempaa ja samalla innokkaampaa naiskauneuden ihailijaa tuskin löytyy. Minun ei tarvitse kuin nähdä sievä neitonen ohimennen tuossa tiellä ja olen aivan lääpälläni. Vaikka hän on täysissä vaatteissa, minä tulen suorastaan runolliseksi.

On vaikeata kuvitella, että tällaiset paikat tuottaisivat jollekin sukupuolinautintoa, mutta Esa Rahkonen hämmästyttää kertomalla, että hänellä oli vuosien varrella usein kilpailijoita. Tirkistely on paljon yleisempää kuin uskotaan.

Suomen täydellisimmät WC-muistelmat

Päiväkirja, jota Esa Rahkonen on uskollisesti pitänyt aina 1940-luvulta, tarjoaa varmasti Suomen täydellisimmän kokoelman WC-kokemuksia ja -näkymiä.

Jokaisen kyttäyksen tulokset mies on kirjannut merkillisellä tekstauskäsialallaan. Kirjoituksesta henkii aito hurma ja into vuodesta toiseen.

Koska teksti on kauttaaltaan samoja toimintoja ja samanlaisia muotoja kuvailevaa, tähän riittää yksi, summittain valittu näyte, joka ei ole suinkaan karmeimpia:

"Maakuntajuhlat H:järvellä 2.—3. 7. 1966.

Toiveet kohdistuivat juhlapaikan tienoille, eivätkä kokeneet pettymystä.

Lauantaista klo 10.30 kökötettiin toisessa naisten kopperossa aina yöhön asti. Hälinää tuntui olevan ja naapurissa käväisi naisia (vanhempia) silloin tällöin. Illalla ensimmäinen tyttöpari. Kiehtovaa s-asiaa.

Sitten välähti aatos. Miksi ei tuolla alla, sulouksien partailla?

Tuumasta toimeen. Sovimme alta ryömimällä pääsemään kohteeseen.

Hyvin käy ja tässä ollaan. Reijät aivan päämme yllä. Vapisemme.

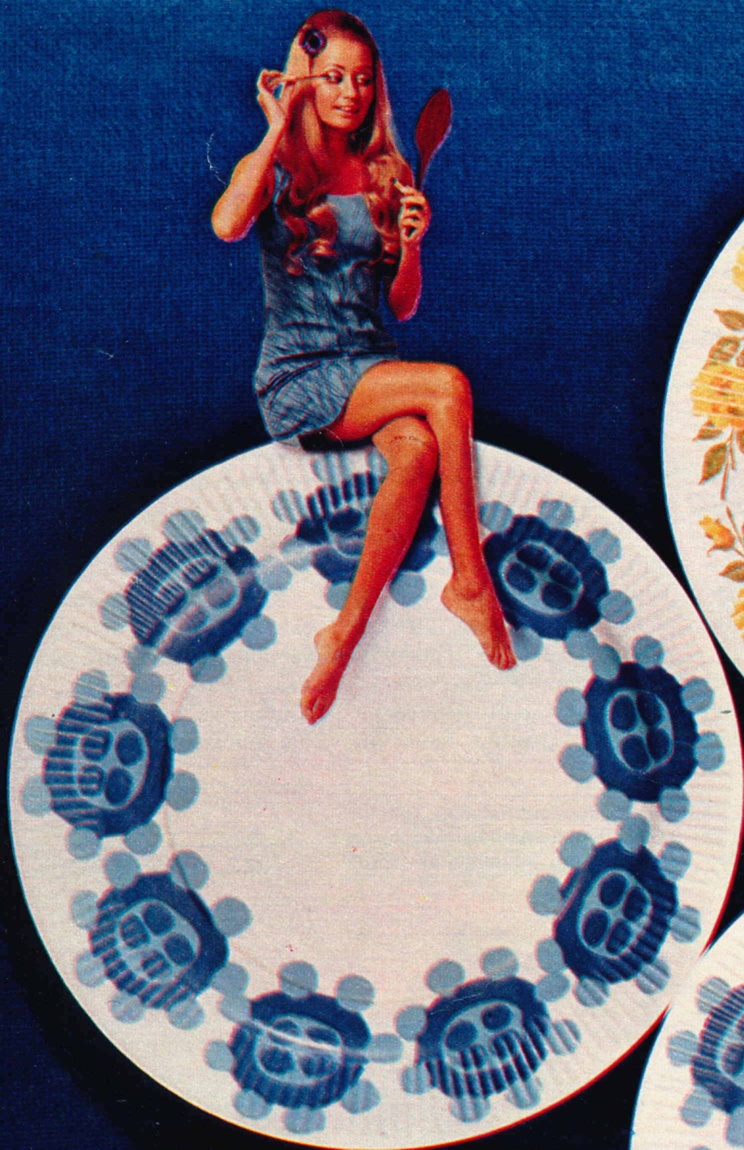
Ensimmäiset tulivat ja tyttöjä! Odotamme lirinää ja sitten vilkaisu. Mehevät muodot

KÄÄNNÄ

SINIKKA JA KELTARUUSU

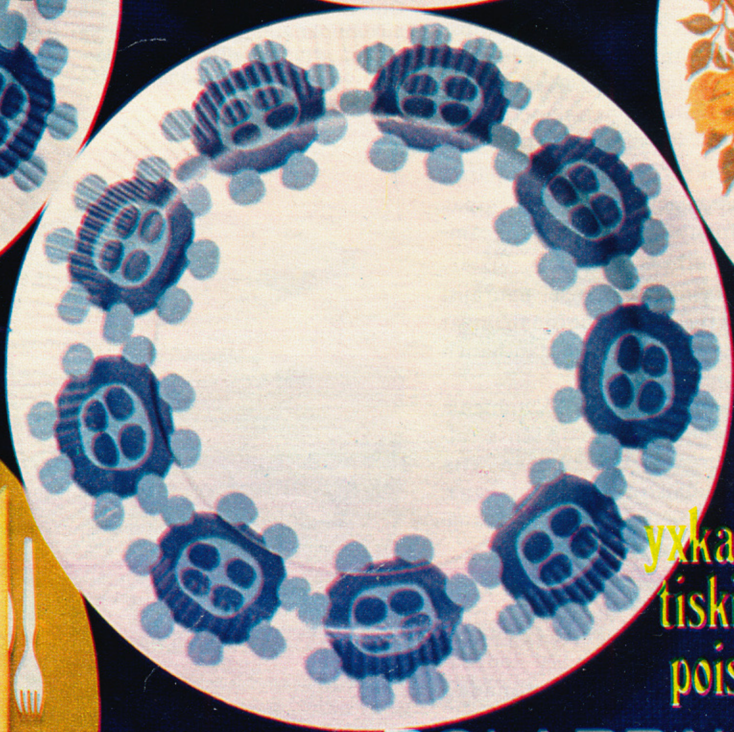
Tytöt, joilla ei ole tiskin kanssa mitään tekemistä

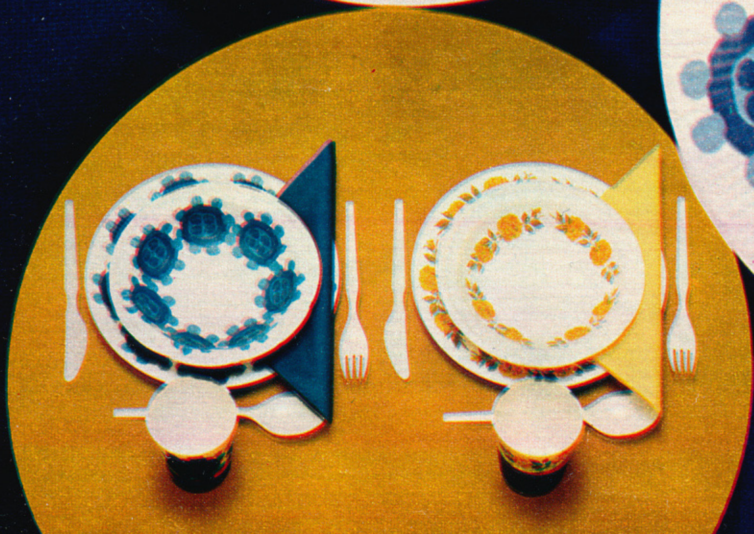

UUDET VALLOITTAVAT YXKAX-KERTAKÄYTTÖASTIAT

Elämme keittiön vaivatonta vuosikymmentä. Tiskit on nyt lopullisesti tiskattu. Kertakäyttöastiat retkille, kesämökeille, kotiin. Kutsuille ja tuliaisiksi kun menette sinne. Sinikka ja Keltaruusu. Yxkax-kertakäyttöastiat. Kivat kotimaiset.

yxkax tiskit pois!

POLARPAK

Hämeenlinna Puh. 917-25881

ESA RAHKOSEN NOIDANKEHÄ

ja v. näkyy hyvin! Tunne on hivelevä kuin ennenkin. Ilta-aurinko luo valonsa neitojen suloihin ja paikka ja olo miellyttää!

Neitoja ja naisia kävi sinä kuhinalauantaina yksin, kaksin aina yömyöhälle saakka.

Kohottaudumme ylös sellaiseen asentoon, että olemme aivan lähellä. Reijän ääriviivatkin jo tuoksuvat ja odottavat! Tyttöjä kuin mansikoita. Viehkeitä ja vastustamattomia. Koemme taivaan kohta paljastuvassa alastomassa vartalossa, jonka pehmeät muodot laskeutuvat ylle, niin että huulin hivelemme sen muotoja.

Ahmimme tuoksua, nautimme läheisyyden antamaa hurmaa näkemättä, tietämättä, keitä he ovat.

Heitä kävi sinä iltana ja yönä 13 neitoa. Viimeiselle näytimme itsemme huolimatta itselle luetusta laista varovaisuuteen. Valitettavaa! Tapaus hukkui yleiseen juhlahumuun eikä sitä ajateltu. Ei nukuttu sinä yönä odotellessa, mitä huominen tuo tullessaan."

Esa Rahkonen on kirjoittanut kaiken me-muodossa. Hän selittää, että sillä tavoin syntyi itselle vaikutelma suuresta ryhmästä, eikä kirjoittaessa tuntunut niin nololta ja yksinäiseltä.

Naiset vain hymyilevät

Haapajärven tapaisella seudulla ei Esa Rahkosen tirkistely ole tietenkään jäänyt salaan.

Mies kertoo, että "kaikkihan tämän ovat tienneet", mutta vain yhden kerran, vuonna 1960 hän oli joutunut siitä vastuuseen oikeudessa. Silloin hänet oli tavattu "rikospaikalta" ja jotkut miehet antaneet ilmi. Tuomioksi tuli 800 markkaa sakkoja.

— Tuomari nauroi silloin minulle päin kasvoja ja käski mennä psykiatrille, Rahkonen muistelee.

Tämän jälkeen hän on saanut harrastaa rauhassa tirkistelyjään, mm. paikkakunnan poliisi on ollut hänen puuhistaan selvillä.

— Mutta kai ne ovat ajatelleet, että minä olen muuten vaaraton, hiljainen ja hyvä työmies, joten ovat antaneet olla . . .

Esa Rahkosen kunnioitus naisia kohtaan on kasvanut myös siitä tavasta, millä nämä ovat suhtautuneet häneen havaittuaan kurkistelun.

— Naiset vain hymyilevät tai nauravat. Hyvin harva on kauhistunut tai ilmaissut pelkonsa.

— Sen sijaan miehissä tämä on herättänyt jonkinlaista kateutta. Se tuntuu kyllä hullulta, mutta en muuksi osaa sanoa. Eivätkä he ainakaan ystävällisesti hymyile.

Onneton rakkaus ja itsemurhayritys

Elämänsä järkyttävimmän tilanteen eteen Esa Rahkonen kertoo joutuneensa keväällä 1967 huomattuaan, että oli perinpohjin rakastunut seurakuntasisareen, joka kävi hoitamassa vuodepotilaaksi joutunutta äitiä.

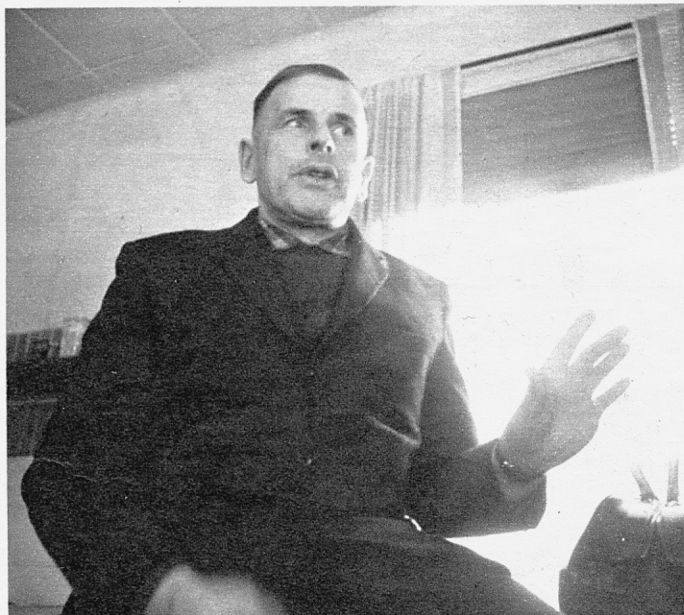
— Olin aivan silmitön. Ajatelkaa. Sellainen 20-vuotias enkeli tulee tänne mökkiin. Minä tunnen kurjuuteni, henkilökohtaisen helvettini, enkä osaa muuta kuin rakastua.

— Kestin sitä jonkin aikaa, kirjoitin hänelle kirjeen ja kun hän ei vastannut, yritin ampua itseni 1890-luvulta peräisin olevalla venäläisellä rullarevolverilla.

Esa Rahkonen nimittää yritystään ivallisesti venäläiseksi ruletiksi: — Tyypillistä kyllä, minussa ei ollut terää tehdä edes sitä kunnolla. Ammuin ensimmäisen laukauksen kohti otsaani, mutta käsi tutisi ja ohi meni. Vain ruuti jätti jälkensä. Kolme muuta laukausta ammuin kylkeeni.

Hän hoippui pitkän aikaa kuoleman rajalla, mutta jäi henkiin, tosin invalidina, jolle ei vieläkään ole työkyky täysin palannut. Sairastaessaan hän tapasi ensimmäisen kerran psykiatreja, jotka kiinnostuivat hänestä ja hänen muistelmistaan. Jo lyhyen hoitokauden jälkeen hän kertoo olevansa paljon vapautuneempi kuin aikaisemmin ja pystyvänsä kutakuinkin hämmentymättä puhumaan naisseurassa.

Esa Rahkonen on ilmeikäs ja kiihkeäpuheinen. Hän on kunnostautunut kotiseudullaan harrastelijateatterissa ja lausunut julkisesti runoja.

Äidin kuolema oli suuri helpotus

Suurimmaksi syyksi siihen, että kasvoi näin paljon kieroon, Esa Rahkonen selittää tiiviin riippuvaisuussuhteen äidistään:

— Ei se mikään sukupuolisuhde ollut, vaan olimme ja elimme kuin hyvät ystävät ainakin. Äiti määräsi kuitenkin kaikista asioista. Isäni kuoli 1959 ja hänkin oli ollut heikko voimakkaan naisensa rinnalla.

Vaikka Esa Rahkonen myöntääkin, että äidin helmikuinen kuolema vapautti hänet valtavasta taakasta, mies kirjoittaa päiväkirjassaan äidistään erittäin kauniisti ja herkästi.

Äidin kuoleman jälkeen hän merkitsi muistiin suuren määrän vanhuksen karskeja viisauksia, joiden joukosta löytää monia ahdistavaa äitipoika-suhdetta kuvastavia piirteitä:

"Pidä järki päässäsi, äläkä anna sen mennä perseeseen."

"Näytä nauravaa naamaa, vaikka sydän verta vuotaisi."

"Pidä poika puolesi. Katso eteesi, älä taaksesi."

"Kova paikka kun on kahden hullun kanssa pitänyt elää. Ei ollut häävi isä ja pojasta tuli samanlainen."

"Etkö sinä tiedä, että olet minun paskani."

"Pitää tuolle pojalle pitää jöötä, kun ei siitä miestä ole tullut."

"Kyllä ne kynii sinut putipuhtaaksi, kun minä kuolen."

Kun äiti näki itseään ampuneen poikansa, hän sanoi kylmästi: *"Ota perkele tuolta puukkokrapa, ettet jää kitumaan."*

Nyt alkaa nousu tai alamäki

Esa Rahkonen sanoo, että nyt hänen on yritettävä seistä omilla jaloillaan eikä voi turvata enää äitimuoriin.

— Minulla alkaa alamäki tai nousu . . . Sen olen päättänyt, että naiset saavat tämän jälkeen juosta rauhassa pissillä. En mene enää kyttäämään.

— Mutta se minulla on murheena, miten pääsen normaaleihin ihmissuhteisiin näin monien vuosien jälkeen? □

KORPIKIRJAILIJA

▲ "Vanha maisteri" on kaivanut hyllyltä vanhan ylioppilaslakkinsa ja seisoo jäitään sulattelevassa Kiantajärvessä joskus keväällä.

▶ "Seitsemääntoista vuoteen en ole ollut vaimoni Elsan kanssa aviosuhteessa", kertoi Iki-Kianto. Jo hääyönään hän karkasi Raakelin kanssa. Silti avioliitto Elsan kanssa kesti vaimon kuolemaan saakka.

▼ Kun Anja-sihteeri ja kirjailija olivat saunassa, tiskasi laillinen vaimo Elsa Maria tyynesti Turjanlinnan pihamaalla astioita.

JATKOA SIVULTA 87
aina ennenkin..." Kului melko aika ennen kuin huomasin, että ukko oli mustasukkainen. Hän ei halunnut laskea Anjaa meidän soudettavaksemme.

Niin me sousimme peräkkäin, me isot miehet toisessa veneessä, toisen airoissa Anja.

Vasta nyt muistui mieleen Otso Kiannon edellisenä kesänä lausuma varoitus, että ei pidä osoittaa mitään kiinnostusta Iki-Kiannon sihteeriä kohtaan.

Kolmas vaimo oli Mirkku

Kahden kesän jälkeen Anja lähti hermojaan lepuuttamaan ja jäi sille tielleen.

Kun seuraavan kerran tapasin kirjailijan Helsingissä, naisellisena holhoojana oli Ella Mirjam eli Mirkku. Hän oli hyväluontoinen hessukka, joka piti ainakin hyvää huolta Kiannon taloudesta.

Mennessäni kerran käymään, ehkä siinä 50-luvun lopulla, Kiannon kotiin, hän oli juuri tullut sairaalasta ja makasi aivan voimattomana vuoteessa.

Huhujen mukaan hänet oli leikattu, havaittu mahasyöpä, ommeltu kiinni ja lähetetty kotiin kuolemaan.

En tullut tarkistaneeksi, kuinka paljon tuossa oli totta, paljonko paisuttelua — joka tapauksessa urho oli aivan lamassa.

Hän valitteli, että hänet tahdotaan tappaa ruualla. Hän ei haluaisi syödä mitään, sairaalastakin oli paettava pakkosyöttöä.

Minä neuvoin Mirkkua, ettei syöttäisi vanhusta missään tapauksessa väkisin, vaan hakisi terveyskaupasta sopivaa teetä ja antaisi sitä. Ja Kianto selvisi ja eli vielä kymmenen vuotta.

Kun Elsa Maria kuoli, Mirkulle lankesi laillisen vaimon osa ilman taistoja, mutta hänkin kuoli 1961 Turjanlinnassa, "Kohtalon korsussa". Voimaton kirjailija joutui viettämään pari päivää kuolleen kanssa ennen kuin joku osui taloon.

*

Seuraavassa numerossa valokuvaaja Matti Poutvaara kertoo Inkerin ja Iki-Kiannon ikuisesta rakkaudesta. □

Iki-Kiannon reunahuomautus sisarelleen:

"JA SINÄ SAATANAN POSTIMUMMU OLET MUKA SIVEÄ!"

Ilmari Kiannon poikkeuksellinen luonne ja vapaat elämäntavat joutuivat kovaan ristiriitaan kirjailijan kunniallisten sukulaisten mielipiteiden kanssa. Julkaisemme tässä Iki-Kiannon raivostuneen naimattoman sisaren Aino Calamniuksen kirjeen Kiannon porilaiselle rakastajattarelle vuonna 1933. Ainon ja mestarikirjailijan eriävät mielipiteet tilanteesta näkyvät lyijykynällä tehdyistä huomautuksista, jotka ilmestyivät kirjeeseen sen jouduttua Kiannon käsiin. Sisartaan Kianto käytti hyväkseen kirjoittaessaan Postineiti-romaaninsa, jota ei aikoinaan voitu sensuroimatta päästää julkisuuteen. Kirjailijan kuoltua siistimätön käsikirjoitus on kaivettu esiin ja ilmestynee aikanaan markkinoille.

1933

Olof
Rouva Degerman, Pori.

Tietoisna niistä mielettömistä edesottamisista, joita teillä on veljeni Kiannon kanssa, avioliittoasumme[illegible] y.m. en [illegible] voi olla teitä varoittamatta.

Ettekö te siis ole tietoinen kaikista niistä [illegible] julkisesti ilmoitetuista suhteista, avioliitoista ja morsiamista, joita Kiannolla on ennestään, kun nyt uskotte, että menette avioliittoon hänen kanssansa?

Oma sisar näin halpa.

1.) Kianto on ensi kerran ollut siviiliavioliitossa Hildur Malmbergin kanssa, josta 8 lasta (1 kuollut, 1 annettu pois),

2) Toisen kerran ("omantunnon avioliitossa") Siviä Karpin kanssa, josta 3 lasta (1 annettu pois) ja Siviällä ent. lapsia [illegible] 1.

3) Siiri Engströmin kanssa kolmannen kerran – kai [illegible] – ja hänellä on taki ollut entisiä lapsia 2 tyttöä.

4) Neljännen kerran on julistanut "morsiamekseen",

KÄÄNNÄ

JA SINÄ SAATANAN...

"Tietoisena niistä mielettömistä edesottamuksista, *(!)* joita teillä on veljeni Kiannon kanssa, avioliittosuunnitelmista ym. en lopullakaan voi olla teitä varoittamatta. *(!)*

Ettekö te siis ole tietoinen kaikista niistä entisistä julkisesti ilmoitetuista eukoista, avioliitoista ja morsiamista, joita Kiannolla on ennestään, *(Oma sisar näin halpa!)* kun nyt uskotte, että menette avioliittoon hänen kanssansa?

1) Kianto on ensi kerran ollut siviiliavioliitossa Hildur Malmbergin kanssa, josta 8 lasta. 1 kuollut, 1 annettu pois.

2) Toisen kerran "omantunnon avioliitossa" Siviä Karpin kanssa, josta 3 lasta, 1 annettu pois, ja Siviällä ent. lapsia ainakin 1.

3) Siiri Engströmin kanssa kolmannen kerran — kai omaatuntoa vailla — ja hänellä on toki ollut entisiä lapsia 2 tyttöä.

4) Nejännen kerran on julistanut "morsiameksi" nykisin Elsa Maria Kokon, jolla on laillinen ero ensi miehestään ja on 2 lasta siitä.

5) Nyt tulisi teistä 5s julkinen nainen!

Siinä välissä on sitten ollut monta, jotka, alkuasteella ollen suhteet, ovat samassa toimitetut pois. *Ja tämän muka tiedät, Sisar Piru. I. K.)*

Ja teilläkin kuuleman muk. on tyttö ja ainakin yksi mies? *(Aivan kuin minulle mahdotonta.)*

Tekö nyt uskallatte lähteä tänne korpeen ja uskotte siis, että teille annetaan arvoa Turjanlinnassa rouvana. Te erehdytte. Oman kohtani ja Kiannon lasten kohdan tiedän. Me tulemme halveksimaan teitä koko sydämellä, inhoamaan ja tuomitsemaan ja luulenpa, että hyvin kankeaksi ja tehdyksi muuttuu seurustelunne kylällä. Ja kylläpä se rakkaus näyttää entisissä liitoissakin pian sammuneen. Edesvastuu suurin tulee sille, joka on tietoinen näin monista entisistä suhteista ja se olette te.

Tiedättekö te, montako huokausta *(Haista pylly, sinä huokauksinesi. Veljesi Ilmari!)* me omaiset olemme saaneet tukahduttaa, tiedättekö, monta rahahuolta ja suurta häpeää kantaa veljemme, *(Kanna sinä ilkimys oma vanhapiikahäpeäsi!)* mielettömän veljemme ja irstasten naisten vuoksi? *(Ja sinä saatanan postimummu olet muka siveä!)* Kun lapset pyytävät koulurahaa, kyllä Kianto miljoonan velkansa luettelee, kun te kevytmieliset naiset pyydätte koristeita ja matkarahoja, kyllä Kianto komeasti kukkarostaan rahoja kaivaa — nimittäin aina sille viimeiselle.

Ajatelkaa vähän ennen kuin astutte ikuiseksi kiroukseksi jo ennen kirottuun pesään.

Jos Teillä on vähänkään sydäntä ja omaatuntoa, älkää panko taakkaa taakan päälle. Vaikka Kiantokin nyt raivostuisi, kerran hän teitä juuri siitä kiittää — kunnioittaa!

Sisareni on teille turhaa tästä samasta lempeässä ja vakavassa muodossa varottanut, *(Kyllä vain — samaa sorttia)* vaan koskei se auttanut, olen minä teitä kohtaan käyttänyt jyrkempää muotoa. Kuunnelkaa mua, minun takanani on enemmistön mielipide. *(Juoruämmät sun takanasi.)* Koskaan ette täällä menesty, ei koskaan! Ja jos te astutte Turjanlinnaan, muuttaa kyllä kaikki Calamniukset pois Suomussalmelta. *(Sitä juuri haluammekin!)* Jumala *(Älä lausu turhaan Jumalan nimeä, Pirun palvelija. Eläköön vapaus!)* avatkoon sydämenne jo ajoissa, antakoon omantuntonne ja järkenne puhua! Ettekö edes huomaa, että Kianto on niin vanha mies, että kohta arvattavasti tarvitaan hoitajaa . . . mutta erilaista.

Psalmi 11/XII 32 — Aino Calamnius *(Aino Calamnius saa hoitaa! Hävyttömyyden huippu.)*

J.K. Vieläkin kysyn: Luuletteko voivanne ostaa onnenne toisten onnen kustannuksella?

Oletteko todella sellainen ihminen, joka iloitsee toisten kärsimyksistä? Jos niin on, olette julma ja raaka nainen, jonka vuorostaan kyllä täytyy kärsiä samat tuskat kuin edeltäjänne, muuten vain kymmenkertaisesti! Uskokaa mua, olen niin paljon nähnyt ja kuullut, *(Wanhapiika ei ole nähnyt mitään.)* että tiedän niin käyvän. Jos siis tahdotte ehdoin tahdoin te, samaten Kianto kanssa, huolimatta pitkästä harkinnastanne vaaraan antautua, niin syyttäkää itseänne! Älkää tulko sitten valittamaan kuten entiset morsiamet ja Kianto itsekin, meille ja erikoisesti minulle. Ei löydy enää sääliä, ei anteeksiantoa. Ajatelkaa, mihin asemaan tulette! Ajatelkaa, että kaikki Ilmarin lapset teitä kiroavat, tallaavat! *(Se on ikuinen vale!)*

Pojat ovat niin kuumaverisét, etten takaa mihin tänne tulonne vie . . . *(Siis uhkaus!)* Jumala avatkoon ajoissa silmänne, ettette tulisi lisäämään entistä kurjuutta tänne. Ja vaikka menisitte mihin tahansa tässä pienessä Suomessa, uhkaa teitä sama vaara. Ainoa minkä voisitte tehdä, on että menisitte mormoonien maahan ellei Neuvostolaan, jossa ei ole kirkollista uskontoa — enää . . ." □

Korpikirjailija Kianto retkeilykamppeissaan.

Oletteko aikonut hankkia kotiinne jotakin uutta ja viehättävää...

Tämä on silloin Teidän tilaisuutenne – edullinen tilaisuutenne. Todetkaa, kuinka paljon nämä kauniit esineet voivat muuttaa kotinne ulkonäköä.

IHAILKAA NIITÄ KOTONANNE ILMAISEKSI 10 PÄIVÄÄ!

Sallikaa Ludvig XV:n tyylisen peilin tuoda kotiinne ylellisyyden tuntua.

"Millainen lintu, sellainen pesä", sanotaan sananlaskussa. Ja tämä pitää paikkansa tänäkin päivänä. Kodin hengen luo nainen. Hän valitsee esineet, jotka luovat kodin miellyttävän, ylellisen ja rauhaisan ilmapiirin. Mutta nämä esineet kuvastavat myös emännän henkilökohtaista makua ja hänen kotiaan kohtaan tuntemaansa kiinnostusta.

Antakaa meidän auttaa Teitä sisustuspulmissanne. Peiliongelmanne viehättävä ja onnistunut ratkaisu on Ludvig XV:n tyylin mukainen peili siroine pöytineen. Niiden molempien muoto noudattaa tarkoin aitoa alkuperäistä tyyliä ja niiden viimeistely on suoritettu italialaisia erikoismenetelmiä käyttäen. Tilatkaa koko koreus kotiinne. Tutustukaa siihen ilmaiseksi 10 päivää. Ja mikäli se miellyttää Teitä, voitte hankkia sen omaksenne erittäin edullisesti.

Kaikessa kauneudessaan tämä peili vetää täysin vertoja aidoille antiikkiesineille

Tämä peili ja siihen kuuluva pöytä sopivat erinomaisesti esim. eteiseen, olohuoneeseen ... sinne, minne haluatte tuoda tyylikkyyttä ja ylellisyyttä. Kullatut, lehvin ja kukin koristetut kehykset sopivat hyvin myös muihin tyylisuuntiin, jopa modernin sisustuksen suoraviivaisuuteenkin, jonka ankaruutta niiden siro naisellisuus sopivasti keventää. Ne tuovat kotiinne tuulahduksen menneiden vuosisatojen hienostuneesta sisustustyylistä. Niiden kaunis muoto ja hillitty kultaus todistavat hyvää makua.

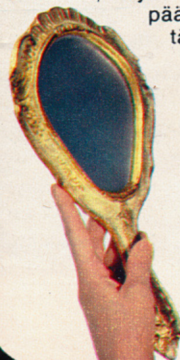
Italialaiset taiteilijat takaavat työn korkean laadun

Tämän peiliyhdistelmän muotoilu noudattaa taidokkaasti Ludvig XV:n aikaista tyyliä. Ja siinä onkin sen onnistuneen ulkonäön salaisuus. Itse jäljennöstyön ovat suorittaneet italialaiset taiteilijat, joiden ateljeilla on takanaan jo vuosisataiset perinteet.

Peilin mitat ovat, kehykset mukaan lukien, 84 x 53 cm. Erityistä huolta on omistettu lasin hopeoimiselle; se kestää vuosien käytön lohkeilematta ja naarmuuntumatta. Taustapuolella lasia suojaa kauniin punainen huopapäällysteinen tukilevy. Pöytä (59 x 22 cm), joka on samaa ranskalaista tyyliä kuin peilikin, on päällystetty aidolla italialaisella onyksmarmorilla.

Tyytyväisyys taataan: Tilatkaa tämä koristeellinen peili ja pöytä kotiinne 10 päiväksi. Ihailkaa omin silmin niiden kauneutta ja huolellista valmistustapaa. Nähkää, kuinka hyvin ne sopivat Teidän kotiinne. Ellette kuitenkaan ole niihin ehdottoman ihastunut ja tyytyväinen, voitte ilman muuta palauttaa ne meille. Mikäli taas päätätte pitää ne itsellänne, Teidän tarvitsee maksaa niistä ainoastaan mk 33:— kuukaudessa kuuden kuukauden ajan tai vain mk 184:— (+ postitus) käyttäessänne käteismaksutapaa. Todella edullista. Vertailkaa hintoja. Tulette toteamaan vastaavanlaiset peilit muualla varmasti paljon kalliimmiksi.

Niin. Jos olette päättänyt hankkia kotiinne jotakin uutta ja erikoista, nyt Teillä on ainutlaatuinen tilaisuus toteuttaa päätöksenne. Postittakaa oheinen kuponki jo tänään. Se ei velvoita Teitä mihinkään, mutta antaa Teille mahdollisuuden ihailla tätä viehättävää peilin ja pöydän yhdistelmää kotonanne ilmaiseksi 10 päivää.

ILMAISEKSI

Jos postitatte kupongin 5 päivän kuluessa, liitämme lähetykseen myös tämän ihastuttavan käsipeilin. Sen mitat ovat 29 x 14 cm ja siinä on kauniilla ornamentilla koristettu kullattu reunus. Mikäli päätätte pitää seinäpeilin ja pöydän itsellänne, saatte käsipeilin aivan ilmaiseksi.

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää minulle koristeellinen peili ja pöytä -yhdistelmä kotiini 10 päivän ilmaista tutustumista varten. Jos en ole niihin täysin tyytyväinen, on minulla oikeus palauttaa ne 10 päivän kuluessa enkä ole Teille mitään velkaa. Jos taas haluan pitää ne itselläni, suoritan mk 184:— käteisellä 10 päivän kuluessa lähetyksen vastaanottamisesta tai vain mk 33:— kuukaudessa kuuden kuukauden ajan (+ posti- ja toim. kulut mk 6:—).

Nimi

Ammatti Synt.

Osoite

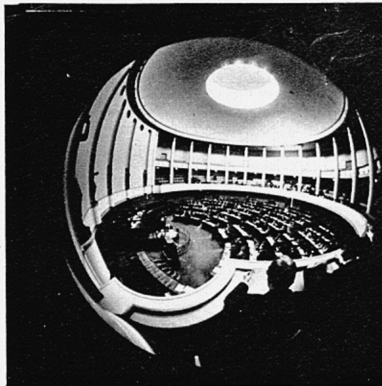
Postitoimipaikka Hymy 1. 6.

Postikonttori, Helsinki 10, lupa n:o 1700

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä.

HOBBY HALL
(Oy Concert Hall Society Ab)

Postilokero 56018
HELSINKI 300

Edustaja 201 kysyy:

Niin sitä on sitten saatu hallituskin satulaan. Ja tulipa vielä meikäläisistä, kiitos UKK:n.

Ei siinä tarvittu noita tärkeileviä kansanedustajia. Tarvittiin asiantuntijoita, kuten esimerkiksi sosiaaliministeri Gunnar 'Kotimainen' Korhonen. Hän siitä sitten vaan hoitelemaan lentoemäntienkin ilmakuoppia.

Tietenkin ulkoministerinä on ystävämme Väinö Leskinen, vaikkei viitisen vuotta sitten vielä edes kättä paiskailtu puolin eikä toisin. Väiskin nimitys on kova pala Ahdille, kun linguaphone oli ehtinyt hiukan tuoda kielitaitoakin.

Virolaisen Jussi oli varmasti sitävastoin mielissään päästyään Vironperän navettaan ylioppilaita pakoon. Nyt on barrikaadeilla Jaakko Numminen, jonka tähän asti kuuluisampi veli Juha kirjoittelee tässä samassa lehdessä toisaalla. Hyvin on siis pullat Hymylehdenkin kohdalla uunissa. Toisaalta: totuus ei pala tulessakaan. En silti kehoita kokeilemaan. Tiedä vaikka palaisikin.

Teuvo Aura on varmasti hyvä pääministeri. Ei ainakaan halua siirtää pääkaupunkia Piippolaan. Ja toisaalta Maunollekin tekee välillä hyvää tarkkailla Suomen Pankin balansseja ja bilansseja, ettei mene kokonaan tuntuma kaikenlaisissa telakoitten ja tukkikämppien haastattelutilaisuuksissa, joissa kuitenkaan kukaan ei tohdi kysyä sitä ainoata asiaa, joka meitä kaikkia todella kiinnostaa: viinan hintaa.

Nils Westermarckin asema on sitävastoin tulevassa hallituksessa hankalin. Hän kun on saanut professuurin maanviljelystalouden asiantuntijana ja nyt tarvittaisiin maatalousministeriksi joko teurastajaa tai pakettiinpanijaa.

Päiviö Hetemäki joutui hallitukseen ilman parasta kaveriaan, Hautalan Arskaa, jota SKP ei kateuksissaan ainakaan aikaa päälle halunnut päästää rahanjaolle. Eikä sinne päästetty Hämäläisen Niiloakaan, vaikka kyllä hänkin tuohon kansalliskabinettiin olisi kuulunut.

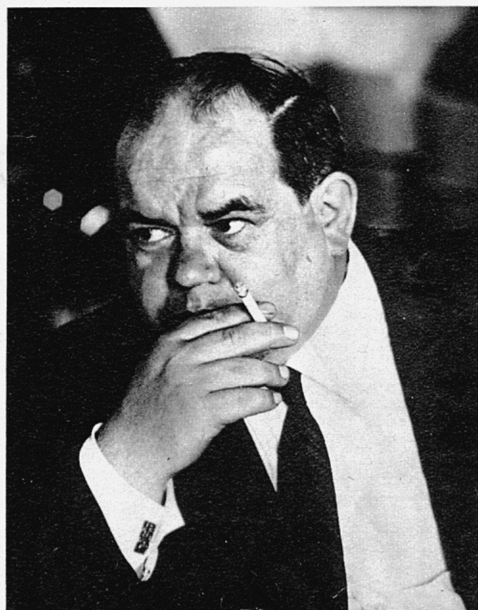
Nyt tulee vain turhia riitelyitä työmarkkinoilla sellaisista pikkuasioista kuin palkoista ja työajoista. Onneksi sentään työllisyys häipyy kerralla kun keskustapuoluelainen maaherra Esa Timonen alkaa opettaa puolukanpoimimista ja mato-ongintaa, kuten aina valmiin partiopojan tuleekin.

Teemu Hiltunen on Lahden kaupunginjohtaja ja Onni Hiltusen, entisen ministerin, poika. Kyllä Teemu pitää poliisit kurissa, ei ole epäilystäkään. Ja lait laatii Keijo Liinamaa, joka ei koskaan ole ollut suden sen enempää kuin lampaankaan puolella. Korkeintaan joskus lammas suden vaatteissa.

Muista ministereistä, kuten tientekijä Martti Niskalasta, Mannerheimin ristin ritarista Arvo Pentistä, Alli Lahtisesta ja Olavi J. Mattilasta ei ole syytä sanoa myöskään pahaa sanaa. Annettakoon vain ohjeeksi, Valmetin miehille — Mattilalle ja Pentille —, että yrittäkööt vain rakennella tänne erilaisia tehtaita lisää, sillä loppujen lopuksi auto-, laiva-, juna- ja lentokoneteollisuus eivät lainkaan vastaa vielä suomalaisten todellisia työhaluja. Tarvitsemme polkupyörätehtaita, mopeditehtaita, kenkätehtaita, huopatossutehtaita ja kaikkia sellaisia tehtaita, jotka auttavat meitä menemään eteenpäin.

Veikko Vennamo unohdettiin — luonnollisesti

Hallitus on siis hyvä. En silti malta olla ottamatta esille

▲ Sivusta seurailee Vennamon vävypoika Olavi Tupamäkikin hallituksen touhuiluja. Pian ehkä myös koko eduskuntataloa puolustusvoimien kutsuessa saappaineen ja parturinsaksineen.

◄ Sosialidemokraattien partaisin kansanedustaja Arvo Salo vaihtui vaaleissa Suomen Sosialidemokraatin eduskuntatoimittajaksi, mutta tilalle tuli kahta kovempi Salo, ammattientarkastaja Eero 'Kössi' Salo Hämeen härkäteiltä.

Eikö nukkehallitus ole liian lempeä ilmaisu syntisistä vallanpitäjistä?

yhtä miestä, joka pelkästään omaa vaatimattomuuttaan taas kerran unohdettiin. Tarkoitan tietenkin Veikko Vennamoa, jota kaiken kukkuraksi ärsytettiin melko kömpelöllä tempulla: jätettiin kaksi jakkaraa vapaaksi hyvin tietäen, että juuri ne olisivat olleet Veikolle sopivat kuin nyrkkiposti silmään.

Tuskinpa kuitenkaan Veikko olisi lopulta hallitukseen itse tuppautunut. Sinne olisi mennyt Eino Poutiainen, joka olisi pystynyt sanomaan venäläisillekin da da:n sijasta ta ta taa. Ja unohdetun kansan puolesta esimerkiksi jämerä pohjalainen Matti Asunmaa, joka sanoi eruskuntahan lähtiessään menevänsä ensimmäisen kerran kravatti kaulassa töihin.

Oli siis aivan oikeutettua, että VV sysäsi hetimiten ensimmäisellä ruokavälitunnilla välikysymyksen, joka kuului:

"Omalaatuisten toimenpiteiden ja viivyttelyjen jälkeen muodostettiin maahamme yhdessä päivässä koko eduskunta ja eduskunnassa olevat kansanedustajat täysin sivuuttaen epäkansanvaltainen ja epäparlamentaarinen n u k k e h a l l i t u s. Niinpä ei myöskään ketään SMP:tä lähellä olevaa henkilöä hallitukseen edes kysytty eikä haluttu. Näin tapahtui, vaikka maassamme ei ole minkäänlaista poikkeustilaa ja vaikka ei edes oltu riittävästi selvitetty erilaisten parlamentaaristen hallitusten muodostamisen mahdollisuuksia.

Eduskunta edustaa valtiopäivillä Suomen kansaa ja on maamme korkein vallan haltija. Kuitenkin eduskunta heitettiin väheksyvästi täysin syrjään. Vain muutamien puolueiden **suppeat sisärenkaat** olivat selvillä tästä hämmästyttävästä presidentinhallituksen muodostamisesta. Perustuslaki ei kuitenkaan tunne harvainvaltaa.

Kun tarkastelee hallituksen kokoonpanoa, voi todeta, että siinä ovat erityisesti edustettuina monopolipääoma ja **talonpojan tappolinja.** Kansan ääntä ei ole kuultu vaan valtakuntamme toimeenpanovallan maan korkeimmasta tahosta riippuva korkein johto on ratkaisevassa asemassa. Kuitenkin perustuslakimme edellyttää vallanjakoa.

Kaikilla näillä perusteilla esitämme valtiopäiväjärjestyksen 37 §:n 2 momentin nojalla hallituksen vastattavaksi seuraavan välikysymyksen:

KATSOOKO HALLITUS VOIVANSA TOIMIA MAAMME LAILLISENA HALLITUKSENA, VAIKKA SE ON MUODOSTETTU EDUSKUNTA JA KANSANEDUSTAJAT TÄYSIN SIVUUTTAEN EIKÄ NAUTI EDUSKUNNAN LUOTTAMUSTA."

Näin kauniisti Vennamo siis haluaa korostaa, missä ja kenen persoonassa on Suomen kansan korkein johto. Ja kun nyt kerran on ryhdytty valtiopäiväjärjestystä kahlaamaan, muistutettakoon mieliin myös 58. pykälä. Se kuuluu:

"Edustajan tulee esiintyä vakaasti ja arvokkaasti; älköön kukaan käyttäkö loukkaavia, pilkallisia tahi muuten sopimattomia sanoja hallituksesta tahi yksityisistä henkilöistä. Jos joku tätä vastaan rikkoo, kutsukoon puhemies hänet järjestykseen sekä, ellei hän tästä ota ojentuakseen, kieltäköön hänet puhumasta. Muuten olkoon eduskunnan asia tutkia, onko edustaja, joka on järjestystä rikkonut, saapa puhemieheltä nuhteet ja varoituksen taikka määräajaksi, enintään kahdeksi viikoksi, pidätettävä eduskunnan istunnoista taikka tuomioistuimessa saatettava syytteeseen, vai saako asia raueta."

Tämäkin pykälä tukee siis Veikko Vennamon toimintaa, sillä ei kai kukaan ole koskaan ainakaan Suomessa kutsunut hallitusta, syntisistä ihmisistä muodostettua, nukkehallitukseksi?

Mutta ei toki hallitustakaan pitäisi kehua liikaa, vaikkei valtiopäiväjärjestys siitä mitään sanokaan. □

◄ Veikko Vennamo on aina yhtä veitikkamainen: tällä kertaa vee tarkoittaa välikysymystä.

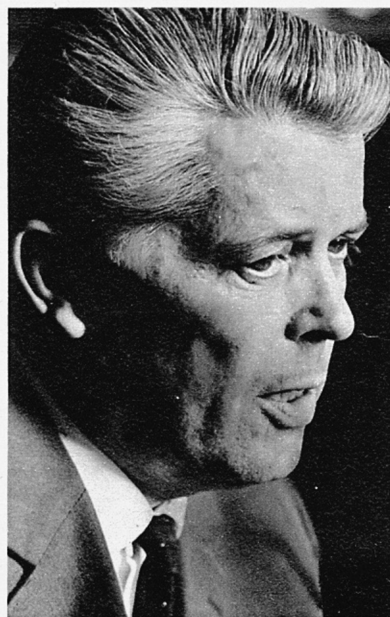
▼ Johannes Virolainen jätti barrikaadit Jaakko Nummiselle ja ylioppilaille.

▲ Saatiin sentään kaksi omaa miestä, Westermarck ja Leskinen, toteavat ruotsalaisen kansanpuolueen tempppuhenkilöt Victor Procope (vas.) ja puoluesihteeri Patrik Lilius.

► Ei tullut aitiopaikkaa enää Paavo Aitiollekaan. Sen sijaan SKDL:n liittovaltuuston puheenjohtajan nuija pysyi tämän hyvin pukeutuvan herran kädessä.

JYMÄYTTÄJÄ MYY BOX-POSTITSE

☐ Haluatko tulla hypnotisoijaksi? Tilaa kurssi postitse.
☐ Haluatko ystävän? Tilaa hänet postitse.
☐ Haluatko atleettivartalon ja seksuaaliset huippukyvyt? Tilaa postitse. Se tulee pirun halvaksi. Kympistä kolmeen tai neljään. Ainoa paha puoli on, ettet sen maksamisen jälkeen osaa hypnotisoida, sinulla ei ole atleettivartaloa eikä ystäviä. Sukupuolinen kykysikin kasvaa vain jos kiukku siihen vaikuttaa.
Postimyynnin box-hommat näyttävät vahvasti siltä, että ainoa tuote, joka todella kannattaisi tilata on pikakurssi "Miten perustan postimyyntiliikkeen".

Teksti ja kuvat: SEPPO A. TIAINEN

Sanottakoon tässä nyt selvästi, että koko tällä kannanotolla ei missään nimessä tarkoiteta maassamme toimivia suuria tai muuten todella vastuullisia postimyyntiliikkeitä. Sellaisia kuin esim. Kalle Anttila Oy, Elles Oy, monet kellokauppiaat ja ne monet muut, jotka todella vastaavat siitä, että asiakas saa rahoilleen vastineen. Ne vastaavat myös siitä, ettei asiakas kärsi vaikka joutuukin vaihtamaan tilaamansa tuotteen. Joskus jopa joustavammin kuin tavallinen vähittäiskauppa. Tämä tarina käsittelee pikkuliikkeiden omalaatuista asiakaspalvelua.

On tarjouksia

Pienikin ilmoitusten poiminta eri lehdistä tuottaa aikamoisen artikkelivalikoiman, jota hyväuskoisille tarjotaan. On röntgensilmälaseista alkaen kaikkea hauskaa rinnankasvatusvoiteisiin. Mepä tempaisimme joukon näitä ilmoituksia, panimme yksinäisen nuorenmiehen P. Toivosen hakemaan väriä elämäänsä. Ja sitä tuli. Suurimmaksi osaksi vain niin, että jos P. Toivonen olisi todellinen henkilö, hänen kasvojensa suuttumuksen puna vaihtuisi juuri näinä aikoina sisukkaan kiukun siniseen, ja herra Toivonen ostelisi paraikaa haulikkoa. Mutta mitäpäs tässä, saammeko esitellä saaliimme.

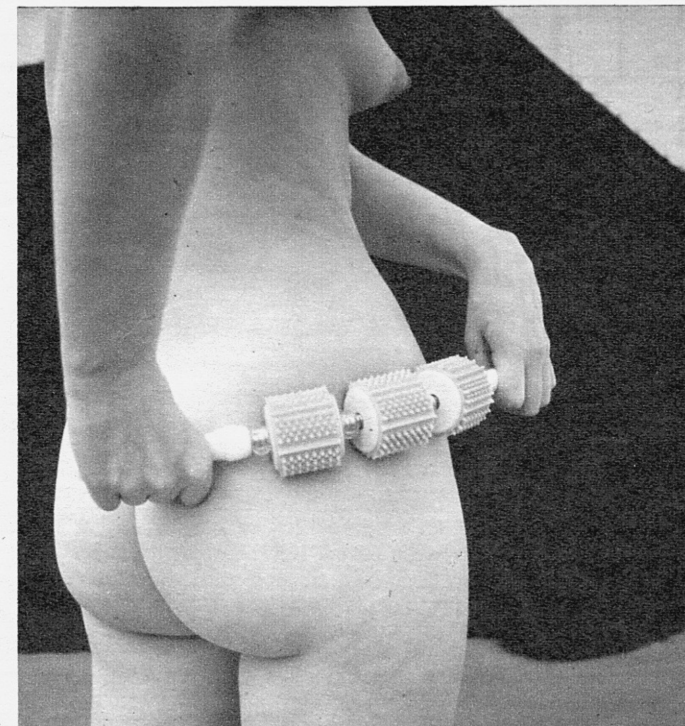
Hypnoosikurssi

Tultuaan usein kaltoin kohdelluksi P. Toivonen päätti tilata hypnoosikurssin. Vain hypnotisoiva katse, ja kaikki keljuilijat tanssisivat hänen tahtonsa mukaan. Porissa oli Box 100, mistä apu lähti. Hinta 21 markkaa. Kun lähetys tuli Toivonen totesi ensin, että lähettäjä oli vanhojen rahojen liikemies J. Sallinen. Mitäs nimistä, kirje auki ja harjoittelemaan. Vaan voihan nenä. Ei tullut kuin seitsemän kakkosvälillä kirjoitettua ja monistettua tekstiliuskaa. Kopioitu kenties jostakin oppikirjasta ja täyttä puppua opetustarkoituksessa. Koko roskan lopussa oli hurskas tervehdys: Toivomme menestystä. Toivottaja olisi tarvinnut lähinnä kovaa menoa, mikäli olisi ollut Toivosen lähettyvillä.

Hierontaa

Toivonen vilkaisi peiliin ja huomasi lihoneensa. Oli tullut ihomatojakin. Eipä hätää, onhan tarjouksia. Tilattiin Grand Massette -hieromakone, hinta 29:90. Vacutex-ihonpuhdistaja hankittiin Monitosta (Os. H 4, missä yhteydessä Toivonen ajatteli, että taitaa olla mahtifirma). Grand Massette tuli ensin. Kone oli varsinainen kaulin. Joustavassa akselissa kolme teräksenkovaa muovista piikkirullaa. Toivonen ajatteli, että kait ne tietää ja pyyhkäisi kerran. Se riitti. Kertakin vielä ja olisi esittelylehtisen väitteen mukaan tosiaan ollut veri liikkeellä. Ihon pinnalla. Vacutex taas oli esitteen mukaan saanut USAssakin neljä miljoonaa käyttäjää. Melkoista sakkia varmaan, sillä Toivonen ei saanut vempeleellä aikaan mitään. Nyt Vacutex on kotipihan lapsilla vesipistoolina. Kantomatka viisi metriä. Vähän entistä pettyneempää Toivosta lohduttivat Grand Massette -esitteen kuvat. Melko härskejä otoksia nuoresta neidosta, joka oli suostunut edes kuvissa raastamaan itseään. Joku masokisti. Yksi salaisuus sentään paljastui. Os. H 4 oli sama firma Tradimex, joka myi piikkirullaakin.

Grand Massette -hieromalaite on varsinainen kaulin, jota Toivonen rohkeni kokeilla vain kerran. Kuvia hän sen sijaan katseli mielellään.

Toivosen siskoparka oli pyytänyt joskus itselleen intiimiä hieromakonetta. Velipoika päätti muistaa tyttöä syntymäpäivänä ja tilasi Charmacen. Halpakin oli 12:50. Oli oikein japanilaisen kevyen teollisuuden ihme nahkakotelossa. Vemputtaja oli suunnilleen pikkupojan pilin kokoinen, joten suomalainen sisko tuskin olisi paljon hätkähtänyt sen nähdessään. Toivosessa oli samalla herännyt jo tieteellinenkin mielenkiinto. Kun esitteessä sanottiin, että kone pelaa kaksi tuntia, hän otti lähtöajan ja löi virrat päälle. Eikös paskat. Kymmenen minuuttia ja sitten seis. Syykin löytyi heti. Japanilaisessa sauvassa oli sisällä kiinalainen paristo syöpyneenä ja homeisena.

Hädässä ystävä tarvitaan

Toivonen oli nyt murtumaisillaan huonoon kaupankäyntionneensa. Ystävä apuun ja äkkiä. Mistäpä niitä muualta kuin postitse. Varmuuden vuoksi pamautettiin anomus kolmeen paikkaan. Cennofins, Box 272, Tampereelta lähetti 187 nimeä. Nuorin oli 15-vuotias neiti ja vanhin 69-vuotias raumalainen leskirouva. Kolmisenkymmentä henkilöä täytti Toivosen vaatimukset, mutta niistäkin oli puolet miehiä. Tuohta meni 11 markkaa.

Keski-Suomen kirjekerho vaati 85 pennin postimerkin ja 10 markan postiennakolla tuli viisi naisennimeä. Ja eikös perhanaa, yksi tyttö otti yh-

KÄÄNNÄ

JYMÄYTTÄJÄ MYY BOX-POSTITSE

teyttäkin. Kynäklassikoille Tampereelle piti lähettää 5:85, kuusi osoitetta. Kukaan ei kirjoittanut.

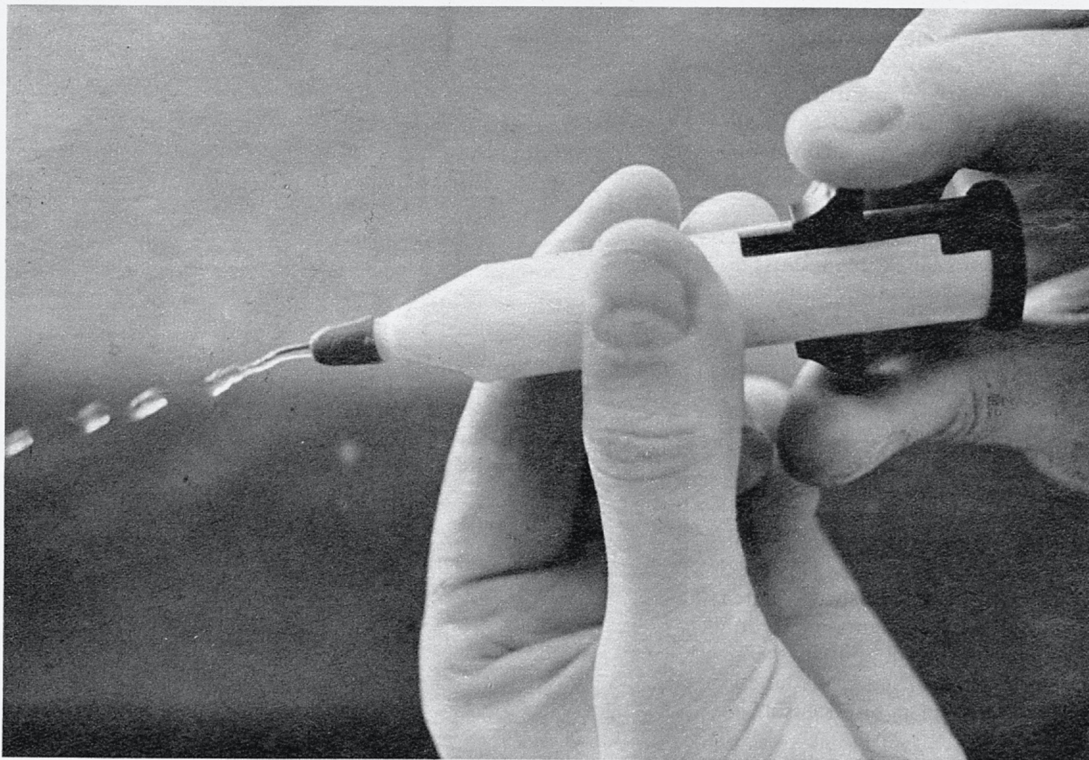
Cennofins myy paitsi nimiä myös "alan kirjallisuutta" jotka osoittautuivat seksuaalietiikan tietokirjoiksi. Firma tarjosi mahdollisuutta ilmoittautua kortistoon. Piti täyttää vain luottamuksellinen lappu. Toivonen ei arvannut kertoa toiveitaan, ei harrastuksiaan eikä sitä mitä omistaa.

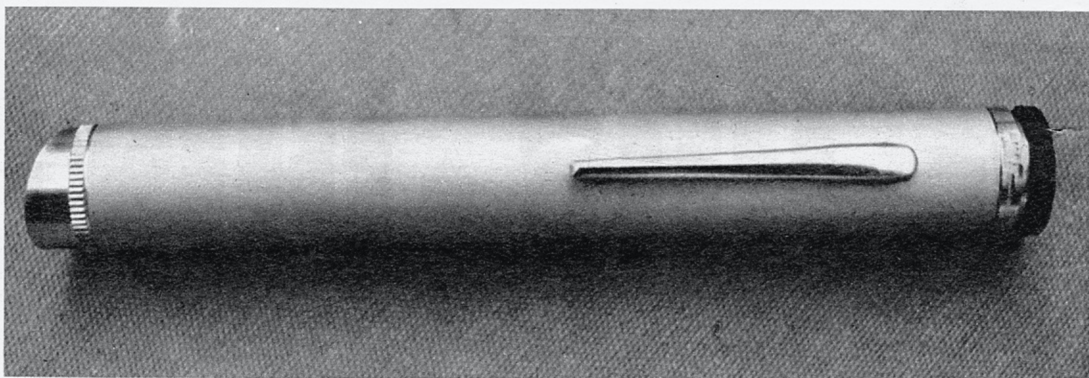
Seksuaalihurjasteluihin

Tässä vaiheessa kohisi kiukun ohella Toivosen suonissa myös kevään huume. Kun kirjeitse ei löytynyt toveria, päätti P. hankkia muovisen sexpartnerin. Oli tarjolla 140 markan Lola ja 30 markan Geisha-nukke. Rahat riittivät enää jälkimmäiseen. Morsian haettiin postista suurin odotuksin. Paketti oli siisti ja sen päällä herkkänä yksityiskohtana punainen koristenauha. Itse asianomainen oli niljakas muovimytty. Kun se puhallettiin täyteen, muodostui toiseen päähän punainen SE. Käyttöohje opasti, että "emätin" lämmitetään kuumalla vedellä ja voidellaan mukana tulleella liukastusvoiteella. P. ei lämmittänyt eikä voidellut. Geisha jäi immeksi.

Henkilömme perusteellista luonnetta kuvaa, että onnistuakseen varmasti, hän samalla tilasi 16 markalla lääkkeet sukupuoliseen väsymykseen. Tuli Dorub Erectaa, voimaravintoa ja halkaisijaltaan lepotilassa noin viiden pennin kokoinen jämäkkä kumirengas. Käyttöohjeen mukaan piti jo päivällä syödä kolme voimaravintopilleriä, sitten asettaa ennen aiottua yhdyntää ren-

"Hieromakaulimen" hinta on peräti 29:90 (ylin kuva). Saa takuulla veren liikkeelle. Ihomatojen piti oitis lähteä Vacutex-ihonpuhdistajalla (kuva keskellä). Eivät lähteneet, mutta lasten leluna se on käyttökelpoinen joskin kallis. Agentti-Skooppi (alin kuva) oli ainoa vähänkin kelvollisia tuotteita.

gas siittimen tyveen ja vielä voidella koko roska tuolla ihmevoiteella. Suositeltiin, että vastapuoli hoitelisi rasvauksen. Geishasta ei siihen ollut.

Toivonen tutki varusteita vähän epäillen. Hän päätteli rengasta katsellessaan, että kyllä varmasti pystyyn nousee, sillä ellei moinen kiristys aiheuta verenpakkautumista niin sitten ei ruuvipenkkikään. Etuna oli mainittu myös siemensyöksyn viivästyminen. Takuulla viivästyisi, jopa parhaassa tapauksessa siihen saakka kun tämä väkivahva kuristin otetaan pois.

Lähettäjä oli viisaasti opastellut, että muutaman käytön jälkeen itseluottamus palautuu ja sujuu muutenkin. Toivosen itseluottamus palautui pelkästä välineistöön tutustumisesta.

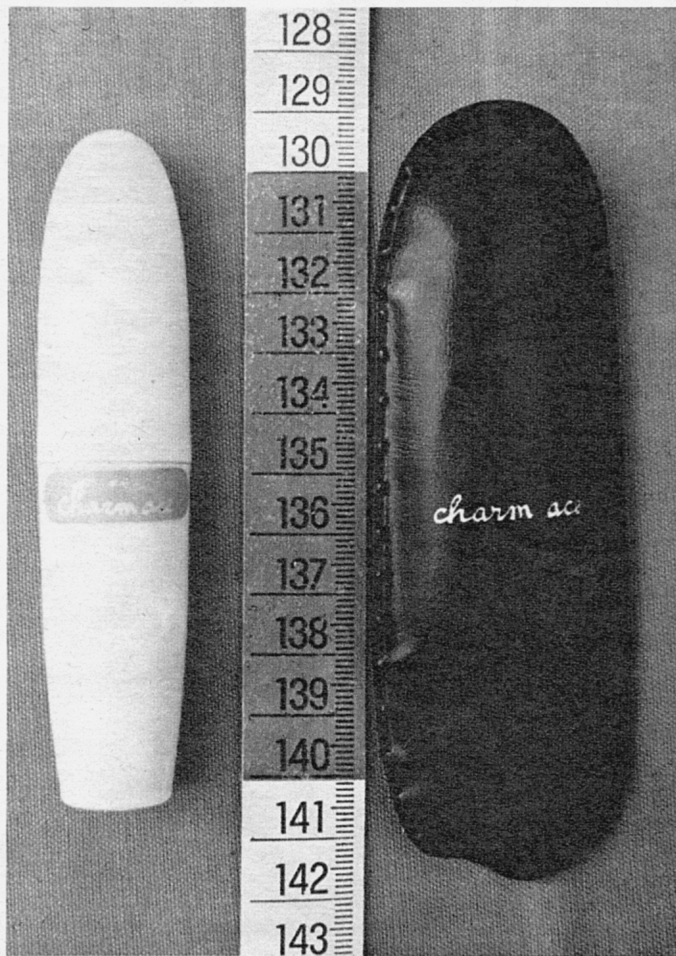
Rahaa on saatava

Vilkkaan kauppahomman seurauksena Toivonen alkoi olla rojujensa keskellä aukinainen mies. Kuin taivaan lahjana osui taas uusi ilmoitus silmiin. "Tuottakaa itse tavarat halvoista valmistusmaista. Hinnat ovat uskomattoman halpoja, esim. rannekello päivyrillä ja hihnalla 12—15:—, magnetofoni 30—50:—... Nämä ja 100 000 muuta artikkelia. 1 000 yrityksestä eri aloilta ja noin 60:sta eri maasta voitte tuoda itsellenne tavaroita meidän 'katalookimme' avulla. Meidän katalookimme hinta käännöksineen on ainoastaan 16:90. Tilaukset E-myynti BOX 30, Pori."

Ei tullut Toivosesta liikemiestä. Porista tuli tuhruinen moniste, joka oli käännelty ruotsalaisesta alkuperäisluettelosta. Oli maita, firmoja ja tuotteita, muuta ei sitten ollutkaan. Pelkän keskikouluruotsin varassakin oli oitis nähtävissä, että kääntäjät kaiken kukkuraksi olivat sen luokan kielimiehiä, joille on sama mikä on alkukieli. Käännös menee yhtä paljon pieleen joka tapauksessa.

Askarteleva atleetti

Iltojen iloksi oli nyt kokeiltava askartelua. Maksettiin Erkin tuotemyynnille 18:50 ja sitten vain odottamaan "Merten vinttikoiraa". Piti olla laiva. Tuli laatikollinen puurimoja, vanerilevyjä, puutikkuja, kalikoita, kangaskäärö, rautalankaa ja liimatuubi. Pohjimmaisena piirustukset, joiden mukaan olisi saattanut leikata kevätulsterin tai rakennella radion, siksi vaikeasti luettava kaavio oli. Toivosella siis ei ole laivaa.

Japanilaisen suurteollisuuden ns. pikkuihme eli Charmace. Intiimiin hierontaan tarkoitetun laitteen mitat näkyvät kuvassamme. Kuka mistäkin pitää.

Vartaloa piti komistaa. Tilattiin maailmankuulu erikoisjäreä TWISTER. Tämä laite ei ollutkaan täyttä tyhjää, vaan sillä ilmeisesti kotiharjoittelusta tulisikin jotakin. Sen sijaan mukana myydyn proteiinin tehokkuutta epäili Toivosen asiantuntijaystäväkin. Tätä proteiinia ei saanut myöskään palauttaa. Kuitenkin tämä ostos oli siitä harvinainen, että sillä edelleenkin silloin tällöin ähelletään Toivosen kotona.

Kunnollisiakin tarjouksia

Tässä vaiheessa Toivoselle kävi muutenkin mukavasti. Parinkympin Agentti-skooppi, joka kooltaan on täytekynän luokkaa, toimi sisäänpainettuna suhteellisen mukavasti 50 kertaa suurentavana mikroskooppina. Optikko ammattimiehenä oli samaa mieltä. Sen sijaan ulosvedettynä 10-kertainen kiikarointi onnistui huonommin. Valovoima oli heikko, pieni kynä vapisi ja huonot linssit aiheuttivat spektraalisia vääristymiä.

Parit taikurinväline-esittelyt saapuivat niin ikään. Parhaaksi katsottiin tamperelaisen Jorma Airaksisen luettelo, josta kotitaikurilla olisi tosiaan ollut varaa valita temppuvehkeitä. Erikoisen ilahtunut Toivonen oli siitä, että hieman ensimmäisen lähetyksen saapumisen jälkeen Airaksinen kutsui Toivosta mukaan paikalliseen taikuriyhdistykseen.

Toivonen tilaili opikseen joitakin sukupuolioppaitakin, jotka kaikki olivat tunnettujen kustantajien teoksia. Postimyynti oli tässä tapauksessa ujojen palvelija. Kukas sitä nyt kirjakaupasta ilkeää asentokirjoja ostellakaan, tuumi P. Toivonen.

Veikkaajaa viilattiin linssiin

Vähäinen menestys rohkaisi taas Toivosta. Rahanhimo ei ollut jättänyt rauhaan, joten milläpäs muulla kuin veikkauksella äkkirikkaita tehdään. "Tietoveikkaus" ja "Osaatteko veikata (1) varman" vetivät kuin hunaja puoleensa. Tuli pari halvalle paperille monistettua systeemiä. Viedessään ensimmäistä teelmäänsä asiamiehelle, tuli Toivonen kertoneeksi yrityksestään. Silloin selvisi, että Veikkaustoimisto jakaa ilmaiseksi laajaa systeemikokoelmaa, missä lisäksi voiton todennäköisyys selvästi ilmoitetaan. Toivosen saamisssa toivoteltiin lähinnä onnea. Erikoisen sydämistynyt pieni veikkaajamme oli O. A. Anttoselle, joka takasi, että puolen vuoden sisällä pamahtaa tai sitten tulee kymppi takaisin. Puolessa vuodessa on 26 kierrosta, systeemiin hupenee joka kierroksella 3:60 eli yhteensä puolessa vuodessa 93:60. Ja kymppi tulee takaisin — aika kannattavaa.

P. Toivonen hakee systeeminsä nyt Veikkaustoimiston opuksesta ja suosittelee samaa muillekin.

Vanhoja rahoja

Hypnoosi-Salliselta tilattiin vielä rahaluettelo. On niitä kalliitakin rahoja, joita Sallinen lupailee ostella. Samalla hän myy rahaluetteloaan. Luultavasti juuri luettelokauppa käy niin, ettei Sallisen paljon tarvitse varsinaista rahahomaa hoidellakaan.

Nyt P. Toivonen oli käynyt kurssinsa. Hän oli täysinoppinut kaupankäynnin uhri. Oppi oli kallis ja kirvelee vieläkin, mutta Toivosta ei enää jymäytetä. Hän ei enää tilannut horoskooppeja, vaan lukee ne ilmaiseksi lehdistä, jos ennustusta tarvitsee ja etsii muut tavarat tavallisesta kaupasta tai sellaiselta postimyyjältä, jonka luotettavuutta ei tarvitse epäillä.

Noin inhimillisesti epäilyttävä piirre herra P. Toivoseen tosin on tullut. Huhu väittää, että mies aikoisi perustaa oman BOX-postimyyntiliikkeen. Artikkeli on puoliautomaattinen kaivonkatsomisvarpu. Raaka-ainelähteet kulkevat Toivosen sedän rappiotilan pellonpientareita, ja itse tehdas voidaan perustaa entiseen riiheen. □

VUORINEUVOS JAAKKO LEHMUS, TYPPI OY:

OLETTEKO SUOMEN VAARALLISIN MIES?

Teksti: MANU PAAJANEN ja HEIKKI KEKKONEN
Kuvat: PEKKA KUPARINEN ja PRESSFOTO

Typpi Oy lienee Suomen tunnetuin tehdas. Eikä syyttä. Riittävän kauan kestäneen kirjoittelun tulos on, että Typpi Oy nyt etsii (lienee jo saanutkin) ympäristönsuojelupäällikköä. Hyvä.
Kirjoituksessaan Manu Paajanen ja Heikki Kekkonen väittävät, että vuorineuvos Jaakko Lehmus, Typpi Oy:n toimitusjohtaja, on Suomen vaarallisin mies. Perusteluina kirjoittajat esittävät vuorineuvos Lehmuksen "ansioluettelon". Pyysimme vuorineuvos Lehmukselta vastineen kirjoitukseen. Julkaisemme myös sen oheisena.

KÄÄNNÄ

OLETTEKO SUOMEN VAARALLISIN MIES?

Huom ! näitä kuljetuksia menee joka talvi joka viikko.

VALTIONRAUTATIET
Rautatiehallitus

Helsinki 13.12.1963

N:o 3475/8071

Viite: Kirjeenne n:o 1707/Atsto/
21.12.11.63

Pääesikunta
Aseosasto
HELSINKI

Asia: Heksogeenin ("nitramiitin")
kuljetus

Vastauksena viitekirjeeseen rautatiehallitus ilmoittaa kunnioittavasti, että Typpi Oy:ltä tilaamanne 26 tonnin heksogeenierän kuljetus rautateitse Typpi Oy:n tehtaalta Tuirasta puolustuslaitoksen varikkoon Sääksjärvelle saadaan suorittaa vaunukuormina seuraavin ehdoin:

A. Pakkausohjeet

1. Heksogeeni, jonka tulee olla vähintään 15 painoprosentilla vettä tasaisesti kostutettua, on pakattava joko

a. enintään 10 kg kankaasta tai sopivasta muovista valmistettuun pussiin, joka on pantava vedenpitävästä pahvista tehtyyn laatikkoon taikka tinatusta pellistä tai alumiinilevystä valmistettuun koteloon, tai

b. myös enintään 10 kg riittävän lujaan pahviastiaan, joka on tehty vedenpitäväksi parafiinilla kyllästämällä tai muulla tavoin.

F.

Ottaen huomioon ko. kuljetuksen erikoislaatuisuuden ja vaarallisuuden, rautatiehallitus ei ole katsonut voivansa ottaa vastatakseen niistä mahdollisista onnettomuuksista tai vaurioista, joita kuljetettavan tavaran erikoisominaisuuksien johdosta saattaa kuormaamisen, kuljetuksen tai purkamisen aikana sattua valtionrautateiden tai kolmannen henkilön omaisuudelle taikka ihmisille.

Pääjohtajan sijasta
Ylijohtaja

S. Pirinen

Apulaisjohtaja

T.P. Elomaa

Valtion Rautatiet eivät uskaltaneet ottaa vastuuta nitramiitin kuljetuksesta mahdollisesti aiheutuvista vahingoista.

Suomen vaarallisimman miehen ympäristössä puut kuolevat pystyyn ja kalat kelluvat elottomina lähivesissä. Lain jykevä kourakaan ei saa otetta vaaran supermiehestä.

Pystyyn kuolleen metsikön ja pelokkaina elävien asutusalueiden keskellä uhmaa 90 000 asukkaan Oulua mahtava Typpi Oy. Tehtaan hallintorakennuksessa käyskentelee vielä mahtavampi vuorineuvos Jaakko Lehmus, Suomen vaarallisin mies.

Vuorineuvoksen otteissa on rautainen tuntu. Hän saa johtamallaan tehtaalla ja sen tuotteilla ihmiset pelkäämään, puut kuihtumaan, kalat kuolemaan, Oulun yliopiston nöyristymään ja rautatiehallituksen vetäytymään vastuusta. Vesilakiakaan ei ole kirjoitettu Typpi Oy:tä varten eivätkä Pohjois-Suomen vesioikeuden päätökset sido sitä.

Presidentti Urho Kekkonenkin on pannut merkille Suomen vaarallisimman miehen. Vuorineuvos Jaakko Lehmus on saanut matkustaa presidentin huolellisesti valitussa seurueessa ulkomailla. Ja vuorineuvoksen lähin apuri, Typpi Oy:n markkinointipäälliköksi nostettu agronomi Jukka Piironen on saanut kunnian hiihtää maaherra Martti Miettusen ja ministeri Väinö Leskisen lisäksi presidentin seurana tänä keväänä Lapin hangilla.

Mikä tekee vuorineuvos Jaakko Lehmuksesta Suomen vaarallisimman miehen? Ansioluettelo on mahtava.

Kahdesti Typpi Oy on jo paukahtanut, mutta suurräjähdystä ei vielä ole sattunut. Vuonna 1963 tehdas antoi viitteitä vaarallisesta voimastaan 9 henkilön saadessa surmansa. Tänä vuonna sattuneessa koekäyttöpaukussa ihmishenkien menetyksiltä säästyttiin.

Kalojen ja puitten tuhoaminen on viatonta puuhaa siihen nähden, mitä Typpi Oy sivutuotteenaan valmistaa. Teknisiin typpituotteisiin luokiteltavan ja erittäin herkästi leimahtavan *heksogeenin* eli *nitramiitin* valmistaminen on jo vaarallista leikkiä. Oulun 90 000 asukasta on alituisesti vaarassa, jota lisäävät vielä suojaamattomat ammoniakki- ja typpisäiliöt.

Heksogeenin räjähdyslämpötila on 3 400 astetta celsiusta, ominaispaine 11 500 kilopondia neliösenttiä kohden, räjähdysnopeus 8 400 metriä sekunnissa, repivyyttä ilmaiseva brisanssiarvo korkein kaikista 195 000, herkkyydestä kertova pudotusvaara kahden kilon punnuksella vain 30 senttiä ja voima yli puolitoista kertaa trotyyliin verrattuna.

Heksogeeni on niin voimakas räjähdysaine, että sitä käytetään mm. onteloammuksissa, pommeissa, kranaateissa ja pohjustusaineena atomipommeissakin.

Oulun lääninhallitus on antanut Typpi Oy:lle luvan valmistaa vaarallista räjähdysainetta keskellä kaupunkia räjähdysaineista annetun asetuksen vastaisesti. Asetuksen neljäs pykälä sanoo selvästi, ettei "vaarallista räjähdysainetta valmistava tehdas saa olla lähempänä kuin 5 000 metriä kaupungin tai kauppalan tontteihin jaetusta

TYPPI OY
OULU
TOIMITUSJOHTAJA

Toimituspäällikkö
Hannu Rahkonen
Hymylehti
TAMPERE

Vaikka lähettämänne kirjoitus on sisällöltään sellainen, ettei siihen kannattaisi vastata, haluan kuitenkin yleisen mielipiteen vuoksi ja koska kirjoitus on loukkaus maamme viranomaisiakin kohtaan, todeta seuraavaa:

1. Maamme televisiossa, radiossa ja osassa lehdistöä esitetty väite, että Typpi Oy:ltä tulleet vedet olisivat sisältäneet sellaisia määriä epäpuntauksia, että ne olisivat aiheuttaneet juhannuksen 1969 aikana tapahtuneeksi väitetyn kalojen kuoleman Oulujoessa, on perätön.

2. Typpi Oy on toiminut nykyisellä paikallaan 18 vuotta. Vaikka yhtiö koko toimintansa ajan on pyrkinyt ja jatkuvasti pyrkii eliminoimaan laitostensa ympäristölle aiheuttamat haittavaikutukset, ei erikoisesti havupuiden kuivumista tehtaan läheisyydessä ole täysin voitu välttää. Sama valitettava seikka on todettavissa muidenkin vastaavien kemiallisten tehtaiden läheisyydessä niin meillä Suomessa kuin muuallakin.

3. Nitramiitin valmistus Typpi Oy:n tehtailla aloitettiin Puolustusministeriön ja Typpi Oy:n välillä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Rautateitse ei nitramiittia Oulusta varikoille kuljeteta.

4. Räjähdysaineen valmistusta ja kuljetusta, jätevesien sisältämiä epäpuhtauksia ja muita tehtaan aiheuttamia haittoja silmälläpitäen on olemassa lainsäädäntö. On edesvastuutonta väittää, että joku yhtiö voisi olla noudattamatta lakien ja asetuksien määräyksiä, omistipa yhtiön osakekannan sitten valtio tai yksityiset.

Oulussa, 2.5.1970

Jaakko Lehmus
Jaakko Lehmus
Typpi Oy:n toimitusjohtaja

Vuorineuvos Jaakko Lehmuksen vastine on varsin niukkasanainen ja siinä todetaan, että Typpi Oy:tä koskevat epämiellyttävät tiedot ovat perättömiä. Mitä nyt vähän havupuita on päässyt kuivahtamaan. Vuorineuvos Lehmus ei myönnä eikä kiellä olevansa maamme vaarallisin mies.

alueesta." Mutta kun kyseessä on Typpi Oy ja vuorineuvos Lehmus, niin tässäkin suhteessa voidaan joustaa ympäristön turvallisuuden kustannuksella.

Lääninhallitus on antanut nitramiitin eli heksogeenin kuljetuksesta ohjeet, jotka koskevat kerrallaan kuljetettavaa enimmäismäärää (1 600 kg) sekä kuorma-auton lavan rakennetta, auton nopeutta ja räjähdysainemerkkejä. Nämä turvallisuustoimenpiteet lääninhallitus katsoo riittäviksi kaupungin keskustassa vaarallista lastia kuljetettaessa. Vähän leveämpi kuorma vaatii kyllä eteensä varoitusauton, mutta räjähdysaineet eivät.

Lääninhallituksen luvan mukaan Typpi Oy saa valmistaa nitramiittia 500 000 kg vuodessa kuiva-aineeksi laskettuna. Tehtaalla nitrausprosessissa saa olla 400 kg, flegmatisoinnissa 1 500 kg ja pakkaamoissa 2 000 kg eli yhteensä 3 900 kg. Yhteensä tehtaalla saa pitää 3 900 kg. Hiukkavaaran varuskunta-alueella oleville varsinaisille varastoille ei ole samassa luvassa määritelty ylärajaa.

Hiukkavaarasta heksogeeni kuljetetaan autolla Madekoskelle, jossa räjähdysaine lastataan lämmitettäviin Ggv-vaunuihin. Lämpötila kuljetuksen, kuormauksen ja purkauksen aikana ei saa laskea +5 astetta alhaisemmaksi eikä taas +20 astetta ylhäisemmäksi.

Sopivin lämpötila on +10 —12 asteen välillä. Mikäli räjähdysaine lämpenee tai jäähtyy enemmän, sen herkkyys kasvaa. Koko junan heksogeenimäärä on 26 000 kg ja yhdessä vaunussa saa olla 8 000 kg. Määrä vastaa noin 40 000 kg trotyyliä.

Oulusta heksogeeni kuljetetaan Tampereen kautta Sääksjärvelle puolustuslaitoksen varikolle. Heksogeenimäärä on sen verran suuri, että onnettomuuden sattuessa rata menisi varmasti poikki. Jos onnettomuus sattuisi esimerkiksi vilkkaasti liikennöidyllä Tampereen asemalla, niin uutta asemarakennusta voisi huoleti ruveta räjähdyksen jälkeen suunnittelemaan.

Rautatiehallitus on katsonut viisaammaksi vetäytyä vastuusta. Pääesikunnalle osoittamassaan kirjeessä rautatiehallitus toteaa mm:

"Ottaen huomioon ko. kuljetuksen erikoislaatuisuuden ja vaarallisuuden, rautatiehallitus ei ole katsonut voivansa ottaa vastatakseen niistä onnettomuuksista tai vaurioista, joita kuljetettavan tavaran erikoisominaisuuksien johdosta saattaa kuormaamisen, kuljetuksen tai purkamisen aikana sattua valtionrautateiden tai kolmannen henkilön omaisuudelle tai ihmisille."

Vuorineuvos Jaakko Lehmus riskeeraa ihmishengillä, kun Typpi Oy valmistaa vaarallista, erittäin herkkää räjähdysainetta keskellä kaupunkia. Yhtiön räjähdysaineista saama hyöty tuskin on niin suuri, että kaikkien oululaisten henki voidaan sen vuoksi vaarantaa. Pitkän kuljetuksen aikana ovat vaarassa monien muidenkin kaupunkien ja asutuskeskusten asukkaat.

Onko Jaakko Lehmus Suomen vaarallisin mies? Olkaa hyvä ja päätelkää itse. ☐

TEINIPRINSESSA RIISUUTUU KUVAUKSEEN VAIN ULKOMAILLA!

Luultavasti ikuisesti saa Kristiina Kankaanpää kantaa teiniprinsessan titteliä siroilla harteillaan. Niillä harteilla, joita hän ei paljasta kotimaisille valokuvaajille vaikka nämä puhuisivat enkelten kielin. Kova kilpailu ulkomailla – ja tietysti kovat palkkiot – ovat saaneet Kristiinan tinkimään periaatteestaan, ja niinpä joku kaveri on saanut kuvata Kristiinan kanteemme – ulkomailla.

Teksti: IRIS TUUNAINEN Kuva: KAI G. LINDHOLM

Kristiina Kankaanpää on tällä hetkellä 19-vuotias. Jo useita vuosia hän on kantanut Teiniprinsessan tittelin taakkaa mukanaan. Hiljalleen hän haluaisi päästä siitä eroon, sillä onhan hän työllään päässyt suosittujen valokuvamallien kärkirintamaan.

— Ammatin tekee raskaaksi alituinen matkustaminen ja kiire. Kaksi sesonkiaikaa etenkin — kevät ja syksy — jolloin on pakko lentää paikasta toiseen kuin päätön kana. Juuri sesonkiaikaan on tehtävä työt saadakseen toimeentulon koko vuodeksi.

— Valokuvamallien joukko on Suomessa melko suuri, noin 60, vaikka jotkut väittävätkin heitä olevan vain 20. Se on huippujen joukko, mutta hyviä tulokkaita on kyllä koko ajan tulossa.

Kristiina myöntää auliisti, että nyt niin raskaalta tuntuva Teiniprinsessan titteli on ollut hyödyksi. Harva nuori tyttö on saanut matkustaa yhtä paljon kuin Kristiina — lähes kaikissa Euroopan maissa, Lähi-Idässä ja muutaman kerran USA:ssakin. Hän on tavannut Persian shaahittaren ja monia muita tunnettuja henkilöitä, joita tavallinen 19-vuotias ei kuvittele näkevänsä kuin kuvissa.

Hänelle on tarjoutunut myös mahdollisuus työskennellä ulkomailla. Teiniprinsessa-aikoinaan (jälleen kerran) hän tutustui saksalaiseen naistenlehden toimittajaan, jonka avulla hän sai työsopimuksen suuren Jasmin-lehden kanssa. Sopimus takaa Kristiinalle tietyn palkkion ja edellyttää 4—5 kertaa vuodessa kuvausmatkoja maailmalle. Monet Jasminin muotikuvauksista suoritetaan milloin Korsikalla, Karibian merellä, Jamaicalla — paikoissa, joiden nimetkin vaikuttavat kiehtovilta.

Sopimus vaatii myös Kristiinalta osansa. Hänen on ollut tingittävä vanhanaikaisen tytön tyylistään ja paljastettava tavallista enemmän kaunista vartaloaan. Tämänkertainen kansikuvamme on ostettu mainitulta Jasmin-lehdeltä, sillä kotimaisille valokuvaajille Kristiina ei halunnut poseerata samalla tavalla. Bikinitkin olivat liian paljastavat.

Annettakoon arvoa tytön periaatteille — hassulta vain tuntuu se, että hän työssään joutuu kävelemään suurenkin yleisöjoukon edessä mm. bikineissä, eikä se tunnu nähtävästi lainkaan vastenmieliseltä.

Kristiinasta odoteltiin Teiniprinsessakauden jälkeen edustavaa Miss Suomea, mutta tyttö ei halunnutkaan sitoa itseään enää titteleihin. Oman osansa päätökseen ovat tietenkin antaneet edulliset sopimukset ulkomailla sekä sulhanen Jussi "Jutte" Linna, Kristiinan lapsuudentoveri, vakituinen ystävä jo useiden vuosien ajalta.

Viime syksynä Kristiina ajoi pahan kolarin jossa hänen molemmat solisluunsa katkesivat ja kasvoihinkin tuli pari pahaa arpea. Arvet ovat parantuneet hyvin ja autoilukauhukin alkaa olla ohi. Kolari sai Kristiinan kuitenkin tuumimaan, kannattaisiko seurata suuren maailman tähtien tyyliä, ja vakuuttaa pääomansa — kasvot.

— Vakuutukset ovat kuitenkin niin kovin kalliita. Elämä Helsingissä on kallista, asunnot ovat kalliita — kaikki! Olen koettanut saada itselleni mukavanhintaista boksia, mutta jatkuvasti joudun muuttamaan paikasta toiseen enkä löydä sopivaa. Ja Helsingissä pitäisi asua, sillä siellä ovat kaikki studiot. Ja siellä on Jutte, hän opiskelee parhaillaan. Minunkin pitäisi opiskella kieliä, mutta aikaa ei tahdo riittää — se menee nukkumiseen.

— Myönnän kyllä, että työni on melko hyvätuloista, mutta menojakin on. Rahaa menee välttämättömiin tarvikkeisiin: erilaisiin peruukkeihin, kenkiin ja asusteisiin, joita jokaisella valokuvamallilla on oltava laukullinen omasta takaa. Kun muoti muuttuu, on varastonkin muututtava — ja siinä sitä ollaan jatkuvassa kierteessä. Onneksi olen päässyt eroon aloittelijan "viasta", ostin aluksi melkein puolet kaikista niistä vaatteista, joita esittelin.

— Jonkinlainen valokuvamallien ammattijärjestö olisi hyväksi, sillä epäkohtia kyllä löytyy. Tällä hetkellä ajankohtaisin on tuntipalkkauksen järjestäminen. Nykyään joutuu kuvauksia odottamaan milloin minkäkinlaisista syistä kohtuuttomasti, ja kun palkkio maksetaan ainoastaan kuvien lukumäärän eikä kuvaukseen käytetyn ajan mukaan, on tilanne nurinkurinen.

Kristiinan sopimus Jasmin-lehden kanssa päättyy näihin aikoihin, mutta luultavaa on, että viehättävä ex-teiniprinsessa saa uusia sopimuksensa. Luultavaa myös on, että Jasmin julkaisee hänestä lisää tämänkertaisen Hymyn kansikuvan tapaisia kuvia. Vanhanaikainen tyttö kun riisuutuu kuvauksiin vain ulkomailla. □

MIKSI TAISTON ANNETTIIN SURMATA SISARENSA?

Teksti: JUHA NUMMINEN
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN

Taisto Karhu, 23, surmasi 16-vuotiaan sisarensa Soilin lyömällä häntä sorkkaraudalla kotinsa keittiössä vappupäivänä Kaarinassa, lähellä Turkua. Karhun perhe oli elänyt ennen veritekoa monet viikot pelon ja kauhun vallassa Taiston riehuessa pitkäaikaisessa mielenhäiriössä.

Silti viranomaiset eivät halunneet toimittaa nuorta miestä jatkuvaan laitoshoitoon.

Nyt hän on mielisairaalassa, mutta siihen tarvittiin Soilin henki.

Veriteon uhri Soili Karhu rippikuvassa.

— Täytyykö Taiston tappaa joku ennen kuin viette hänet hoitoon, huusi Soili Karhu poliiseille muutamaa viikkoa ennen vappupäivää.

Se oli hyvin aiheellinen kysymys ja tytön arvelu pitikin murheellisella tavalla paikkansa.

Taisto surmasi Soilin pitkäaikaisen mielenhäiriön vallassa.

Kaarinassa tapahtunut Karhun perheen murhenäytelmä on niitä, joiden estäminen olisi ollut yhteiskunnalle hyvin mahdollista — niin kauan Taiston henkinen tila oli monien, mm. useiden viranomaisten ja lääkäreiden tiedossa.

"Kuulin kauhean kirkaisun"

Salli ja Konsta Karhu menettivät siis tavallaan molemmat lapsensa yhtä aikaa.

Tunnelma Kaarinan keskustassa sijaitsevassa omakotitalossa on epätoivoinen.

Veriteon näyttämöllä, keittiössä istuvat perheen jäljelle jääneet jäsenet, Salli ja Konsta sekä Konstan 75-vuotias äiti Hilda Karhu.

Vastoinkäymiset näyttävät kasautuneen perheen ylle. Edellinen onnettomuus tapahtui pari vuotta sitten, jolloin kaivoa tehnyt Konsta Karhu sai kaivonrenkaan päähänsä ja jäi 16 tajuttomuuspäivän jälkeen sadan prosentin aivoinvalidiksi.

Salli Karhu kertoo itkien:

— Konsta lähti äitinsä kanssa kirkkoon Turkuun 15 vailla 10 vappuaamuna. Minä jäin kotiin Soilin kanssa ja tyttö valmistautui menemään joihinkin myyjäisiin.

— Laittaessaan papiljotteja päähänsä hän pyysi minua tekemään oikein mojovan voileivän, kun hänellä oli heikko olo.

— Minun touhutessani leipää ja hakiessani vettä kaivosta, Taisto tuli alusvaatteisillaan vinniltä ja huusi jotakin vihaisella äänellä.

— Hän heristeli nyrkkiään Soilin pään yläpuolella ja tyttö sanoi: "Mitä sä jannu meinaat?" Sitten Taisto meni yläkerrassa olevaan huoneeseensa. Soili laittoi keittiön oven lukkoon.

— Sitten Taisto tuli uudelleen alas ja kopisteli ovea. Hän huusi, että tarvitsee ky-

▲ Uhrin ja surmaajan isä Konsta Karhu, 46, on kovia kärsinyt mies: työmaatapaturma teki hänestä aivoinvalidin pari vuotta sitten.

▼ — Näin hyppäsin kamarin ikkunasta pihalle ja juoksin naapuriin, kertoo äiti Salli Karhu, 46. — Onneksi ikkuna oli jo valmiiksi auki.

nän.

— Minä sanoin silloin Soilille, että sano nyt, annatko viedä Taiston sairaalaan. Tyttö ei näet juuri koskaan suostunut myöntämään, että hänen veljensä oli mielisairas.

— Soili purskahti itkuun ja sanoi, että kyllä kai se parasta olisi viedä. "Ei hän minua tapa, mutta sinut", niin tyttö sanoi.

— Soili huusi oven taakse Taistolle, että hänen huoneessaan ylhäällä oli pöydällä paperia ja kynä. Hetken kuluttua näin Taiston täysin pukeutuneena tuossa pihalla. Hän oli silloin jopa iloisen näköinen.

— Sitten poika meni jälleen vinnille, tuli alas ja koputti keittiön ovelle. Hän huusi: "Älkää nyt turhaan ovea lukossa pitäkö. En minä pahaa tee . . ."

— Minä sanoin Soilille: "Älä avaa ovea . . ." Soili huusi Taistolle: "Sä hermostutat äitiä. Me menemme pian ulos . . ." Minä pyysin koko ajan, ettei Soili vain avaisi ovea.

— Sitten minä menin kamariin ja pistin oven lukkoon.

KÄÄNNÄ

LINTAS

Kesä kuuluu paljasjalkaisille

Parasta kesässä on, että saa heittää pois kengät ja sukat. Saa kaivaa varpaansa kuumaan hiekkaan. Näyttää auringolle mahdollisimman paljon paljasta pintaa. Joka paikasta yhtä hyvän näköistä. Vai?

Jos jalat ovat arka paikkanne:

Scholl-kylpysuola virkistää jalkoja ihmeellisesti. Vadilliseen lämmintä vettä sekoitetaan 1 rkl kylpysuolaa ja annetaan jalkojen levätä vadissa kymmenisen minuuttia.

Scholl-jalkaraspin avulla saadaan helposti pois kovettumat ja kuollut iho sen jälkeen, kun jalkojen iho on kylvyssä pehmennyt.

Scholl Foot Beauty Cream on jalkojen erikoisvoide, jonka sisältämä placenta kosteuttaa ja ravitsee ihon. Tekee sen pehmeäksi ja nuorekkaan kimmoisaksi.

Scholl-jalkaspray viilentää jalat miellyttävästi ja antaa niihin raikkaan tuoksun. Suihkutetaan pesun jälkeen tai vaikkapa keskellä päivää sukkien läpi.

kosmetiikkaa paljasjalkaisille

Markkinoi Instrumentarium Oy

HA 20

MIKSI TAISTON ANNETTIIN...

Soili meni avaamaan keittiön ovea ja huusi minulle, ettei Taisto hänelle mitään pahaa tee.

— Sitten kuulin kauhean kirkaisun, kurkistin kamarin ovesta keittiöön. Näin Soilin makaavan lattialla ja Taiston lyövän ja potkivan häntä. Tyttö näytti tajuttomalta. Sorkkarautaa en silloin huomannut, mutta myöhemmin kuulin, että sitä oli käytetty aseena.

— Väänsin oven lukkoon, yritin soittaa puhelimella apua, mutta kuuloke putosi monta kertaa kädestäni. Sitten kiipesin ikkunalaudalle, hyppäsin maahan ja juoksin naapuriin.

Hetken harhailun jälkeen Taisto oli soittanut eläkkeellä olevalle poliisille ja ilmoittanut teostaan. Hänet saatiin heti kiinni.

"Vain vaaraton uhkailija"

Taiston henkinen tila alkoi huonontua rippikoulun jälkeen. Hän kävi Helluntaiseurakunnan kokouksissa, tuli synkkämieliseksi ja uhkaili itsemurhalla.

Hän oli vähän väliä hoidettavana Halikon piirimielisairaalassa.

Tänä keväänä hän alkoi käydä yhä vaikeammaksi. Talvella hänet toimitettiin vanhempien kertoman mukaan kahdesti Halikkoon, josta hänet toisella kerralla päästettiin pois "parantuneena" ja toisella kerralla poika karkasi eikä suostunut lähtemään vapaaehtoisesti takaisin.

Raivokohtauksen saadessaan hän alkoi uhkailla myös vanhempiensa henkeä ja viime ajat nämä joutuivat vähän väliä sulkeutumaan lukkojen taakse. Invalidi-isä joutui muutaman kerran pakenemaan kodistaan muualle yöksi, kun ei kestänyt pojan mekastusta.

Talon puhelin siirrettiin keittiöstä jatkojohdolla turvallisempaan paikkaan kamariin ja vanhemmat kertovat, että jos pojan raivo sattui ruoka-aikaan, perheessä syötiin vain kylmää ruokaa lukkojen takana kamarissa.

Taisto ei viihtynyt työssä tietyömaalla kuin lyhyitä toveja kerrallaan.

Erään raivokohtauksen aikana hän särki suksella 12 kotinsa ikkunaa ja yritti sytyttää sängyn tuleen. Mutta tämänkään jälkeen häntä ei haluttu pitää mielisairaalassa kuin lyhyen ajan.

Erittäin vakava ja lopullisen varoittava tapaus sattui noin kuukautta ennen vappua.

Silloin Taisto uhkasi tappaa koko perheen kirveellä. Paikalle hälytettiin poliisit.

Vanhemmat kertovat, miten he ja Soili pyysivät poliiseja viemään Taiston sairaalaan. Poliisit ottivat kuitenkin yhteyden Halikkoon, mistä selitettiin, että Taisto oli vaaraton uhkailija.

Poliisit kävivät vielä saunassa juttelemassa pojan kanssa ja vakuuttivat, ettei hänestä ollut mitään vaaraa.

Silloin Soili oli kysynyt, täytyykö Taiston tappaa joku ennen kuin hänet viedään sairaalaan. "On kumma laki Suomessa", tyttö oli ihmetellyt.

Monet tiesivät, kukaan ei toiminut

Taiston henkisestä tilasta tiesivät vanhempien lisäksi työtoverit, jotka olivat häntä hieman pelänneet, naapurit, osa sosiaaliviranomaisista, poliisit sekä Halikon mielisairaalan lääkärit, yksi yksityislääkäri sekä kunnanlääkäri.

Myös Helluntaiseurakunnan johtajien on pitänyt nähdä Taiston sairaus, koska poika kävi mm. "pään voitelulla" muutamia päiviä ennen surmantyötä.

Silti annettiin tilanteen Karhun perheessä ajautua veritekoon.

Selitykseksi ei riitä tällä kerralla, että lainlaatijat ovat varmistaneet yksilön oikeusturvan tekemällä mielisairaanhoitoon viennistä mahdollisimman monimutkaisen toimenpiteen. □

LÄÄKÄRI JA MUSTALAIS-PERHE SAMAN KATON ALLE

Teksti: RAIMO PEHKORANTA Kuvat: REIJO KANGAS

Sydäntalvinen tulipalo on enää vain järkyttävä muisto. Uuden kodin valmistumista odottaa myös Ilse-tytär.

MUSTALAISETKIN OVAT IHMISIÄ

Armas Hedman (33) koettaa perheineen parhaansa mukaan elää normaalia elämää, mutta valkolaisten ahdasmielisyyden vuoksi se on vaikeaa. Hän on jo useiden vuosien ajan koettanut täyttää tehtävänsä Oulaisissa, jossa ihmisten jo luulisi tuntevan hänet. Mutta ei. Juorut ovat lähteneet liikkeelle. Ne lyövät taas kerran. Nyt väitetään Hedmanien "lypsäneen" tohtori Virtaselta useita miljoonia, että tämä olisi lahjoittanut perheelle auton ja tulossa oleva talokin olisi lahjoitus.

Totuus on yksinkertainen. Tohtori Kirsti Virtanen on ollut takaajana Hedmanin anoessa lainaa. Käytetyn auton Hedman on ostanut lainarahoillaan, ja lainoilla hän myös maksaa rakenteilla olevaa omakotitaloa.

— Armas Hedman osaa kyllä itsekin yrittää, hän on hyvä työmies ja sellaisena tunnettu tässä pitäjässä. Nyt hän ei enää pysty raskaaseen työhön, sillä viime kesänä hän sairasti veritulpan vuoksi kaksi kertaa, sanoo tri Virtanen.

Huhut Hedmanien ja tri Virtasen ystävyydestä ovat liikkuneet Oulaisissa jo useita vuosia, mutta vuoden vaihteessa asia paisui maakunnalliseksi ihmettelynaiheeksi. Kun Hedmanien mökki joulukuun 11 päivänä paloi, kirjoitti Pohjois-Suomen valtalehden paikallinen agentti palouutisen lisäksi tarinan siitä, kuinka paljon Oulaisten parantolan toinen lääkäri Kirsti Virtanen, oli näitä mustalaisia "avustanut".

— Nyt kun olen päässyt

sanoo Oulaisissa asuva tohtori Kirsti Virtanen, joka paikkakuntalaisten mielestä on ryhtynyt ällistyttävään yritykseen. Hän rakentaa yhdessä mustalaisen, Armas Hedmanin, kanssa kahden perheen omakotitaloa.

jonkinlaiseen asemaan, niin jo taas törmään ahdasmielisyyteen! sanoo katkerana Armas Hedman.

5 890 mk omista lapsista

Hedmanit ovat aina halunneet elää tavallista, kunniallista ja normaalia elämää. Armas Hedman on pienestä pitäen opetettu tekemään työtä, sillä hänen taustansa on tavallisuudesta poikkeava. Hänet kasvatettiin Kihniössä tuomariperheen hoivissa, kävi kansakoulun ja apupuutarhurikurssin. Nuoresta iästään huolimatta hän vastasi Mäntylän kartanomaisen tilan töistä käyttäen apunaan päiväläisiä. Maailmalle muuttaessaan hän on säilyttänyt työtarmonsa ja halunsa elää niin kuin muutkin. Ympäristö on kuitenkin monasti saanut Hedmanin tuntemaan, ettei mustalaisilla ole samanlaisia mahdollisuuksia kuin muilla. Heitä epäillään aiheetta kaikesta — vain sen takia, että he ovat mustalaisia.

Elämänsä pahimmaksi vaiheeksi Hedman mainitsee tapausta kahdeksan vuotta sitten. Perhe asui tuolloin Haapavedellä. Perheen elämä oli tiukkaa, sillä Miinan tytär edellisestä avioliitosta tarvitsi

KÄÄNNÄ

◄ Tohtori Kirsti Virtasen mielestä paikkakunnalla liikkuvat puheet ovat käsittämättömiä — Sitä haluaa asua ihmisten kanssa, selittää hän yhteistä rakennushankettaan Hedmanien kanssa.

► Miina ja Armas Hedman tenaviensa keskellä. Edessä Harte, Aaro ja Leonard. Keskellä helsinkiläinen serkku Juha.

Kyllä se käy sunnuntainakin.

Postipankin käyttötililtä nimittäin.
Sähkölaskun maksaminen. Vakuutusmaksun, jäsenmaksun . . .
Ja yhtä hyvin se käy illalla. Ja aikaisin aamulla. Postipankin käyttötililtä voi maksaa aina, viikonpäivästä ja vuorokaudenajasta riippumatta, sillä postilaatikko on aina auki.
Maksukortteja varten saatte Postipankista vihreitä kuoria.
Ilmaiseksi. Ja ilmaiseksi hoidamme maksunnekin.

Kaiken muun maksatte tietysti Postipankin shekillä. Se kelpaa joka kaupassa.
Tai rahalla, jota saatte Postipankin shekillä postista.

Tänään tarvitaan:

SHEKKI

JA KÄYTTÖTILI POSTIPANKISTA

jatkuvasti hoitoa. Hänen kuluihinsa Hedmanit saivat kunnalta avustusta ja ne rahat kirjattiin huolellisesti muistiin.

Tammikuussa 1962 Miina Hedman synnytti terveet kaksospojat, jotka saivat nimekseen Aaro ja Leonard. Miina sairasteli synnytyksen jälkeen, ja kunnan oli autettava taloudellisesti. Armas Hedman koetti saada töitä, mikä oli vaikeaa. Niinpä kunta katsoi asialliseksi ottaa kaksoset huostaansa.

Keväällä tuli Hedmanille kunnalta lappu, jossa häntä kehoitettiin pakon uhalla maksamaan kunnalle 4 840 markkaa Astrin, sairaan tytön, hoitokuluja. Armas Hedman kieltäytyi, sillä hänen mielestään Astrin oikean isän kuului maksaa kulut. Kunta teki uuden ehdotuksen:

— **Myykää mökkinne kunnalle ja muuttakaa pois Haapavedeltä. Jos tulette takaisin, peritään 4 840 markkaa pakkolaitosuhan voimalla. Saatte nyt 1 050 markkaa rahaa ja kaksoset itsellenne.**

Lisäksi Hedmaneja uhattiin sillä, etteivät nämä muka pysty lapsiaan kasvattamaan, joten kunta tulee ottamaan yksitellen kaikki lapset huostaansa — elleivät Hedmanit lähde! Hedman taipui pakon edessä ja lähti. Hieman myöhemmin tavoitti tuttu paperi hänet: pakkolaitosuhka ja rästejä 4 840 markkaa. Kunta oli unohtanut kauniit lupauksensa.

— Jos silloin olisin alistunut enkä olisi ottanut selvää asioista, niin toiseksi olisin jäänyt!

Ei enää koskaan sosiaalilautakuntaan

Haapaveden kunnasta löytyi onneksi henkilöitä, jotka eivät suhtautuneet mustalaisiin karsaasti. Kauppias **Lauri Aarikka** puuttui asiaan ja kehoitti Hedmania valittamaan lääninhallitukseen. Kuten odottaa saattoi, Haapaveden kunnan yritys viedä tiukalle joutuneilta viimeisetkin pennit, tuomittiin.

Tapahtuma on jättänyt omat jälkensä. Hedmanit eivät sen jälkeen ole sosiaalihuoltoon turvautuneet, vaikka elämä joskus on ollut hyvinkin tiukalla. Astrin hoidon Nastolan vajaamielishuoltolaitoksessa maksaa tosin Oulaisten kunta, mutta se on lakisääteinen juttu.

— Joku yritti tässä paikallisessa lehdessä väittää, että me elämme kunnan kustannuksella. Minä kysyin silloin lehdessä sosiaalilautakunnalta, että onko niin. Ne vastasivat samoilla palstoilla, ettemme me ole sieltä koskaan apua hakeneet.

Kesällä uuteen kotiin

Tohtori Kirsti Virtasen ja Armas Hedmanin yhteisen talon rakentamisesta oli päätetty jo ennen tulipaloa. Tri Virtanen on kyllästynyt asumaan komeassa kerrostalossa, suuressa huoneistossa koiransa ja lintujensa kanssa. Hedmanit puolestaan tarvitsevat seitsenhenkiselle perheelleen tilaa.

— Haluan asua lähellä ihmisiä ja luontoa! sanoo tri Kirsti Virtanen, jota paikkakuntalaisten puheet ovat hämmästyttäneet. — Minulle soiteltiin silloin tuon jutun jälkeen ja kyseltiin, miten on. Sanoin, että sekä minun että Hedmanien tulot ja menot, omaisuus ja verot ovat nähtävissä verotoimistossa.

— Kyllä ne tulipalon jälkeen olivat auttavaisia, rakensivat talkoilla meille tähän navettaan tilapäisen asunnon, tällaisen pienen huoneen ja keittiön, kertoi Miina Hedman. — Vähän aikaa kun jaksaisimme, niin jo päästäisiin uuteen kotiin. Vuokra-asuntoa ne eivät osoittaneet meille. Kukaan ei halunnut nähtävästi ottaa meitä lähelleen, mustalaisia!

Tohtori Virtanen ei ole ennakkoluuloinen. Hän pitää Hedmanin perheestä. Armas Hedman valvoo hänenkin puolestaan talon rakentamista ja tekee töitä niin paljon kuin sydänvialtaan voi. Yhteistyö on sujunut kitkattomasti eikä siihen paikkakuntalaisten puheet tule vaikuttamaan vastakaan.

— Minä kunnioitan ihmisiä, jotka ovat yritteliäitä ja luontevia. He ovat rehellisiä ja reiluja ihmisiä, ystäviä. Rotu ei tässä tapauksessa merkitse mitään, sanoo tri Virtanen. □

MILLAINEN ON NAINEN?

Naisen ja naisellisuuden arvoitusta on pohdittu vuosituhansia yhtä hedelmättömästi kuin tässäkin kirjoituksessa. Naisellisuuden tunnus ei ole ainakaan pelkkä kauneus. Liioin naisellisuus ei ole sidottu tiettyihin ikävuosiin. Kysymykseen milloin nainen itse tuntee olevansa nainen on yhtä vaikea vastata kuin kysymykseen milloin hän lakkaa olemasta nainen. Kirjoittajan epävarman arvelun mukaan nainen tuntisi olevansa nainen vasta vastatessaan miehen toiveita. Mutta milloin niitä on esitetty? Muutamia ainakin nyt.

Teksti: VEIKKO ENNALA
Kuvat: OLAVI KASKISUO

Ehkä on viisasta luetella heti alkajaisiksi kaikki tässä artikkelissa tarvittavat varaukset jotta niitä ei olisi pakko jäljempänä toistella joka lauseessa. Siispä: luullakseni, oletettavasti, minun nähdäkseni, saattaa olla, ymmärtääkseni, käsitykseni mukaan, mahdollisesti.

Naisellisuudella ei tunnu olevan mitään tekemistä iän kanssa. Pariisilainen revyytähti Mistinguett kuoli lähes 90-vuotiaana mutta, niin kerrotaan, hän säteili loppuun asti sellaista charmia ja seksikkyyttä etteivät jotkut naiset koskaan. Chansonlaulajatar Edith Piaf, hänkin ranskattaria, lumosi miehiä ei vain äänellään vaan myös olemuksellaan vielä lähes 60-vuotiaana ja hän nautti elämästään viimeiseen saakka 21-vuotiaan kreikkalaisen rakastajansa kanssa lopulta laillistaenkin tämän suhteen — ellen väärin muista.

Samanlaisia iättömiä ja ajattomia sulottaria ovat tyttövuotensa jo sivuuttaneet Zarah Leander tai Ester Toivonen tai Ella Eronen tai Liisa Tuomi. He kaikki ja lukemattomat muut ovat miehen silmissä naisellisia naisia. Mutta kysymys naisellisuudesta ei ole näin yksipuolinen. Meidän pitäisi tietää myöskin milloin nainen itse tuntee olevansa nainen. Rakastaessaanko ja tullessaan itse rakastetuksi?

Aivan varmasti. Mutta rakkautta on sitäkin ainakin päältä nähden kahta lajia, onnellista ja onnetonta. Jos nainen ei ole onnellisesti rakastunut on hän mieluummin rakastunut onnettomasti kuin ei millään tavoin.

On tehty ihmeellisiä havaintoja. Nainen on mennyt naimisiin juopon räyhääjän kanssa, joka jakelee vaimolleen runsaammin nyrkiniskuja kuin talousrahoja. Kun ero sitten on edessä ellei mies ole saanut surmaansa tappelussa tai juonut itseään kuoliaaksi, nainen tietenkin on ottanut kovat koettelemuksensa opikseen? Kaikkea vielä. Tuota pikaa hän alkaa seurustella tai menee uuteen avioliittoon miehen kanssa, joka on täydellinen kopio edellisestä: juoppo räyhääjä. Minkälaisen johtopäätöksen tästä voimme siis tehdä? Emme minkäänlaista, sillä nainen on iankaikkinen arvoitus, oletettavasti itselleenkin.

Oma rakas isoäitini jäi leskeksi 40-vuotiaana. Itse hän eli kaksi kertaa kauemmin kuin miehensä mutta ei sitä päivää ettei hän olisi itkeskellyt ikäväänsä, kuolinvuoteelleen asti hän vaali ja palvoi "pappa-vainaan" muistoa.

Naisen elämään mahtuu siis vain yksi ainoa mies ja yksi ainoa suuri rakkaus? Ohoh, isoäitini tapaus ei ollut sääntö, paremminkin poikkeus.

Naisen rakkaus on kyllä näennäisesti syvällistä, hänen kyyneleensä ovat herkässä, hän valittaa tunnetuskiaan sydäntä särkevästi, hän on raivokkaan mustasukkainen. Mutta annahan olla, kun hän on menettänyt yhden miehen, joka oli hänelle "kaikki kaikessa", kuukauden kuluttua hän jo on rakastunut korviaan myöten uuteen mieheen temmeltäen tämän kanssa vuoteessa ja kaikki entinen on hänelle enää utuinen muistikuva.

Mutta rakkauksia ei mahdu naisen elämään vain peräkkäin vaan myös rinnakkain. Niin rakastunut nainen ei koskaan olekaan, etteikö häneltä riittäisi pientä lupaavaa silmänluontia toiselle, kolmannelle ja neljännellekin miehelle, hänellä ei ole mitään pientä viatonta kurtiisia vastaan, hän päin vastoin tekee parhaansa miellyttääkseen jokaista tapaamaansa miestä ja siinä sivussa ärsyttääkseen toisia naisia. Onko hänen flirttinsä aina niin viatonta? Mikäli aika ja tilaisuus ovat sopivia, piipahtaa hän kyllä vieraankin miehen sylissä noustakseen sitten ylös silmät kirkkaina, hyvillä mielin ilman minkäänlaisia omantunnon tuskia.

Näinkö menetellessään hän on todellinen nainen? Eräässä katsannossa kyllä mutta uskonnon, moraalifilosofian ja psykologian mukaan hän ei moniavioisia piirteitä osoittaessaan ole vielä kypsynytkään naiseksi. Mutta mitkään opinkappaleet eivät olekaan naisia varten, heitä on mahdoton puristaa kaavoihin.

Moraalifilosofian mukaan minun tielleni on siis osunut vain yksi kypsä nainen, isoäitini, sillä hänellähän oli elämässään vain yksi mies ja tämän muisto. Mutta mistä minä tiedän hänen olleen tosissaan? Nainenhan valehtelee usein ja mielellään, pieni vilppi ei ole hänestä syntiä vaan elämän suolaa, hän narraa narraamisen ilosta, ei välttämättä siitä mitenkään hyötyäkseen. Joka uskoo naisen valaan hän uskoo kykenevänsä kävelemään vettä pitkin uppoamatta.

Kuten huomaatte, olemme jo pahoin eksyneet naisellisuuden labyrintteihin.

Moni nainen kykenee antamaan anteeksi miehensä uskottomuuden jos hän arvelee sitä tilapäiseksi, että se

MILLAINEN ON NAINEN?

oli vain satunnainen hairahdus. Mutta että hänen miehensä rakastuu tosissaan toiseen naiseen, se on sovittamaton kuolemansynti. Se voidaan hyvittää vain kostolla. Parhaana kostona nainen pitää makaamista miehensä parhaan ystävän kanssa. Kuinka erinomaisen loogista!

Vaatiessaan mieheltään tai miesystävältään uskollisuutta nainen samanaikaisesti miettii keinoja, miten saada ystävättärensä mies ihastumaan itseensä. Häntä vaivaa kysymys, mitä sellaista häneltä puuttuu jota ystävättärellä näyttää olevan. On ikivanha totuus, että ken saattaa kaksi naista saman miehen tuttavuuteen, hän saa kohta nähdäkseen hyvänpuoleisen tappelun. Entiset ystävättäret ovat nykyisiä vihamiehiä.

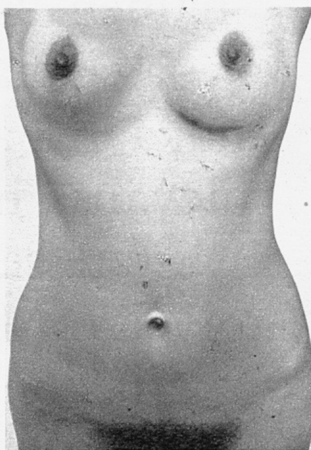
Tullakseen rakastetuksi naisen tarvitsee olla kaunis? Eipä tarvitsekaan. Kukaan ei voi väittää italialaista näyttelijätärtä Anna Magnania kauniiksi. Mutta silti hän on tai ainakin aikoinaan oli tuhansien miesten haluama ja myös monien saama. Hän on itse sanonut tuntevansa itsensä naiseksi vain ollessaan rakastunut ja miehen syleilyssä. Tiedetään, että Marilyn Monroe oli, päin vastoin kuin Magnani, kaunis mutta samoin kuin Magnani tuhansien miesten haluama ja myös monien saama. Hänkin kertoi tuntevansa itsensä naiseksi ja onnelliseksi vain ollessaan rakastunut ja miehen syleilyssä. Kuitenkin hän päätti kaiken yltäkylläiseltä näyttävän rakkautensa keskellä oma-aloitteisesti päivänsä. Miksi? Eikö hän sittenkään löytänyt oikeata rakkautta vaan oli rakastunut onnettomasti? Jos onneton rakkaus oli syy hänen itsetuhoonsa, silloin kumoutuu ylempänä esitetty väite, jonka mukaan naiselle onnetonkin rakkaus on parempi kuin elää vailla minkäänlaista rakkautta.

Naisesta puhuttaessa näyttää siltä, että jokainen hänestä esitetty käsitys kaataa hänestä esitetyn toisen käsityksen. Loputkin yrityksistä kartoittaa naisen sielunelämää sotkee sellainenkin olettamus, että nainen rakastaakin vain rakkautta, että mies on hänelle vain välikappale, ei kohde.

Minkälaista sitten on, sen vielä kerran kysyäkseni, onnellinen rakkaus? Onko onnellista rakkautta sellainen rakkaus johon vastataan rakkaudella ja onnetonta sellainen rakkaus, joka ei saa osakseen vastakaikua. Jos rakkaus ollakseen onnellista vaatii vastarakkautta, on rakkaus itsekästä eli päin vastoin kuin meille opetetaan: kaiken se kärsii, kaiken se kestää, kaiken se antaa anteeksi.

Kun opettaja kysyi, mikä kärsii kaiken, kestää kaiken ja antaa kaiken anteeksi, vastasi muuan oppilas: kaheli.

Pitääkö naiseen aina yhdistää rakkaus ja sukupuolisuus? Eikö hänestä voida puhua myös yhteiskuntaa rakentavana voimana siinä kuin miehestäkin? Tietysti voidaan ja sitäkin suuremmalla syyllä, kun naispuolisia rikollisia, al-

koholisteja ja maankiertäjiä on huomattavasti vähemmän kuin vastaavaa asosiaalista "ainesta" miehissä.

Mutta kaikissa tapauksissa nainen on ennen kaikkea tunneolento ja biologisena ihmekaluna mitä hämmentävin. Hän on äärimmäinen hyvässä mutta äärimmäinen myös pahassa. Vissiä lapsekkuuttaan hän ei menetä milloinkaan. Esko Tommolan lukiessa järkyttävää uutista kuuraketista, joka keskellä matkaansa on puoliksi räjähtänyt, nainen sanoo: miten ihanat silmäripset tuolla miehellä onkaan. Hoputa naista voiteittensa ja mascaroittensa ja puutereittensa parista ajoissa teatteriin ja kun sittenkin myöhästytte, hän sanoo: olkoon tämä sinulle opiksi. Eikö tällainen epäjohdonmukaisuus mykistä kenet tahansa? Lohduta miehensä haudalta palaavaa kyyneläivää nuorta leskeä sanomalla, että hän on viehättävä ja hän vastaa: teidän pitäisi nähdä minut itkemättömänä. Onko tämä osoitus naisen tunteiden pintapuolisuudesta kaikissa tapauksissa vaiko hänen tuskansakin voittavasta, eteenpäin katsovasta elämänmyönteisyydestään?

Kenpä tietäis sen.

Paljoa helpompi kuin yrittää epätoivoisesti kuvata millainen nainen on, paljoa helpompi on totisesti kertoa, millainen mies haluaisi naisen olevan. Mikä estää tässä yhteydessä esittämästä toivomuksia, sillä eläähän nainen ainakin osan elämästään miehen kanssa ja miestä varten, tai, jos tämä on vastoin suffragettien vakaumusta, ainakin hänen on mahdoton täyttää biologista tehtäväänsä ihmissuvun jatkajana ilman miehen apua. Tarkoituksena ei ole silti väittää, että naisesta tulisi nainen vasta äitinä.

Viime aikoina on tosin näkynyt uutisia Yhdysvaltain ja Hollannin suurista naisjoukkoliikkeistä, joiden ohjelman mukaan mies on lähes kokonaan tarpeeton. Muutama kuhnuri riittäisi koko naissukukunnan tarpeisiin, sillä spermaa voidaan pakastettuna säilyttää miten pitkiä aikoja tahansa. Hirvittäviä siis ovat tulevaisuuden näköalat. Lieneekö sitten itsepetosta, mutta ajoittain kyllä tuntuu siltä kuin nainen sittenkin kaipaisi myös miehenruumiin kosketusta ja miehen sanoja yhtä paljon kuin spermaakin.

Miehen sanoja hän kuulee nyt ja tietysti ne käsittelevät naista sukupuolipartnerina, mitenkä muutoin.

Moni mies, sen mitä heitä olen kuullut, toivoo ettei sukupuoliyhdyntä olisi vain lauantai-iltaisin saunan jälkeen toimitettu askare kuin mikäkin lukujärjestykseen merkitty pakollinen aine. Kun himonpuuska yllättää — yhtä hyvin sitä voidaan kaunistellen nimittää läheisyydentar-

peeksi — olisi akti suoritettava siinä paikassa. Olkoon päivällisen laitto kesken, padat ja pannut voi viskata sivuun, sillä liedet lämpiävät nappuloita vääntämällä uudelleen. Sen sijaan jos vaimo torjuu aviollisen lähentelyn, se saattaa johtaa miehen pitkäaikaiseen viilenemiseen. Hänen itserakkautensa, ainoa kaikille ihmisille yhteinen luonteenpiirre, on saanut pahanlaisen kolauksen.

Tosin nainen ei väsyneenä tai moninaisista muista syistä ole aina yhtä altis yhdyntään. Mutta miksi he eivät sitten tee siihen itse halukkaita ollessaan aloitetta ja siten täytä useimpien miesten salaista, sanoiksi lausumatonta toivetta?

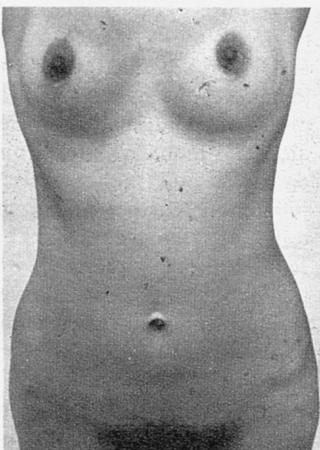
Jokainen mies on luonnostaan tirkistelijä; yhtä mahdotonta kuin kamelin on kulkea neulansilmän lävitse, yhtä mahdotonta on miehen olla luomatta ainakin hätäistä sivusilmäystä saunan ikkunaan, jonka takana nainen saippuoi poveaan. Oletettavasti moni avioliitto olisi pelastettu kariutumasta jos vaimo luopuisi turhasta ujostelustaan ja sallisi oman miehensä tirkistellä itseään mielin määrin. En näe mitään syytä, mikä estäisi häntä vuoroin leikkimästä julkeata porttoa vuoroin paljastamasta poveaan tai alapäänsä karvoitusta kuin vahingossa, kuin itse huomaamattaan. Esileikkien määrä on luvuton ja vaimon, ollakseen nainen ja viettelijätär, on niitä itse improvisoitava. Avioliitossa ei ole mikään luvatonta ja pahaa ja vahingollista; pahaa ja vahingollista on vain tavanomaisuus, kerta kerralta toistuva sieluton ja hengetön, sanaton ja koneellinen nytkytys pilkkopimeässä huoneessa.

Kaikki mikä miellyttää miestä, ei kylläkään aina miellytä naista, mutta ihmisille on annettu suu paitsi syömistä myös puhumista ja toiveiden esittämistä varten.

Uskon ja tiedänkin, että turhasta kursailusta, jota myös "naiselliseksi kainoudeksi" nimitetään, kärsii vaimo itse toisinaan yhtä paljon kuin hänen miehensäkin. Eräissä meille tulleissa kirjeissä ovat naiset tiedustelleet, mikä heissä on vikana, koskapa he tuntevat hillitöntä halua hyväillä miehensä siitintä huulin, suullaan. Siihen he eivät koskaan ole uskaltautuneet pelätessään miehen hirmustuvan ja pitävän heitä ties mistä oppinsa hakeneina "huorina".

Hyvä Luoja, onko enää olemassa liikuttavampaa osoitusta syvästä kiintymyksestä ja kahdenkeskisestä luottamuksesta kuin menetellä näin; ja jäätä on se mies, joka ei koe tätä hyväilyn muotoa nautintona, kenties suurimpana kaikista.

Naisen tekee naiseksi hänen povensa, hänen pyöreä vatsansa, hänen kaarevat uumansa ja hänen pulleutensa myös takaa käsin nähtynä. Miksi ihmeessä hän ei siis esittele naisellisuuttaan; minkä tähden aviollisia rakkaudentoimia ei tosiaankaan uskalleta suorittaa valossa ja minkä vuoksi monet naiset pelkäävät näyttää kiihkosta kovettuneita rintojensa kärkiä, poskiensa punaa ja silmiensä hehkua. Ehkä siksi, että he eivät tiedä kaikkien näiden lisäävän omaa naisellisuuttaan ja samalla miehensä intohi-

moa. Minkä enemmän nainen havaitsee herättävänsä miehessään kiihkoa sen kiihkoisemmaksi hän muuttuu itsekin; tämä on vastavuoroisuusperiaatetta sänkyyn sovelutettuna.

Monet sanat, jotka julkisilla paikoilla suuressa seurassa lausuttuina vaikuttavat rivoilta ja voivat joissakin aiheuttaa pahennusta, ovat lemmentuoksinnassa kahden kesken höpistyinä itse asiassa hellyyden ilmaisuja ja lähes aina lisäävät nautintoa ja tyydytystä eli kaikkea sitä mitä ollaan tavoittelemassa. Voisipa melkein väittää, että mitä oppineempi ja valistuneempi nainen, sen tuhmempi hän on makuukamarissa. Naisen on toki uskallettava supattaa muutakin kuin vanha homehtunut kysymys "tekeekö sinun hyvää, kulta?".

Monet miehet toivovat myöskin, että nainen esittäisi ehdotuksia sellaisista yhdyntäasennoista, jotka heitä miellyttävät. Niitä näet on vara valita, ainoa ei ole se asetelma, jossa mies höyryää päällä naisen passiivisena odottaessa alla mitä ylhäältä annetaan. Ja vain nainen voi vapauttaa miehen siitä harhakäsityksestä, että yhdyntää pitää jatkaa läkähtymisen partaalle, että sen olisi oltava jonkinlainen normaalin inhimillisen kestokyvyn ylittävä pinnistys ja voimainkoitos. Sillä eivätkö esileikit hyväilyineen ole tärkeämpiä kuin mielettömiin pitkitetty yhdyntä?

Voi vain ihmetellä, miksi nainen malttaa pitää suunsa kiinni sängyssä kun se on hänelle mahdotonta muulloin.

Millainen on nainen? Jean Richepin on Ballaadissaan esittänyt kaksi äärimmäistä naishahmoa, toisaalla ahnaan, vaativan, tunteettoman ja itsekkään rakastajatartyypin, toisaalla äidin. Tiedän syyllistyväni tyylirikkoon liittäessäni ko. runon oman kömpelön ja karhean jutusteluni päätteeksi. Mutta teen sen siksi, että naisen ihmeellisintä puolta, hänen kaikki kärsivää äidinosaansa ei voitane kuvata paremmin kuin mitä Richepin on Uuno Kailaan suomentamassa ballaadissaan tehnyt:

Kosi tyttöä köyhä poika, vaan
ei häntä se tyttö tahtonutkaan.
"Sanot lempiväs. Koiralleni mun
siis oitis tuo sydän äitis sun —"
Meni poika. Ja äitinsä tappoi hän
ja otti sydämen sykkivän . . .
Sitä kantoi käsi vavisten
ja lankesi — pudotti sydämen.
Makas pölyssä tien se verissään.
Oi silloin tään
sanan lausui se hiljaa valittain:
"Laps, eihän sinuun sattunut vain?" □

OIKAISU

Viime numerossa tait. Mauri Favénille osoitetun kirjeen yhteyteen oli tullut vallan väärä kuva. Se ei esitäkään Mauri Favénia vaan tait. Reino Hietasta. Jälkimmäinen pyytää korjaamaan erehdyksen, joka ei kylläkään ole yksin toimituksen vaan myös meille kuvia toimittavan kuvatoimiston syy. Iloista kesää joka tapauksessa kummallekin taiteilijalle.

TÄÄ KORUTONT' ON KERTOMAA

SEIJA SIMOLA on kertomansa mukaan yrittänyt itsemurhaa ratkaisuksi elämälleen. Kun PETER TANDEFELT, äkkiä otettu aviomies, sai lähdöt yhteisestä, Seijan sisustamasta ja rahoittamasta kodista, on Seija nähty jo monenkin kanssa kauniisti käsi kädessä. Yksi heistä on tietysti vanha turvallinen JUHANI KORJUS, joka vanhoilla päivillään viisastuneena — kaksi avioliittoa — ei uskaltaudu enää avioliiton satamaan Seijan kanssa. Seijaa taas loukkaa se, että Juhani vertaa häntä entisiin vaimoihin ja epäilee avioliiton onnistumista. Siksi kai hän on ehtinyt etsiä toisen joka ei vertaile. Hän on JOUKO AHERA, äänittäjä, kahden lapsen isä, naimisissa oleva mies. On kuulemma Seijan suuri rakkaus — ja on ollut sitä jo kauan.

Vertaiset keskenään, sanotaan. KARI KUUVA ja MARKKU SUOMINEN ovat löytäneet toisensa. Heitä yhdistää muukin kuin laulamiset, nimittäin monet ylikilot. Pojat on kovin usein nähty yksissä, juhlimassa ehkä Markun listoille pääsemistä. Markku, joka asustaa yhdessä tyttöystävänsä kanssa Saarijärvellä, on viihtynyt tavattoman humussa ja sumussa Helsingissä. Kari Kuuvaakaan ei enää näytä viehättävän oman vaimonsa seura. Miksi?

Tunnettu mannekiini RITVA AALTO — Eileen Ford on pyytänyt häntä toimistoonsa työhön — on hänkin löytänyt sen oikean. Seuralainen on ILPO SAASTAMOINEN, jolla valitettavasti on ennestään laillinen vaimo.

MIKKO KUOPPAMÄKI ja STINA NÄSSLIG seurustelevat myrskyisästi. Joka toinen ilta on myrskyä ja joka toinen tyyntä. Suurta riitaa on toistaiseksi aina seurannut suloinen sovinto. Mikko on muuten jättänyt veljensä JUKAN hommelit, vaikka yhteisillä keikoilla Mikko huomasikin nauttivansa yllättävän suurta kansansuosiota.

LISTA-PAALOSMAASTA näyttää tulleen KATRI HELENAN juoksupoika. Nöyrä, hiljainen, aina paikalla oleva ja käskettävä. Katri muuten on tyttö, joka markasta pistää kaksi pankkiin. Näin ollen on ajateltavissa, ettei Paalosmaa taida saada opintoavustusta ylen liikemiesmäisen Katrin kukkarosta?

VELIMATTI SAIKKONEN aloittaa kesäkuussa "Takiaispallo"-nimisen pitkän filmin tekemisen. Siinä sinänsä ei ole mitään ihmeellistä, kokoillan filmejä on meillä tehty vaikka kuinka. Filmin tähdet, KIRKA ja TERHI PANULA sen sijaan vaikuttavat kiinnostavilta. Kauniita nuoria ihmisiä molemmat. Kannattaakohan loistavasti laulavasta Kirkasta koettaa filmitähteä? Entä jos hän epäonnistuu? Onnistuminen on tietysti toivottavaa ja odotettua, ja se varmasti toisi tyydytystä kaikille osapuolille, ihailijoille etenkin. MARKKU SUOMINENKIN saa kookkaan olemuksensa filmille, sillä hänen velipoikansa Tapio Suominen tekee elokuvan vanhasta aiheesta, eli poppareitten elämän monista ongelmista. Ei siinä vielä mitään, mutta kuin vanha konkari VALENTIN VAALA ryhtyy uudessa elokuvassaan selvittämään nykyajan nuorison ongelmia, huumausaineita ym. on odotettavissa vaikka mitä. Parasta toivotaan — mutta pahinta pelätään.

MARKKU ARO on loppujen lopuksi saanut kurkkunsa kuntoon ja siinä sivussa vartalonsakin linjakkaisiin muotoihin. Onneksi, sillä kurkun puolelta oli pelättävissä kokonaan äänen menetystä. Muutaman lisäkilon olisivat ihailijat varmasti antaneet anteeksi, mutta Markku katsoi edullisemmaksi laihtua kuin ostaa uusia vaatteita. Markku taitaa olla vapaana, sillä Dannyn entinen sihteeri LEILA

SALMELAINEN ei enää olekaan Markun vakituinen.

Kerrotaan, että IRIS RAUTIO odottaa kiihkeästi kosintaa rapakon taa. Hänellä on kuulemma siellä elämänsä mies, mutta mies ei ole vielä huomannut Iristä elämänsä naiseksi. Kosintaa odottaessaan tyttö lohduttautuu iskemällä kotoisia tähtiä jotka tuntuvat olevan melko helposti iskettävissä.

Viimeisin tarina JOHNNYSTÄ ja KRISTINA HAUTALASTA tietää kertoa,

että Johnny olisi käyttänyt Kristinaa vain hämäystarkoituksiin. Väitetään näet, että Johnnyllä on Ruotsissa joku vakituinen, eikä pidetä mahdottomana edes sitä väittämää, että poika olisi käynyt vihilläkin rakastettunsa kanssa. Noin salaa, tietysti.

VIRPI MIETTISESTÄ ja hänen CAESAR von WALTZEListaan on tulossa oikein kansakunnan pellejä. Pari kömpii milloin mistäkin suunnalta Helsinkiä autoonsa — keltaiseen — ja kuluttaa päiväänsä esiintymällä kaikissa paikoissa joissa voi tulla huomatuksi. Tavallisesti ei puolenpäivän aikaan haukotella ja olla kurjan näköisiä, ellei olla juhlittu kunnolla. Sen taidon pariskunta osaa — mutta eikö olisi aika tehdä jo jotakin muutakin?

Mies LISTA-EEVAN listalla ykkösenä on ainakin tällä hetkellä AARNO RANINEN. Iskeminen on tapahtunut Arskan ja KATRI HELENAN yhteisen shown ensi-illassa. Kaikki kauniit ja kuuluisat ihmisethän kunnioittavat moisia tilaisuuksia läsnäolollaan. Kummalliselta vaikuttaa se, että erottuaan toimittaja JUHA KEINÄSESTÄ Eeva on koettanut antaa maailmalle

siistin ja erittäin siveän neidon kuvaa. Toisaalta hän on koettanut iskeä kaikkia vähänkin iskelmäalaan liittyviä miehiä seuralaisikseen. Taustalla on tietysti vanha uskollinen kavaljeeri joka taluttaa Eevan tilaisuuksiin, joissa on mahdollisuus tavata joku uusi. Listan kärki kun on vaihtelevainen. Arska ja Eeva on nähty usein julkisesti yhdessä ja tiedetään rouva Ranisen hermojen pettäneen muutamaan kertaan niin, että Arska on joutunut

yhteisestä kodista kadulle. Väitetään Arskan todenneen, että Lista-Eeva on hänen elämänsä nainen. Toivotaan että Arska nyt on sitten Eevan elämän mies ainakin jonkin aikaa. Tuskinpa Arskakaan liikoja kuvittelee — tanssailihan Eeva tyylikkäästi mustassa sametissaan Carolan ensi-illassa vakituisensa käsivarsilla ohi Arskan kuin tyhjää vain. Vai olisiko se ollut vain julkisen sanan hämäämistä?

Carolalla on nyt sitten ollut ensi-ilta Adlonissa. Ohjelma käsitteli saastaa ja saasteita, eikä jaksanut kaikin paikoin vetää porukkaa mukaansa. Likaan ollaan jo kyllästytty. Carola itse kyllä oli vetävä ja lauloi niin että pahaa teki — tarkoitamme tietysti, että hyvin. Kauneimmat kukkaset hän sai omalta lista-ykköseltään, GEORG LIEMOLALTA, jolle Carolan seuralaisena oleminen alkaa nousta päähän.

Hiljattain kiersi maailmalla kivenkova tositarina: TAUNO PALO ja KIRSTI ORTOLA olivat lähteneet eri teille. Tositarina on kuitenkin pelkkä huuli. Mutta se, että AULIKKI JÄRVINEN liikuskelee Tampereen Yliopistossa vaikuttavan MATTI KAASISEN seurassa, pitää paikkansa.

Edelleen pitää paikkansa se, että JÖRN DONNERIN seuraavan elokuvan pääosassa näyttelee HARRIET ERIKSSON. Mukana on lisäksi kolme nuorta Tampereen Hairista.

Eduskunnassa viime viikkoina levinnyt huhu, että Hymylehden nimimerkki kansanedustaja n:o 201 olisi MARGIT BORG-SUNDMAN, on ehdottomasti väärä.

CAESAR von WALTZEL ja URSULA RAINIO on nähty yhdessä mm. Keimolassa. Väitetään heidän seurustelevan, mutta ainakin he ajavat yhdessä tämän kesän ralleissa. □

PIKKU-ILMOITUKSET

Ilmoitusaineisto 3 viikkoa ennen lehden ilmestymistä os: Hymy-lehti, ilmoitukset, Kuninkaank. 19 A Tampere. (Ilmoitushinnan 6 mk/mm tulee seurata mukana).

M 30. PURJELAIVA MERTEN VINTTIKOIRA"

Hinta vain 18:50

Suuri ja hieno purjelaiva, jonka pituus on yli 70 cm. Tämä rakennus-sarja toimitetaan täydellisenä kaikkine osineen, purjeineen, kansi- ja mastorakennelmineen, sekä täydellisine piirustuksineen ja työohjeineen täydessä koossaan. Tämä purjelaiva on malli jota arvostetaan kaikkialla maailmassa. Tämä mielenkiintoinen malli on erittäin suosittu ja valmiina se on erittäin arvokkaan näköinen jota kaikki ihailevat ja haluavat omakseen. Hinta vain 18:50 mk.

ERKIN TUOTEMYYNTI PIHLAVA PT.

40% lisää tehoa

vanhalle mopolle tai m-pyörälle!

Lähettäkää kulunut sylinteri porattavaksi: palautamme sen parin päivän päästä kovassa vetokunnossa. Mopedin sylinterin poraus hiottuna 10 mk + männän hinta — moottoripyörän 12 mk + männän hinta. Vanha mäntä mukaan! Pakatkaa hyvin, mainitkaa koneen merkki ja tämän lehden nimi!

PYÖRÄ- JA URHEILUAITTA

Mänttä — Puh. 47 334

Ei enää yksin

Lähetä tiedot itsestäsi ja toivom. Saat Sinulle sopivan ystävän luoksesi kirjeitse. Palvelemme todella yksinäisiä, ystävää etsiviä kunnon kansalaisia.

Luottamuksella

Kynäklassikot lok 126. Tampere

Etsitkö aviopuolisoa?

Löydät hänet kauttamme! Annamme Teille 50 osoitetta henkilötietoineen. Palvelemme ainoastaan aviopuolisoa etsiviä. Kirjoita its. ja toiv. osoitteella: **Postilokero 333 Tampere.**

VOIMIA! LIHAKSIA!

Nyt Suomessa! Teräksenlujat voimat ja mahtavat lihakset Weiderin Mr. Universum-välineillä ja -proteiinilla. Tilaa **ILM.** luettelo!

Wrange-yhtiö/H, Box 62009, Hki 62

GEISHA!

Väsymätön ystävä. Hinta 30 mk. Hintaan sisältyy voide ja käyttöohje. Toimitamme huomiota herättämättä.

BOX 17 238 Helsinki 17

AMBRA S-exotique Parfum on voimakastehoinen erittäin vaikuttava

HORMOONITOIMINNAN KIIHDYTTÄJÄNÄ

Miehille ☐ Naisille ☐ Hinta 14:—. Lähetykset huomiotta. Tilaukset **Pl. 12202, Helsinki 12**

PARISIENNE

sauvahieromakone 17 x Ø 3 cm valk. kovamuovia, paristokäytt. maahantuojalta vain 10:— + 1:85 postikul. Nyt huvia jokaiselle. Nauttikaa Tekin. Myös tukussa. Huomiotta.

Mikon Paketti Oy, Lok. 14 111 H:ki 14 Säästäkää ilm.

Nyt puuhailen **TRANSVESTIITTI-kerhoa nim. Turku X** os. PL. 1579 Tampere.

Hieromasauva 12 mk, 2 nop. 17 mk. 2 kpl sex-lehtiä 10 mk. Kaasusytytin 15 mk. Laskukone 20 mk. Rannekello, miesten tai naisten, 5 v. takuu 80 mk. Lisäksi 20 mk al.kortti. Maksu til. mukaan! **Allex Box 110 S-644 00 Torshälla Sverige.**

HALUATKO YSTÄVÄN

Kirjeseuran tai aviol. merkeissä?

Kerro itsestäsi + toiveesi ja saat valita itse sadoista henkilöistä omasi. Postikuluiksi 1 mk. Toimitetaan huomiota ja luottamuksella.

CENNOFINS BOX. 272 TAMPERE

MIES!

Minä olen seksikäs

LOLITA!

Tarkoitukseni on olla aito nainen juuri Sinulle. Olen väsymätön!

Tilaukset huomiota herättämättä. Hinta 139 mk.

Box 50030, Hki 50

SENSAATIO!

Vaihtelua sukupuolielämään SEX-TYYNYN avulla. Tilaukset huomiotta postiennakolla. Hinta 48 mk.

Box 50030, Hki 50

TARVITSETTEKO YSTÄVÄN

ON PALJON KAIKENIKÄISIÄ KIRJEENVAIHTOON HALUAVIA. MYÖS ULKOM.

VALTAKUNNAN KIRJEVÄLITYS LOK. 8. PORI

YSTÄVÄ JUHANNUKSEKSI

Tiedot itsestäsi ja toiveistasi. Kaikenikäisiä kaikista piireistä.

Kerho 80. Lok. 80. RAUMA.

ETSITPÄ YSTÄVÄÄ

avioliitto tai kirjeseuran merkeissä, niin kirjoita itsestäsi ja toiveistasi meille. Luottamuksella.

SUOMEN KIRJESEURA Pl. 27. RAUMA.

Maamme laajin taikatemppuvälineiden kuvitettu hinnasto, hinta 5 mk. Mukana ilmainen taikatemppu.

Jorma Airaksinen Tampere Box 221.

RAHAA TEILLE

KUINKA? Tarjoamme Teille suunnittelemamme 16-rivin systeemiä. Te veikkaatte vain 3 ottelua. Ei enempää ja veikkausjärjestelmämme ratkaisee loput. ENNENKUULUMATONTA, vai mitä. Systeemimme on niin harvinaisen hyvä että me TAKAAMME että saatte RAHANNE TAKAISIN jos ette ole voittanut sillä 3 viikon aikana. Tilaa jo tänään meidän erikoissysteemimme. Hinta ainoastaan 10 mk. Tilaukset:

"TIETOVEIKKAUS" Box 10 Pori

HOROSKOOPPI

Vuodeksi eteenpäin. Kohtuullisin kustannuksin. Myös ulkomaille. Nimi, tark. osoite, synt. aika, ammatti, siviilisääty, käsialanäyte. Jälkivaat.

RIGEL lk 72 Jyväskylä

Runsaasti uusia yli 18 v.

KIRJEYSTÄVÄÄ

etsiviä. Ilmoita ikäsi ja toiveesi luottamuksella. Huomiotta.

Kirjekeskus/H Box 53072 H:ki 53

Tuottoisaa askartelua

Tehkää kotityönä tulitikkutauluja.

Mielenkiintoinen ja kannattava hobby

Nyt voitte helposti valmistaa piirustuksiemme mukaan, erivärisistä tikuistamme, hyvin myytäväksi meneviä tauluja ja tarjottimia. Mallistossamme kauniita malleja kuten eläinaiheista **"Metso soittimella"** sekä laivaja maaseutukuvauksia. Tilatkaa työpiirustukset, ohjeet ja kuvallinen hinnastomme hintaan 4 mk.

E-Myynti Box 30 Pori

NYT

STIMULANT vain 18:—

HENKILÖKOHTAISEEN HIERONTAAN!

Myyntimenestys jatkuu. Paristokäyttöinen, täysin hygieninen, miellyttävä kokemus. Lähetämme postiennakolla huomiota herättämättä.

Tilausosoite: **BOX 1503, TAMPERE**

PIDÄTTEKÖ SEKSISTÄ?

Meillä on suuri valikoima sex-artikkeleita aikuisille. Lähettämällä 5 mk saatte värikkään, kuvitetun hinnastomme huomiota herättämättä. Tilaukset suomen kielisinä osoitteella:

SCANTRA, BOX 2018 S — 127 02 SKÄRHOLMEN 2 — RUOTSI

SUKUPUOLISEEN VÄSYMYKSEEN

ja yliherkkyyteen miehille 100 % vaikuttava

DORUB ERECTA

useaan käyttökertaan nyt vain 16,—

Lähetykset huomiotta toisella lähettäjänimellä. Ilmainen kuvitettu luettelo seuraa. Tilausosoite:

Box 10787, Helsinki 10

Nimi ....

Osoite ....

YSTÄVÄ JUHANNUKSEKSI

Runsaasti kirjeenvaihtoon haluakkaita kaikista yhteiskuntapiireistä. (Myös uskv.) Lähetä tiedot its. ja toiv. saat runsaasti sopivia ystv. ehdotuksia. Luottamuksella.

Kirjevälitys, Box 33 025, H:ki 33

HYPNOOSI

Avatkaa ovi uuteen maailmaan ja oppikaa hallitsemaan toisten ajatuksia hypnoosin avulla. Kurssi on suunniteltu niin helppotajuiseksi, että jokainen voi ohjeita noudattaen hypnotisoida jo kurssin luettuaan. Kurssin hinta 21:-. Tilaukset os.

BOX 100 PORI.

TUNNETKO OLEVASI POIKKEAVA

Välitämme ystävän jolla on samanlainen ongelma. Haluttaessa kirjeenvaihto voi tapahtua kauttamme nimimerkillä. Huomiotta.

Os. Pori lokero 90

- **PUNASTUTKO** ?
- **OLETKO EPÄVARMA TAI JÄNNITTYNYT** ?
- **OLETKO UJO, HERMOSTUNUT, EPÄLUONTEVA** ?

Jos kärsitte näistä ilmiöistä ja haluatte vapautua niistä lopullisesti, niin tilatkaa sitoumuksetta ilmainen esittelylehtinen ainutlaatuisen tehokkaaksi osoittautuneesta EMOSUG-itsekehitysmetodista, jota voitte kokeilla 15 pv:n PALAUTUSOIKEUDELLA. os.:

CENTER-TRADING, Box 575, TURKU 9

SEX! ERIKOISTARJOUS! SEX

Alan johtavia ruotsalaisia ja tanskalaisia sex-lehtiä saatte tilaamalla sex-pakettimme joka sisältää mainittuja lehtiä 3 kpl + hinnaston ja maksaa vain 25 Smk! Myös yksitellen erikoishintaan 10 mk/kpl (Rahan tulee seurata tilausta). Tilaukset osoitteella:

P-VÄLITYS, FACK 240, 61301 OXELÖSUND, SVERIGE

Nimi: ....

Osoite: ....

(tekstatkaa olkaa hyvä)

JATKOA SIVULTA 61

JUHANNUSKIRJEITÄ

MARGIT BORG-SUNDMAN

raiskaa jonkun friidun niin en kai mä sitä friidua väkisin pannu vaikka mä siintä skrivaankin.

Mä muuten olen sitä mieltä ettei Jumalaa kukaan voi pilkata, mehän kato sitataan kaikki rivissä sen kännyllä. Itte se on niin hieno ja suuri ja korkee Persoona ettei se pilkoista piittaa. Ei se rosiksesta hae kunniaansa. Jos se pilkoista pahastus niin kai se sitte tulis itte käräjille. Mä vaan luulen, että se Salama tais tahtomattaan loukata vähä Teidän omia vakaumuksia mutta on ne kummia sellaset vakaumukset, joita toinen voi loukata. Ei sen puolesta, vähän munkin tekee häjyä jos mä kuulen että joku laskee oikein pahaa herjaa Jumalasta mutten mä siintä ilmiantoja mee tekeen. Mä kato ajattelen: ei toi kaveri pitäs noin karkeeta törinää jollei sillä olis ittellä vaikeeta, se elää jotain kriisiä ja murrosta mutta kunhan se aikansa melskaa niin se kyllä lopuksi pääsee sopusointuun Herransa kanssa. Mäkin olen kato päässyt vaikkei uskois.

Olen ihan tahallani skrivannu tän preivini puolittain slangia jotta pääsette sanoon: tommoset kirjeet on niin vulgäärejä ettei niihin viitti vastata, mä jätän ne omaan arvoonsa tommoset. Tää on multa siis hienompi ele kun päältä tsiikaten näyttäskään, mä pelastan itte Teidän naamanne, sillä ette Te kummiskaan osais mitään vastata missään tapauksessa, se on jämpti niin. Kivat juhannukset ny vaan siä jortsulavan reunalla.

niin vilpittömästi että vaikuttaa siltä kuin olisitte voittanut itse koko potin. Mutta toiselta puolen otatte epäonnistuneiden kohtaloon osaa niin sydämellisesti, että minunkin mieleni tekisi joskus saapua Tuplaan ja kuittiin munimaan pelkästään sen takia. Valitettavasti vain ei ole olemassa alaa, josta selviäisin edes toiseen kysymykseen, joka sentään panisi Teidänkin loputtoman ymmärtämyksenne liialle koetukselle.

Tässä istuessani en mitenkään saa päähäni edes sitä, perustivatko Rooman aikoinaan Romulus ja Reemus vaiko Remulus ja Roomus. Miksi nyt kehuskelen Teitä vaikka tiedän hyvin että ette ole sen vaivainen ja tarpeessa? Oletettavasti siksi, että äly ja viisaus yhtyneenä kauneuteen ja sydämellisyyteen on ylen harvinainen ilmiö, sen edessä sekaantuu konsepteissaan jopa minunkin kaltaiseni ilkeä ihminen.

Saattaisipa muuten olla vaihteeksi yhden ainoan kerran paikallaan, että Tuplassa ja kuitissa tentittäisiin Teitä itseänne aivan samoin ehdoin ja eduin kuin Te tenttaatte muita: loppuun selviydyttyänne saisitte Tekin 1 000 markkaa. Laskenpa tämän ajatuksen joht. Hanskin sydämelle, lukeehan hän joka tapauksessa tämän jutun vaikkakin salaa.

Kun tässä nyt on tiedoista, tietämisestä ja älykkyydestä kysymys, tuleepa mieleeni muuan jostakin lukemani knoppi, jota ainakaan meikäläisen hengenlahjoilla ei ratkaista. Kas näin: kolme miestä vuokrasi kesämökin viikoksi maksaen siitä kympin kukin eli yhteensä 30 markkaa. Vuokraaja tuli myöhemmin katumapäälle, hän arveli olleensa liian ahne. Ja niin hän pisti renkinsä palauttamaan miehille viitosen takaisin. Mutta renki oli suuri lurjus, hän pisti omaan taskuunsa 2 markkaa ja antoi miehille vain markan kullekin. Näin ollen he tulivatkin maksaneeksi mökin vuokraa ainoastaan 9 markkaa jokainen. Kolme kertaa yhdeksän on 27, eikö olekin? Renki piti 2 markkaa, mutta mihin hemmettiin, hyvä kiltti rouva Rautiainen, joutui sitten se yksi markkaa? Kertokaa se minulle, ennen kuin menetän lopunkin järkeni valosta.

KIRSTI RAUTIAINEN

Rakas rva Rautiainen olette varmasti löytänyt ikuisen nuoruuden lähteen ja halpamaisesti salannut sen muilta. Muutoin ei ole käsitettävissä, että ette laisinkaan vanhene.

Olette vetänyt TV:ssä Tuplaa tai kuittia herra paratkoon kaiketi kohta kymmenen vuotta mutta aina yhtä charmikkaana ja kauniina, yhtä viehättävänä ja eleganttina. Tänä aikana ovat kaikki muut ikäisenne (olettehan jo täyttänyt 30, otaksun?) saaneet kuka hiukan kurttuja silmäkulmiinsa kuka peräti pienoiset pussoset alaluomiensa alle. Mutta viipyvät Teidän kurttunne ja silmänalus-pussosenne?

Te olette tosiaan hämmästyttävä ihminen. Teidän ansiostanne Tupla tai kuitti ei sekään ole menettänyt vähääkään mielenkiinnostaan niin kuin muut TV:n hiukankin pitempään jatkuvat ohjelmat yleensä menettävät. Tietokilvassanne kunnialla loppuun asti selvinnyttä onnittelette

AARNE TANNINEN

Terve, poika, ja onneksi olkoon, olethan nyt tullut nimitetyksi sangen huomattavaan virkaan, olet TV:n uusi uutispäällikkö.

Että tässä nyt vielä pojittelen Sinua, se johtuu vain siitä, että teimme kerran, kauan sitten, pikkuisen aikaa samaa lehteäkin. Minä olin ollakseni jonkinlainen toimitussihteeri ja Sinä olit kesätoimittajana. Pistin Sinut kerran tekemään jutun heinätöistäkin. Muistan kuolemaani asti, miten uutisesi alkoi: "Tuo kirottu aurinko" jne. Jo silloin tuumin: tuosta Aarnesta vielä kuullaan paljon, ote on siksi persoonallinen. Ystävällismielisen

KÄÄNNÄ

JUHANNUSKIRJEITÄ

JATKOA SIVULTA 127

neuvottelun jälkeen sovimme kuitenkin, että kun kyseessä oli ihan tavallinen asiauutinen, aloittaisimmekin sen näin: "Pitkään jatkuneiden poutasäiden ansiosta heinänkorjuu maakunnassa alkaa olla jo lopuillaan". Pian tämän jälkeen tiemme erkanivat.

Seuraavana vuonna kirjoitit ylioppilaaksi, ponnistelit aikasi yliopistossa, olit sitten suuren päivälehden ulkomaankirjeenvaihtajana vuosikausia ensin Moskovassa ja sittemmin Lontoossa. Ja nyt olet siis palannut kotiin johtelemaan TV:n uutistoimitusta.

Vanhan ystävyyden nimessä vannotan Sinua: pistäkin vauhtia masiinoihin. Olet kai jo pannut merkille mikä valtava ero on TV:n suomen- ja ruotsinkielisten uutisten välillä jälkimmäisten eduksi. Niitä tehtäessä ovat asialla olleet myös kamerat kun taas edellisiä seurattaessa saadaan parhaasta päästä katsella vain Heikki Kahilan naamataulua (sinänsä kyllä miellyttävän näköinen kundi). Ja miksi tuhat tulimmaista samat uutiset kuullaan kolmeen kertaan: ensin klo 18:n jälkeen, sitten klo 21 ja lopuksi vielä myöhään illalla — ellei nyt kesäaika ole jo tuonut joitakin muutoksia. Ainakin minä olisin tänään toukokuun 16. päivänä tätä kirjoittaessani uskonut yhdelläkin vakuutuksella, että Neste Oy:n tankkilaiva Tiiskeri purkaa osan lastiaan Göteborgissa.

Yleensä ulkomaantapahtumien osuus uutisissa on mielestäni ja monen muunkin mielestä vallan kohtuuttoman suuri. Onhan tosin mukava joskus tietää mitä jokin prinssi Pipaluk maanpaossa ollessaan on jonkin Pöh-joen ylityksestä sanonut, mutta sietämätöntä on kuunnella kaikenlaisten poppaukkojen ja kommentaattorien prognooseja ja povauksia siitä mitä presidentti Niku Naxon nousevalla viikolla mahdollisesti tekee; hänen tekemisensähän saadaan nousevalla viikolla tietää. Tämäntapaiset jaarittelut riistävät kaiken ajan kotimaan tapahtumilta. Ja kyllähän täälläkin toki sattuu jotakin muutakin kuin mitä saadaan nähdä sellaisessa uutispitoisessa ohjelmassa kuin Kamera kiertää. Voihan virsu: Hölmströmin mummilla Lievestuoreelta on 1870-luvulta peräisin oleva pukinsarvinen täikampa, Kiukaisten kappalainen on ostanut uuden polkupyörän, Pielavedellä on pidetty pärekorinteko-kurssit, Tuustaipaleen nuorisoseuralaiset ovat valmistaneet talkoilla sippiviulun, Posiolla on ollut rukinlapa-näyttely yms. Minä uskon ja toivon, hyvä veli, että saat aikaan uutisten hankinnassa tuntuvan kohennuksen. Toivotan sydämestäni onnea ja menestystä. ☐

SILPPUSÄKKI vakavaa ja kevyttä

– Tervehdys, poro, sanoi Karjalainen

Presidentti Urho Kekkonen matkusti Lappiin asti nähdäkseen poroja. Ulkoministeri Ahti Karjalainen sen sijaan muisti, että Tampereen Vapaa-ajanmaassa on ainakin yksi sitä rotua edustava eläin hoidokkina, ja matkusti sitä tervehtimään — tietysti muiden asioiden ohella.

Seurustelu poron kanssa kävi mukavasti, hyvässä yhteisymmärryksessä. Ulkoministeri Karjalainen huomauttikin, että kyllä porojen kanssa aina toimeen tulee. Hän osoitti myöskin olevansa asiantuntija puuasioissa, sillä tutkittuaan Kelotuvan rakennusainetta saunomisen aikana, hän totesi puun olevan ihan oikeata Lapin keloa — Itä-Suomen keloissa on kuulemma liikaa lyijyä. — SAT

Uusin, suurin ja kaunein

Suomen ja Ruotsin välisen autolauttaliikenteen uusin kaunotar, punavalkoisin Viking-yhtiön värein maalattu ms. Apollo suoritti neitsytmatkansa toukokuun toisena päivänä. Mukana oli useita satoja matkustajia nauttimassa ensimmäisen matkan juhlallisuudesta.

Ms. Apollo on nykyaikainen, huolellisesti suunniteltu ja erinomaisella maulla sisustettu. Sen koneistus on niin ikään huippuluokkaa aina jätteidenhävittämiskonetta myöten.

Uudentyyppiselle kaksitasoiselle autokannelle — yhteensä 2 500 neliömetriä — mahtuu 260 henkilöautoa tai 26 rekkavaunua. Matkustajia mahtuu Apolloon 1 200, hyttipaikkoja on 230.

Apollon luovutti emävarustamon Sliten toimitusjohtaja Carl-Bertil Myrsten Viking-yhtiölle, jonka puolesta sen vastaanotti toimitusjohtaja K a j G r u n d s t r ö m. — I.T.

Museoveturi ”termiittien” uhrina

Pieksämäen kaupungissa pohditaan, kenen vastuulla on kaupungille luovutettu, rautatiemuseoon aluksi tarkoitettu vanha TK-3 veturi. VR lahjoitti veturin kaupungille 1968, jonka jälkeen veturia on pidetty sivuraiteella odottelemassa, että jotakin tapahtuisi. Museosta ei ole tullut mitään, mutta innokkaat pikku-

Jälleen yhdessä

Vanhempi polvi muistanee tamperelaisen A c r e K a r i n tanssiorkesterin 50-luvulta. Acresta kerroimme pari numeroa sitten.

Orkesteriin liittyi läheisesti solisti, kaunisääninen ja persoonallinen M a r g i t P a s a n e n. Häntä pidettiin yhtenä aikansa parhaista suomalaisista jazzlaulajista. Margitista odotettiin paljon. Orkesterin hajottua jäivät tytön laulut vähäisiksi. Hän esiintyi ja esiintyy tälläkin hetkellä tamperelaisen Hällä Humpan solistina. Ohjelma on ollut orkesterin nimen mukaista.

Nyt ovat Margit ja Acre löytäneet jälleen toisensa. Soitetaan ja lauletaan dixielandia. Sehän on vanhastaan yhteistä ja tulossa uudelleen muotiin.

— Tiedäks', Margit, mitä teki presidentin nuorempi adjutantti kuultuaan vaalien tulokset?

— . . . no mitäh?

— Lähti kaivaan kastematoja.

— Sä oot aina samanlainen. — PJ

Hertso Oy, Helsinki 1970

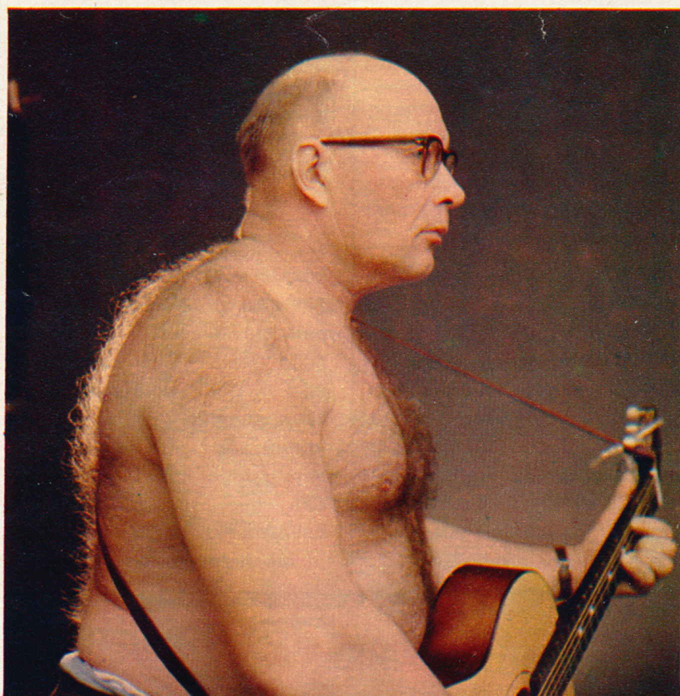
pojat ovat veturin löydettyään ihastuneet siihen niin, että kaikki mikä irti lähtee, on viety muistoksi.

Museotoimikunta ei myönnä virhettä tapahtuneen. Mikään kaupungin virasto ei myöskään ota veturia vastuulleen. Korjausmäärärahoja on kaupungilta pyydetty. Summa mainitaan 5 000 markaksi, mutta puhutaan myös puolesta miljoonasta markasta.

Uuden TK-3 veturin hinnaksi on ilmoitettu noin 1,6 miljoonaa markkaa, jos sellainen jostakin jouduttaisiin ostamaan tulevaa rautatiemuseota vaten. Nykyisin pikkupoikien leikkipaikkana oleva vanha höyryveturi ei enää ilman korjauksia kelpaa näytettäväksi, ja kaupungin johdon mielestä korjaus tulee maksamaan liian paljon. Siksi nyt mietitäänkin, kenen vika on se, että veturi lahjoituksen jälkeen jäi tavallaan heitteille, termiittien uhriksi?

— V. S. Kaleva

Karvaisia miehiä

Karvainen "supermies", taiteilija Erkki Leppänen, josta aikaisemmin olemme julkaisseet kuvia mainiten häntä Suomen karvaisimmaksi mieheksi, on jälleen poseerannut valokuvaajalle. Hänen tarkoituksenaan on — paitsi esitellä maalaamansa taulua nimeltä "Lemmenliekki" — haastaa muut karvaiset mittelöihin.

Jo ennen hänen haastettaan on toimitukseen lähetetty kuva, jossa poseeraa 55 vuotta sitten USA:ssa syntynyt Armas Käräjäoja. Käräjäoja rakentaa työkseen taloja ja räjäyttelee kallioita. Harrastuksenaan hän soittaa kitaraa ja bassoa, metsästää ja kalastaa. Hän on osallistunut menestyksellisesti iskelmälaulukilpailuihin ja taitaa olla varteenotettava kilpailija myös "Suomen karvaisimman miehen" tittelistä kilpailtaessa.

Meillä on huono maine

Tampereen laulavat kaksoset, Kirsi ja Riitta Weckman, tunnustavat että heillä on pikkuisen huono maine. He sanovat kuitenkin, etteivät ole niin pahoja kuin mitä puhutaan. Pikkuisia töppäilyjä

KÄÄNNÄ

SILPPUSÄKKI vakavaa ja kevyttä

humalassa on tapahtunut muutaman kerran, ja ikuinen pääsykielto Tampereen Raatihuoneen kahvilaan on tullut hankittua.

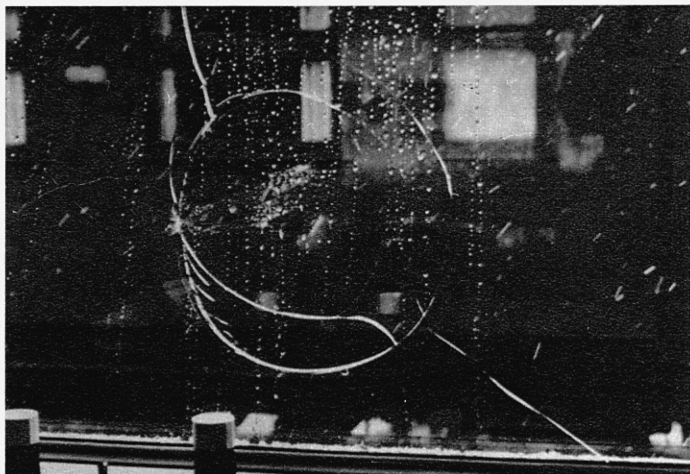
— Tarjoilija kysyi meiltä papereita ja me heitettiin kaljat sen silmille.

Tytöt ovat olleet mukana showbisneksessä vasta vuoden ajan. Itse he mielellään laulaisivat amerikkalaista ja englantilaista musiikkia, mutta managerit vaativat laulamaan tangoja. Tytöt eivät tunnu erikoisemmin arvostavan managereita, toteavat vain suorasukaiseen tyyliinsä, että jos on mieliksi niille, niin saa melkein mitä vain.

Tytöillä ei ole omaa bändiä vaan he laulavat milloin minkin orkesterin säestyksellä. Harjoituksiin ei useinkaan jää aikaa, vaan lavalle on joskus mentävä kylmiltään.

— Kyllä mä uskon että me saadaan parempaakin aikaan kunhan me ehditään keskittyä. Tää alku on tällaista menemistä paikasta toiseen — me mennään usein liftillä keikoille — eikä me olla vielä pystytty tekeen suunnitelmia. Mutta kirjoittaa voit, että ei me olla niin pahoja kun puhutaan, ja että me ruvetaan kilteiks'. Esiintyminen on meille tärkeää ja me halutaan jatkaa!

Kiviä heittelevälle pikkupojalle

Sunnuntai-päivänä seisoskelit kiviä heitellen radan varressa. Maalinasi oli ilmeisestikin kaikki sähkö- ja puhelintolpat ja niiden eristimet. Sitten tuli juna. Otit käteesi suurimman mahdollisen kiven. Seisoskelit kädet selän takana niin kauan, että veturi kuljettajineen oli ohi. Sitten heitit. Voin kertoa, että osuit. Osuit suoraan ravintolavaunun ikkunaan. Osuit siis junaan. Varmaankin se on suurin maali, mihin olet eläissäsi osunut.

Tällä kertaa ei käynyt kovinkaan pahasti. Meni vain noin 300 mk:n arvoinen ikkuna ja vaunu jouduttiin korjaamaan sunnuntaina. Lisäsit omalta osaltasi VR:n ja veronmaksajien kuluja. Joskus on käynyt pahemminkin. Kivi on tullut sisään ja aiheuttanut sirpaleitten kera vammoja matkustajille.

Kun seuraavan kerran ryhdyt heittelemään, niin mieti tarkoin mitä. Siellä on paljon hyviä pilkkoja. On kiviä, peltipurkkeja, vanhoja saappaita, puulaatikoita ym. kivaa.

Jos asut sähköradan varrella, muista, että sähköjohdoissa on kovasti voimaa. Niissä on 25 000 voltin jännite. Ehkä et ymmärrä kuinka paljon se on, mutta se on paljon. Se voi tappaa.

— SAT

Kun hätä on suurin...

Muusikko T a p a n i T a m m i s e l l e tuli kova hätä kesken Turun jazztapahtumien jatkojen. Tamminen oli koko illan ollut jonkin verran liikutetussa tilassa. Esiintyessään hän sattui horjahtamaan pianon päälle soitellen siten tosi inspiroituja sointuja. Vasta yöjameissa Turun Yliopiston urheiluhallissa rakon kestokyky joutui liian lujille.

Tapani ähersi itsensä ylös pöydän vierustalta, mutta päätti ettei vessaan saakka ehdi. Vetäisi vain ravakalla liikkeellä housujensa vetoketjun auki, kääntyi puolikierrosta selin omaan pöytäänsä ja antoi helpotuksen tulla iloisesti loriseva-na suihkuna. Naapuripöydistä kuuluvia hihityksiä hän ei huomannutkaan, pistipähän vain asian hoidettuaan aarteensa taas vetoketjun taa, pyörähti puoli kierrosta pöytään päin, istahti ja — nukahti.

Saastaongelmako?

Saasta on tämän hetken puhutuin aihe. Keskustelu on kärjistynyt jo siten, että kohta ihminen ei saa enää ulostaakaan. Keskustelu käy vilkkaana lasipakkauksista, muovipakkauksista ja peltipurkeista. Nyt on todettu, että peltipurkki häviää

ruostumisen kautta noin viidessä vuodessa.

Toinen ongelma on lisääntymisongelma. Kun Helsingissä soutelee Vanhan kaupungin lahdella, voi todeta, että perhesuunnitteluvalistus on mennyt perille. Uimarin kanta lienee kuitenkin toinen. Ei varmastikaan tunnu oikein mukavalta kun kroolaaja sisäänhengitysvaiheessa saa suuhunsa pussillisen perillisiä. Eivätkö ehkäisyvälineiden suunnittelijat voisi suunnitella rautaisia ehkäisyvälineitä, niin että ehkäisyvälineet vesistöön joutuessaan painuisivat pohjaan, ja aikojen kuluessa antaisivat vesille niiden niin kauan kaipaamaa rautaa.

— SAT

Parolassa ei ole putkaa

Hattulan nimismiespiirin keskuspaikka on Parolassa, mutta koko piirin ainoa käyttökelpoinen poliisivankila sen sijaan sijaitsee Kalvolan kunnantalon alakerrassa. Näin ollen Hattulan nimismiespiirin pidätettyjä kyy-

KÄÄNNÄ

aurinkoon ja kesän tuuleen

NIVEA

Hyväilevään tuuleen. Paahtavaan aurinkoon ja vilpoiseen veteen. Ihonne tarvitsee elävöittävää voidetta. Nivea ravitsee ihonne. Nivea on aina uusi ja uudistava. Nyt on kaupoissa uusi Nivea Sunoil — uusi aurinkoöljy, jossa on kaikki Nivean tutut, miellyttävät ominaisuudet. Voitte nauttia kaikista kesän iloista huolettomana, kun muistatte, että Nivea kuuluu kesän aurinkoon ja tuuleen, jokaiseen päivään.

Nivea tekee aina hyvää ihollenne

kesäkioski

Sunoil • aurinkoöljy

ditään joskus jopa 60 kilometriäkin "pahnoille".

Parolan puulämmitteistä "koppia" ei voi käyttää kuin poikkeustapauksessa kesäisin. Tilanpuutteen takia tästä kopista onkin jo tehty löytötavaratoimisto. Uuden, asianmukaisen pidätyssuojan rakentaminen Parolaan on ollut esillä jo usean vuoden ajan — joitakin aikoja sitten suunniteltiin rakennettavaksi 360 neliön tilat poliisia varten, mutta hanke on vesittynyt eikä uusista rakennusyrityksistä ole tietoakaan.

Pidätettyjen kuljettaminen tulee tietenkin myös kalliiksi, mutta tilanteen lievittämiseksi ei ole koetettu keksiä edes väliaikaista ratkaisua. Nähtävästi odotellaan uutta nimismiespiirijakoa ja poliisitoimen uudelleen järjestelyä.

Presidentin synnyinkodin nurkalla kuohuu saasta

Presidenttimme syntymäkodin saostuskaivot ovat herättäneet pahaa verta. Itse mökki ei ole mitenkään syypää kaikkeen siihen liejuun, jota naapureiden pelloille leviää. Syy on Lepikko-säätiön torpan pihalle rakennuttaman navetta-ravintolan jätteiden.

Ravintolan saostuskaivo tehtiin alunperin hataraksi niin, että kaikki saasta pääsi kaivosta vuotamaan maahan. Lähinnä joutui kärsimään naapuritilallinen, Frego Koslonen, jolle eläinlääkäri oli ilmoittanut asiaa tutkittaessa, ettei lehmiä pitäisi päästää syömään saastan likaamaa heinää, ja että Koslosen kalalammikon lohet

nähtävästi kuolisivat pian likaan jota lammikkoon tihkuu. Koslonen kirjoitti asiasta itselleen presidentille ja sai vastauksen, jossa kerrottiin asiaan puututtavan.

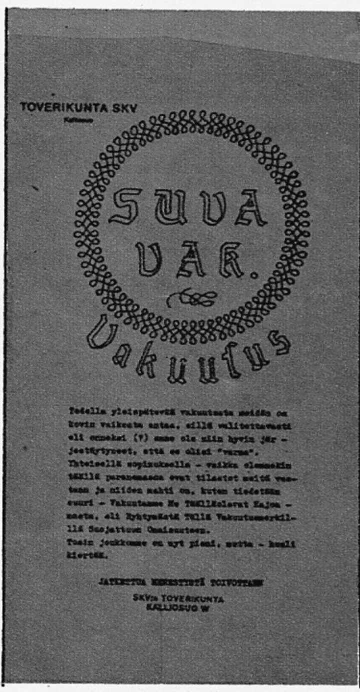
Tulos ei ole ollut tyydyttävä, sillä Lepikko-Säätiön toimesta kaivettiin nyt toinen saostuskaivo — naapuritontille ja tehtiin se yhtä hataraksi kuin entinenkin. Lisäksi kaivettiin viemärioja läpi naapurin maitten lupaa kysymättä. Likavesi imeytyy yhä maahan, joskin kaivoja nyt, huomautusten jälkeen, on tyhjennettykin.

Asiasta on tehty valitus Itä-Suomen vesioikeudelle, mutta asia palautettiin sieltä takaisin Pielavedelle. Naapurit joutuvat nähtävästi kärsimään saastasta edelleenkin, elleivät vetoa korkeimpaan oikeuteen saakka. He saavat myös kestää sen, että Lepikko-Säätiön SOK:lle vuokraaman ravintolan asiakkaat käyvät tekemässä tarpeensa heidän nurkilleen. Mainittakoon, ettei SOK:n asia ole tehdä mitään kaivojen hyväksi, vaan asia kuuluu Lepikko-Säätiölle. Miksi se ei tee mitään, kysyvät paikkakuntalaiset.

— Toivo Hypén

Sukevalaisten varkausvakuutus

Lehtimiehet Oy on saanut kunnian ottaa vastaan Sukevan Keskusvankilan Toverikunnan myöntämän vapaakirjan eli vakuutuksen. Vakuutuksen tarkoituksena on suojella lehtiyhtiömme autoja varkauksilta. Toverikunnan lähettämässä kirjeessä todetaan, että vakuutus ei valitettavasti ole aivan yleispätevä, sillä Sukevan joukko on sentään aika pieni. Mutta huuli kuulemma kiertää.

TOVERIKUNTA SKV

SUVA VAK.

Vakuutus

Todella yleispätevää vakuutusta meidän on kovin vaikeata antaa, sillä valitettavasti eli onneksi (?) emme ole niin hyvin järjestäytyneet, että se olisi "varma". Yhteisellä sopimuksella - vaikka olemmekin täällä parannuksessa ovat tilastot meitä vastaan ja niiden mahti on, kuten tiedetään suuri - Vakuutamme Me Täälläolevat Kajoamasta, eli Ryhtymästä Tällä Vakuutusmerkillä Suojattuun Omaisuuteen.
Tosin joukkomme on nyt pieni, mutta - huuli kiertää.

JATKUVAA MENESTYSTÄ TOIVOTTAEN

SKV:n TOVERIKUNTA
KALLIOSUO W

Hymylehti ja koko Lehtimiehet Oy kiittää Sukevan Keskusvankilan vankitoverikuntaa osakseen tulleesta kunniasta. Olemme todella "otettuja". Etenkin kun vakuutus on tähän mennessä myönnetty vain Kristiina Halkolalle, Pentti Saarikoskelle ja Wihuri-Yhtymälle. Vakuutuskirjan mukana tuli muutama nahkasta muotoiltu vakuutusmerkki, jotka tulemme kiinnittämään autoihimme.

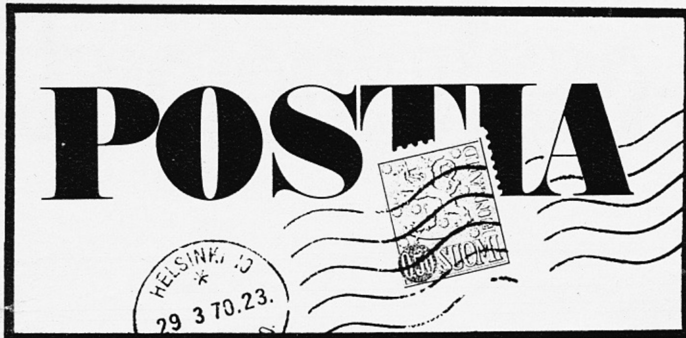
Hyvää jatkoa sinne Sukevalle. □

Lauantai on sitten kiva päivä.
Mun ei tarvitse ajatella läksyjä
ja isälläkin on aikaa jutella.

Ja lauantaina äiti leipoo.
Lämpimäisjauhoista ja
meijerivoista. Sillä me
tykätään hyvästä pullasta.

Hieman lyhyemmin, kiitos!

Tämänkertaista postia lukiessa kiinnittyi huomio erityisesti kolmeen seikkaan.

Ensinnäkin Ruotsiin muuttaneet suomalaiset ovat osoittautuneet yllättävän aktiivisiksi kirjoittajiksi. Tästähän ei ole muuta kuin hyvää sanottavana, ja odotamme teidän luonnollisesti jatkavan samaan tyyliin. Ruotsin suomalaisten ongelmat tuntuvat kuitenkin olevan hyvin samankaltaisia, joten toivottavasti ymmärrätte, vaikka joudumme usein valitsemaan yhden ainoan kirjeen edustamaan kymmentäkin kirjoittajaa.

Toiseksi nimettömät kirjeet. Ei niitä tosin niin kovin usein tule — monen suomalaisen luonne on sellaiseen liian suora — emmekä me niistä mieltämme pahoita, vaikka ne melkein aina ovatkin Hymylehteä ja sen toimittajia parjaavia. Mutta niissä on joskus vakavastikin otettava asia tai epäkohta taustalla, joten j o s haluatte kirjeenne myös muiden kuin toimituksen luettavaksi, niin varustakaa se oikealla nimellänne. Haukkumakirjeetkin julkaistaan luonnollisesti aina kirjoittajan niin halutessa hänen nimimerkillään.

Kolmanneksi kirjeiden pituus. Voimme varata vain suhteellisen suppean palstatilan yhdelle mielipiteelle. Tämän lisäksi lyhyen tekstin sanoma menee jokseenkin aina paremmin perille kuin pitkän. Sitä paitsi on olemassa sekin vaara, että kirjeitä lyhennellessämme niistä jää pois jokin kirjoittajan mielestä aivan oleellinen kohta. Lyhyesti sanoen toivomuksemme siis on: mahdollisimman terävää, mutta tiivistä tekstiä. Kiitos!

Timo Suoste

Arvoisa Totuudenmukaista informaatiota toivova

Petollisuutta

Hymy-lehden numerossa 3 on julkaistu haastattelu ja valokuva Ev. lut. Kansanlähetyksestä ja pastori Matti Väisäsestä. Haastattelua pyydettäessä oli pastori Väisänen vaatinut etukäteen kirjallisen sitoumuksen asioiden oikeasta käsittelystä ja julkaisemisesta. Lisäksi magnetofonin avulla tarkastettiin asioiden oikeellisuus ennen julkaisemista.

toimitustyylistä on julkaistu valo-

Kuitenkin hyvänä esimerkkinä kuva, joka on otettu pastorin istuessa rauhallisesti työpöytänsä ääressä. Erinäisin konstein on hänen pöytään nojaava vasen kätensä siirretty kuvassa oikeaksi ja laitettu ylös lyömäasentoon.

Varokaamme tämäntapaista toimitustyyliä lehdistössä ja yleisissä tiedoitusvälineissä.

Totuudenmukaista informaatiota toivova

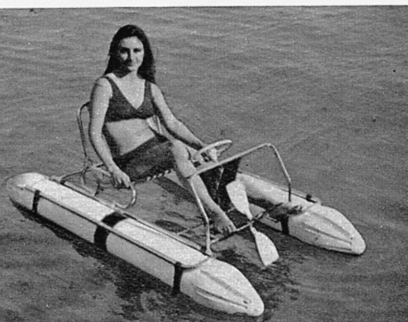

Totta on, että me olemme täällä Hymylehdessä aikamoisia fakiireja, mutta ei meidän tarvinnut taikoa pastori Matti Väisäsen nyrkkiä pystyyn. Hän kohotti sen aivan itse — ei tosin lyödäkseen, vaan elehtiessään vilkkaasti. Emme myöskään väittäneet, että hän olisi ollut siinä lyömäaikeissa.

Mitä sitten tulee näihin "erinäisiin konsteihin", joista Te kirjoitatte ansiokkaassa yleisönosaston kirjoituksessa Savon Sanomissa 13. 4.: kuva on

KÄÄNNÄ

kirjapainovaiheessa kääntynyt erehdyksessä peilikuvakseen, jolloin pastorin kello ja vihkisormus ovat siirtyneet oikeaan käteen ja rintataskunenäliina oikealle rinnustalle.

Mutta sehän ei muuta asiaa miksikään, onko oikea vai vasen nyrkki pystyssä. Vai merkitseekö Teidän mielestänne?

Oikeudenmukaista arvostelua toivova
Juha Numminen

”Tämä mies ajaa ja elää varusmiesten päivärahoilla

Hymylehdessä 4/70 julkaistuun kirjoitukseen oikaisuna haluan sanoa seuraavaa:

Allekirjoittanutta ei ole haastateltu vaan tekstin antajana on todennäköisesti ollut valokuvaaja Pekka Kuparinen. Sen takia on kirjoituksen teksti myös vailla todenperäisyyttä.

Tekstissä mainitaan, että olisin monopolisoinut myynnilläni sotilaskodit. Mistään monopolisoinnista ei varmasti ole kysymys, sillä myyntimme on sotilaskoteihin ehkä 2—3 % heidän liikevaihdostaan emmekä varmasti ole yksinmyyjä. Kilpailu on kovaa niin hintojen kuin artikkeleidenkin kohdalla. Niin pitää ollakin, että kaupankäynti pysyy terveellä pohjalla.

Tekstissä mainitaan edelleen, että sotilaspassinkansia myydään tuplahinnalla. Ei pidä paikkaansa, sillä omakustanushintakin näyttelee em. artikkelin kohdalla noin 70 % myyntihinnasta ja on jopa suurempikin riippuen tilauksen suuruudesta. Vielä tekstin laatija väittää, että johtaja Huttunen olisi tarjonnut ko. passinkansia huomattavasti alle omakustannushinnan. Tähän voi Huttunen puolestaan vastata, että hän ei ole tehnyt passinkansia yhtään puhumattakaan siitä, että hän olisi tarjonnut niitä johonkin sotilaskotiin.

Lopuksi tahtoisin sanoa haastattelun antajalle, että ne henkilöt, jotka sotilaskodeissa suorittavat ostoja, ovat niin valistuneita henkilöitä, ettei heitä ainakaan Hymylehden toimesta tarvitse mennä neuvomaan mitä ostaa ja millä hinnalla.

Vielä noista liikelounaista. Yhtiömme on niin pieni, ettei meillä ole varaa lähteä lounaitten tarjoamiseen vaan yritämme myydä niin halvalla kuin mahdollista, jotta sotapojat saisivat edes jotain pienillä päivärahoillaan.

**Kanttiinien Hankintakeskus Oy,
Heikki Seuri,
toimitusjohtaja**

Arvoisa Heikki Seuri. Tiedot eivät ole peräisin valokuvaaja Pekka Kupariselta vaan magnetofoninauhalta. Nauhalle ne on kertonut — kukas muu kuin Heikki Seuri.

Unohdetaan nyt vihdoin nuo passinkannet. Ja mitä tulee sotilaskotiväkeen, kunnioitamme heitä suuresti emmekä hetkeäkään epäile heidän fiksuuttaan.

Hyvää jatkoa.

Toimitus

Klaukkala ja sen reipas poliisimies

Kuinka noin reipas ja jämpti poliisimies viitsii rehvastella Kollaanjoella olostaan, vai oliko hän yksin siellä? Ei näillä sodassa oloilla kannata röystäillä. Kaikkihan siellä oltiin, niin kommunistit kuin vennamolaisetkin, ja saman työn kaikki teki. Isänmaata puolustettiin, jos sitä isänmaata kaikilla olikaan muuta kuin kukkaruukussa ja sekin varastettua.

Kyllähän paljon oli miehiä, jotka sodan jälkeen olivat tehneet urotöitä sodassa ja niistä kerskuivat, mutta ne oli useimmat soppakuskeja. Oli ainakin meidän poppoossa kommunistia ja muita, mutta yhteinen vihollinen oli edessä ja sitä yritettiin torjua. Kyllä siinä kommunisti tulee, kun ei ole työtä eikä ruokaa ja muutenkin puute kurkistelee joka nurkasta.

Onhan niitä paljon, jotka on niin tuhtia kuin tämä rehti poliisimieskin, mutta ei silläkään kannata kerskua, kun ei ole valtion tointa, vaan pitää leipänsä kaivaa kalliosta ja sekin vieraalla maalla. Onhan sitä jotakin saanut synnyinmaastakin, nimittäin vaivaisen kropan, jolla on pitänyt maailmalla pärjätä. Mitä taas tulee siihen käsirautojen kolistelemiseen ja tussarin käyttöön, niin se kuvastaa arkaa ja heikkoa luonnetta, ei uskalla kohdata miestä ilman asetta. Keväisin terveisin

**Veikko Ruotsalainen
Riddarhyttan, Sverige**

Likaisuuteen kyllästyneelle

Olen aivan samaa mieltä kanssanne, että suomalaiset naiset ovat kovin epäsiistejä. Täällä maalla, kun ei monessakaan kodissa ole vesijohtoja. Vain yksi vesiämpäri keittiössä, siitä juodaan suoraan vesikauhasta. Samaa vettä kaadetaan kahvipannuun. Äiti ei pese käsiään eikä käske lastensakaan pestä kahville tai aterialle ruvetessa.

On sellaisiakin naisia, jotka kastavat sormea suuhunsa kirjaa selaillessaan. Myös monet myyjättäret tekevät saman tempun käärepaperia ottaessaan.

Teillä on todella likaisen äidin kasvattama mies, jos hän ei ensin kopeloituaankaan nouse käsiään pesemään. Vaikka asun yksin, tarvitsen ainakin kymmenen vesiämpäriä. Kaikki varaan yöksi täyteen, enkä koskaan yöllä noustuani mene pesemättömin käsin uudelleen vuoteeseen. Pitäisi todella enemmän puhua ja kirjoitella siisteydestä.

Puhdas vanhapoika

Naisen kuvasta

Teen tässä kysymyksen Mannisen Elsalle Ylinäljänkään sekä joukolle nimettömiä nimimerkkejä, jotka tuon tuostakin kirjoittelevat Suomen lehdissä pornokuvista, että missä ihmeessä te kaikki oikein näette sellaisia kuvia, joita voitte pornokuviksi nimittää? Minulla on käsitys, jonka mukaan Suomen laki ei salli, että pornokuvia julkaistaan. Yhtä kaikki voi lehdistä toisinaan lukea jonkun raivostuneen, vanhemmanpuoleisen naisen näkemyksiä siitä, kuinka taas on edellisessä numerossa ollut pienten lastenkin nähtävänä ”saastaa”.

Minua ei lainkaan rasita teidän ”saastannäkijöiden” mielipiteet vaan sellainen, kun sanotte, että pienet lapsetkin voivat nähdä nämä kuvat. Mannisen Elsan vanhempia vastaan minulla ei taatusti ole mitään, koska en heitä ole edes tilaisuudessa tuntemaan. Joka tapauksessa olen varma siitä, että he ovat aikanaan olleet kuten Elsa nyt: kaikki se, mikä menee kaulasta alaspäin, olkoon salattua, kunnes paikallinen kirkkoherra viimein antaa siitä alaspäin olevan tirkistelyyn Juhlallisen Luvan. Ja kun lapsukaisiamme näin Elsan tavoin kasvatamme, hekin sitten vuosikymmenen päästä tahtovat mieluimmin lehdestä katsoa, miten naapurin koira nuolee toisen koiran perää. Kaunista, eikö vain? Elsa-parka kokee koirien nuolennan miellyttävämpänä kuin suomalaisen ”pornon” näkemisen.

Elsa on syyllinen yhdessä kanssasisariensa kanssa siihen lukuisaan aviottomien lasten määrään, mikä on Suomessa. Aviottomassa lapsessakaan ei ole mitään pahaa, mutta sellainenkin on Elsalle kauhistus. Kyllä minä nyt tässä henkilökohtaisena mielipiteenäni sanon, että ei Elsan eikä vanhojenpiikojen tarvitse pelätä, että sitä saastaa, mikä on heidän housujensa alla, vielä pitempiin aikoihin Suomessa julkisesti esitellä. Täällä sivistysmaissa se on jo ajat sitten painettu lehteen.

Kiinnostus vastakkaista sukupuolta kohtaan ei kuitenkaan johdu seksikirjojen katsomisesta, vaan ehkä hyvinkin siitä, että tämän alan kirjallisuutta ei minulta ole koskaan ahdasmielisesti salailtu. Minusta niitä tulisi toimittaa suurimmalle osalle Suomen koteja nähtäväksi. Silloin katoaisi kiinnostus niin eläimiin kuin näihin lehtiinkin, ja jäljelle jäisi normaaliksi katsottava elämäntapa.

**Kauko Rinne
Västerås, Sverige**

Ajokortin menettäminen

Huhtikuun Hymylehdessä Hannu Rahkonen kirjoitti ”Kuka naulaisi Taljan seinälle?” Se oli oikein sanottu, olisi vain pitänyt tehdä se jo ajat sitten. Sen jälkeen hän puuttuukin varsin tärkeään asiaan: ajoluvan menettämiseen moneksi vuodeksi rangaistuksen jälkeen. Se on asia, johon olisi saatava mahdollisimman nopeasti korjaus. Miten voi ammattiautoilija, jolla ei ole muuta ammattikokemusta, elättää monta vuotta perheensä harhailemalla sinne sun tänne. Entä ne sadat maalaistalojen perheenpäät, joiden pitäisi pystyä ajamaan maatalouskoneita, koska väkisinkin joudutaan käyttämään yleisiä maanteitä? Tai mitä oikeudenmukaisuutta on siinä, kun 100 %:lta invalidilta, joka välttämättä tarvitsee liikkuakseen ja toimeentulonsa hankkimiseen kulkuvälineen, otetaan 2 kk:n vankeustuomion lisäksi ajolupa pois 3 vuodeksi, kun samanaikaisesti törkeistä, mutta ei alkoholin vaikutuksen alaisena tehdyistä liikennerikkomuksista annetaan vain vähäinen sakkotuomio?

Eduskunnan ja ministeriöitten olisi kiireellisesti paneuduttava asiaan, jotta vältyttäisiin tuhansien perheiden hajoamisilta ja aiheettomilta kärsimyksiltä. Ajoluvan tuomitseminen on paitsi yksityisomaisuuden ja vapauden suoranaista riistoa, myös kansalaisluottamuksen menettämistä ja vieläkin pahempaa, koska sillä estetään ammatin ja työn jatkaminen vuosikausiksi. Nyky-yhteiskunnassa ei näin epäoikeudenmukaista menettelyä voi enää kukaan hyväksyä.

Yksi tuhansista

Kenen kömmähdys?

Hyvät kansalaiset! Minä kysyisin teiltä, onko tällaisella polii-

KÄÄNNÄ

SUOMEN TEHOKKAIN NAITTAJA

JATKOA SIVULTA 78

— Jos tämä Tallinnan hotelli menee hyvin, niin että siellä ollaan tyytyväisiä, tulee lisää rakennustöitä suomalaisille. Sen ne ovat reilusti sanoneet.

Repo pitää venäläisiä hyvinä kauppamiehinä. — Venäläiset ottavat työn sieltä, mistä se saadaan edullisimmin. Vaikka me avasimme tien suomalaisille rakennusmiehille Neuvostoliittoon, tuskin Repo Oy sieltä monopolia saa, arvelee Repo.

Isot rakennusfirmat Finnish Contractor ja Helsingin Haka olivat kauan ykkössijalla Tallinnan hotellin rakentajiksi. Miten suhteellisen tuntematon rakennusliike sai työn?

— Me otimme pankkikirjoista ja muista papereista valokopiot ja näytimme ne venäläisille. Arvattiin, että luottotietopalvelu ei ulotu naapurin puolelle tai tiedot saattavat olla vääristeltyjä. Ja tietysti me lupasimme tehdä hotellin halvemmalla kuin muut.

— Kilpailijat epäilivät, että Tallinnan hotelli ei nouse koskaan harjaan. Epäilijät saavat haistaa pitkät, sillä rakennustyö on edellä aikataulustaan tulipalosta huolimatta.

Mikko Repo johtaa kahta menestyvää firmaa. Rakennusliike Mikko Repoa ja Tohmajärven Teollisuutta. Jälkimmäinen yritys teki Revosta tehtailijan, tarkemmin sanottuna tiilitehtailijan. Kolmaskin firma on olemassa, mutta Mikko Repo kutsuu sitä paperiyhtiöksi ja sanoo, että se on olemassa vain veroteknillisistä syistä. Paperifirma on Kouvolan Rakentajat, joka siirtyi Revolle pari vuotta sitten.

Repo sanoo, että Savonlinnasta on hyvä johtaa liikeyrityksiä. Ei Helsinki kaiken napa ole. Repo kerää rahaa etelästä, mutta pitää päämajansa Itä-Suomessa eikä aio muuttaa Savonlinnasta minnekään. □

sillä oikeutta olla poliisina, koska hän minusta teki törkeän virkavirheen? Me tulimme silloin Ukista päin Laitilaa, kun tämä poliisi pysäytti meidät ja todettuaan, että kuljettaja on humalassa, hän käski tätä *ajamaan* perässään poliisiasemalle.

Onko poliisilla mitään vastuuta? Kuka olisi tässä tapauksessa ollut vastuussa, jos tämä humalainen olisi ajanut kolarin, sillä autossa oli minun ja kuljettajan lisäksi kaksi pientä lasta ja kolme vanhempaa henkilöä ja sillä matkalla me ylitimme etuajo-oikeutetun tien ja kaksi risteystä? Onneksi silloin ei sattunut mitään, mutta minä kehottaisin asianomaista konstaapelia ottamaan vähän vastuuta.

Yksi mukana ollut

Taisi tulla poliisille kömmähdys, mutta kuinkas on itsenne laita? Lähditekö humalaisen kyytiin siinä uskossa, että kyllä kaitselmus suojaa, ellei poliisi satu ottamaan tuota suojaa pois?

Toimitus

Hymy ja hampaat

Ruusu Hymylehdelle puuttumisesta asiaan, joka tekee suomalaisen elämän joskus varsin hymyttömäksi. Terveyden- ja sairaanhoitopalveluksia järjestettäessä on jostakin syystä unohdettu, että ihmisellä on hampaat. Kun ne on unohdettu riittävän pitkäksi aikaa, ne muistuttavat itse itsestään. Silloin koskee kipeästi sekä poskeen että kukkaroon. Yhteiskunta maksaa muusta terveydenhoidosta suuren osan, sairaalahoidosta joskus jopa 90 %. Hammashoidon joutuu potilas useimmiten maksamaan kokonaan itse.

Hammaslääkäriliitto allekirjoittaa riemumielin Hymylehden esittämät "Hammashoidon uudet teesit":

— hammashoito pikaisesti rinnastettava muuhun terveydenhoitoon sairausvakuutuksen piirissä;

— hammaslääkäreitä saatava lisää;

— alalla siirryttävä naisvaltaisuudesta miesvaltaisuuteen;

— kunnanhammaslääkärien virat tulevien terveyskeskusten yhteyteen;

— hammashoito taattava jokaiselle säätyyn, sukuun ja faijan varallisuuteen katsomatta;

— kaikkien alle 17-vuotiaiden hammashoito yhteiskunnan käsiin;

— hammaslääkäreitä neuvoloihin, sairaaloihin, oppikouluihin ja kasarmeihin; sekä

— ihmiset saatava muuttamaan suhtautumisensa suun terveydenhuoltoon.

Täsmälleen samat teesit kuin Hymylehti ja monta muuta lisäksi on julkaissut myös Hammaslääkärilehti. Se pystyy kuitenkin tavoittamaan vain pieniä ryhmiä. Hymylehteä taas luetaan joka puolella säätyyn, sukuun ja faijan varallisuuteen katsomatta. Sillä on mahdollisuus vaikuttaa paljon laajemmalti ja todella tärkeään asiaan: muokata ihmisten asenteita oikeaan suuntaan, arvostamaan hampaita ja suun terveyttä, nostamaan hymy oikeaan kurssiin.

Hymylehti on oikealla asialla, osoite vain oli vanhentunut. Esitettäköön nämä teesit viranomaisille ja valjastettakoon innokkaat edusmiehet asialle unohdetun kansan puolesta.

Suomen Hammaslääkäriliitto
Tuula Piispanen,
tiedotussihteeri

* * *

Hymylehti otti esille varsin ajankohtaisen asian käsitellessään hammasmädän ennaltaehkäisyä fluorilla. Julkaistu artikkeli oli varsin provokatorinen, joten tartun syöttiin ja pyrin oikaisemaan eräitä siinä esiintyneitä perusvirheitä:

1) Fluori on luonnonveden olennainen ja siihen aina kuuluva osa. Juomaveden fluoraamisessa ei siis ole kysymys lisäaineesta, ei saasteesta eikä lääkeaineesta. Oikea termi fluorauksesta puhuttaessa olisikin juomaveden fluoripitoisuuden tarkistaminen, joka tarkoittaa yhtä hyvin pitoisuuden alentamista kuin korottamista.

2) Juomaveden fluoripitoisuuden tarkistamiseen käytetyllä fluorilla ja luonnonfluorilla ei ole mitään eroa. Vedessä olevista tai siihen lisätyistä epäorgaanisista fluoriyhdisteistä imeytyy fluoria vain fluoridi-ioneina ja vain fluoridi-ioni on biologisesti vaikuttava.

3) Maailman Terveysjärjestön WHO:n yleiskokouksessa Bostonissa heinäkuussa 1969 suositeltiin veden fluorausta. Päätösehdotuksen teki Englanti ja sitä tuki 36 valtiota, mm. USA ja Neuvostoliitto. WHO esittää lausunnossaan, että veden fluoripitoisuuden saattaminen optimaaliselle tasolle on käytännöllinen, luotettava ja tehokas terveydenhoitotoimenpide. Ei ole olemassa toista yhtä tehokasta tapaa käyttää hyväksi fluoria.

4) On selvää, että juomaveden fluoraukseen liittyvistä eettisistä kysymyksistä voidaan olla eri mieltä, mutta on väärin, että vastustajat käyttävät hyväkseen pelottelua ja vääristeltyä asiatietoa. Viittaan tässä esimerkkinä artikkelissanne annettuihin vääriin tietoihin juomaveden fluoripitoisuuden kontrollointimahdollisuuksista, vaikutuksesta teollisuushiivoihin ja perusteettomiin vihjailuihin kuolemantapauksista.

5) Hammaslääkärikunta suosii fluorin käyttöä hammasmätää ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä. "Oman leivän kaventaminen" johtuu siitä, että tajutaan edessä olevan työmäärän ylivoimaisuus, jos aseina käytetään ainoastaan lisättyä hammaslääkäreiden koulutusta ja valistustyötä. Kansanterveydellisesti ja kansantaloudellisesti tehokkain ennakkohoitotapa on sopivasti fluoripitoisen juomaveden käyttö. Miksi tämä etuoikeus Suomessa on vain hiukan yli 200 000 ihmisellä?

Pentti Pohto, dosentti

* * *

Fluoria käytettiin tosiaan ennen yleisesti rotanmyrkkynä, ja nyt meille aiotaan sitten sitä juottaa. Eikö se riitä, kun jo nyt saamme suolasta jodia, vedestä klooria, ilmasta häkää ja lyijyä, kaloista elohopeaa ja muualta DDT:tä. Jos fluoria kerran lisätään, niin eikö voitaisi lisätä myös bromia, jolloin saataisiin kaikki halogeeniryhmän aineet? Bromihan on hyvä ja rauhoittava ja unilääke.

Ravintolassa voisimme sen jälkeen tilata kloorigrogin asemesta fluori-kloori-bromi-grogin. Kukaan ei rähjäisi, joten hovimestarin ja portierin saisi poistaa ja ravintolan aukioloaikaa lyhentää, kun asiakkaat tulisivat raukeiksi ja lähtisivät kotiin nukkumaan. Ei myöskään olisi krapulaa aamulla, joten A-klinikat voisi lopettaa. Bromista saisivat myös huumausaineiden ja unilääkkeiden käyttäjät tarpeensa tyydytetyiksi ja hermolääkäripula loppuisi. Jos sitten vesijohtolaitoksen tirehtööri sattuisi lorauttamaan liikaa fluoria, niin päästäisiin yhdellä iskulla ihmis- ja muista vuorista ilman sotia ja atomeja.

Eikö niitä varoja, jotka nyt aiotaan panna veden fluoraamiseen, olisi mielekkäämpää käyttää vesistöjen puhdistamiseen? Ylilääkäri Kulhian mukaan merisuolassa on kaikki ihmisen tarvitsemat lisäaineet. Sitä käyttämällä ei mitään lisäyksiä tarvita, ei fluoria eikä jodia. Ajatusten leikkiä ja mustamaalausta, mutta totta toinen puoli.

Kemisti □

PORIN OLUT
KARHU
III
1853
GOLDEN BEAR BEER
PORIN OLUTTEHDAS OY PORI
53
OLUT
karhun-
kierros
Taas Karhu kulkee koko kierroksen.
Ja kaatuu moneen lasiin.
Voimakas porilainen Karhu.
Moninkertainen kultamitaliolut.
pojat - porilaista
Porin Oluttehdas Oy

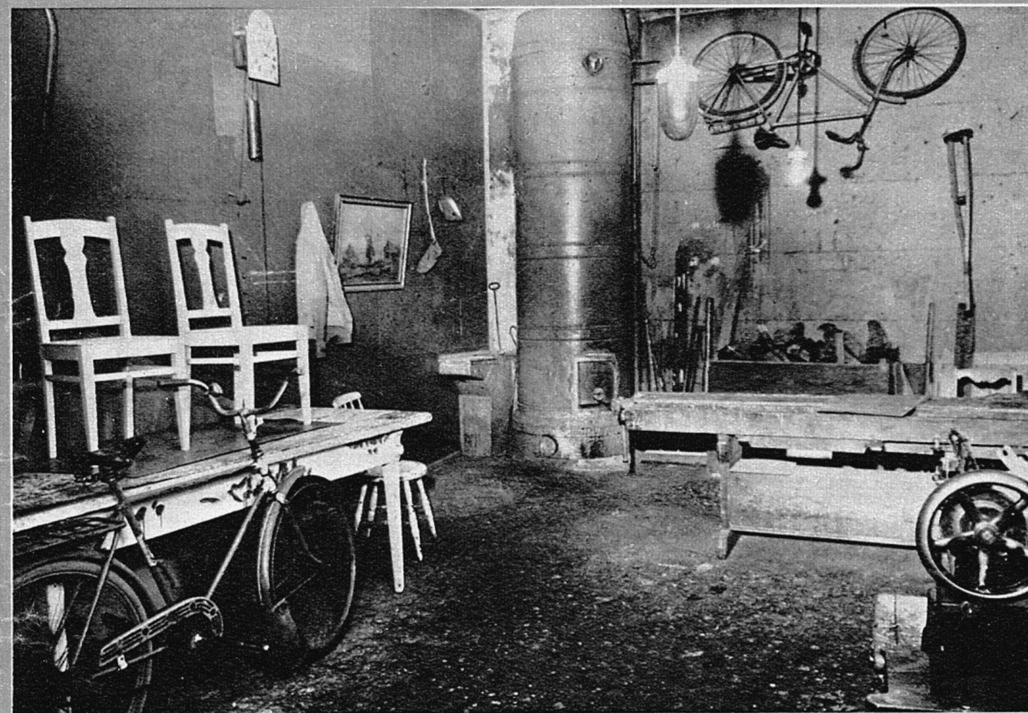
Oulussa ei mikään ole mahdotonta!

Teatteritalo merellä typpitehdas keskellä kaupunkia yliopisto suolla ja

VANHUKSET TSAARIN-AIKAISESSA TALLISSA!

Merkillisyyksien kaupunki Oulu voi ylpeillä monella eriskummallisuudella: teatteritalo merellä, syväsatama maalla, saasteita pursuava, hengenvaarallinen Typpitehdas keskellä kaupunkia, suolle rakennettava maailman pohjoisin yliopisto, pesulavillitys . . . Pitkään salassa pysynyt kummallisuus on tsaarinaikaiset tallit, joissa tätä nykyä asustaa 157 vanhusta.
Miksikö vanhukset ovat talleissa? Kun tallit eivät enää kelvanneet hevosille, niistä tehtiin asunto vanhuksille. Kunnalliskoti, kuten on tapana sanoa.

Teksti: JONI SKIFTESVIK Kuvat: JOUKO HEINO

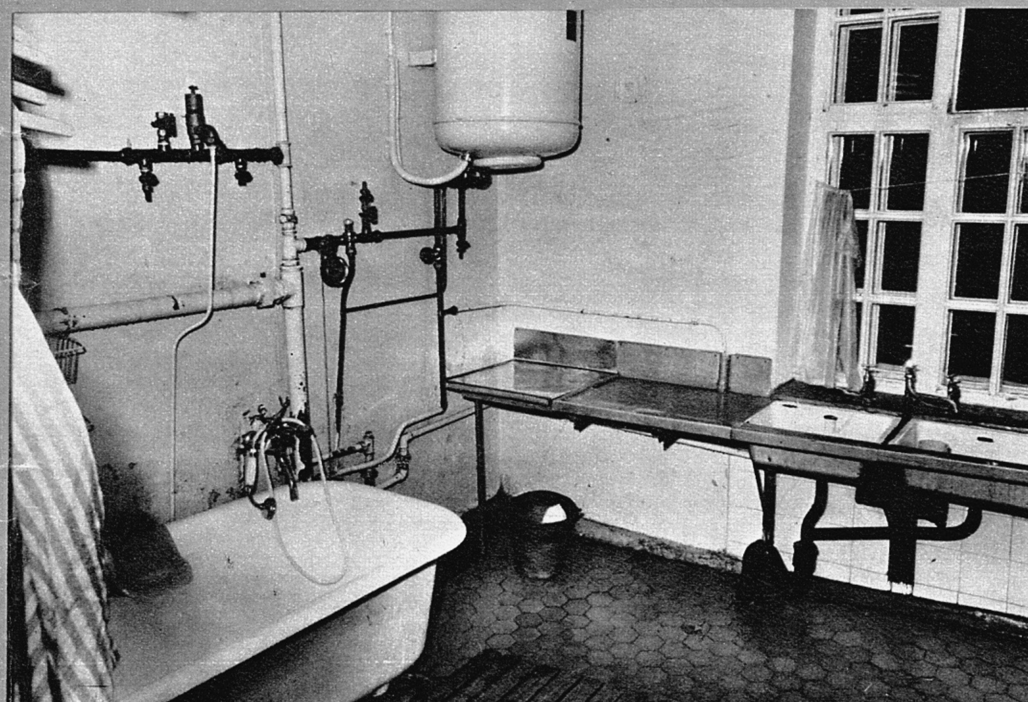

▲ Työterapiaa pokasahan, heilurikellon, paripuolikainalosauvan ja komean kakluunin voimalla. Askarteluhuonetta valaisee kolme roikan nokassa killuvaa lamppua. Lattialle on vedetty asvalttipäällyste. Henkäys nykyajasta!

► Mielisairasosaston oleskeluhuone. Tuolien puutteessa potilaat joutuvat istuskelemaan lattialla.

◄ Tupakkahuone tuoleineen ja raheineen. Koikkoa huonetta potilaat eivät juuri mielellään käytä tupakoimiseen, vaan savut nykäistään oleskeluaulassa. Eikä ihmekään!

▼ Vasemmalla olevassa kylpyammeessa pestään alusastiat ja kylvetetään hoidokit. Oikealla olevissa altaissa pestään talousastiat. Hygieenisyys on näissä oloissa jo naurettava seikka . . .

Oulun tsaarin tallien historia alkaa vuodesta 1867, jolloin keisarillisella mahtikäskyllä rakennettiin kasarmit talleineen kasakoille "kivenheiton päähän kaupungista, kuudentoista kyynärän päähän junaradasta", nykyisen lääninvankilan lähistölle.

Vuosisadan loppupuolella valistuneet ja eläinrakkaat oululaiset heräsivät huomaamaan, että kasakoiden tallit olivat peräti huteroista tekoa ja että oleskelu niissä oli kärsimystä hevosille. Perimätiedon mukaan kaupungin yläluokka olisi puuhannut jonkinlaista kansalaisadressin tapaistakin, jossa olisi vaadittu hevosten säilyttämisen kieltämistä kylmissä ja vetoisissa talleissa. Vielä silloin hankkeesta ei kuitenkaan tullut mitään.

Ratkaisu asiaan saatiin v. 1890, ja eläimet pääsivät pois vetoisista talleista, kun silloista vanhainkotia, "fattihuusia", tarvittiin vastaperustetun kansakoulun rakennukseksi.

Kaupunginisät tekivät eläinrakkaan ja kauaskantoisen ratkaisun, joka tyydytti kaupunkilaisia: fattihuusin vanhukset kuskattiin kasakoiden talleihin ja hevoset niistä makkaratehtaalle. Tyhjentyneessä fattihuusin koulussa saattoivat porvaripenskat nyt tavailla lämpimässä aapistaan. Eikä toki porvarisfrouvienkaan tarvinnut nyrpistää nenäänsä ja päivitellä hevosparkojen puolesta, jotka saavat kokea pakkasen vihoja, sillä kylmissä pilttuissahan värjötteli vain vanhuksia. Enimmäkseen vielä köyhälistöä.

80 vuotta pilttuissa

Tänä vuonna tsaarin tallien hiljaiset asukkaat voivat viet-

KÄÄNNÄ

Voi leipä!

Nyt sinut tehdään koreaksi. Mensan pasteijaa ja voita.
Maistutkin niin hyvältä!

Kun pasteijan hienosta mausta ei haluta tinkiä, se ostetaan pursossa. 125 grammaa pelkkää hyvää. Voileipää syötte aina. Syökääpä tästä lähin pasteijaleipää, jolla on tuoretta meijerivoita. Se on hyvää. Samalla vaivalla.

MENSA

VANHUKSET TALLISSA...

tää talleihin tulonsa 80-vuotisjuhlia. Sen verran aikaa on vierähtänyt siitä, kun kasakoiden hevoskopukat saivat antaa pilttuunsa tervaporvarikaupungin vanhuksille.

Talleissa eletään. Asukkaita kuolee, uusia tulee tilalle. Vain rakennukset pysyvät samoina. Yhtä kelvottomina. Harakanpesämäisinä kyhäelminä, joita kukaan ei enää ihmisasunnoiksi voi sanoakaan.

— Täällä on kaikki niin alkeellista ja ahdasta. Uunilämmityskin — ja vetoista, sanoo kunnalliskodin johtaja Aino Paakkola. — Potilaille on puettava vaatetta päälle kuin ulosmenoa varten. On vedettävä ylle villapuseroita ja -housuja . . .

— Paikat ovat rotanreikiä täynnä ja kaupungin kaikki kissat kerääntyvät tänne. Ruokailuvälineet ja alusastiat pestään samassa huoneessa . . . Ei täällä muuta olekaan kuin moitittavaa!

Ahtaus ulottuu rouva Paakkolan toimistohuoneeseen asti, jossa kunnalliskodin kaikkia asiapapereita ja arkistoa varten on käytettävissä vain pieni ruokakomeromainen koppi.

Itse toimistohuone on pieni uunilämmitteinen nurkkaus mielisairasosaston päätyhuoneessa.

Lunta oven raosta sisälle

Apuhoitaja Hanna Keränen esittelee mielisairasosaston potilashuoneita, ylikansoitettuja kopperoita ja tallimaisia yhteishalleja.

Osaston oleskeluaula, jonka peräseinällä olevasta ovesta lumi talvella tuprahteli sisälle, on täynnä potilaita. Tuolien puutteessa he istuskelevat ja loikoilevat lattialla. Sivuseinällä on ovi käymälään.

— WC on kaamea laitos. Kaikki jätökset kun seisoo aamulla lattialla, niin koko osasto haisee. Eivät pääse mihinkään lattialta valumaan ja kaikki on aamuisin ihan hulveisillaan, päivittelee rouva Keränen.

Tupakkahuone ei poikkea yhtään edukseen oleskeluaulasta: alastomat seinät ja jokunen tuoli. Katon rajassa on räppänä, josta savu ei kuitenkaan löydä tietään ulos. Ilma on tunkkainen ja kuvottava . . .

Työterapiaa "askarteluhuoneessa"

Työterapiaa mielisairasosaston hoidokeille on tarjolla askarteluhuoneessa, 50 neliömetrin suuruisessa murjussa, jonka kaltaista ei enää vuonna 1970 uskoisi missään hoitolaitoksessa olevan. Seinillä roikkuu pokasahoja, autonrenkaita, paripuoli kainalosauva, heilurikello, taulukin. Seinustoita somistavat parhaat päivänsä nähnyt höyläpenkki ja jokunen koje, joiden tarkoitusta on vaikea arvata.

Lattia on myös merkillistä valmistetta. Yhteistuumin sitä arvaillaan asvaltista valetuksi, mutta mahdollista on, että analyysi ei sattunut aivan kohdalleen.

Oven sulkee naru & ulttipatenttinen sulkijalaite, jonka kaltaista ei tietääkseni ole muissa oululaisissa kunnallisissa laitoksissa käytössä.

Lämpöä huoneeseen loimottaa ruskea kakluuni, jonka kupeessa pari hoidokkia hieroskelee käsiään askartelun lomassa.

— Kyllä huoneet lämpöisinä pysyvät. Potilaat kun ovat kaikki päätoimisia lämmittäjiä, vakuuttelee oppaanamme oleva talonmies.

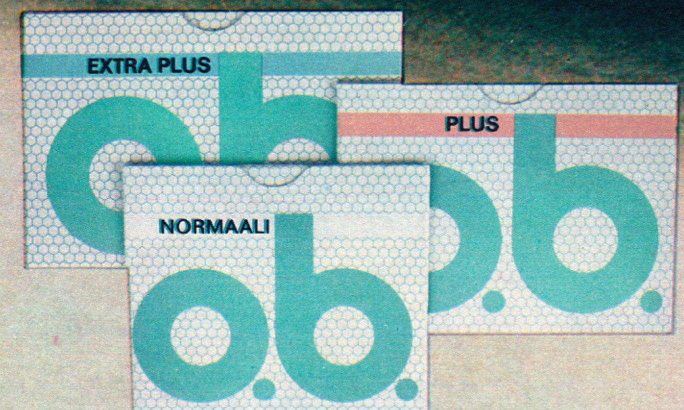
Viisi tuntia odottelua pesulle

Naisten yleisellä osastollakin on oma erikoisuutensa: läm-

JATKUU SIVULLA 148

Voisin minä ajaa vieläkin upeampaa autoa...

mutta tässä on se hyvä puoli, että
tämän saa kätevästi parkkeeratuksi.
Ja minä olen sitä tyyppiä,
joka valitsee aina kätevimmän.
Myös silloin kun minulla on kuukautiset.
Juuri käytännöllisyyden vuoksi
o.b. on se tamponi, jota käytän.
o.b. toimii hyvin.
Ja on varma.

o.b. on ainoa tamponi,
jota on kolme eri imukykyä:
NORMAALI, PLUS ja EXTRA PLUS.
Kaikkia niitä tarvitaan, eiväthän
kaikki naiset ole samanlaisia.

Oy Mölnlycke Ab, Helsinki

VANHUKSET TALLISSA...

JATKOA SIVULTA 145

minvesiboileri, joka lämmittää pesuveden potilaille.

Pesuvuoroa potilaat saavat odottaa jopa viisi tuntia. Boileri näet vetää vain viisi litraa, jonka määrän yksi henkilö tarvitsee peseytyäkseen perusteellisesti. Potilaita osastolla on 11 ja aikaa viiden vesilitran lämpenemiseen vierähtää puolisen tuntia. Yksinkertainen laskutoimitus selvittää, että mikäli aamupesu aloitetaan klo 9, viimeiset potilaat pääsevat kuuman veden ääreen vasta klo 14.

Joku koiranleuka osastolla sanoo, että tuskin niillä kasakoiden hevosillakaan oli vesi näin tiukassa!

"Talli ei ole ihmisasunto"

Miesten yleinen osasto on melkeinpä kopio naisten vastaavasta osastosta: vuoteita vieri vieressä ja peräseinällä mahtava uuni.

Potilaat esittelevät huonettaan ja onpa joku löytävinään pilttuiden paikatkin vuosisataisesta rakennuksesta. Talliasukkeina oloa valitellaan ja entinen merimies Aarne Ollila sanoo suoraan, ettei talli ole mikään ihmisasunto, vielä vähemmän sairaiden ja vanhusten asunto! Myös yöpäivystyksen puuttumista surkutellaan.

— Vaikka yleisellä puolella asutaan, niin eihän tässä terveitä olla. Kyllä päivystys tai soittokello pitäisi olla. Kun saa kohtauksen, täytyy juosta tuonne ulos ja hakea viereisistä rakennuksista apua, ellei halua kuolla sänkyynsä. Ei kello montakaan markkaa maksaisi, sanoo Johan Pienimäki.

Kuin tuohenkäppyrä . . .

Tsaarin tallit eivät ole ainoastaan vanhat ja vetoisat, vaan myös jatkuvasti alttiit tulipalolle. Puurakenteiset rakennukset palaisivat kuin tuohenkäppyrä, iloisesti ritisten. Ja sairaat vanhukset mukana.

Kaupungin palopäällikkö Eino Puusti onkin antanut jo 18. 11. 1969 palolautakunnalle esityksen, jossa kosketellaan kunnalliskodin paloturvallisuutta. Poimintoja esityksestä:

"Kunnalliskodin alueella olevat rakennukset: osasto A 467 m^2, osasto B 432 m^2 ja yleinen osasto 403 m^2 ovat sellaisessa kunnossa rakenteellisesti, etteivät rakennusalan miehet ole katsoneet mahdolliseksi esittää niitä korjattaviksi."

Palopäällikkö Puusti toteaa esityksessään, että parannustoimenpiteet ovat olleet tilapäisiä ja esittää, että potilaille rakennettaisiin uudet D-luokan rakennukset, joissa olisi rakenteena puurunko, syttymättömät täytteet, syttymättömät seinäpinnat . . .

Palopäällikön esitys on osoitus siitä, että kunnalliskodin puutteet tiedostetaan ja että auttavaakin mieltä on olemassa. Ihmeelliseltä kuitenkin tuntuu, että oululaiset havahtuvat vasta nyt. Etusijalle rakennuskohteissa on asetettu jopa 12 miljoonaa maksava teatteritalo, jota nyt "bygataan" kovalla tohotuksella torirantaan vetten päälle, haisevien vanhojen makasiinien taakse.

Tsaarin tallit ovat merkillinen pala Oulua. Sitä Oulua, joka ei satu pohjoiseen matkaavan turistin silmiin. Lääninvankilan ja kirkkomaan tienoo on aluetta, jossa harvoin kuljetaan — ja josta harvoin puhutaan.

Ilkeämielisesti voisi sanoa, että tsaarin tallit ovat yksinkertaisesti vain välinpitämättömyyttä ja hyljeksimistä, jota eivät yhtään vähennä kunnanisien monisisältöiset, vähäätarkoittavat lausunnot ja lupailut. □

Diana Rigg edustaa modernia agenttikaunotartyyppiä. Hän on suosittu sekä filmissä että tv:ssä. Paljastavat lähikuvat vaativat suurenmoisen ihon. Siksi Diana onkin valinnut Creme Lux-kauneussaippuan.

CREME
LUX

tuntuu kosteusvoiteelta iholla

Creme Lux on uudenlainen kauneussaippua. Sen vaahto on runsas, pehmeä ja silkkinen. Se puhdistaa ja hoitaa samalla. Ja pitää ihon luonnollisen pehmeänä.

KESÄSANAPUNOS

Postittakaa ristikon ratkaisut 10. 6. mennessä osoitteella HYMYLEHTI, Puutarhakatu 16, Tampere. Merkitkää kuoreen sana "Kesäsanapunos". Vappusanapunoksen ratkaisu ja voittajaluettelo ovat seuraavalla sivulla.

Kok-konen
TÖRKY
-LUCIA
PUTOSI KUIN ENO VENEESTÄ
1.3.
JENKKIEN MAA
PERINNE
IVALLINEN NÄYTELMÄ
Riidan alkuja
Tuhosieni
EMO
Esim. VAIVAISKOIVU
TV:n "kidutuskoj"
NO-LA-TA
Lasi-pilaja
Ma, Ti, Ke To, Pe
ENNEN MAALIA
PON-NETON
Alati
VIETNA-MIN ČESKUS-ALUE
VILJA-KEKO
TAHTO
11/6
Tulivat 300 laivalla
F.E.S:T Lentää
EGYP-TILÄI-NEN
9.2.
2x17.9.
RASVAA
ALUS
Mykis-tynyt
-VANHA KUU-SISSA
ILVEILIJÄ
SARVI-PÄÄ TOM
YKSI KOL-MES-TA
KEPPI
Tuus VAA-TETA!
UUNIN SUULLA TANSSI
Kaup. Brasil. "OLAVI"
KUNTA SATA-KUNN.
KAN-SAN-NOUSU
PYY-TÄÄ 27.12.
Kuo-le-ma-ton
"SUO-SIOS-SA"
TULIV. AFR. Köynn.
28.2
Riemu-kasta äänitä
NÄKYVÄ
ENNEN PYHIÄ
Rak-kaus n:o1
KIELTO
VALE"
Topsa SINÄ+MINÄ -DOMINI
KUOHKEA PAISTOS TUKALA
TERVE
URANUKSEN KUU
Hollywoodin TÄHTI
JEROME Irlantil. mies
Kesän riemua
KAMEROIS-SA
HELIUM
1.3. Mohammed Ali
Suom. kaup.
KEINO-
DIIVOILLA
Koviakin "zim"
HA NN U "OTT
HARVIN. KESÄLLÄ
ÖSTRING JA HEINIÖ
KUKA
TUL-LI
OVAT OIKE-ASSA
Hem-motel-tuja PINEAPLE
SIGNORET NUUKA
Kar-vaista kansaa
Lähi-tie-noo
2x
YLLÄ
Kestävä "PIKKIS"
KIINALAISILLAKIN OMA HALLITTAVA
PILA-JUTTU 5.1.+T
OSA-VALTIO Sn
LEIVON-NAISIA LIITTO
WEST
A-SUS-TE
SINU-HESSA VUORINEN
KAS-
JOKI
RUHTI-NAS OKAY
LAH-DESTA ITÄÄN
TANSSI-PAIKKA 6.12.
"Kai Pahl-man"
"Pyörähtää ympäri"
AH-TAUS

Jammu:

TERVE TAAS KOTOVÄKI

Tielättenkö, jotta nytten piletäänhäntä kansanvälistä saastavuotta. Tielemiehet ovatten havvainnu, jotta kaikki mennee pilollen. Ilma ja vesi. Pirujako ne velestä perustavatten? Perskelekkö sitä käskee juola.

Lujin tässä sanomista, jotta eritoten kaupunki-ilma onhäntä epäterveellistä. Jotta on muka hittaasti tappavaa myrkkyä. Kirjotin lehlen ylleisönosastoon tielemiehillen, jotta oikeessa oletten. Helevetin hittaasti se tappaakin. Näkisitten vaan appiukon.

Se on eläny kaupunkissa ja kahleksankymmentä vuotta, eikä vielä ole eles kippee. Neuvokaa mullenkin, missä se pahan ilman kaupunki on. Ostan appiukollen piletin.

Eivättenhäntä vielä ole julkassu. Kyllä rohvessoorit saavatten meetrikaupalla palstatillaa teorijoillen, mutta panevatten pirulauta paperikorriin, kun kalunmies kirjottaa tolellisesta saastaonkelmasta.

Sannoovatten muuton, jotta eniten saastuttavatten autot. Sillon kun käyvätten. Mulla on takkuulla semmonen auto, jotteihäntä pillaa ilmaa. Jopparilta ostin.

Ei käy eikä pukahla. Jaa, on se sentän kerran savuttanu. Heti ensimmäisellä kerralla, kuma tempasin sen käyntiin. Palo koko moottori.

Vaikka hyvä se on, jotta kiinnittävätten saastumisseen huomioo, ei siinä mittään. Tämä kaupunki-ilma pillaa näjetsen vaatteekkin. Mullakin on monta kertaa ollu vaatteet sen perskeleen saastaset, kuma olen tullu kottiin. Viimmeks vappuaamuna.

Muijja ei ymmärrä saastaonkelmasta mittään. Sillonkin oli jo pihassa vastassa rähjäämässä, jotta taas sitä kontataan mahlottomassa kunnossa kottiin. Ei siinä mittään, puhlistihan se minut varsiluulalla. Mutta pirulauta väärällä päällä.

Joo, semmostahäntä se on. Riesaa on tuosta saastasta. Kyllä teilän vielä siellä maaseululla kelpaa. Ette tielä näistä ropleemista mittään. Olekkos muuton Ville jo sonnanajon aloittanu?

Ei mullen sitten mittään eronomasempaa kuulukkaan. Saastavuolen terveisin.

YRJÖ

Monien pyhien aikana ovat ristikonratkaisijat tehneet hyvää työtä, sillä vastausmäärä oli valtava. Palkinnot lähetetään seuraaville: Mustetäytekynä: **Hannu Javanainen,** Väinämöisenk. 27 B 22, Tampere 8. Kirjapalkinnot: **Kaino Salminen,** Nurmijärvi kk., **Aimo Ahlqvist,** Haukisalo C 33 Haukilahti, **Esko Laukasmäki,** Lautiosaari Kemi ja **Marjatta Laaksonen,** Urheiluk. 11 as. 20 Hyvinkää. Kiitoksia kaikille mukanaolosta!

Onnellisuustesti no 8

Upo tekee tänään ihmisiä onnellisemmiksi lisäämällä hyvinvointia.

Esimerkiksi matkahyvinvointia. Asuntovaunu-jääkaapillaan.

Tutkikaa lomalla, onko Teidän vaimonne onnellinen.

Valitkaa koehetkeksi helteisen kesäpäivän tukahduttavimmat tunnit.

Palatkaa hiekkarannalta asuntovaunullenne, missä vaimonne juuri valmistaa välipalaa.

Ja osoittakaa hänelle pikkuisen hellyyttä.

Onnellinen vaimo tulee siitä vain onnellisemmaksi eikä huomaa jääkuution sulavan kädessään.

Onneton voi saada kaikkien muitten ihmisten katseet kääntymään Teidän asuntovaunumme suuntaan.

Jos näin käy, Teidän on syytä pysähtyä miettimään asioita.

Esimerkiksi Upon uutta asuntovaunu-jääkaappia, joka merkitsee matkahyvinvointia sadoille kesälomalaisille. Sen pieniä ulkomittoja ja kuitenkin 45 litran sisätilavuutta.

Sitä, että siinä on jääkuutiolokero ja lukuisiin eri asentoihin ja kahteen vaihtoehtoiseen korkeuteen säädettävä hylly.

Sitä, että siinä on lukittava ovi ja turvavyö, joka pitää ruokatavarat paikoillaan kuoppaisillakin teillä.

Sitä, että se on sekä nestekaasu- että sähkökäyttöinen.

Sitä, että se sopii ainoana suomalaisena asuntovaunujääkaappina kaikkiin asuntovaunuihin.

Ja sitä, että Upolla on tämän lisäksi yli 20 erilaista kotijääkaappia. Vaimonne voi tulla onnelliseksi monella tavalla.

Emmekä halua hetkeäkään epäillä Teidän merkitystänne asiassa. Haluaisimme vain hiukan tasoittaa tietänne.

Kansainvälinen

UPO

kysy mitä haluat - hymylehti vastaa

Koonnut: TIMO SUOSTE

Tähän osastoon tarkoitetut kysymykset lähetetään osoitteella: Hymylehti, Puutarhakatu 16, Tampere. Kuoreen tunnus 'Kysy mitä haluat'. Kysymykset voidaan julkaista nimimerkein varustettuina, mutta kirjoittajan on ilmoitettava oikea nimensä ja osoitteensa, jotka jäävät vain toimituksen tietoon.

KYSYMYS: Isäni kuoli vuonna 1965. Äitipuoleni kanssa heillä on keskinäinen testamentti, jossa minulle määrätään isäni aikaisemmasta avioliitosta olevana rintaperillisenä lakiosuuteni rahana. Muita lapsia ei ole. Isäni toinen avioliitto oli lapseton. Äitipuolellani ei myöskään ole lapsia.

Hymylehdessä 2/70 vastasitte nimimerkille "Asiasta selvän haluava", että lapset saavat aina vähintään puolet omaisuudesta. Minulle on asiaa lakitoimistosta tiedusteltuani vastattu, että saan lakiosuutenani omaisuudesta neljänneksen?

Kuka on oikeassa?

VASTAUS: Myönnettäköön, että kyseinen vastaus ei ollut selvimmällä mahdollisella tavalla laadittu, mutta joka tapauksessa sillä on tarkoitettu sitä, että rintaperillinen saa aina lakiosanaan puolet siitä, mitä olisi perinyt, ellei testamenttia olisi ollut olemassa.

Selvyyden vuoksi esimerkki. Velattomassa pesässä on omaisuutta isänne kuollessa 10 000 mk. Avio-oikeuden perusteella äitipuolellenne kuuluu siitä 5 000 mk. Vasta se toinen 5 000 mk on isältänne perittäväksi jäänyttä omaisuutta, josta kuitenkin äitipuolenne keskinäisen testamentin perusteella saa 2 500 mk. Teille jäävä 2 500 mk on siis tosiaan neljännes koko pesän omaisuudesta, mutta puolet perittävästä omaisuudesta. Toivottavasti nyt selvisi.

KYSYMYS: Mistä saisi informaatiota Englannin työpaikoista ja yleensä paikallisista oloista ulkomaalaisen kannalta?

Keskikoulu + ammattikoulu

VASTAUS: Voitte tehdä tiedustelunne osoitteella Harjoittelijainvaihtotoimisto, Siltasaarenkatu 3 A, 5. kerros, Helsinki 53 tai puhelimitse numeroon 90/716 311/535 tai 425.

KYSYMYS: Mikä on käsialantutkija Leo Pennasen osoite? Vastaako hän yksityisiin kirjeisiin ja jos, niin millaisin ehdoin?

Kiertäjä

Arv. Hymylehti
Tampere

Olen [redacted] äiti ja olen nyt Vammalassa, Ha-kitukseni ottaa äskettäin otetut Reijan kuvat Iris Valokuvaamosta. Kuvaaja on yhä taivaassa, eikä vieläkään kuvat valmiit! Laitan tällaisen vanhan pienen ku[redacted]i mukaan ja tässä kuvassa otetun kanssa kuvan. Nämä kuvat eivät anna oikeaa kuvaa Reijasta. Mikäli Teillä on kiinnostusta, voin lähettää kuvat heti; kun ne saa kuvaa-

VASTAUS: Leo Pennasen osoite on Kaivokatu 17 A, Kotka, ja hän vastaa luonnollisesti myös yksityisiin kirjeisiin. Mikäli kysymyksessä on käsialantutkimus, näyte on kirjoitettava juoksevalla musteella. Siitä on lisäksi käytävä ilmi kirjoittajan ikä ja ammatti tai yhteiskunnallinen asema, eikä sitä saisi jäljentää mistään valmiista tekstistä, vaan sen tulisi mieluimmin ilmentää kirjoittajan omia ajatuksia.

KYSYMYS: Mikä sävelmä soitetaan Ajankohtaisen kakkosen alussa ja lopussa? Onko se äänilevyllä ja millä nimellä sen voi ostaa?

Tiedosta kiitollinen -24

VASTAUS: Sävelmä on ranskalaisesta elokuvasta "Mies ja nainen", sen nimi on "Today it's you" ja säveltäjä Francis Lai. Kappale on myös levytetty, ja mahdollista ostoanne saattaa helpottaa levymerkki United Artists 69 137.

KYSYMYS: Voisitteko ottaa selville, missä ja koska arvotaan veikkauskupongeissa esiintyvien tiedustelujen palkinnot? Missä voittajista tiedotetaan? Vai onko koko touhu ihmisten narraamista eli humpuukia?

Veikkaajamummu

VASTAUS: Olkaa huoleti, ei se ole humpuukia. Veikkaustoimisto järjestää tarkoittamianne tiedusteluja tänä vuonna kaikkiaan 10 veikkauskierroksen yhteydessä. Kuponkien palautuspäivähän on torstai ja palkinnot arvotaan jo saman viikon lauantaina klo 16 Veikkaustoimistossa. Arvonnan suorittavat valtion määräämät valvojat. Tieto voittajista lähetetään maamme kaikille sanomalehdille, mutta vain osahan niistä julkaisee sen. Sen sijaan seuraavan viikon Veikkaaja-lehdestä löydätte täydellisen luettelon voittajista, joille itselleen ilmoitetaan asiasta myös kirjeitse.

KYSYMYS: Voisitteko sanoa, mikä on amerikkalaisen neekerijuoksijan Larry Jamesin osoite? Hän osallistui Meksikossa ainakin viestijuoksuun. Onko hän naimisissa?

Häneen ihastunut

VASTAUS: Mexicon 400 metrin hopea- ja 4 x 400 metrin viestijuoksun kultamitalimies, 22-vuotias, 183 sentin pituinen ja 70 kilon painoinen Lawrence 'Larry' James lukee Villanovan yliopistossa kauppa- ja taloustieteitä, joten hänen osoitteensa on tällä hetkellä Villanova University, Philadelphia, Pennsylvania, USA. Hän ei ole naimisissa.

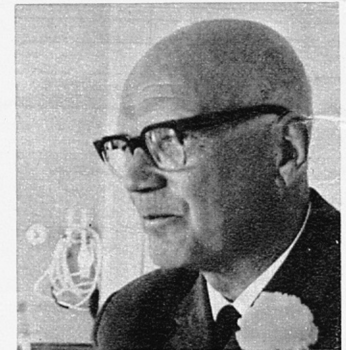
KYSYMYS: Voiko 50 vuotta täyttänyt rouva "vapaasti" olla sukupuoliyhteydessä miehen kanssa ilman raskauden pelkoa, vaikka hänellä on vielä melko säännölliset kuukautiset? Kypsyykö siis vielä tässä tapauksessa munasoluja, jotka voisivat hedelmöityä?

Asiasta väitelleet

VASTAUS: Raskaaksi tuleminen on mahdollista, vaikkakin melko harvinaista. Tuorein esimerkki lienee Ruotsista, missä eräs 53-vuotias rouva synnytti kolmannen lapsensa tämän vuoden huhtikuussa.

KYSYMYS: Tiedustelen kohteliaimmin, onko presidentti Kekkosella minkäänlaista ajokorttia?

Kuinka on

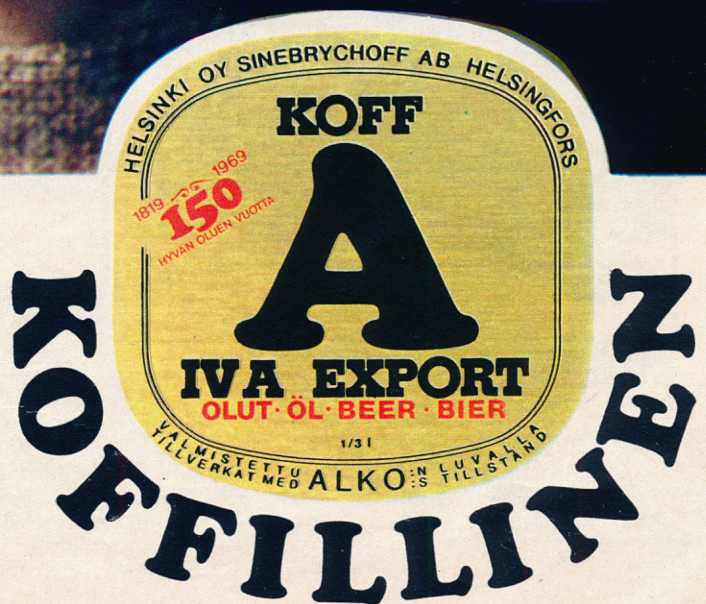
VASTAUS: Helsingin poliisilaitoksen ajokorttirekisterissä ei ole minkäänlaista merkintää tasavallan presidentille myönnetystä ajokortista.

KYSYMYS: Tätini kuoleman jälkeen jäi lainmukaisia perijöitä a) sisar, b) edesmenneen veljen 4 lasta ja c) edesmenneen sisaren 8 lasta. Kuinka perintö jaetaan?

Yksi kahdeksasta

VASTAUS: Perittävä omaisuus jaetaan ensin kolmeen yhtä suureen osaan. Yhden osan saa sisar kokonaisuudessaan, toinen osa jaetaan tasan edesmenneen veljen 4 lapsen kesken ja kolmas osa samoin tasan edesmenneen sisaren 8 lapsen kesken. Toisin sanoen

JATKUU SIVULLA 161

Koffin A.
Koffillinen juhlavaa A-olutta.
Pyöreän makuista, voimakasta
ja takuulla kypsää.
Koff A-aah!

Ginchilla
4 cl giniä, jäämurskaa. Spriteä. Koristellaan kirsikoilla ja appelsiininviipaleella.

Sweet and Sour
4 cl Bacardi-rommia
4 cl sitruunanmehua
puoli teelusikallista pölysokeria, jäätä, Spriteä yli jään. Koristellaan kirsikoilla ja sitruunanviipaleilla. Pilli.

Cowboy Kate
8 cl makeata vermuttia, jäämurskaa, Spriteä yli jään. Koristellaan sitruunanviipaleilla. Pilli.

Brandy Sprite
4 cl konjakkia tai brandyä, liraus limeä jäämurskaa, Spriteä yli jään.

Vodka Sprite
4 cl vodkaa, runsaasti jäitä tai jäämurskaa. Sitruunanviipale. Spriteä maun mukaan.

Sprite de Menthe
4 cl Creme de Mentheä, jäämurskaa, Spriteä niin että jää peittyy. Koristellaan sitruunanviipaleella ja kirsikoilla.

Sangria
Sekoitetaan huokeasta punaviinistä suhteessa koko pullo viiniä ja kolme pulloa Spriteä. Paljon jäitä. Koristellaan appelsiinin- tai sitruunanviipaleilla.

Drivers Sprite
Spriteä, jäämurskaa, sitruunanviipaleita.

Sprite kuplivan kirpeä mikseri

KYSY MITÄ HALUAT

viimeksi mainittujen osuudeksi tulee yksi kahdeskymmenesneljäsosa jaettavasta omaisuudesta.

KYSYMYS: Mikä on Lenita Airisto-Melinin nykyinen osoite?

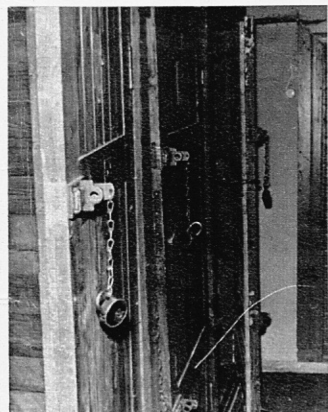
Tiedonhaluinen, Ihailija, ym.

VASTAUS: Kaskiauranpolku 10 a 4, Helsinki 34.

KYSYMYS: Kuinka kauan poliisi saa Suomessa pitää henkilöä pidätettynä ilman vangitsemismääräystä tai oikeuden päätöstä?

Erimieliset

VASTAUS: Peukalosääntönä voidaan pitää kolmea vuorokautta. Vangitsemiseen oikeutettu viranomainen voi kuitenkin jatkaa pidätysaikaa enintään 14 vuorokaudella, mikäli pidätetyn säilössä pitäminen on erittäin tärkeätä. Näihin aikamääriin voidaan vielä tarpeen vaatiessa lisätä enintään neljä kuljetuspäivää rikoksentekopaikan kuulustelijaviranomaisten luo, joten teoriassa voi pidätettynä ilman vangitsemista joutua olemaan kaikkiaan 3 + 14 + 4 = 21 vuorokautta.

KYSYMYS: Minulla on sukulaisia Petroskoissa ja olemme mieheni kanssa aikeissa mennä heidän luokseen pariksi viikoksi. Minkä viraston puoleen olisi käännyttävä saadakseen matkaa varten tarvittavat paperit? Paljonko matka tulisi maksamaan ja voiko sen tehdä omalla autolla? Saako 15-vuotias matkustaa vanhempiensa kanssa ilman eri papereita?

Yks tyhmä vain

VASTAUS: Palstatilamme eivät riitä yksityiskohtaisten vastausten antamiseen — matkustaminen Neuvostoliittoon kun ei ole vielä aivan yksinkertainen asia. Sen verran kuitenkin tiedoksi, että matkan voi tehdä omalla autolla Leningradiin saakka ja että 15-vuotias tarvitsee niin oman passin kuin viisuminkin. Lopuista — ja monista — yksityiskohdista saatte parhaiten tiedon kääntymällä jonkin matkatoimiston puoleen, mutta tehkää se ajoissa ennen lomaanne, sillä vierailuun tarvitaan mm. virallinen kutsu sukulaisiltanne Neuvostoliitosta. Hyvää matkaa!

KYSYMYS: Onko ulosottomiehelle pakko ilmoittaa työpaikka? Seuraako rangaistus, jos kieltäytyy ilmoittamasta?

Verot rästissä

VASTAUS: Ei ole pakko eikä seuraa rangaistusta, mutta tiedätte varmaan, että verorästit voidaan ulosmitata omaisuudestakin? □

SWISSKELLOT

(Kalevank. 20, II, puh. 602 242)

Box 10164 Helsinki 10

Lähettäkää heti palautusoikeudella ja 1 v. Takuulla postiennakkona (käsiraha + kulut) **kello**/koru

no ...... Ø mm .... mk ....

☐ maksan osamaksulla = **käsiraha** + kk-erät **(huom! käsiraha on aina ostoksenne OSA-suoritus).**

☐ tilaan **käteismaksulla,** saan **10 % kät.-alennuksen.**

Valitsen KAUPANPÄÄLLISIKSI ostokseeni rastilla merkityn **kult.** Arvoesineen, sen halkaisijakoko on Ø mm .... (sormus).

☐ 14 kar. kokokultaiset ''Ruusu'' korvakorut

☐ 14 kar. kult. miesten Onyx-kivisormus

☐ 14 kar. kult. naisten s Aquamarin-kivisormus

Hymy 6/70

nimi selvästi

synt. aika kirjoilla

osoite tarkasti

PIKAPALKINTONA LÄMPÖRULLAT (8 kpl. täyd. sarja) 1 kk:n ajan!

VALITKAA TÄSTÄ KAUPANPÄÄLLINEN

no 2500 UUTUUS! — superautomaatti, upea JALOTERÄSKEHYS jossa venyvä HYVÄ sport-metalliranneke. Voitte uida ja saunoa tämä kello ranteessanne, sitä ei tarvitse itse vetää — se osoittaa Teille tarkan ajan sekä kk:n päivät! 25 kiv. Etakoneisto parhaimmillaan. Norm. hinta mk 244:— — nyt Teille vain 178:— ja 22:—/kk-erät.

TEHKÄÄ SE NYT

JA OSTAKAA KERRALLA KUNNON KELLO tai aito kultakoru!

— tarkastakaapa, mitä pystymme Teille vielä tarjoamaan ilmaisena kaupanpäällisenä — se on MARKKINOIDEN PARASTA! Meiltä voitte aina ostaa joko käteisellä tai osamaksulla, ja ostittepa kellon tai korun — aina Te saatte valitsemanne kaupanpäällisen HETI! Turvallisuutenne takeeksi saatte 1 v. Takuun/Kellovakuutus (3,—), Teillä on täysi palautusoikeus meidän kustannuksellamme, jolloin saatte rahanne heti takaisin! SWISSKELLOT on palvellut asiakkaitaan postitse jo yli 10 v. ajan — se kertoo saamastamme luottamuksesta ja suosiosta. Nyt tarjotut kellot ovat varustettu "SWISS-MADE" ankkurikoneistoilla, ne ovat parhaat mahdolliset, kultakorut ovat hyvin viimeisteltyjä ja kiilloitettuja — laadusta emme ole tinkineet! Hintamme ovat tunnetusti edulliset, ne ovat valmiita netto-hintoja, eli alennukset jo pois-laskettuna! Valitkaa omanne — tilatkaa jo tänään; olette taatusti tyytyväinen!

no 926, 21 kiv. milljonär, MIEHEN KELLO, jonka koneisto on idioottivarma, se on A-laatua. Profectus-kehys on vesitiivis ja nykyaikaisesti muotoiltu. Incabloc-iskusuojaus, antimagn. kestojousi, värillinen taulu, — silti hinta vain mk 109:— ja 15,—/kk-erät.

no 8522, 25 kiv. kaksois-automaatti kultadoubleisena, itsevetävä koneisto **kuulalaakerilla!** Incabloc, antimagn. kestojousi jne. — osoittaa Teille sekä kk:n että viikon päivän, vesitiivis, mk 198:— ja 22,—/kk-erät.

no 8111, 25 kiv. Felca **Sukeltajan-automaatti,** jossa 10 atm. erikoisvesitiivis, **erilainen jaloteräskehys,** Eta itsevetävänä, täysin automaattinen päivyri, upea värillinen taulu, ''tropic'' rannekkeella, incabloc, antimagn. jne. Vain 198:— ja 22,—/kk-erät.

no 893, 21 kiv. nykyaikaisesti muotoiltu ''kalenterikello'' **päivän muotia,** vesitiivis kromikuori, incabloc, antimagn. kestojousi, vaihtaa aina uuden päivän automaattisesti — **kello joka huomataan,** myös itsevalaiseva vain mk 112:— ja kk-erät 15:—.

no 5893, sama kello kultadoubleisena, hinta mk 119:— ja 15,—/kk-erät.

no 8108, 25 kiv. upea Felca Kalenteriautomaatti, **vesitiivis** jaloteräskehys, joka on suunniteltu hyvin käteensopivaksi — parannettu nelikulmainen muoto, todella upea itsevetävä herrasmiehen kello, ja laatu on tunnettua Felca-laatua, hinta mk 198:— ja 22,—/kk-erät.

no 8508, sama kultadoubleisena, hinta sama!

KULTAKORUJA:

no 2014-P, Uutuus sormus 14 kar. kultaa, jossa moniviisteinen hyvä pyöreä korukivi, s. aquamarin, s. valkospinelli valittavana, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.

no 1816-S, Naisten 14 kar. sormus-uutuus soikealla kivellä, valittavana samat kuin yllä + savukvartsi, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.

no 28/R, 14 kar. Sormus-uutuus, soikealla s. aquamarin tai valkospinelli kivellä, mk 129:— ja 15:—/kk-erät.

no 1000, Uutuus-Kalvosinnapit, **kokokultaiset** ja kaksiuloitteiset, meillä tämän mallin yksinmyyntioikeus, paino yli 10 gr. **vain mk 149:—** ja 22:—kk-erät.

no 2012, 14 kar. kult. KORVAKORUT Ø 12 mm korukivillä, kuten yllä sormuksissa, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.

no 605, aito timanttisormus 18 kar. kultaa, jossa on briljantti-hiottu 5 pointin timantti istutettuna valkokultaan, ainoastaan mk 172:— ja 22:—/kk-erät.

no 610, aito timanttisormus 18 kar. kultaa, jossa on 10 pointin briljantti-hiottu timantti istutettuna valkokultaan, vain mk 269:— ja 30:—/kk-erät.

''BISMARCK'' — 14 kar. kultaketjut, ns. raskasmalli, kotelolukko, huoliteltu hiottu pinta.

no 155, n. 5,5 mm leveä vain mk 109:— ja 15:—/kk.
no 165, n. 6,5 mm leveä '' mk 145:— ja 22:—/kk.
no 185, n. 8,5 mm leveä '' mk 175:— ja 22:—/kk.

no 2620, bismarck-**KAULAKETJU,** 14 kar. jousi- tai kotelolukko keskeltä **n. 6 mm** päihin suippeneva, pituus **n. 430 mm,** vain mk 145:— ja 22:—/kk-erät.

RANNERENKAAT: 14 kar. kultaa, varm. lukko vitjoilla, Flacca tai puolipyöreä malli: FL = flacca ja PP = puolipyöreä.

no 1305, lev. 5 mm, **Flacca,** mk 129:— 15:—/kk.
no 208, lev. 8 mm, **Fl/PP,** mk 142:— 22:—/kk.
no 210, lev. 10 mm, **FL/PP,** mk 159:— 22:—/kk.
no 212, lev. 12 mm, **FL/PP,** mk 174:— 22:—/kk.
no 214, lev. 14 mm, **FL/PP,** mk 199:— 27:—/kk.

no 7630, 17 kiv. Eta-ankkurikoneistolla oleva siro naisten juhla-kello, safiirihiottulasi, kultadoubleeta, incabloc-iskusuojattu, antimagn. kestojousi jne. vain mk 104:— ja 15:—/kk-erät.

no 7640, samantapainen kuin 7630 jossa siis safiirihiottu lasi, mutta kehys on täyttä 18 kar. KULTAA, silti **hinta vain** mk 159:— ja 22:—/kk-erät.

no 8310, 21 kiv. Eta-koneistolla oleva upea naisten kultadoublekello, jossa vesitiivis kehys, keskisek. osoitin, incabloc-iskusuojattu, antimagn. kestojousi, vain mk 119:— ja 15:—/kk-erät.

no 898, 17 kiv. SUKELTAJANKELLO, jossa lisänä päivyri, maailmanaikarengas, jota voi käyttää ns. aikarenkaana ajanottoa varten, 6 ilm.k. erikoisvesitiivis kehys, pimeässä voimakkaana loistava, ''tropic'' ranneke, erikoishintaan mk 129:— ja 15:—/kk-erät.

no 832, 17 kiv. SUKELTAJANKELLO, jossa aikarengas ajanottoa varten, hieman isompi koko kuin no 898, mutta ilman päivyriä, siksi hinta vain mk 119:— ja 15:—/kk-erät.

no 1130, 17 kiv. vahva miesten kello kromikuorisena, näyttää tarkan ajan — on taatusti eräs parhaista miesten kelloista, incabloc, antimagn. kestojousi jne. nyt Teille erikoishintaan vain mk 95:— ja 15:—/kk-erät.

no 333, 17 kiv. AS-ankkurikoneistolla oleva sievä naisten kultadoublekello vesitiiviinä, sama laatu kuin miestenkin malleissa, vahva ja tarkka jokapäiväiseen käyttöön, vain mk 99:— ja 15:—/kk-erät.

Paremmissakin perheissä sattuu joskus vahinkoja joiden takia pitää tehdä "pesukokeita".

Tähän huoneeseen mahtuu Samin koko maailma. Ja isin ja äidin sänky on Samin mielestä maailman paras paikka. Kun vaan sais' aina olla siinä. On se kivaa isän ja äidinkin mielestä, mutta sillä lailla tulee niin herkästi lakanapyykkiä. Kun ei Samin peppuun ole oikein luottamista. Onneksi pesut eivät enää ole mitään kokeita eivätkä koettelemuksia. Kun pesujauheena käyttää Allia tietää jo ennakolta, että pesu onnistuu. Vaikka olisi pahojakin tahroja. Ja vaikka olisi kuivunuttakin likaa. (Mikään ei pese niin kuin All).

Mutta Allilla pesut onnistuvat. All poistaa pahankin lian.

Miehen työpaidassa oli hikeä ja yleislikaa, mutta ei ole enää All-pesun jälkeen.

Tässä esiliinassa oli ennen pesua koko viikon ruokalista. Kaikki lähti.

Pikkuherra oli kaatunut ja housunpolvissa oli verta. Mutta ei ole enää.

Pikkuvauvan potkuhousuissa oli pikkuvauvan kakkaa. Nyt ei ole tahran tahraa.

Pöytäliinalle oli kaatunut sekä kaakaota että kastiketta — tiedättehän lapset. Puhdasta tuli.

Lakana oli harmaa ja nuhruinen, oli jäänyt mökille. Näin valkoinen siitäkin tuli.

Lisätietoja All-suurpesujauheesta.

All on synteettisen ja saippuapesujauheen yhdistelmä. All-pesumenetelmä on yksinkertainen: ensin liotus (tai esipesu) sitten varsinainen pesu. Molemmat Allilla. Allin entsyymit irrottavat liotuksessa valkuaisaineperäisen lian kuten muna, veri, kaakao, kastikkeet ja yleensä ruokatahrat. Liotettaessa All-pesujauheessa on veden ihanteellinen lämpötila noin 40 C°, liian kuumassa entsyymit kuolevat ennenkuin ehtivät toimia. Entsyymien lisäksi All sisältää valkaisuaineena stabiloitua natriumperboraattia sekä puuvillaan ja nailoniin kiinnittyviä kirkasteita. Veden pehmentäjänä ja puhdistusvaikutusta tehostavana aineena on tripolyfosfaatti. pH-arvo on 10,3. Allissa on myös silikaattia alumiinisten ja kevytmetallisten pesukoneenosien suojaamiseksi. All sopii sekä käsi-, pata- että konepyykkiin ja yhtä hyvin valkoisille kuin kirjavillekin vaatteille.

HOROSKOOPPI

OINAS (21.3.—19.4.) Työasioissa esiintyvät ongelmat eivät ratkea vielä. Välttäkää mielenosoituksellisia kohtauksia niin löydätte pian oikean tien. Eräs tavoittamaton henkilö viehättää teitä tällä hetkellä tavattomasti. Älkää tehkö hätiköityjä päätöksiä. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 3.

HÄRKÄ (20.4.—20.5.) Onnellinen ajanjakso. Pieni väärinkäsitys sotkee hetkeksi asioita, mutta sen jälkeen kaikki onkin entistä paremmin. Raha ei tuota vaikeuksia. Pienellä säästäväisyydellä saatte asianne loistavaan kuntoon. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 1.

KAKSOSET (21.5.—20.6.) Suunnitteluvaiheessa oleva matka kiehtoo mieltänne. Sen toteuttamisesta ei vielä tässä vaiheessa ole varmuutta. Tietyin perustein erään suhteen katkaiseminen olisi paikallaan. Joku yrittää sotkea asioitanne. Olkaa varuillanne. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 7.

RAPU (21.6.—22.7.) Erään läheisen tuttavan päätös tuo teillekin etuja jotka tällä hetkellä ovat tervetulleita. Säilyttäkää mielenmalttinne rakkauden rintamalla. Toimikaa harkiten ja varovasti raha-asioissa, sillä arvaamattomia vastuksia on tulossa. Parhaita päiviä ovat perjantait, onnenluku 5.

LEIJONA (23.7.—22.8.) Muutokset ärsyttävät teitä, mutta teette viisaasti jos koetatte mukautua olosuhteisiin. Ystävänne ihailevat teitä ja eräs teille mieluinen henkilö erikoisesti. Posti tuo merkillisen, mutta rauhoittavan viestin. Epäselvyydet haihtuvat. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 10.

NEITSYT (23.8.—22.9.) Yllättävä käänne aiheuttaa teille kiireisiä päiviä. Eräät tekonne kokevat vastustusta omaistenne puolelta, mutta älkää kantako niistä kaunaa. Ilahduttavaa kehitystä työasioissa tapahtuu. Eräät aloitteet kantavat hedelmää. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 2.

VAAKA (23.9.—22.10.) Yksityisluontoisia ongelmia ilmaantuu, mutta selvitätte ne melko helposti. Romanttisia hetkiä kuuluu tämän kuukauden kuvaan tavallista runsaammin. Mitä lienettekin suunnitellut, on tämä kuukausi otollista aikaa niiden toteuttamiseksi. Parhaita päiviä ovat torstait, onnenlukua ei ole.

SKORPIONI (23.10—21.11.) Jokin tärkeä päätös on tehtävä kuukauden puolessa välissä. Varatkaa aikaa, sillä saatatte saada loppukuussa mieluisan vieraan. Älkää ilman perusteellista harkintaa ottako minkäänlaisia riskejä raha-asioissa. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 12.

JOUSIMIES (22.11.—21.12.) Levottomuutenne on haitallista. Se häiritsee työntekoanne ja rajoittaa mahdollisuuksianne. Hyväntuulisuutenne vaikuttaa edullisesti rakkausasioissa ja teidän ystävyyttänne tavoitellaan. Teidän ei tarvitse murehtia tulevaisuuttanne. Tehkää pitkäaikainen sopimus jos sellaista teille tarjotaan. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 8.

KAURIS (22.12.—19.1.) Paneutukaa esillä olevaan työasiaan sen mukaan mitä vaistonne sanoo. Luottakaa siihen. Jokin uusi tuttavuus askarruttaa mieltänne. Pitäkää päänne kylmänä, sillä kaikki ei ole rakkautta. Hyvien yhteyksien ansiosta saavutatte taloudellista menestystä. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 3.

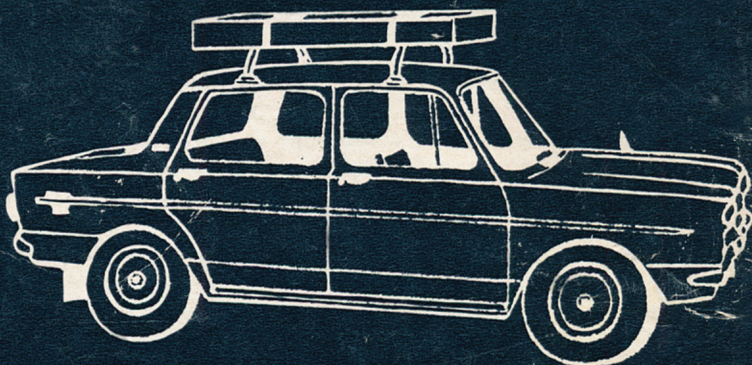
VESIMIES (20.1.—18.2.) Monin tavoin nautinnollinen ja miellyttävä kausi. Pikkuseikat eivät saisi ärsyttää. Harmittomasta hakkailusta on kehittymässä jotakin vakavampaa. Tärkeä, työasioissa tapahtuva matka auttaa teitä selvittämään asioitanne ja samalla saamaan taloudellista hyötyä. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 7.

KALAT (19.2.—20.3.) Teillä on murheita, mutta muistakaa, ettette ole ainoa. Kuukauden lopulla tilanne kirkastuu ja kaikki näyttää taas lupaavalta. Muistakaa, ettette saa luvata enempää kuin mitä voitte täyttää. Parhaita päiviä ovat tiistait ja torstait, onnenluku 2.

nyt ostatte korkealuokkaisen

LUHTI-TELTAN

edullisimmin suoraan meiltä

LUHTI-TELTAN OMISTAJANA TEILLÄ ON LEIRINTÄPAIKKA SIELLÄ, MISSÄ AUTONNEKIN ON.

Uintipaikalla saatte pukusuojan autonne katolta. Luhti-teltan kuljetusasennosta avaamiseen kuluu Teiltä aikaa vain kolme minuuttia.

Yllä, kuvassa, teltta kuljetusasennossa

LUHTI-TELTTA

Teltan koko kuljetusasennossa 130 x 105 cm.
Avattuna 210 x 130 cm.
Väri: Turkoosi katto, seinät oranssi
Pohja: 10 m/m faneria.
Vakiovarusteena:
Kankaalla päällystetty vaahtomuovipatja.
Koko 200 x 130 x 3 cm.
Hyttysverkko.
Kuljetuspeite + "hämähäkkikiinnityskumit".
HUOM! Luhti-teltan mukana seuraa tukeva, säädettävä, kattoteline (sopii kaiken kokoisiin autoihin) kaikkine varusteineen.
KOKOAMISOHJE.

HINTA
150 mk

LUHTI-TELTTA

on näytteillä ja myytävänä

TEHTAIDEN VALINNAN myymälöissä:

HELSINKI	Iso-Roobertinkatu 8, Hämeentie 10
TAMPERE	Hatanpäänvaltatie 4
LAHTI	Hämeenkatu 9
TURKU	Maariankatu 6 b
PORI	Itsenäisyydenkatu 31
SALO	Katrineholminkatu 7

EtoX-TUOTE
Teollisuuskatu 34 TURKU 3

TILAUSKUPONKI
Lähettäkää minulle jälkivaatimuksella oheen rastilla merkitsemälläni tavalla
LUHTI-TELTTA
☐ linja-auto
☐ rautatie

Teltan toimitamme jälkivaatimuksella ja perimme ainoastaan todelliset rahtikulut. Palautusoikeus.

Nimi: ....

Osoite: